

Giới thiệu Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)

Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai) câu chuyện teen của tác giả Zummy là phần tiếp theo nội dung đã rất thành công ở phần 1 hứa hẹn với những tình huống xung quanh các nhân vật không thể rời mắt.

Truyện xung quanh nhân vật chính là Vũ Hoàng Bảo Anh, là đứa con gái đầu lòng nên tính cách rất ngổ ngàng không chịu nhường nhịn ai cái gì vô cùng đặc biệt luôn luôn tự tin vào bản thân mình luôn sống một cách hết mình.

Nguyễn Tuấn Nguyên : 17 tuổi là con trai của bộ trưởng bộ cảnh sát toàn cầu mang vẻ đẹp trai phong độ tính tình điềm đạm ít nói khác xa nó không ngờ lại thành mục tiêu của nó, kết thúc truyện sẽ ra sao??

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Bảo Anh ngồi trước hai bậc phụ huynh yêu quý cô tạo gương mặt đáng yêu nhất để lấy lòng hai người tình quái.

Khẽ vuốt vuốt lại cái mái bằng lừ như “hiên tây” mỉm cười một cái thật dịu dàng

ba , mẹ này – cô cất giọng nói vô cùng trong trẻo thanh cao của mình để đánh động hai bậc phụ huynh đang ngồi nói chuyện phiếm với nhau rất vui vẻ .

đường như lời nói của cô đã bị đá “pui” một cái ra ngoài sân không ai thèm để ý.

c cuối tháng này chúng ta nên đi đâu du lịch nhỉ , mới đi Ha-Oai về rồi không biết nên đi đâu nữa nhỉ – Bà mẹ (Thiên Linh) đang cố ngẫm nghĩ tưởng tượng xem còn điểm du lịch nào hấp dẫn để đưa cả gia đình đi du lịch hè .

hay đi Châu Phi tắm nắng cũng được vợ yêu à , chồng thấy sang đó đi dạo lại nhặt được kim cương thì hay về anh đánh cho em một cái khoá bằng kim cương , thay cho cái khoá cổ 18 năm trước rồi – ông bố gật gù tỏ vẻ “ được được “

ba , mẹ à ..- cô lại gọi hai ông bà một lần nữa

không được cái đó là vật kỷ niệm cho tình yêu huyền thoại của chúng ta , có cả núi kim cương em cũng không đổi – Bà mẹ chu mỏ nên phụng phịu

ui ..ui không ngờ vợ tôi lại đáng yêu như vậy à , yêu quá đi mất thôi àchút –

ông bố hôn nhẹ một cái lên má mẹ nó làm nó nhìn thấy ớn nổi hết da gà

ba, mẹ à, con có chuyện- nó chưa nói hết câu đã bị mẹ nó chêm vào chẹn hong luôn

vợ nghĩ hay chúng ta đi núi Phú Sĩ chơi, không thì vườn treo Ba-bi-lon cũng được , hay đi leo dãy apalat ở Hoa Kỳ ,hay tích kiệm chi phí đi leo dãy Hi-Ma-lay-a nhi – bà mẹ cô đang hí ha hí hửng .

BÀ MẸ CÓ THÔI NGAY ĐI KHÔNG HẢ???????????? – nó như máu bầm tích tụ lâu ngày dồn lên đến não khi bị phốt lờ nên kích thích làm nổ tung khiến hai bác phụ huynh giật bắn mình

Bà, mẹ thấy mình già cả chưa ? có hai đứa con lớn đùng này mà vẫn còn vợ yêu mới cả chồng yêu nghe nổi hết da gà thấy ón à , bà mẹ phải biết tôn trọng lời nói của con chứ – nod đứng thẳng đồng dục tri trích hai bậc phụ huynh “ đáng kính “.

ta mới có 36 tuổi mà , già gì đủ lấy thêm vài ông nữa mà – mẹ cô phùng má giải oan

cái gì, vợ muốn lấy thêm vài ông nữa – ba nó trở tròn mắt như muốn rớt ra ngoài

-ba mẹ già rồi mà làm như trẻ lắm ý, phải như con mới gọi là trẻ này – nó vênh mặt lên quát thẳng

Cả hai vợ chồng cùng quay ra nhìn đứa con gái “yêu quái”

á áááááááááááááááááááááá.....- nó nhìn thấy hai bác cha mẹ cùng rút dép khiến nó chạy toé khói tránh phi tiêu trúng người.

hai người cùng hô to khẩu hiệu chống địch – trẻ này con – rồi cùng nhau nhắm trúng mục tiêu và 1...2....3 phi dép –

—haha—cô đứng dơ hai tay thật cao miệng cười ha hả nhằng cằng nên vì xung xướng

công phu này cỡ rồi , con lãnh suốt 16 năm qua thành cao thủ tránh phi tiêu rồi , hai ông bà cỡ hủ ạ – nó vọt ngay ra khỏi nhà trước khi các món đòn khác phi tới , quân tử trả thù mười năm chưa muộn vụ này nó tạm cho nợ chuồn giữ cái mạng là trên hết .

nó chạy một mạch . một mạch thật nhanh ra conn đường đông đúc đầy xe cộ mới dừng lại .

khẽ nhìn xuôi lại nhìn ngược nó tự hỏi giờ phải đi đâu cho hết ngày đây , nó nhìn lại mình mặc trên người một chiếc quần đùi xanh bò bó sát , chiếc áo phông rộng hình gấu trúc đáng yêu , nó lục túi tìm thì thấy chiếc điện thoại , may sao vẫn có nơi cho nó dung thân

nó tìm số trong danh bạ rồi ấn nút call

alô – đầu dây bên kia kêu với giọng vô cùng uể oải

này cung , đi đón chị đi , chị vừa chuồn khỏi nhà không có chốn dung thân đây – nó vô cùng phấn khởi .

mày lại ăn đép rồi chuồn ra khỏi nhà à – cô bạn của nó dường như còn không muốn tiếp chuyện với nó nữa .

chuyện đó xưa rồi , giờ ta đã là cao thủ rồi những con muỗi vo ve như thế là chuyện thường – nó vắn ba hoa chích choè một cách hồn nhiên .

xời , thế mày ở đâu tao đến đón –

thì vẫn ở chỗ cũ chứ đâu –

người đầu dây đập máy nó cũng cắt điện thoại vào và tìm một chỗ nào tá túc tạm thời khỏi những ánh nắng đang muốn xử ký cho nân da trắng mịn của nó khoẻ khoắn hơn một chút .

Từ đằng xa nó đã nhìn thấy con bạn cười chiếc SH tiến lại

lên xe đi –

nó nhanh chóng hí hửng chạy lên xe rồi đi luôn

Nhà mày không ai ở nhà à – nó bước vào thấy nhà con bạn im như tờ

đi vắng hết rồi có mình tao ở nhà đang ngủ – cô bạn vượt cái chia khoá sang một bên rồi phi thẳng lên tầng nó cũng lên theo

thế ông Quân nhà mày đâu rồi- nó tò mò hỏi

hôm nay ông đi chơi gái rồi , chơi với mấy con nhỏ hôm trước mình gặp trong bar Đại Cường đó – Dung thả phịch người xuống chiếc giường êm

ờ – nó gập gù như đã hiểu rồi cũng nằm xuống .

Dung đột nhiên quay sang hỏi nó

thế còn vụ xin đi học của mày thế nào rồi bảo chưa ? –

nó chán nản thở dài

mày đừng nhắc nữa , tao còn chưa kịp mở miệng hai ông bà đã chặn họng , phốt tao rồi , tao đã tỏ ra vô cùng dễ thương đáng yêu rồi mà vẫn bị cho ra rìa mới cú chứ -

Dung bữu môi

cái mặt mày mà đáng yêu được tao cũng đi bằng sọ chứ không phải chân rồi –

con danh này tao đáng yêu thế này cơ mà – nó sông vào nhảy chồm nên Dung mà hành hạ

sau trận cười đã đời hai cô lẫn ra ngủ đến tận 8h tối (lúc ngủ là 3h nha)

hai đứa mắt nhắm mắt mở đưa nọ đá đưa kia , chân nọ quàng chân kia đá thủng lưng tung đi xuống dưới nhà đã thấy một chàng trai đang ngồi ăn bánh quy ngon lành trên sofa xem phim

hai đứa cùng không hện mà gập xông vào phi thẳng gói bánh mà hạ thủ dành nhau

cuối cùng là gói bánh đồ hết và điểm hạ cánh là người của ông anh trai khó ưa

hai cái con ranh này – tiếng ông anh rít qua kẽ răng

-hề hề , bọn em có việc phải đi ,chào anh tụi em đi trước – cả hai đứa cùng biết ý tình ngữ ngay chuồn lẹ không toi thật

mày cho tao về nhà tao ngủ nốt cái , vẫn đang buồn ngủ – nó gục đầu vào vai Dung ngủ tiếp ngon lành .

Dung thì cái bụng đang kêu la nhưng cũng phải gắng chịu vì con bạn điên khùng này

kính koongkính koong- Dung vừa bấm chuông vừa đỡ con bạn ngủ gả ngủ gật , nửa tỉnh nửa mê

một cậu con trai vội vàng chạy ra mở cửa

lần nào cũng bắt cậu đưa chị ấy về , ngại quá cảm ơn cậu nha – Tú đỡ lấy bà chị mình (tên đầy đủ là VŨ HOÀNG ANH TÚ (hai người là hai chị em xinh đôi đó)

-không có gì , nó làm phiền mình cũng quen rồi , thôi mình phải về nó giao cho cậu đó – Dung chào rồi xe đi thẳng

TÚ nhìn theo rồi cũng dẫn bà chị vào , ánh đèn trong phòng khiến nó thấy chói mắt **** – thằng nào bị điên cứ soi thẳng đèn vào mặt tao , chúng mày để im tao ngủ – cậu em trai đã quá quen với hình ảnh bà chị này .

Cậu dẫn bà chị lên phòng rồi đắp chăn cẩn thận cho cô nàng ham ngủ như heo này , có thể ngủ ở bất kỳ đâu

Cậu khẽ xuống phòng chờ ba mẹ về .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: bà chị là quái thai

Nó lăn qua lăn lại trên giường nửa muốn tỉnh nửa lại bắt ép ngủ tiếp . Sau một hồi đấu tranh tư tưởng kịch liệt cuối cùng nó cũng phải xuống giường đi đánh răng rửa mặt đúng là mùa hè nhàn thật .

Nó mặc một chiếc quần đùi bò xanh mai tua tua phần ống trên mặc một chiếc áo trễ vai ngáp ngáp dài bước xuống dưới nhà .

Đập vào mắt nó đầu tiên là vẻ mặt đòi nợ của thằng em trai , nó cũng chỉ biết xoa xoa mũi ingo đi chỗ khác làm lơ ánh mắt của thằng Tú đáng ghét

- chị -

- ờ.... ờ... chị có việc ra ngoài – nó tìm cớ chuồn gấp

nhưng cậu em trai đã chặn cửa

- tính chuồn hả chị, đâu có dễ , em mới đi có hai ngày mà cái phòng em nó như ổ chuột rồi điều này chị giải thích sao – Tú nhìn bà chị mình với ánh mắt vô cùng hình sự

- đầu chị thấy giống ổ heo mà – nó nhanh nhồm nhanh miệng nên nhận ngay được cái lườm “ thân thiện của thằng em “

- ờ... ờ... được rồi đừng nhìn chị bằng ánh mắt đó , chị chỉ tìm bộ đồ để mặc thôi mà , mặc đồ con trai đánh nhau nó mới xung à , mà hình như chị còn thấy trong tủ của mày có cái áo “ bé “ thì phải – nó nói xong rồi mới hỏi hận khi thấy mặt thằng em biến dạng như tắc kè hoa

khuôn mặt Tú bỗng nhiên đỏ ửng rồi lại tái sẫm lại

- cấm chị được lục lọi phòng của em , đừng bao giờ được bước chân vào phòng em nữa – Tú cố kìm chế cơn giận với cái bà chuyên gia không biết điều này.

Từ bé đến lớn người bị bắt nạt luôn là cậu , cậu đã nường nhịn rất nhiều vì không muốn làm mất tình chị em làm bố mẹ phiền lòng nhưng bà già này đầu chịu để yên cho cậu , mỗi khi cậu vắng nhà là lại vào phòng kiểm quần áo của cậu đi để quây , mượn đồ khi chủ tạm vắng mặt .

Cậu nhớ năm cậu học lớp 7, cuối tiết 5 của buổi cuối tuần bà ta chôn tiết lấy quần áo cậu đi đánh một thằng nào đó học lớp 9 khối trên .

Nó được ăn lo đồn rồi lên mách với nhà trường

Sáng thứ hai chàng Tú nhà ta mặt ngu ngơ không biết làm sao bị vác lên phòng hội đồng điểm danh uống nước chè vì “ thành tích “ đánh bạn .

Mất gần một tuần cậu mới được giải oan nhưng tuy nhiên vẫn để lại một tiếng xấu .

- biết rồi , biết rồi nói nhiều chị không lấy đồ của mày nữa là được chứ gì – nó chu mỏ lên vẻ không thèm đồ rẻ rách của mày .

đột nhiên nó cười ranh mãnh khiến Tú cũng hơi chột dạ

- mà cái áo đó là của nhỏ nào vậy , thấy size cũng lớn thấy ta , chắc đẹp biết chừng , mày kiếm ở đâu vậy – Bảo Anh hầy hầy vai Tú

Tú muốn phát điên với cái bà đầu óc không trong sáng này tự hỏi không biết bà này có phải con gái không hay do trời định nhằm đáng nhẽ phải sinh đôi hai trai chứ sao lại một trai một gái .

Tú nghiêng hai hàm răng vào nhau kêu ken két rồi bỏ lên phòng không thèm để ý đến bà chị quái thai

- khiếp , làm gì mà ghê vậy chị em chia sẻ cho nhau mà cũng ki bo – nó đi vào bếp kiểm đồ ăn

mở chiếc tủ lạnh nó lấy ra hộp sữa và một hộp bánh quy , nó ngồi xuống bàn ăn, ăn một cách ngon lành .

Cốccốc

Tú ngồi trong phòng chơi game nghe tiếng gõ cửa đoán ngay bà quái thai , nhà có hai chị em không bà ta thì còn ai nữa

- có chuyện gì vậy ? – hần hỏi vọng ra mắt vẫn dí vào máy tính

-mày mở cửa không được hả mà bắt chị mày đứng canh cửa như trông “ tiểu cầu “ vậy –

Tú kệ lời kích bác của bà ta vẫn tiếp tục công việc

- có chuyện gì nói đi em đang bận mắc không ra được –

Tú ngồi còn nghe thấy tiếng dặm chân ỳnh ỳnh của bà ta , Tú biết bà ta giận lắm nên cậu cười khúc khích vui xướng không nguôi .

Nhưng hạnh phúc chưa hề được chọn vẹn thì cậu đã thấy bà quái thai lù lù ở cửa sổ phòng cậu khiến cậu thót tim tí thì ngã ghế .

Cậu đâu có ngờ bà này còn có chiêu này sai đúng là nắm bắt thói quen cứ vào phòng là mở cửa sổ của cậu .

- chị không còn đường nào khác đành hoàng hơn là leo cửa sổ à –

- thì tao đã lịch sự gõ cửa đành hoàng nhưng mày có thèm đếm xỉa đâu nên mới phải dùng chiêu lịch sự mày thôi – nó nhảy bộp một cái xuống sàn .

- chị cứ lịch sự vài lần kiểu này em chắc phải đi trại tâm thần điều trị cấp bách –hần vuốt vuốt lại ngược lấy tinh thần

- xì đồ nhát gan , thế mà cũng mắc tâm thần hả , chả xứng mặt nam nhi gì cả – nó nhảy lên giường ngồi chồm chồm

- này , em đã bảo chị cấm vào phòng em rồi mà – Tú chợt nhớ tới cái ổ chuột mà tối qua cậu phải dọi mà khẽ rùng người .

- hi , chị quên nhưng vào thì cũng vào rồi xía đi – nó xua xua tay làm hoà

Tú nhìn bà chị với ánh mắt vô cùng không có thiện cảm , sao bà này có thể mặt dày như thế nhỉ

- mà ba mẹ đâu rồi , chắc sáng sớm rủ nhau đi tập thể dục tình yêu bồi đắp tình cảm chứ gì – nó bữu môi khi nhớ cái điệu thể dục đầy da gà của hai ba mẹ gương mẫu rồi .

- ba mẹ đi làm từ lâu rồi , chị biết giờ gần trưa rồi không hả , chị đúng là quái vật mà – Tú lắc đầu với bà chị

- á giờ đã trưa rồi hả ,, hôm nay chị dậy sớm lắm mà còn cùng cái Dung đi dạo mà – nó chớp chớp mắt suy nghĩ

chị mơ ngủ hả , sáng giờ Dung có qua đây đâu , chị ngủ liền một mạch say như chết đến giờ mới dậy mà mơ tưởng đi dạo với Dung –

nó há hốc mồm , hoá ra là mơ sao

- thế còn cái áo “ bé ‘ có phải mơ khôn nhĩ – nó suy nghĩ vu vơ nửa tỉnh nửa mơ thì bị Tú phi cho cái gối hoàn hồn

- thăng danh này tạo phản hả – nó hùng hổ lao vào thăng em

tú biết ý chuẩn ngay ra khỏi phòng bay về xuống phòng khách tránh con giồng bão sắp đổ bộ vào người .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: rất tiếc vì bị les

Một không gian sôi nổi giữa lòng thành phố , nơi đem lại cho người ta những cảm xúc thăng hoa , nhịp sống tươi mới của tuổi trẻ , nơi để khẳng định chính mình , cũng là nơi khiến người ta thư giãn theo một cách vô cùng đặc biệt . ở nơi đây tụ tập đủ loại người phức tạp , từ học sinh thanh thiếu niên tìm cách ăn chơi đàn đúm đến những người mượn rượu giải sầu và cả những người đi tìm cuộc tình một đêmrất nhiều vân vân và vân vân

nếu bạn hỏi một người nào đó trong cái bar này về người nổi tiếng nhất ở đây thì chắc chắn bạn sẽ nhận được một cái tên mà dường như gần hết số người trong quán bar này đều biết đó là cái tênanh Bảo

nhắc đến tên anh Bảo ai cũng tỏ ra dè chừng vài phần

vì sao ư ??????????????????

rất đơn giản vì cái tên này đã từng quây một cách tung bưng và vô cùng kỳ quái làm cho cái bar này xem thì đóng cửa , nhiều người còn tí bị đi bóc lịch đâm bữa nửa tháng và còn nhiều người tí thì đi chuyển hộ khẩu vào bệnh viện hoặc nhà xác .

cái tên anh bảo đã làm mưa làm gió trong cái bar này bao nhiêu năm nay , có rất nhiều người phải kiêng nể .

nếu ai chưa từng gặp anh Bảo thì sẽ nghĩ đây là một chàng trai khoẻ mạnh cơ bắp đầy mình nhưng sự thật hoàn toàn trái ngược .

anh Bảo lại là một cô gái vô cùng dễ thương xinh xắn , thông minh hoạt bát nhưng rất kỳ quái

bạn bè đều gọi cô ấy là anh Bảo

cô ấy thích vũ lực , cô ấy từng nói rằng: “ bạo lực là món ăn tinh thần không thể thiếu trong cuộc sống của tao “

đây là một câu tuyên bố vô cùng hùng hồn khiến cho một số người khiếp sợ .

mọi người cho rằng anh Bảo là đồng tính (les) nên rất nhiều cô nàng xăm xăm lại gần tán tỉnh .

anh Bảo cũng không gạt ra lại còn tỏ vẻ vô cùng thích thú khiến người ta càng nghi ngờ nhưng chỉ có bạn cô biết rằng cô có thực sự bị Les không thôi .

- ngủ đã chưa mày – Dung nhìn thấy con bạn đang vờn vai vắn gẹo người sau một giấc ngủ ngon lành .

- tự nhiên hứng gọi tao ra đây ngồi uống rượu rồi trông mày ngủ hả -

nó khẽ dụi mắt cho tỉnh hẳn rồi đưa ly rượu lên uống

- tao muốn sang Anh du học nhưng hai ông bà không đồng ý bảo không thể quản được tao , nói tao chưa tự chăm sóc được bản thân nên không yên tâm , tao bảo cho thằng Tú đi cùng hai chị em chăm sóc nhau nhưng nó nhất quyết không đi làm tao muốn dã nó một trận , hai ông bà còn sợ tao quây tung cái đất ấy lên nữa – nó lại nốc thêm một ly rượu .

- thôi đừng uống nữa mày ra làm vài bản DJ cho nó xung , quên hết mọi chuyện – Dung gút cốc rượu của nó rồi đẩy nó ra khỏi phòng .

nhìn thấy nó và Dung bước ra mọi người cũng trở nên e dè không được thoải mái chút nào .

nó mặc không thèm để ý tiến thẳng đến nơi cần đến .

- mày tránh ra để tao – nó hát hăm cho thằng kia biết điều mà ra khỏi cái chỗ nó muốn vào

cậu ta liền buông hết đồ nghề rồi đi ra nhường chỗ cho nó

nó bắt đầu đeo chụp tai vào và bắt đầu pha chọn những baen nhạc bốc lửa đốt cháy nhiệt huyết trong người .

- chị Dung , anh Bảo làm sao vậy ? – cậu ta rùng mình khi nhìn thấy hình tượng muốn nổ tung của nó .

- kệ nó đi , nó đang bức xúc đó đừng ngu mà động vào kéo hồi không kịp đó –

- dạ , em biết rồi – cậu ta khẽ khúm núm chuồn đi chỗ khác .

Dung đứng đó nhìn con bạn đang say xưa với những bản nhạc , nó chắc phải tức nầm .

Nhưng Dung biết nó chỉ cần có nhạc mọi thứ trong đầu nó sẽ vào trật tự vào từng nốt nhạc .

Nhìn cách nó say xưa , cuốn theo những dòng điệu , nó giờ chỉ có nhạc , ở đây không ai không biết nó là DJ giỏi nhất ở đây .

Dung tiến thẳng quầy bar kiểm ly rượu uống cho nó phê chứ nếu không chắc cô nổ đầu với cái điệu bốc lửa của con bạn .

ở cách đó không xa , tại một chiếc bàn trong góc bar có hai chàng trai ngồi đó .

cả hai đều có phong thái của công tử , ngồi nhàn nhã uống rượu .

- mày thích nhỏ đó à – Dương khẽ nhìn thẳng bạn cười đều

- tao chỉ thấy nhỏ lạ nên nhìn thôi – hấn nhả mày bức dọc nhìn thẳng bạn .

- lạ thì cũng không nên nhìn chăm chăm từ lấy đến giờ chứ như thế là bất lịch sự lắm đó , với đây cũng không phải tính cách của mày , mày đâu có coi lù con gái ra gì đâu – Dương vẫn cười nhả nhả mặc sự khó chịu của thẳng bạn .

- tao khuyên mà , nếu chót thích hay để ý nhỏ đó thì dập tắt cái ý nghĩ đó đi , mày không có cơ hội đâu –

Nguyên lờm thẳng bạn khó hiểu

- tao nghe nói nhỏ bị les không thích con trai , một người rất cá tính, rất tiếc vì bị les nếu không tao đã tán nhỏ từ hai năm trước khi tao bị lòi về Việt Nam rồi – Dương đưa ly rượu lên uống cạn sạch .

trong mắt Nguyên xuất hiện lên tia kinh ngạc nhưng cũng biến mất , hấn chỉ lặng im nhìn cô gái đó đang cuồng nhiệt với cái bản nhạc được xếp vào hàng đặc biệt của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: con môi của vụ cá cược

Thật sự ánh mắt cậu không thể dời khỏi cô gái đó Đối với hấn cô quá đặc biệt dù biết cô ta là les nhưng cậu cũng không thể cưỡng lại sự tò mò về cô gái đó .

Nhưng theo cậu không nên động vào les sẽ có nhiều rắc rối khiến cậu đau đầu hơn thôi .

Cậu cầm ly rượu lên uống để có thể dời ánh mắt của mình khỏi con người sôi động kia

- tao nhìn thấy mục tiêu của mình rồi , mày thấy nhỏ mặc chiếc áo lệch vai kia không ,cũng là dân có tiếng đó – Thanh Dương vỗ vai hấn rồi cầm ly rượu tiến đến cô gái mà hấn nhắm .

Dung thường thức ly rượu mạnh và đang đưa theo bản nhạc sôi động của con bạn thì thấy một chàng trai tiến lại gần

Trông anh ta cũng phong độ , đẹp trai , cả người toát lên vẻ lãng tử

- không tệ – cô khẽ nhếch khoé miệng cười

quả như cô dự đoán mục tiêu của anh ta là cô , cô thừa biết cái loại đàn ông trong quán bar này thì làm gì có người nào xứng danh với hai chữ quân tử , bọn họ chỉ muốn tìm nơi để giải trí thôi , nhưng đã vào đây thì cũng không nên thất lễ

-cô bé sao ngồi một mình vậy –

- Đúng là cái giọng của lũ dê già – cô thầm nghĩ

- chỉ tại tôi chưa tìm thấy ai quân tử để tâm sự thôi –

Dương khẽ mỉm cười cô ta là đang **** cậu tiểu nhân sao , cậu đã làm gì đâu mà gắn cho cậu cái mác tiểu nhân rồi

- anh cũng là quân tử chẳng qua em chưa nhìn ra thôi –

Dung thầm khinh bỉ, loại người này mà quân tử , cái mặt cợt nhả nhon nhon trông mà muốn đấm .

- ồ vậy à – Dung khẽ cười nhỏ nhẹ khiến ai kia có vẻ hơi lúng túng đỏ mặt, điều đầu tiên xuất hiện trong lịch sử của gái của cậu .

chưa để hẳn phát biểu thêm câu nào nó đã lù lù xuất hiện

- tránh ra cho anh vào , đứng như cầu canh đường vậy hả , tránh xa bạn tao ra – nó xô Dương ra rồi kéo con bạn lại gần

- hẳn nói cái gì vậy ? hay định đòi nợ mày, đừng có bảo tao hẳn là dân cho vay nặng lãi – nó nhăn mày hỏi còn có chút vẻ kinh ngạc

Dương há hốc mồm, nhìn hẳn phoi phới thể này mà bảo giống bọn cho vay nặng lãi đầu đường vô học .

Dung cốc nhẹ con bạn cho nó tỉnh

- Mày xem phim nhiều quá hoá thật hả , tao vay nặng lãi về lo đám cưới cho mày hả -

-

- ờ cũng phải ha , tao đã cưới đâu mà mày vay nhi , thôi bao giờ cưới tao mày vay tiền lo cho tao. Chả cần phải vay đâu xa, tao cho mày vay nặng lãi , lãi cũng như bọn kia thôi nhưng yên tâm lúc đòi tao cũng sẽ nhẹ tay hơn nhiều –

Dung muốn đập co bạn khôn lỏi này

- mày khôn thế con ,mày làm thế khác gì cười đầu cười cổ tao để mày hạnh phúc bên chồng yêu mày hả -

hai cô cười vui vẻ rồi nhanh chóng bước đi nơi khác để lại một tên mặt ***** ra ngo ngác .

Nguyên thấy thằng bạn thất thủ về , trong lòng không khỏi mừng rên

- kiêu quá hả hãy trình độ sát gái của mày suy giảm trầm trọng rồi – hẳn cười mỉa mai

- hai nhỏ đó là đồ quái dị , kinh dị quá- Dương nhắc đến mà mặt méo xệch

Hắn khẽ cười

Thằng bạn sát gái này cũng có ngày sợ gái.

- mày nhìn thấy hai thằng cha ngồi kia không ? – Dung khều khều vai nó rồi chỉ hướng chiếc bàn trong góc

- thấy là thằng tiểu cầu nặng lãi vừa nãy – nó nhét một miếng lê vào miệng nhai ngon lành

- mày thấy anh chàng tóc vàng vàng không? – Dung tiếp tục chỉ chỉ

- cả hai thằng đó đều tóc vàng – nó vẫn gián vào đĩa trái cây

Dung đánh bốp vào tay nó

- mày tập chung vào đây này , tao là bạn mày hay đĩa trái cây là bạn mày – Dung gặng giữ

- trái cây ăn được còn mày tao không ăn được – cái tính nhanh mồm nhanh miệng của nó phát tác khiến nó muốn phanh cũng không phanh được đành phun ra hết ,.

Nó nhận được cái lườm chết người nên cũng ngoan ngoãn chs tâm vào thứ con bạn chỉ

Hoá ra là một anh chàng trông rất cuốn hút , từ gương mặt , vóc dáng hay khí chất đều hơn người

Nó vỗ vai an ủi con bạn

- tao nói thực hẳn không hợp với mày đâu , nhìn hẳn thì phong độ hơn người thật nhưng hơn người thì không phải con người đâu nên mày bỏ ý nghĩ to

tưởng hấn đi –

Dung muốn cho con bạn một cái đá , nó đang nghĩ đi đâu vậy , thực chất cô muốn tạo cho nó một cái thật mới mẻ trong cái kỳ nghỉ hè này để cho nó quên đi những chuyện buồn không vừa lòng , cô quan sát và thấy hấn không hề gần một cô gái nào trong quán bar , cô nghĩ hai tên đó bị gay nên quyết định cho con bạn một thử thách

- mày nghe tao nói đây , tao muốn cùng mày chơi một vụ cá cược nếu mày thắng tao nhất định năn nỉ bố mẹ tao sang thuyết phục bố ***** cho mày đi du học bằng được và tao còn cấp cho mày thêm 40 triệu nữa , nhưng nếu mày thua thì mày phải mất tao 100 triệu –

- nó nghe đến truyện đi du học mà mắt sáng như đèn pha gạt đầu đồng ý liền ai chứ cô Trang với chú Huy mà nói thì ba mẹ nó chắc chắn cho đi ngay .

- điều kiện của tao là trong vòng 3 tháng mày phải tán đổ cậu ta khiến cậu ta yêu mày thật sự rồi cuối cùng cho hấn ăn một cú” đá” thật đau –

- nó suy nghĩ một hồi có nên làm hay không thì lại bị nhò Dung kích bác

- nếu mày sợ thì cũng không sao coi như tao chưa nói gì , cái tên anh Bảo cũng là hảo huyền –

nó tức lộn máu lảo liên quả quyết gạt đầu mặc kệ hậu quả

nó gọi một tên nào đó trong quán sai cậu ta đi điều tra tên “ con mồi “ của nó để nó dựng sẵn kế hoạch

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: kế hoạch một tuần hoa

Hấn vô cùng bức bối sáng sớm đang trên giường đánh một giấc ngon lành bù lại giấc ngủ thiếu vì việc chơi bar khuya thì bị tiếng chuông cửa inh ỏi bắt buộc hấn phải tỉnh giấc. Hấn bức bối đi ra mở cửa , đập vào mắt hấn là một đóa hoa hồng rực rỡ .

ở đằng sau bó hoa lé lên một giọng nói

- anh có phải là Nguyễn Tuấn Nguyên không ạ -

nghe anh ta hỏi hấn cũng ngây ngốc ậm ừ

- mời anh ký nhận cho , đây là một người có tên anh Bảo gửi tặng cậu – anh ta nói song như được giải thoát dúi luôn bó hoa to vào tay hấn rồi anh chóng bảo hấn ký

hấn bê bó hoa vào nhà rồi ký cho anh chàng đó .

anh ta nhanh chóng rời đi trông vô cùng phấn khởi như thoát được của nợ

hấn nhìn bó hoa mà ngây người không biết ai điên mà đi gửi hoa cho hấn

hấn cầm tờ thiệp lên đọc

bên trong không phải là những nét bút uyển chuyển viết tay mà lại là những đường nét uốn lượn doin máy tính

bên trong có dòng chữ

- mỗi buổi sáng là một khởi đầu mới , mong ước mới , hy vọng mới . hôm nay là một ngày tuyệt vời vì là món quà do ông trời ban tặng . em hãy nhận lời chúc này cho một ngày hoàn hảo GOOD MORNING!-

hấn thầm nghĩ chắc chắn là tên nào đó gửi nhầm hoa cho bạn gái

cái tên anh Bảo hấn không hề quen biết tại sao lại gửi hoa đến nhà hấn chứ , lại còn nói đúng tên hấn nữa nhưng hấn cũng chẳng quan tâm ,quảng luôn sang một bên và tiếp tục vào phòng ngủ tiếp

Điều khiến hấn vô cùng ngạc nhiên là một tuần nay sáng sớm nào

Hắn lúc nào cũng nhận được một bó hoa vào sáng sớm với những tấm thiệp khác nhau nhưng vô cùng biến thái và hình như hơi ngược đời

Mỗi ngày đều có một tấm thiệp mang sắc thái khác nhau như

-

- Hãy nhận một bó hoa đơn giản của anh vào buổi sáng được bao bọc bởi sự chân thành , được buộc lại bởi sự quan tâm và được gắn với lời cầu xin cho em được bình yên và hạnh phúc mỗi ngày –

- đêm đã kết thúc để bắt đầu một ngày mới , chúc nụ cười của em như những vệt nắng lấp lánh của bình minh và để âu lo lại với màn đêm –

-châu Âu ngủ , châu Á ngủ , Châu Mỹ đang tối dần chỉ có đôi mắt đẹp nhất trên thế giới đang đọc bức thiệp này –

.....

Mỗi lần đọc một bức thiệp hắn lại một lần tối mặt , tên điên nào đang muốn trêu ngươi hắn hắn đâu phải gay đâu

Mới một tuần mà tuần mà thùng rác ở nhà hắn đã như cửa hàng hoa

Hắn muốn bấm cái tên Bảo bôi đó ra thành chăm mảnh khi hôm nào cũng gửi hoa vào lúc sáu giờ sáng và cái chuông cửa nhà hắn có nguy cơ cháy .

Nó ngồi trong quán bar mà cười khúc khích một mình

Dung nhìn thấy con bạn điên điên khùng khùng ngồi như con tịt ký

- bố ***** có thường xuyên đi bệnh viện khám không ? –Dung hỏi con bạn

- có hay đi khám định kỳ kiểm tra sức khỏe nhưng sao lại tự nhiên hỏi chuyện đó – nó ngây ra nhìn con bạn với ánh mắt không bình thường tự nhiên lại quan tâm sức khỏe của gia đình nó

- thảo nào ! – Dung ngồi sít xoa – bố ***** lại sinh ra con điên như mày – Dung cười khiến nó tức nổ đom đóm

- bộ mày rảnh mà đi chọc tao , chỉ có con điên mới chơi với con điên thôi , tao điên thì mày là loại gì – nó gân cổ lên hét

- ừ nhỉ – Dung ngẩn tò te , mình chơi với con điên bao năm nay mình bị nhiễm bệnh hả

- haha mày cũng đâu có bình thường – nó cười khoái chí

- tao cũng không ngồi cười một mình như mày – Dung giấy nẩy ngồi xuống chả treo với con bạn

- tao lúc nào chẳng cười có bao giờ khóc đâu – nó vẫn thản nhiên

- nhưng có bao giờ mày ngồi mình mà tủm tỉm cười đâu –

nó chợt à lên một tiếng rồi lại cười sáng khoái

- tưởng gì , tao cười là vì , sớm thôi chắc chắn cậu nhóc đó sẽ hẹn gặp tao , đờn hoa hồng em nào chả thích lại còn những lời chúc đáng yêu rung động lòng người nữa chứ – nó cười tự đắc

- mày tự tin nhỉ , thế mày gặp trực tiếp hắn lần nào chưa ? – dung hai mắt tròn xoe nhìn nó

- chưa , tất nhiên anh Bảo này đã sẵn thì mời phải chết –

- Dung vô cùng ngạc nhiên với con bạn , chẳng lẽ chuyện tình yêu nó không ngây thơ như cô biết và nghĩ hay sao , đúng là cô cần xem lại

- Mày chưa gặp thì làm sao hắn đến tìm mày –

- Đầu thiếu cách đâu – nó cười một cái bí hiểm

Đúng lúc đó một thằng chạy vào đưa cho nó một cái bưu thiệp

- anh Bảo , đây là bưu thiệp tiệm hoa gửi cho anh -

nó nhìn tấm thiệp khẽ cười

nó chắc chắn đây là lá thiệp mời gặp mặt hay ăn tối , hoặc là thiệp tỏ tình , không thì cũng là cảm ơn

nó hí hửng mở ra , Dung cũng tò mò đến đọc

nội dung thiệp là

- mày là thằng điên nào tao không quan tâm , nhưng thôi ngay cái trò dở hơi của mày vào mỗi buổi sáng làm mất giấc ngủ tao và rác nhà tao nữa –

nó như sock toàn tập , dung bên cạnh thì cười mỉm

tại sao thế này chứ , nó đã làm theo hướng dẫn rồi mà , thằng Anh Tú đáng ghét mày sao lại nghĩ ra cái dở hơi này vậy thảo nào chưa có bạn gái lâu dài là phải

nó nguyên rùa thằng em

- mày làm gì mà bị người ta ***** ghê vậy ? – Dung cố nín cười hỏi con bạn

- tao đến cửa hàng hoa đặt mỗi ngày một bó gửi đến địa chỉ của hấn với những tấm thiệp tao đã in sẵn –

- ai bày cho mày trò này – Dung cười cười hỏi nó

- tao hỏi thằng Tú là mày hay tán gái kiểu gì , nó bảo với tao là nó thường tặng hoa vào mỗi buổi sáng với những lời chúc ngọt ngào thế là mấy cô đồ , tao liền lên mạng copy mấy lời nói ngọt ngào tán gái rồi in ra và gửi thôi –

Dung nghe nó nói mà há hốc mồm , nó đúng là không phải con gái thật rồi .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chuyển đi ngắn hạn

Một chàng trai ngồi trong phòng làm việc hăng say cật lực , ánh mắt chăm chăm vào những sổ sách và những con số . Cửa phòng khẽ bật mở một cách vô cùng nhẹ nhàng nhất để không phát ra tiếng động .

Cậu ta vẫn vô tư làm việc đến tận khi người vừa bước vào phòng đập cho một cái dật thóp mình .

Cậu quay lên nhìn con người vừa làm phong độ nam nhi đại trượng phu của mình không cánh mà chạy

Con người đó đang cười lăn lóc thiếu mỗi hành động bò ra sầm thui nhưng giờ thì cũng bò ra ghé rùi .

Khẽ nhìn từ đầu đến chân con người đó cậu khẽ nhún mày .

Chiếc quần bò rộng rãi rác te tua như ăn xin , đôi giày màu đen đầy thứ quái gở như đầu lâu xương chéo các loại hình mà bọn thanh niên hay dùng .

Chiếc áo khác cũng cùng tông màu với chiếc giày , trên đầu đội một chiếc mũ lưỡi trai và chùm bên ngoài là chiếc mũ áo rộng .

Trên vai cũng khoác một chiếc balo màu đen

Hôm nay cậu đúng là đen thật rồi nên mới chạm chán nhóc quý này .

- mày cười xong chưa vậy , ai cho mày sang đây làm phiền cậu hả về nước đi – hấn hấn giọng lấy lại phong thái nhân nhả hàng ngày

nó vẫn cười điên dại vừa cười vừa nói

- cháu ..cháu không ngờ cậu cũng nhát gan như vậy , , thế mà cứ tỏ ra mình cứng rắn –

- nó vẫn cười vang khiến Zin tức chỉ muốn tống con nhò về nước

- nhìn thấy nó có khác nhìn thấy ôn thần đâu

- mày cứ thử như cậu xem rồi biết , ai trong trường hợp cậu cũng giật mình – Zin nhìn cô cháu bằng ánh mắt không thể thiện cảm hơn

nó bữu môi

- nhất thì cậu cứ bảo nhất đi còn đòi chống chế , đây này cậu thử oà cháu đi xem cháu có giật mình không ? – nó ngồi xuống bàn làm việc của cậu rồi chà vờ cái tư thế vừa rồi như như nó đang làm việc thật ấy

Zin nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống ,nó sinh ra để làm người khác bức mình sao , nhỏ nó không tha già như cậu nó đây nó cũng không thương .

- – mày muốn tự về nước hay để cậu bảo bố ***** sang xách cổ về – cậu chán nản tiến tới đẩy nó ra khỏi chỗ làm việc của mình .

Bảo Anh bị đẩy ra một cách phũ phàng âm ức lắm nhưng cũng nuốt xuôi tính xỏ sau

- cháu xin bố mẹ cho cháu sang đây học rồi mà , sao cậu lại đuổi cháu về – nó bắt đầu phụng phịu

-

- Cậu biết ngay nó sẽ dờ chiều này mà

mặt ngọt chết ruồi nhưng may sao cậu không phải ruồi

- đừng lằng nhằng về đi , cậu không muốn cái đất nước này bị sói tungđâu , giờ nó đã đủ mệt rồi – Zin nói với cái giọng lạnh tanh khiến nó dậm chân giận dữ

nhìn cái mặt xị ra của nó là cậu muốn bật cười nhưng may sao kìm được .

nếu cậu mà cười nó sẽ bắt ngay được điểm yếu của cậu mà nhắm chỗ đó nắn nỉ .

- cậu oi , cậu à , cháu vượt đại dương xa xôi , nắn nỉ bố mẹ để sang thăm cậu mà cậu nỡ đuổi cháu về sao – nó kéo ống tay áo của cậu khiến cậu nhột nhột

- cảm ơn cậu khỏe cháu có thể về – cậu cũng dửng dưng lập trường của mình không thể để cho nó đổ được

nó thờ ơ mạnh ra một cái , cái mặt lộ rõ vẻ tức giận nhưng rồi cũng giãn ra và nở một nụ cười ngọt lịm

- cậu à , bố mẹ bảo cháu sang đây chăm sóc cậu sợ cậu làm việc vất vả có ít thời gian nghỉ ngơi -

Zin khẽ nuốt nước bọt cái ực

Làm cậu của nó 16 năm nay chẳng lẽ cậu lại không biết cái sự chăm sóc ngọt ngào của nó .

Điều này cậu có thể thấy rõ ở nó khi nó chỉ là một cô nhóc bé tí hon chưa biết nói

Nhưng một điều cậu không thể phủ nhận cô cháu mình tuy nghịch ngợm nhưng lại có một nụ cười khiến người ta phải xao xuyến , nụ cười này ngay cả người em sinh đôi của nó cũng không được sở hữu mà chỉ mình nó thôi

Nhưng nó thì lại luôn giấu nụ cười này đi mà thay vào là nụ cười nửa miệng tỉnh nghịch .

Đang định từ chối nhã ý tốt của nó thì điện thoại chọt reo

Cậu nhấc máy liền

- alo –

-

Zin nhìn nó chăm chăm

Về mặt của nó vô cùng hình sự , tay khuỷu loạn xạ đầu lắc liên hồi

Cậu biết nó muốn cậu nói nó không ở đây nhưng đáng tiếc cậu lại rất muốn tống cái của nợ này về Việt Nam

- có , nó đang ở chỗ em -

nghe câu nói của hân mà mẹ nó tiếp tục nghiền răng như đang nhai nó ngấu nghiến

nó thì hừ một cái thật lớn thậm chí rửa ông cậu không biết thương sót cô cháu nhỏ

- bằng mọi cách em lôi ngay cổ nó về đây cho chị trước khi chị cho nó cạo trọc đi tu – mẹ nó đập máy một cách vô cùng thô bạo

nó nghe tiếng đập điện thoại thì lăm bằm

-“ tất cả là tại mẹ di truyền cho con cái tính bướng bỉnh này , có cạo thì nên cạo đầu mẹ trước “-

- thế này mà cũng gọi là xin phép rồi sao , bố mẹ nhờ mày chăm sóc cậu hay nhờ cậu tổng cổ mày về -

nó lườm cậu một cái

- cháu xin phép rồi chứ bộ chẳng qua mẹ cháu không nhớ thôi , cậu thử hỏi mẹ cháu xem , rõ ràng cháu để lại cho mẹ một bức thư xin phép đi chơi dài ngày với bạn – nó gân cổ lên cãi rõ ràng nó xin rồi mà

- để lại thư mà bảo xin rồi à – cậu muốn cười cái sự ngố của nó

nó phùng má lên thanh minh tiếp

- cháu rõ ràng viết trong thư như thế này

_____ THƯ GỬI BỐ MẸ _____ -

CON ; ba mẹ ơi con có chuyện muốn nói

BỐ MẸ : im lặng

CON : concon

BỐ MẸ: im lặng

CON : con muốn xin phép ba mẹ cho con đi chơi với bạn vài hôm con hứa sẽ ngoan ngoãn và chăm sóc bạn bè tận tình

BỐ MẸ : im lặng

CON : ba mẹ cho con đi nhé

BỐ MẸ : im lặng

CON : im lặng là đồng ý nhé , cảm ơn bố mẹ nhiều con yêu ba mẹ .

Ông cậu đứng hình với nó kiểu xin phép này thì có một không hai trên đời rồi chỉ có mình cái đầu tinh quái của nó thôi

- mày đứng dậy ra sân bay rồi về đi – cậu nên cấp tốc tổng nó về nước

- cho cháu ở đây đi cậu , cháu sẽ ngoan không quậy phá đâu mà – nó xuống giọng nài nỉ để được ở lại nơi này

- -không lằng nhằng cậu còn rất nhiều việc phải làm –

- nhưng cháu không có tiền về nước , cậu cho cháu ở đây nhá – nó hớn hờ

- ừ- nó nghe xong xuróng điên lên được

-

- ừ , cháu không có nhưng cậu có , ra sân bay về nước đi -

- sao cậu có thể cặn tình cặn nghĩa như thế với cháu nhỉ , cháu là cô gái cháu xinh đẹp đáng yêu ngoan ngoãn duy nhất của cậu mà –

Zin tròn tròn nhìn nó

- cậu cũng thương cháu nhưng cậu thương bản thân mình hơn –

nó nhìn cậu chăm chăm

- uống công từ bé đến giờ cháu thương cậu nhất , có bánh kẹo cũng chia cậu một phần –

chưa để nó nói hết cậu đã bỏ xung

- 1\20 của hộp bánh và 1\50 của gói kẹo và cả hai thứ cậu đều mua –

Nó tức nghẹn

- lần nào cậu đến cháu đều đưa cậu đi chơi đó đây ngắm thành phố -

- thế không phải đi sau dọn chiến trường cho cháu à –

- cháu nói cậu cứ che ngang ý nhĩ ...-

chẳng để nó tiếp tục âm ỉ cậu đã gọi vệ sĩ để áp tải nó về nước

nó hậm hực hét toáng lên khi bị xách cổ lôi đi .

- cậu là đồ độc ác đồ sói già ế vợ , đồ voi già khó tính , đồ sói xám khó ưa , đồ hồ lùn xấu xí , đồ chuột nhắt hôi hám , đồ cáo già nhỏ mọn
.....-

Zin khẽ thở phào khi tổng được của nợ đó đi nếu không cậu không thể tưởng tượng nổi cậu sẽ biến thành con gì trong bộ siêu tập quái thú của nó nữa .

Cậu tự hỏi mình cậu 29 tuổi là già rồi sao , chắc cậu già thật

Khẽ thở dài cậu lại tiếp tục quay lại làm việc

Nó bị giam trong phòng mà âm ỉ , trốn cũng không được rồi nó cũng chỉ còn cách thực hiện cái vụ cá cược của con bạn vậy , tuy vô lý nhưng nó cũng đạt được ý thích của mình , đã hai tuần từ ngày vụ cá cược nó cũng chẳng tiến thêm bước nào mà còn bị mừng hụt một vốn .

Nó sẽ cố , sẽ thực hiện kế hoạch này , một tháng nữa là nó cũng hết nghỉ hè bước vào học kỳ rồi thời gian tiếp cận con mồi sẽ hạn hẹp đi nên trong khoảng thời gian một tháng này nó sẽ phải tranh thủ .

Nó đập tay xuống giường cái rầm làm con mèo trong phòng nó đang say giấc ngủ cũng giật nảy kêu “ngео “ một cái .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: kế hoạch vô cùng hoàn mỹ

Anh Tú bị bà chị quái thai lôi một cách thô bạo vào phòng , cậu kêu oai oái - chị lên con hả , thả em ra , đừng kéo tai emáđaua
aaaaa.....-

nó không thèm nói gì hùng hổ kéo thẳng em vào phòng

nó quăng thẳng em một cách thô bạo lên giường khiến cậu nhóc tưởng rằng mình đang chơi đu quay

- thẳng kia ngồi thẳng dậy cho chị – nó một tay chống hông một tay chỉ thẳng vào Tú mà quát khiến tú giật thót trước con động kinh bất thành linh của bà chị

- này , chị làm sao vậy , chồn không được quay ra chút giận lên em à – cậu nhìn bà chị với ánh mắt ai oán

- tao không tính đến chuyện đó nữa , giờ tao có kế hoạch khác rồi nhưng tao cần mày giúp – nó vênh mặt lên với cậu

đôi mắt cậu tròn tròn , có kế hoạch ao mà cần cậu giúp nữa thì đó không phải chuyện thường , bà này đang mưu mô gì cậu không thể biết được nhưng ít nhất cậu cũng biết cái gì được nghĩ ra từ cái đầu không bình thường kia thì chắc chắn nó sẽ không bình thường và cũng chẳng tốt lành gì cho nhân loại

mà chưa nói đến nhân loại mà bản thân cậu cũng chẳng có may mắn rồi

- em không giúp được chị đâu , cái kế hoạch của chị chẳng có gì tốt đẹp em không muốn giúp chị hại người , hoàng thanh danh một đời của em – cậu vuốt lại cái mái tóc bị rối tung do thói bạo lực của bà chị

cậu còn chưa kịp bước chân ra khỏi cửa đã bị véo tai , xách cổ quay lại

- mày nói gì đó hả , chị mày xinh đẹp , hiền hậu đảm đang thế này mà mày nói cứ như yêu nữ thế hả – hai hàm răng của nó nghiến lại

-“ xi thì chả đúng , không những là yêu nữ mà còn là đại đại đại yêu nữ khó ai sánh bằng trên đời này “-

- mày ăn bằm cái gì đó hả tao cho mày xong đời giờ -

- em đâu nói xấu chị đâu , em đang bảo chị là cô gái đẹp nhất xinh nhất , hiền nhất , đảm đang nhất , nết tính nhất , ngoan ngoãn nhất ...và cũng khác xa với cái chuẩn trên nhất – cậu buột miệng nói ra một câu mà ngàn lần không thể để nó nghe thấy được nhưngđã quá trễ rồi .

- MÀY VỪA NÓI GÌ HẢ THẮNG RANH NÀY – hai tai nó phùng phùng lửa giận

Nó muốn nghiền nhỏ thằng oắt con này ra cho nó biết nó động vào cái gì

Tú vội vã ôm đầu , cả thân người co rúm , bao phong độ hàng ngày ai ai cũng nể cậu vài phần cũng bay đi hết , đứng trước bà chị này cậu luôn cảm thấy sợ đúng là oan gia nên mới làm em cái bà này .

- chị chịem xin lỗi em nguyện sẽ lên núi bán bánh xuống biển kẹo , nhảy vào mật ngọt , mía đường quyết không từ chối mong chị tha cho em –

nó đang sẵn tay áo nghe thấy vậy thì dừng lại và nhìn thẳng em đầy ý cười

đúng là không dùng biện pháp mạnh nó sao lại chịu giúp cho đảng hoàng .

- thôi được tạm tha nhưng như mày hứa mày phải giúp chị -

thằng em nhận được lệnh thì gật đầu lia lịa

nó ngoắc tay chỉ xuống giường ý bảo thằng em đứng lên và ngồi xuống giường .

Tú không ngần ngại mà đứng bật dậy luôn

- chị muốn mày giúp chị của một người –

nó vào thẳng vấn đề khiến thằng em há hốc tự hỏi bà này đòi tính khi nào vậy trời

Tú tiến đến gần nó nhìn nó một cách chăm chăm , cậu cả gan vỗ vỗ má nó hai cái khiến nó nhẩn mòi

- giả chị tao đây , mày là đứa nào hả , giả bà chị quái gở nhưng ngây thơ của tao đây-

....CỐC....

Cậu nhận lấy ngay một cái cốc thật mạnh vào đầu

- gan nhĩ giám phản hủ , muốn chết không toàn thân phải không ? – nó lừ mắt với cậu

- em không ngờ chị cũng mê trai , đầy mưu mô quỷ kế trong cái vụ này – Tú ôm đầu kêu than

- kệ tao , mày có giúp không hả – nó dơ nắm đấm đe dọa

tú lại gật đầu như một cái máy

cậu xoa xoa cằm đắm chiêu suy nghĩ

- hay chị sử dụng chiêu anh hùng cứu mỹ nhân đi nhì – hẳn liên tưởng đến cái cảnh bà chị mình tỏ ra yếu đuối bị người khác bắt nạt , nam chính đi qua và sẽ gia tay tương trợ .

- đúng là vô cùng hoàn hảo – cậu cướp đi trí

nó nghe mà cũng gật gù

- em sẽ là cướp – nó chỉ thẳng tay vào cậu khiến cậu suýt ngã giường

- em làm cướp á – Tú chỉ vào mặt mình

nó gật đầu một cái chắc lịch

- em đẹp trai , phong độ thế này mà đi làm cướp sao , không bao giờ- cậu mỉm cười lắc đầu

Tú nhìn thấy cái lườm thân thương của bà chị thì nuốt khan một cái

- mày có làm không ? –

cậu cũng hơn choáng váng không biết tính sao , càng ngày nó càng nhìn cậu một cách dữ tợn

- thôi ...thôi được em sẽ đi thuê người cho chị được không , chị tha cho em đi – cậu nhìn nó với ánh mắt lạnh lùng

- ừ ha , nhưng tao vẫn tin tưởng mày hơn lũ người khác – nó nhún đôi lông mày lại

- hai chị em mình là sinh đôi , giống nhau như đúc vậy , nếu em mà làm cướp thì cậu ta sẽ nhận ra ngay đây là một vở kịch , tốt nhất là nên tìm người khác – cuối cùng cậu cũng tìm được một cái lý do hợp lý

nó chớp chớp hàng lông mày dài gập gù

- thôi được , việc tìm cướp giao cho chú , giờ chị sẽ phổ biến một lần kế hoạch mỹ nhân kế của chị ...-

- em nghĩ ra mà – chưa để nó nói hết cậu liền phản bác và tất nhiên ăn một cái đòn của nó – của chị ...của chị – cậu cười cầu hoà

- tại một nơi không gian tĩnh mịch , em sẽ phải cho người đến dí dao vào cổ và cướp đồ của cậu ta-

- hình như cái này có vấn đề ...- đúng là lắm mồm là chết mà , cậu biết điều im bất dù nó có nói sai cũng không nên lên tiếng .

- trong lúc cậu ta bị hoảng loạn , sợ hãi chị sẽ bay ra và giúp cậu ta thoát khỏi vòng nguy hiểm , cậu ta sẽ vô cùng cảm kích chị và nguyện làm tất cả cho chị – nó cười một cách vô cùng quái dị

Tú cười méo mặt , cái chiều này lần đầu tiên hắn được nghe cái kiểu này

Đúng là chỉ có mình chị hắn mới có cái suy nghĩ kiểu này . Tú khẽ lắc đầu thờ dài .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: kế hoạch nữ quái cứu anh hùng

- em chuẩn bị người cho chị đi , cái này chị giao hoàn toàn trách nhiệm cho em – nó nở một nụ cười mà khiến Tú khẽ run người . - được em biết rồi , thế chị định bao giờ tiến hành cái hành động “ mỹ nhân cứu anh hùng ” – tuy mồm cậu thì hỏi như thế nhưng trong lòng cậu lại muốn hét lên là “ nữ quái cứu anh hùng ” cái chiều quái gở .

- tối nay luôn đi hôm nay cậu ta sẽ đi bar , chị hỏi bọn đàn em rồi – nó ngồi xuống cái ghế rồi vắt chéo chân .

TÚ nuốt khan một cái đối tượng đã vào tầm ngắm không thể thoát được .

7 giờ tối

Hắn đang khoá cửa để đến quán bar chơi như mọi khi nghe nói hôm nay thằng bạn muốn giới thiệu bạn gái mới của cậu ta cho hắn .

Hắn cầm trên tay chiếc chìa khoá của chiếc ô tô mới toanh hắn vừa mua hôm trước mới Sài có một lần .

Hắn đang tiến gần chiếc xe yêu dấu của mình thì đột nhiên có khoảng 3 người che mặt trên tay lăm lăm những con dao xông vào cậu.

Một người còn cả gan kề dao vào cổ đe dọa cậu , hai tên còn lại cũng vây quanh .

- này nàychị đừng xông ra vội lộ hết , đợi một chút hẵng – Túnhanh tay lùi bà chị lại nếu không nó đã xông ra ngay rồi.

- mày làm cái gì đó sao kéo tao lại làm gì , bọn kia uy hiếp hắn tao phải xông ra giải cứu là đúng rồi chứ – nó nhăn mày định dơ tay đập vào đầu Tú một phát may sao cậu nhanh chóng đỡ được

- chị bình tĩnh , đừng ra vội , phải để đến lúc cao trào , chị nhìn xem khuôn mặt hắn ta đang đỏ dần vì sợ kia , đợi thêm chút nữa chị ra chắc chắn hắn sẽ biết ơn chị lắm và sẵn sàng quỳ sụp xuống chân chị – Tú nhanh nhẹn phân tích tình hình gay go cho bà chị .

nó vẫn nhìn vụ việc chăm chăm và khề nhẩn mày lằm bằm

- có gì không ổn –

- chị thời cơ đến rồi mau ra đi – Tú đẩy bà chị mình ra khiến nó cũng hơi lúng túng nhưng cũng nhanh chóng lấy lại phong độ .

- ba tên kia , tránh xa cậu ấy ra có ta ở đây mà các người cũng có gan làm bậy sao –

sự suốt hiện của nó chính là thời cơ hần nắm bắt để phản công

quả không ngoài dự cảm của nó là có vấn đề .

tình hình trước mắt nó xoay như trong chóng , một pha hành động đẹp mắt đang diễn ra trước mặt

hần từ thế bị động đã chuyển sang thế chủ động liên tiếp ra những đòn đánh đẹp mắt khiến ba tiên lưu manh phải lúng túng , lóng ngạ lóng ngóng .

nó thì chỉ biết đứng trơ mắt miệng cơ cứng

- không phải chứ người đánh nhau với bọn kia phải là mình chứ sao lại là hần ta –

từng đòn của hần nhanh nhẹn chính xác và vô cùng đẹp mắt khiến ba tiên nằm dạp .

Tú ở trong bụi cây cũng không khỏi há mồm

Hần rút một thứ gì đó trong áo , nó có thể sắc định chuẩn xác

Đó chính là một khẩu súng mini lắp lánh anh bạc

- oa ... nó đôi mắt sáng long lanh đây là khẩu súng AZI do Nhật sản xuất năm 1930 , trên đời này chỉ tồn tại 2 khẩu có giá tương đương với hàng tỷ ĐÔ , súng được thiết kế vô cùng nhỏ gọn tiện dụng nhưng lực sát thương thì không nhỏ như khẩu súng – nó không thể ngờ hần lại sở hữu vật có giá trị như thế .

hần chĩa thẳng khẩu súng vào ba tên mặt không hề biến sắc

- ai sai các nguoi , giám đưng vào ta thì chán sống rồi –

nó nhìn khẩu súng mà nuốt khan một ngụm

ba tên sợ hãi lắp bắp

- mong đại ca tha cho em ... chỉ là nhà em quá nghèo , mẹ già lại đau ốm nên mới phải làm cái trò vô đạo đức này , mong anh rộng lượng bỏ qua- giọng hần run lẩy bẩy .

- hần chột cười nửa miệng , cái kiểu cầu xin này đã quá lỗi mốt rồi mà hần vẫn còn xài

- cút –

hần cất khẩu súng vào chỗ cũ và quay đi

thẳng hướng nó mà tiến

nhìn khẩu súng bị cất đi lòng nó đau như ruột cắt nước mắt đầm đìa nuốt khan thêm một cái

hần nhìn tổng thể cái người trai chẳng ra trai gái chẳng ra gái trong bộ đồ đen xì

người này hần nhìn rất quen , chắc chắn hần đã gặp ở đâu

nhưng nếu hần đã để ý thì chắc chắn người này phải đặc biệt mới thu hút được tầm ngắm của hần .

càng tiến lại gần khuôn mặt trắng trẻo xinh đẹp hiện trước mắt hần càng gần và ... càng gây ức hút với hần

- cô cũng biết nhiều về khẩu súng này nhì – nghe hần nói mà nó thèm thường sao hần có mà nó không có nhì

- cũng sợ sợ , nhưng anh chôm được ở đâu vậy ? – nó hỏi rất ngây thơ với ý định học tập người đi trước

hần bật cười

trông hần giống bọn đi chôm đồ lắm sao ?

- trông tôi thảm đến vậy sao ? – hắn hỏi lại nó
- chia sẻ kinh nghiệm thôi mà – nó cười tinh quái
- nếu tôi bảo đó là do tôi mua – hắn nhìn nó chờ đợi câu trả lời
- xì , anh định lừa người à , anh mà đủ tiền mua thì tôi có mà trở thành bà hoàng kho tiền của thế giới rồi – nó chu mỏ nên
- cô không tin tôi – hắn nhăn mày không hài lòng

nó liền biết điều hơn một chút

- không phải tôi không tin anh mà là tôi không tìm ra lý do nào để tin anh –

nghe nó nói mà hắn cũng chẳng biết tính sao

- dù gì cũng cảm ơn cô , cô tên gì vậy ?- hắn rất muốn biết tên cô gái này

- tôi tên là Bảo – nó nở một nụ cười

hắn không nói gì liền quay đi , bước thẳng vào xe , nó chớp chớp mắt rồi cũng đuổi theo nhưng không kịp chi còn làn khói của ô tô

- đúng là ...- nó kêu lên tức giận

lúc này Tú mới chui từ bụi ra

vừa ra đến nơi đã bị ăn một cái đập của nó

- mày vô dụng nên thuê một lũ vô dụng để làm cảnh hả , kế hoạch tao phá sản rồi –

- em đâu biết hắn có võ và ...có vũ khí đâu-

Tú xì mặt xuống .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: đụng mặt

Nó mang tâm trạng hậm hực đi đến quán bar quen thuộc , nơi đang có một người chờ đợi nó . —————

Dương nhìn thấy cậu bạn của mình thì mừng rỡ , một tay vẫn ôm cô người yêu mới bên cạnh, một tay dơ cao vẫy gọi

Hắn chậm rãi tiến lại gần hai người đó với ánh mắt dửng dưng

Cô bạn gái của Dương cũng chẳng nề nang bạn trai mình cứ nhìn một cách thèm thuồng về phía hắn .

Hắn ngồi xuống bàn và gọi cho mình một ly cocktail nhìn thẳng bạn kẻ mỉm cười

- mày nhìn bồ mới của tao thế nào ? – Dương hát hàm rồi đưa ly rượu lên chạm ly với hắn

hắn nhìn tổng thể cô gái từ đầu đến chân

đáng người cô thanh mảnh , làn da trắng nõn nà với khuôn mặt vô cùng khả ái

mái tóc màu tím xoăn nhẹ làm tôn thêm làn da trắng mịn của cô

từng cử chỉ nhẹ nhàng e thẹn , yếu điệu

nhìn cô gái thấy rất tuyệt vời nhưng hắn không vào mắt

vì ấn cảm nhận được cô ta có gì đó giả tạo .

hắn nâng ly đáp trả thẳng bạn rồi nhún vai nói

- được , nhưng không thuộc típ người của tao – hắn vẫn nhàn nhạt

lời nói của hắn có vẻ làm cho cô gái kia hơi buồn và thất vọng nhưng cũng nhanh chóng nở một nụ cười ngọt lịm .

- em là Ngân hà rất vui được biết anh – cô đưa bàn tay thon dài trắng trẻo của mình ra

hắn cũng lịch sự đáp trả nhưng vẫn thờ ơ

- tôi là Tuấn Nguyên rất vui được biết em –

sau cái chào xã giao hắn tiếp tục nhâm nhi với ly rượu của mình . trầm ngâm nghĩ về cô gái hồi tối .

hắn ngẩn người vu vơ

Dương quay ra thì thấy thằng bạn đang ngồi ngẩn ngơ hồn trên mây với gió chứ không phải đang ở quán bar nhộn nhịp nhất thành phố

- Nguyênnguyên mày nhớ ai mà ngẩn ngơ vậy , hay ***** lại về thăm mày hả -

Nguyên có người bạn rất biết quan tâm đúng lúc đến bạn bè , nhờ cái giọng oanh vàng thỏ thẻ cuat tên bạn mà hắn bưng tỉnh , chắt nghĩ đến ba mẹ làm hắn rùng mình

- chắc đang suy tư cô nào chứ gì – dương cười đều , tay siết chặt cô bạn gái đang ngồi chăm chăm nhìn hai người

thằng bạn tên Dương này rất hiểu hắn , một phát bắn trúng tim đen

chợt hắn hơi mỉm cười mặt có chút đỏ

- tao đã gặp một cô gái rất đặc biệt , vừa gặp lần đầu tiên đã cảm thấy quen quen rồi – hắn nói có vẻ vui mừng

Dương bật cười khanh khách

- tao không ngờ mày rơi vào lưới tình sớm như vậy , chắc tình hình này là bị đánh điện nên mới dính lưới –

hắn nhìn thấy khuôn mặt nhăn nhó hàng ngày của thằng bạn mà không vừa lòng

hắn không nói gì tiếp tục với ly rượu trên tay , dường như mọi thứ xung quanh đều không thể làm thay đổi tâm trạng của hắn

Nó hậm hực bước xuống xe

- mày không vào chơi à – nó nhăn mày hỏi thằng em

Tú lắc đầu nhiệt tình

- em có hẹn rồi , chị vào một mình đi nhé –

chẳng để nó nói thêm câu nào Tú rồ ga phóng chuồn luôn

- thằng oắt này chuồn nhanh nhì-

nó bước vào bên trong với tâm trạng vô cùng ...vô cùng ...bức xúc

nó bước thẳng vào căn phòng bên trong quen thuộc có người đang đợi nó

vừa nhìn thấy người trong phòng nó đã tiến đến và xà vào phòng

- hu hu tự do cả đời của to phá sản sao mày đưa ra đề tài khó vậy , hắn không đơn giản như tao nghĩ

dung bật cười với con bạn

- ngoan . tao biết mày làm được mà , mới có 3 tuần thôi mà , kỳ hạn 3 tháng vẫn còn dài , hôm nay phải chơi nhiệt tình đi hứ , sang tuần sau là phải đi học rồi –

nó ngước mắt lên nhìn

- chết thật nó còn hùa chọn trường , ba mẹ đều bảo nó vào trường Trung Vương danh tiếng , nhưng nó quyết sẽ không vào cái trường đó đâu , nơi đó có một số người mang những bộ óc không bình thường (thiên tài đó) , nhưng người nghèo đến nỗi đầu bị cháy (tóc xoăn) thiếu dinh dưỡng bị úa (tóc vàng) vóc dáng khiêm tốn (đi giày cao gót)

cái trường đó nó thấy chỉ được mỗi cái đồng phục đẹp , nhưng nó không thích đồng phục nữ đầu nha mà là đồng phục nam đó . đồng phục nam của nó rất hợp với phong cách của nó

thực ra nó không phải là chưa mặc váy bao giờ , thỉnh thoảng trong các bữa tiệc nó đều bị bắt ép mặc váy ,

trong tủ của nó có rất nhiều loại váy , nhưng hầu như nó rất ít động đến .

hồi còn nhỏ nó mặc váy là chính nhưng khi lớn lên chút nó cảm thấy mặc váy vô cùng bất tiện , từ việc đi đứng , cách ngồi , ăn nói cứ chỉ phải nhẹ nhàng , nó cảm thấy tất cả thật phiền phức

mặc quần áo thoải mái luôn là phong cách mà nó lựa chọn .

mẹ nó thì rất chịu khó đi sắm đồ cho con gái , nó thì cũng vui vẻ nhận nhưng cũng chẳng động đến với một lý do đưa ra biện minh cho mẹ

- đây là quà tặng và đồ mẹ mua cho con , con không nỡ dùng mà cất đi làm kỷ niệm—

-Tú chắc chắn vào trường Trung Vương rồi , tao cũng vào đó heo ý ba mẹ , mày cũng phải vào đó nha — Dung lay tay cho nó tỉnh

- tao không học ở đó đâu ,tao không thích cái trường toàn lũ khinh người , tở về công tử tiểu thư ham chơi dựa hơi vào gia thế ức hiếp người khác —

Dung cười cười đề xuất

- sao mày không vào đó học , nhân tiện dạy cho chúng một bài học , danh tiếng của bảo ca ca sẽ vang xa —

nó khuôn mặt lại càng buồn thiu

- tuy tao rất hiếu thắng ,thích gây sự nhưng vẫn là người biết điều , tao đâu phải siêu nhân vô địch thể giới , tao cũng là con gái sức cũng có hạn—

nó đâu phải là đứa mù thông tin giang hồ đâu

trong trường Trung Vương có rất nhiều bang nhóm , nổi danh nhiều năm trước đây là bang Away và Drem và hiện nay cũng có rất nhiều bang phái khác

tuy nó chẳng lập bang phái gì cho phiền phức nhưng bạn bè có máu mặt thì cũng không thiếu . nhiều người có máu mặt cũng nể cái cách ứng xử nhanh nhẹn , hoạt bát lém lỉnh pha chút hài của nó , tích cách nó lại rất dễ gần .

nói chung là nó rất được lòng người , sợ thì nó cũng chẳng sợ ai nhưng cũng nên nể người ta một chút

- trời ơi hôm nay bảo ca ca cũng biết nhận cái thua thiệt về mình , chắc lúc ra đường bị xô rác úp đầu rồi — dung trêu chọc nó

- kệ tao mày cứ phải bắt bẻ là thế nào — Nó lườm Dung

- thôi được ..thôi được ...mày chọn trường nào cũng được nhưng mày nỡ xa tao hả — Dung sụt xùi đến đangsợ

- tránh được mày là phúc đức ba đời của tao , mong còn chả được nữa là nữa — nó cười tươi chớp mắt liên tục

- con ranh này ,mày đối xử với bạn bè như thế hả — Dung nhảy vào bóp cổ nó nhiệt tình

nó cười ha hả cố gắng thoát ra rồi vọt lẹ

dung cũng nhanh nhẹn đuổi theo

nó chạy ra chỗ đông người Dung vẫn đuổi theo không hề có ý định tha cho nó

nó chạy quanh bar , mọi người ai cũng biết điều nhường đường cho nó

nó cứ chạy , dung cứ đuổi

Nó cười thích thú vừa chạy vừa ngoái lại đằng sau , tiếng nhạc sập sịch càng làm thêm sôi động bước chạy của nó

- á.....- nó mãi miết ngoái , cứ ngoái mà hậu quả của ngoái chính làbị vấp vào một cái bậc nhỏ , nó sẽ kéo theo sự sụp đổ khi tiếp đất

nó chỉ kịp thốt lên một tiếng rồi nhắm chặt mắt lại

có cái gì đó ấm áp , to lớn , mềm mại đang ôm lấy nó

mọi người xung quanh há hốc mồm “Ồ” lên một tiếng .

trái tim của hắn đập thành thịch , trong vòng tay hắn chính là cô gái hắn đang nghĩ tới

tiếng nhạc cũng đột nhiên im lặng

nó mở mắt ra chớp chớp vài cái rồi bật dậy như tôm tươi

đôi mắt nó tròn vo trong lòng thâm mắng

- sao mình có thể đăng chí đến vậy hôm nay hắn cũng đến bar này mà

- emem không sao chứ ? – hắn quan tâm hỏi nó

- HẢ .AAAAAAAAAAAAAA-

Chưa kịp để nó trả lời thì cả bar đã há hốc mồm không tin được

- có người dám gọi anh Bảo là em-

nó rất ghét cái từ em này , nó ghét vì nghe từ em thật nhỏ bé và yếu đuốinó không thích vậy .

nó nuốt khan một tiếng

-tôi-

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: vỡ mộng sau phút giây tưởng bở

Cô tự trách cái bản tính đãng trí của mình , cô đã biết rõ hắn sẽ đến bar , mà chắc chắn rằng công tử như hắn thì phải đến cái bar nổi nhất và tất nhiên chính cái bar này . Chẳng ai khác mà lại chính là nó tự đẩy mình vào thế bí này , tự gõ vào cái đầu ngu ngốc cô than thở cái thân hẩm hủ của mình .

Hắn thấy nó im lặng lại đột nhiên tự gõ nhẹ vào đầu mình thì lại thấy hoảng hốt .

- em sao vậy , đầu ở đâu hả ? – hắn sốt sắng chạm vào chỗ nó vừa gõ

một bàn tay

.....một cái chạm nhẹ

Cảm nhận.....

Người nó khẽ co rúm lại , nó thấy sồn da trước tình hình quan tâm thái quá của hắn , nó không quen với cái cảm giác lạnh toát cơ thể này

Mọi người xung quanh được dịp rất ngạc nhiên , có người có thể làm Bảo ca ca ca nức tiếng xa gần lại co dúm trước một người nổi cũng không kém cạnh , họ lại càng nể phục hắn hơn .

Từ xa , Dung thấy vậy , cô không nói gì , không tiến gần

.....chỉ đứng đó vànở một nụ cười .

Cô quay đi

Dương ngồi đó , một bên là người đẹp , một bên là ly rượu trên tay , hắn nhìn thẳng bạnnhìn cô gái đó , nhìn người con gái vừa quay đi tránh khỏi đám đông

Hắn cườimột nụ cười khó hiểu .

Nó đảo mắt nhìn quanh để kiểm con bạn ...nhưng không hề thấy

Hắn vẫn nhìn nó

Thế giới xung quanh chỉ tồn tại người con gái trong mắt cậu .. cậu bỏ qua tất cả những ánh mắt của người kháccậu chỉ nhìn cônghe cô và

Nó nuốt khan tiếp

- cảm ...cảm ơn vì sự giúp đỡ – nó nói không nên hơi

hắn nhẹ cười

- không có gì , em không sao là tôi yên tâm rồi –

- hai chúng ta có duyên thật , có thể gặp 2 lần trong một ngày , coi như là hoà nhi – hắn tỏ ra vô cùng thân thiện với nó

nó cùng bối rối không kém, từ trước đến nay nó có bao giờ phải e ngại trước con trai đâu , nhưng chắc đây là trường hợp đặc biệt ,vì cậu ta có vai trò đặc biệt , và hình tượng là thứ có thể chinh phục cái đặc biệt này .

- chúng ta cũng có duyên thật – nó cười gượng gạo , có duyên đâu mà duyên , lần gặp đầu tiên là do chính nó sắp đặt , nếu nói là gặp một lần mà có duyên thì trên thế giới này đâu có xảy ra những chuyện không hay .

mọi người xung quanh cứ nhìn chằm chằm nhưng bấp cái “ liếc mắt đưa tình “ của nó thì biết thân biết phận mà chuyển .

- à , em ngồi xuống đây đi – hắn tỏ ra vô cùng ga lăng mời nó một cách nhiệt tình .

nó cũng biết đây chính là thời cơ để nó nắm bắt tiếp cận con mồi

nó ngồi xuống và gọi cho mình một ly sinh tố , điều mà chưa từng xảy ra mỗi khi nó đặt chân vào bar

cậu bồi bàn cúi gằm không dám nhìn thẳng nó chỉ thỉnh thoảng liếc qua xem nó có bị “ mất “ dây nào không

- dạ mờiạ – cậu không biết phải xưng hô thế nào trong lúc này , trước đây thì cậu luôn tươi cười và kèm theo câu “ mời anh Bảo “ là ok rồi

Nhưng giờ đây cái cách xưng hô khiến cậu khó xử .

Nó gật đầu cười rồi ngoáy đầu cộc sinh tố , chậm chậm thưởng thức

- lúc đây may nhờ có em làm lạc tầm nhìn của chúng , không thì anh cũng hơi khó xử sự -

Dương nhìn thẳng bạn thân thiết với cái người cậu thấy thẳng bạn tỏ ra hiền lành hơn bình thường , chắc chắn định biến cáo già thành con “ dê con “ đây mà .

Hắn chỉ mãi nói chuyện với người kia có thêm ngó ngang gì đến thẳng bạn như cậu đâu , ngay cả giới thiệu cũng không thèm từng cậu và cô người yêu là không khi

Một người coi trước đến giờ coi trọng bạn bè hơn gái mà lại vì một người.....như vậy mà quên bằng bạn bè (ghen đây)

Nó nhận thấy ánh mắt nhìn chằm chằm của đôi nam nữ trước mặt mà trong lòng thấy đáng ghét , bộ muốn lác mắt hay sao mà nhìn cô chằm chằm vậy , cô cầu cho hai người đó lác luôn sau này lấy nhau về già khỏi cần phải đau đầu suy nghĩ ai ngoại tình với nửa kia của mình chỉ cần giả vờ nhìn thẳng ngắm cảnh cũng có thể quan sát ai ôm tình yêu của mình ngay bên cạnh đây còn gọi là chiêu “ nhìn cây bắn trúng chim “

Cũng cũng nhanh chóng nhìn lại , cô đâu có chịu thiệt mà để người ta nhìn hoài , nhìn thấy ánh mắt của cô người rút lui đầu tiên chính là cô gái , còn cậu ta vẫn có chấp quyết không chịu thua

Hai người cứ nhìn , không thèm chớp..... , hai cặp mắt đều phát ra tia lửa điện muốn đánh cho đối phương cháy xém mới thôi .

Hắn đang mãi miết mà lại thấy nó nhìn đi hướng khác và đã nhận ra hai đứa trẻ con đang đấu mắt

Hắn phải chấm dứt ngay tình trạng này

- Dương , ông già nhà mày đến tìm kìa –

Dương giật nảy mình quay lại phía cửa bar nhưng không hề thấy bóng dáng “ nhỏ nhắn “ của người cha đáng kính đâu cả .

Cậu bực tức quay lại lờ mờ thẳng bạn

Nó thì cười thoả mãn , muốn đấu với nó à , đâu có cửa .

-Giới thiệu với em đâu là bạn anh , Dương , đây là bạn gái cậu ấy Ngân Hà –

- chào anh , em là Bảo , hoa hướng dương rất đẹp , hạt hướng dương cắn cũng rất ngon , mỗi tội không phải chỗ ào cũng sống được , xót xa quá –

Dương nhăn mặt , người này có ý gì đây

Điện thoại nó reo , nó khẽ nhăn mày ...

Sao tự nhiên lại có người phá đám , nó nhìn sốhoá ra là ông anh Thiên Minh ,nó ra chỗ khác nghe điện thoại

Nó vừa đứng dậy chưa được một đoạn thì Dương đã đỡ giọng ghen ra với hắn

- tao thấy mày quên hết bạn bè , mày lần tao thua nhóc đó một trận cú không tả nổi –

trước sự bức xúc của Dương hắn chỉ cười , Hà cũng quay xang xua bớt nóng giận cho cậu ta .

nó quay lại và xin phép về , hắn ngỡ ý đưa về nhưng nó từ chối , nếu đi với hắn thì phải bỏ con bạn trong kia à , với lại nó đi đón người chứ đã về nhà đâu , phải tạo hình tượng thực nữ ngoan hiền chứ .

điều này chính là nó tiếp thu được từ thằng em sinh đôi của mình

bọn con trai luôn thích con gái hiền thực

- Mày đừng nói với tao nhóc đó là người khiến mày ngẩn ngơ đó- Dương hỏi thằng bạn để có thể chắc chắn hơn trực giác của mình .

- mày thấy rồi đó , mày thừa hiểu tao mà – hắn nhìn thẳng thẳng bạn

cả hai cùng phớt lờ cô gái bên cạnh

- tao đã cảnh báo nhắc nhở mày từ trước rồi , nếu có tình cảm với nhóc đó thì mày nên dập tắt đi đừng để đến lúc nún sâu thì người đau khổ chính là mày –

- tao nghĩ tao và cô ấy có duyên , nhưng mày đã gặp cô ấy bao giờ đâu mà biết –

Dương nhìn thẳng bạn với ánh mắt chán nản thất vọng tràn trề

- mày nhớ con nhỏ chơi DJ điên cuồng hôm bà già mày về không ? –

hắn mở to đôi đồng tử quá bất ngờ

- thảo nào tao thấy quen như vậy hoá ra không phải duyên hai lần mà những ba lần liền –

Dương rất lộn tiết với thằng bạn

- nhóc đó đâu phải con gái , khi tao mới về nước đã từng gặp nhóc đó đeo gái đi mua đồ trông thẩm thiết tình tứ , lúc đó tóc vẫn còn ngắn , đến khi tao vào bar này chơi thì lại gặp nhưng tóc đã dài hơn ta nghĩ là tóc giả trong quán này ai cũng đều gọi là anh Bảo , gái theo nhóc ta mi mĩt và hay cặp kè nhất là một nhỏ trông cũng rất xinh mà lần đó tao tán nhằm thảo nào không đó là phải , chứ có đứa con gái nào từ chối tao đâu – cậu giải thích nhưng cũng không quên tăng bốc mình .

hắn giờ mới ngẩn ngơ

ưu mô .

- không biết cô ta muốn gì từ mày , hay nhóc ta chán đàn bà rồi muốn quay sang đàn ông để hút hồn – Dương tỏ ra đăm chiêu suy nghĩ

- tao thấy cô ta cũng giống con gái mà – hắn vẫn hơi hoài nghi

- trước mặt này thế thôi chứ , nhóc đó chơi DJ cực giỏi , uống rượu như nước , làm gì có bao giờ tỏ ra thực nữ đâu , chắc chắn là có mục đích mới tiếp cận mày , tỏ ra như thế để mày coi , nhưng nhóc đâu ngờ tao cao tay hơn – Dương cười đắc trí

- nhớ nhỏ thích tao thật thì sao – hắn vẫn u mê

- mày tính lại dùm , nhỏ là les , là les đó mày nhớ chưa hả -

hắn

- tao nghĩ nhóc đó tiếp cận mày có mục đích – Dương quả quyền chắc chắn

mục đích sao , hắn giờ mới sâu chuỗi tất cả , những bó hoa của người tên Bảo tặng , vụ cướp đường tên Bảo cũng xuất hiện và ngay đến tại đây tên Bảo cũng ngã nhào vào cậu , cậu khẽ rung mình..... thật mroe vào trạng thái miên man suy nghĩ , chẳng lẽ sự thật là vậy sao .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: có nợ phải trả

- mày đừng bảo với chị rằng cái cô gái duyên dáng hôm nay mày hẹn là cái mặt thót này nhé – nó thắc mắc khi nhìn thấy thằng em cũng xuất hiện ở đây .
- này quý nói ai mặt thót hả , cái mặt này kiểm ra tiền đồ nha không phải đùa đâu – Thiên Minh vênh mặt lên

nó bừa môi khinh thường

- vừa già vừa xấu còn đòi làm bộ , đồ cá sấu thiên –

- cái con quỷ này , mày phải làm anh tức điên hả , cá sấu gì ở đây , anh mày còn chưa qua cấp 3 mà đã kêu già là thế nào , muốn ăn đòn hả – Thiên Minh lườm nó cảnh cáo .

nó vẫn tiếp tục bừa môi không thèm thèm để ý đến ông ta , quay đi chỗ khác .

Dung thấy vậy nên chen giữa để khỏi hai người này tiếp tục chiến tranh .

- anh Minh về bao giờ vậy , sao không thông báo cho anh , em biết sớm ra đón cho nó khí thế -

Minh thấy cô em Dung này thì cười tươi rồi , ai chứ Dung thì anh chỉ có duyệt đầu tiên vừa xinh đẹp , lại thông minh hiểu biết suy nghĩ chín chắn đâu có như ai kia tính cách thất thường thích chọc ngoáy khó ưa khó chiều

- anh về sáng nay , anh sợ làm phiền đến tụi em nên kêu chú tài ra đón , tối nay mới hẹn được mấy đứa đi chơi , à mà thằng Quân đâu nhỉ , sao giờ này chưa đến , anh gọi nó đầu tiên mà –

nghe thấy nhắc đến tên anh trai mình Dung khẽ thờ dài

- anh ấy đi du lịch với mấy con nhỏ nào ở Cát Tiên đó chắc vài ngày nữa mới về được anh thông cảm cho anh ấy ,anhvề, anh ấy rất nùng nhưng do không thể về được ngay –

đúng là không ai sánh được sự không khéo của Dung ,cô nói câu nào đều khiến người nghe mát lòng chẳng bù con nhỏ kia nói câu nào khiến người ta tức nghẹn họng câu đấy .

- xì ông Quân ta chết dẫm vì gái bỏ bê anh em , đi với mấy con mụ vịt giống suốt ngày ổng ẹo , thế mà bọn đàn ông cứ như ch-ó thèm ăn lâu ngày chạy theo vậy –

mấy người nhìn nó với ánh mắt âu yếm, nhất là ánh mắt của Minh và Tú sao nó có cái trí tưởng tượng từ tế thế nhể .

nhận ra những ánh mắt kém thân thiện với mình nó cũng chẳng tỏ vẻ sợ sệt gì mà còn lăm bằm

- không phải thèm ăn lâu ngày mà là bỏ đói thâm niên –

- chị đừng vơ đũa cả nắm thế chứ , em đâu có giống thế chỉ có anh Minh thôi này – vừa nói Tú vừa chỉ vào Minh khiến cậu thộn mặt .

- thằng oắt này , mày hi sinh anh em để bảo vệ danh dự mình hả , oánh trận giờ – Minh dơ nắm đấm nên dọa

- anh oi hoàn cảnh nó bắt buộc mà cũng chẳng còn ai là con trai ở đây cho em nói , khi đó nó cho anh, em cũng giận vật lắm , cần rút lương tâm lắm nhưng cũng chỉ biết nuốt nước mắt vào trong mà thương thầm cho anh – Tú dờ ra bộ mặt buồn xo khiến ai nhìn vào cũng cảm động .

- em à , nuốt nước mắt vào trong nhiều đi dãi dất không tốt đâu –

Tú cứng họng trước cái câu không đỡ nổi của bà chị mình đúng là không để cho thằng em có đường thoát mà.

Cuối cùng vẫn phải là Dung cô nương phân xử

- chẳng lẽ chúng ta cứ đứng giữa đường giữa chợ mà buồn đưa lê hít khói bụi làm chất đề kháng sao –

cả lũ duyệt và cùng kéo nhau vào một cửa hàng nhỏ gần đây .

bốn người ngồi quây vào một cái bàn tròn rồi ngó ngang qua cái menu được treo trên tường kia

- cô ơi cho cháu 1 vịt nướng , 1 nem chua nướng , 1 bánh xù pảo , và một trà rươi nữa nha , 1 bò bía nữa ,(toàn là 1 đĩa nha)-

mọi người chỉ vừa lướt qua được cái menu mà nó đã gọi một cách vô cùng nhiệt tình.

- Em gọi luôn đồ uống và tráng miệng nha – nó cười một cách tươi rói

- cho cháu 1 trái cây dầm , 4 trà tranh và 4 cốc chè bốn mùa -

-

- – à đúng rồi phải ăn sữa chua mít nữa nhỉ – nó chốt nhứ ra món sở trường

- cô ơi 4 sữa chua mít nữa –

nó tâm trạng cực kỳ hưng phấn

3 người còn lại khẽ nuốt khan , đúng là dân sành món nào cũng biết chỉ cần nhìn thôi là đã muốn ăn liền .

Người phục vụ rất nhanh nhẹn bê ra , tầm giờ này quán cũng không đông lắm phải đến lúc 9 giờ thì khác mới đông khách .

Quán ở đây tuy không rộng rãi cho lắm nhưng hầu như là lúc nào cũng đông khách , tấp lập .

Nhìn bao nhiêu thứ trên bàn , mỗi cái một hình dáng , một kiểu , một hương vị , một mùi thơm hấp dẫn khác nhau khiến người ăn hơi lưỡng lự không biết ăn món nào trước , nếm món nào sau

Nó thì vô cùng tích cực hăng say trong việc nghiên cứu các món ăn bằng con đường dạ dày truyền thống

- lâu lắm rồi anh chưa được thử những món này – Minh cười duyên khoe bộ răng khi đột .

- tất nhiên , bên cái xó Mỹ nghèo nàn ấy thì làm gì có được những món ăn vật đặc trưng của đất nước ta , em rất ghét nước Mỹ , em chỉ thích nước Anh thôi – nó đang ăn nhưng cũng không quên đáp lời của Thiên Minh .

- mà sao anh đột nhiên lại về đây – giờ Dung tỷ mới hỏi

- hi chỉ là anh muốn thay đổi không khí học ở đây mấy năm rồi lại quay về bên kia –

Tú nghi ngờ về câu trả lời này nhưng không thèm hỏi , kệ ông ta cậu cũng chẳng quan tâm miễn là có thêm anh em để san sẻ cái gánh nặng chịu đựng bà chị quái thai của cậu .

n thế mấy năm trước không biết thằng điên nào cứ sùng cồ lên đòi về , mà không khí ở đây cũng làm sao trong lành bằng bên nước ấy nhỉ , không biết về đây lại mưu mô tính kế gì nhỉ , nhìn cái mặt gian như ăn cướp là biết liền à – nó phán ra một chùm lăm lăm Minh cứng họng thậm rủa con nhỏ quái thai .

- anh là anh mày đó , sao mày có thể ví như ăn cướp nhỉ , anh mày đâu thuộc dạng thiếu thốn đến mức phải đi chôm đồ chứ , cái mặt anh ngời ngời thế này mà ví như thổ phi -

- không phải ăn cướp thì anh giả tiền đây – tó xoè đôi tay trắng mịn thon dài của nó ra

- Hà.....- cả ba người đều bất ngờ thốt lên

-anh đâu có nợ tiền mày – Minh ngạc nhiên nhất , anh nhớ là đâu có nợ nần nó cái gì

Nó thở dài , cái ông này không có đầu óc gì cả thế mà không nhớ

- anh nhớ con ZZR1400 NINJA không ? –

chưa để Minh trả lời Tú đã nhảy chen vào

- đó là xe của em mà -

Tú nhận được ngay cái lườm của bà chị nên cậu im bất

- anh nhớ lúc anh hứa với em anh sẽ đền cho em hai chiếc mô tô đưa để đền bù cho con mô tô anh làm hỏng à phải nói là nổ chứ , lúc anh đi Mỹ anh mới gửi cho em 1 chiếc giờ anh vẫn còn nợ em một chiếc nên phải giả em đi chứ -

Mình chờ người .vụ này anh quên lâu rồi , bây giờ bị nhắc đến chuyện quyết của anh trước mấy anh em làm anh ngượng mặt , cái con ranh này thật biết tính toán .

- chị ,hoá ra là chị ngò con xe cung của em mà kiếm chác thêm một con , chiếc xe mà mẹ cho em hoá ra anh Minh làm nổ , em muốn bót chết cổ anh Minh rồi , dám làm nổ con cung của em , dù con xe anh đền có đắt đến mấy cũng không thể bằng con xe mẹ tặng em –

trước con kích động của thằng em Minh hết vía , đã nhờ nó giúp giữ bí mật rồi thế mà giờ vì 1 con xe mà nó nói ra .

Minh đưa ánh mắt cầu khẩn đến nó

Dung thì ngồi xem kịch của 3 anh em nhà này

Nhận được tín hiệu cầu cứu của Minh nó khẽ cười nhạt , nó ra hiệu là nhớ đền xe cho nó , Minh hiểu ý gạt đầu lia lịa

- nó đưa tay mình chặn cái người đang chòì qua bàn với sang bên kia để túm lấy Minh

- này , phản hã em , chị mày vẫn còn ngồi đây này , có gì tí ra kia xử , xe mất thì cũng mất rồi , xe mới thì mày cũng đã nhận và đi bao nhiêu năm rồi còn kích động gì nữa ,mấy năm trước mày biết chị khô tâm thế nào mới cần rằng nhận là mình làm , ông Minh thì chuồn qua Mỹ luôn mày biết chị phải khổ sở thế nào khi đối mặt mới mày không –

- thì chị cũng chỉ vì cái xe nữa thôi –

bị nói chúng tìm đến nó cũng hơi bối rối nhưng giúp thì giúp đến cùng , đã muốn thì phải lấy luôn

- mày xem anh ấy đầu có giả chị , ăn quyết của chị còn làm chị bị tội oan nữa , chị cũng tủi thân lắm –

Tú ngồi xuống nhìn Minh chăm chăm

- anh ấy không có ý đầu chỉ là nở tay làm đổ rồi có ý ga thêm một tí cho nó bay xuống vực thui –

nó vừa rút lời Minh đã nhìn chăm chăm nó , Tú thì lại nhìn Minh như muốn ăn tươi nuốt sống .

nó cười bẽn lẽn

- thôi , anh em trong nhà , chuyện qua rồi thì bỏ qua đi , mà anh nhớ đó nha –

- chừa này – nó vỗ vào lưng Minh một cái nhẹ nhàng như búa tạ đáng miệng cười vang

-a...ui.- Minh đau đón ôm lưng

Miệng nó thì cười nhưng trong thì nghĩ – cho chừa giám quyết của mình bao nhiêu năm –

- thôi chị đã cho anh ấy biết tay rồi , giơ thì hoà né , ăn đi ăn đi không hỏng hết giờ -

Dung thì cứ ngồi cười ba anh em này , phải nói là con bạn của cô quá cao tay.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: thay đổi

Không gian buổi ban mai thơ mộng chiếu rọi vào căn phòng tĩnh lặng phủ lên nàng công chúa đang ngủ trên chiếc giường lớn trở lên lung linh trong ánh ban mai . Cô vươn vai và ngáp một cái dài gần thế kỷ , mái tóc cô cực kỳ quyến rũ và độc đáo có một không hai nếu để nguyên mà không chải .

Với trạng thái nửa tỉnh nửa mê , sau khi ngủ một giấc thoải mái một mạch nó mắt nhắm mắt mở bước vào phòng vệ sinh .

Khẽ mở căng mắt nhìn bản thân mình trong gương , nó mỉm cười ngây ngô

- con ma nào trong gương đây , định hù tao à , còn khuya nhè bà đây không sợ đâu – nó vẩy vẩy ít nước lên mắt gương rồi mỉm cười thoả mãn tiếp tục đánh răng .

nó bước ra khỏi phòng vệ sinh với khuôn mặt rạng rỡ , mái tóc gọn gàng ,nhưng khi nhìn thấy bộ quần áo treo trên tủ thì nó hoá đá thật sự , chỉ biết đứng than thân mình quá đáng chí .

nó đưa mắt liếc qua chiếc đồng hồ trên bàn 8h16 phút , khuôn mặt nó méo xệch , 7h đã tập chung vậy mà 8h16 nó mới ngủ dậy .

nó chẳng biết tính thế nào gạt nước mắt mà cuống cuống thay quần áo thôi , được đến đâu hay đến đó , chỉ cần có mặt là được .

nó vội vã bước xuống nhà , chị Lành nấu bếp gọi vội nó lại nó cũng chỉ vẩy vẩy tay rồi cuống cuống lên xe riêng đi đến trường .

đứng trước cái cổng trường tuy không to nhưng cái cổng cũng rất cao , nó nhìn mà nuốt khan một tiếng thảm oán thán cái cửa này có dễ soi .

không những thế một mình nó lại cô đơn lạc loài ở cái trường nghèo này , nhưng nó cũng chẳng ngại vì nó cho rằng bốn phương là nhà , mà đã là nhà thì sẽ là anh em , đã là anh em thì tất nhiên đùm bọc lấy nhau , là lành đùm lá rách .vậy nên chắc chắn nó sẽ không cô đơn .

- ê cậu , sao đứng lảng vảng ở đó làm gì , đi khai giảng muộn chứ gì , con trai thời nay đúng là lười thật –

nó đang mãi suy nghĩ về những chuyện đời nhân xử thế thì bị bác bảo vệ quát lớn tí thì xui , may sao nó không bị bệnh tim .

nó nhìn lại từ đầu đến chân mình , đúng là một boy chính hiệu từ cổ đến chân , ngoại trừ cái bộ tóc quái dị .

nó tiến lại gần bác nữ cười dịu dàng , đảm bảo nếu bất kỳ ai là bác bảo vệ lúc ấy thì cũng rất ngứa mắt mới đáng về của nó chỉ muốn một cước đá bay nó đi , diệt trừ cái hiểm hoạ lây trường bệnh đồng tính .

- bác ơi , bác thấy cháu giống con trai hay con gái – nó phấn khởi một cách xung xướng , ông đấy nghĩ rằng nó là con trai nên mới xưng hô với nó là cậu , giờ nó hỏi lại mà ông ấy chắc chắn nó là con trai thì nó sẽ hết ảm nèn và đi cắt tóc luôn .

- ơ hay cái cậu này . đi muộn còn rảnh hơi à , đồng tính thì cũng không nên đi khoe với tôi chứ -

-hảcháu không phải đồng tính – nó dờ khóc dờ cười ngạc nhiên vô cùng .

- không sao , giờ việc đây người ta cũng thông thoáng hơn , nhưng tôi khuyên cậu nên về cắt tóc đi , chắc chắn cậu sẽ là một mỹ nam tuyệt vời và quyến rũ –

Nghe những lời khuyên chân thành mà lòng nó cảm kích vô cùng , đúng là không ai hiểu nó bằng ông ấy mà , nó quay ra cảm ơn rồi rít cũng chẳng thèm vào trong cái đám đất trệt người đông đó đâu , thế nên nó quyết định đi cắt tóc .

Nó tản bộ trên con đường lớn , ngó nghiêng khắp các vỉa hè để tìm một hiệu cắt tóc quanh đây .

Sau một hồi tích cực rèn luyện “ đôi bàn chân việt “ nó đã tìm thấy một quán cắt tóc ưng ý , nó bước vào quán trong sự chào đón nồng nhiệt của anh chủ quán ,anh ta nhìn nó từ đầu xuống đến chân , thoáng bối rối nhưng cũng nhanh chóng lấy lại vẻ mặt nhiệt tình .

-em lựa chọn quán anh là vô cùng chuẩn xác , đảm bảo ở đây sẽ làm cho em vừa lòng mỹ mãn , em muốn cắt kiểu đầu gì –

Nghe câu hỏi của anh chủ quán nó hơi phân vân , không biết thằng em mình hay cắt kiểu gì , no chợt nhớ ra rồi nhanh chóng rút điện thoại gọi cho thằng em quý tử

Đầu dây bên kia vang lên tiếng alo

- Tú à , thường ngày đi cắt tóc mày hay cắt kiểu gì vậy ? – nó hớn ha hớn hở hỏi thằng em

- chị định làm cái trò gì đó , định cài trang đề *** hại em hả – giọng Tú bên đầu dây có vẻ nghi ngờ, nó chỉ biết cười trừ cho qua chuyện

- thế rốt cuộc là mày cắt kiểu gì – nó thực sự mất bình tĩnh với cái thằng dờ hơi biết bơi bị mắc cạn

- chị cứ cạo chọc đầu đi cho nó mát , thôi em đang bận học cứ thế nhè – Tú cụp máy một cách không thương tiếc khiến nó muốn trào máu lên .

- thằng khi gió này nữa –

- em quyết định thế nào rồi – anh chủ quán nhẹ nhàng nhắc nhở nó

- anh cứ cắt thế nào cho hợp mắt em là được , giống giống kiểu hàn quốc đó – nó thấy thằng Tú rất mê phim hàn quốc , chắc chắn Tú sẽ không không bỏ qua những bộ tóc vô cùng nghệ thuật .

sau một hồ làm búp bê lớn cho người ta nhào nhào nặn nặn trê đầu , đến tận khi kết thúc nó mới thôi .

nó nhìn vào chiếc gương lớn không thể tin được , trong gương là một chàng trai tuấn mỹ , ngũ quan đều đặn , đôi môi chúm chím đỏ mọng, ánh mắt to tròn đáng yêu ,

nó tự giật mình đưa tay nên chạm vào những đường nét tuyệt diệu trong gương , lòng nó bỗng bồi hồi .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Nó bồi hồi một cách khó tả , nó không thể tin được người trong gương đâu phải là nó , chẳng phải đây chính là Anh Tú sao , thằng nhóc đó sao lại ám nó thế này , nó cũng chẳng ngờ nó có thể đẹp trai đến vậy , lại giống thằng nhóc đó đến vậy .

Nó gần như muốn điên nên , nó cười đến nỗi không thể ngậm miệng được , nó thích thú khi nghĩ đến cảnh tượng người khác sẽ nhận nhầm nó và nhóc Tú , sẽ có rất nhiều điều thú vị .

Nó hí ha hí hửng khi bước ra khỏi tiệm cắt tóc , nó nghiêm nghị đứng chỉnh lại trang phục rồi nở một nụ cười mãn nguyện tiếp tục đi dạo trên đường một cách tự tin .

Những cô gái đi gần nó đều phải ngược mắt lên nhìn , đôi mắt họ sáng ngời khi một chàng lãng tử oai phong đang bước đi trên đường , nụ cười cậu ta làm rụng bao trái tim đang chín đỏ mọng roi lộp độp trên đường .

Nó quyết định tiến đến thẳng quán bar quen thuộc uống một chầu mừng ngày nó giải phóng bản thân , rẽ sang một con đường mới .

Vừa đến cửa quán bar nó đã nở nụ cười cực tươi , bước từng bước nhanh nhẹn tiến thẳng vào , thực sự nó thêm rạo rắm rồi .

Nhưng nó đâu có ngờ vừa bước đến cửa đã bị bảo vệ ngăn lại

- ông làm gì vậy ? – nó nhíu mày bực tức .

- cậu à , ở chỗ chúng tôi nghiêm cấm người dưới 18 tuổi , mời cậu về cho , cố gắng mà học hành đi –

nó nghiêng răng ken két , từ trước đến nay nó bước vào đây đâu có ai dám cản nó , ông ta chán làm việc rồi muốn nghỉ hưu à .

- tôi có thể hội viên –

nó dơ ra chiếc thẻ vip mà chỉ có những người có máu mặt tại bar mới được sở hữu .

ông ta chăm chú nghiên cứu cái thẻ rồi nhìn nó với ánh mắt khinh bỉ .

- tôi không nghĩ cậu đẹp trai thế này mà cũng là tên ăn trộm , cậu tưởng tôi dốt lắm hả mà định dùng thẻ này để gạt tôi , cậu nhìn lại mình đi , cậu đang mặc đồng phục trường cấp 3 đó , với lại cậu biết thẻ này của ai không mà giám chôm ,đây là thẻ của anh Bảo đó , người đó là khác vip ở đây mà người đó là con gái chứ không phải con trai , cậu liệu hồn mà lượn sớm đi chứ không để cho anh Bảo biết thì cậu tàn đời đó – ông ta giữ lại cái thẻ rồi đẩy nó ra ngoài .

nó bực tức muốn xông vào đánh cho ông ta một trận cho sáng mắt ra không thì nó nổ tung mắt thôi .

- ông nhìn kỹ tôi xem nào – nó chỉ thẳng mặt mình nói với giọng vô cùng giận giữ .

ông ta cố mở to mắt ra nhìn nó thật kỹ , từ trên xuống dưới rồi lại từ dưới lên trên , hết đằng sau rồi lại đằng trước , gật gật gù gù đắm chiêu suy nghĩ .

sau một hồi nghiên cứu tỉ mỉ ông ta “ à “ lên một cái .

- thẻ nào nhận ra rồi phải không ? – nó nhếch miệng cười khinh bỉ .

- ừ tôi giờ mới nhận ra –

biết thế thì tránh ra đi – nó hừ một cái bước thẳng vào trong nhưng vẫn bị ông ta giữ lại

nó lửa giận ngùn ngụt với cái lão không biết điều này ,ông ta đúng là ăn gan trời rồi nên mới dám động vào nó .

- tôi nhận ra rồi , hoá ra cậu còn chưa học cấp 3 đó , chắc mượn áo của anh chị mặc tạm chứ gì –

nó nắm chặt hai tay thành hai nắm đấm ,sức chịu đựng của nó đã vượt giới hạn nó không thể kìm chế được cơn giận nữa .

cuối cùng cái gì đến cũng phải đến , ông bảo vệ lãnh chọn cú đấm mạnh mẽ của nó và còn tặng kèm thêm một cái đá khiến ông ta bị vồ thẳng đất mẹ , nó ra đòn vừa nhanh vừa chuẩn khiến ông ta không kịp trở tay .

nó rút điện thoại ra gọi cho tên quản lý .

- cho cậu 2 giây để ra ngoài cửa bar – nó nói một cách ngắn gọn xúc tích rồi cúp máy luôn mà chẳng cần biết người bên kia có nghe rõ mình nói cái gì không .

nó cũng chẳng phải đợi lâu khi đã thấy người quản lý bước ra.

Vừa nhìn thấy người bảo vệ đang khó nhọc đứng lên, mặt thì xạm một cục , cậu ta nhanh chóng đến đỡ ông ta dậy .

- có chuyện gì vậy – cậu quản lý nhíu mày hỏi ông bảo vệ .

- cậu ta chưa đủ tuổi nên tôi cần không cho vào, cậu ta chẳng thèm nói lý lẽ đã ra tay đánh người rồi –

nó nghe ông ta nói xong mà máu nóng dồn lên , sao ông ta điều vậy , rõ ràng nó đã nói hết lý lẽ rồi còn gì nữa .

cậu quản lý quay sang nhìn nó, cậu ta chợt cảm thấy có cái gì rất quen nhưng không thể nhớ ra được

- kệ cậu ta đi , ông chỉ cần vào gọi thêm người trong ra rồi tổng cổ cậu ta xa xa ra tránh gây mất khách ở chỗ này , tôi còn bận tìm một người –

cậu ta dặn dò ông bảo vệ khiến nó tức điên ,nó thấy cậu ta có nguy cơ đang chuẩn bị quay bước đi thì vội vàng túm lại .

- này này làm gì thế – ông bảo vệ sốt sắng .

cậu ta quay lại lườm nó một cái , nó cũng đâu có sợ chùng chùng nhìn cậu ta trong lòng thầm mắng .

- được , Trường cậu giỏi lắm giám lườm tôi à , tôi sẽ trả lại tuốt cả vốn lẫn lãi “ .

- tôi chính là người gọi cậu ra – nó quả quyết nói .

quản lý Trường không nói gì khẽ cười khẩy .

- cậu muốn nói mình chính là anh Bảo –

nó gật đầu chắc nịch , cuối cùng cũng có người tin nó , nó vui mừng khôn siết .

- đừng tin cậu ta , cậu ta bị tâm thần đó , cứ nhận mình là anh Bảo suốt từ đầu đến giờ , còn dám ăn chộm thẻ hội viên của anh Bảo nữa chứ , để tôi gọi người tổng cổ cậu ta đi , ba cái tuổi ranh mà đòi võ những chỗ của người lớn thế này , về nhà học hành cho chăm chỉ đi –

nó điên điên lẩm ròi , những tiếng ken két do hai hàm răng tạo ra , nó muốn ăn tươi nuốt sống cái ông ta rồi .

- ông im mồm đi – nó hét toáng lên .

- ông ấy nói không sai , cậu nghĩ mình là ai mà dám tự xưng là anh Bảo , trong bar này thẻ vip chỉ có một tên anh Bảo mà tất nhiên đó không phải là cậu –

nó tí phun máu rồi

nó lôi điện thoại ra tiếp rồi nhấn phím gọi , điện thoại của Trường reo lên , thấy số người gọi cậu méo mặt .

- “tất cả là tại cái tên trước mặt làm cậu mất thì giờ , thảo nào cũng bị nó mắng cho té tát” .

cậu nhác máy nghe với sự run rẩy sợ hãi

vừa ấn phím nghe đã thấy cái giọng oanh vang vang lên

- cậu là tên thối tha , mắt lác đui mù , đầu óc đần độn trí nhớ phân liệt , tai thủng ***** tha , đầu óc hạn hẹp , nhát gan như con gái , 14 tuổi bị tôi thả

đồng sâu vào người mà đã oà khóc ăn vạ chảy cả nước ra quần , năm 15 tuổi bị tôi về b.ây vào võ phải cộ nhà vệ sinh một tháng , còn- Trường đứng há hốc mồm , cậu thẳm than đưng phải ôn thần rồi .

toàn thân cậu há hốc , thằng nhóc đang đứng trước mắt cậu đang nói ra hết những cái mà cả đời cậu muốn đầu , cả đời cậu oán hận cái người có tên là Bảo đó , nhưng cậu cũng chẳng làm gì được con nhỏ đó cả .

cậu cố nhìn thật kỹ , thực sự khuôn mặt này cậu đã thấy nét quen nhưng không thể nào nhớ nổi .

- sao cậu có điện thoại của Bảo –

nghe Trường nói xong mà nhiệt độ trên người nó tăng dần đều đến nỗi khuôn mặt đen không khác gì bao công tái thể .

- cậu có muốn tôi gọi cả cụ kị nhà cậu ra không hả , nhìn cho kỹ tôi là Bảo này –

- đừng có đùa dai , cậu đầu phải Bảo đầu , tóc Bảo dài , Bảo là con gái chứ không phải con trai đâu – cậu ta cười cười xua tay không tin tưởng .

- cậu mở cho to mắt ra nhìn kỹ đi , tôi vừa đi cắt tóc về , tôi mới đổi kiểu tóc –

nó chỉ thẳng vào mái tóc của mình .

Trường nuốt khan một cái rồi chăm chăm vào nó với ánh mắt ngây ngô

- thật hả – cả ông bảo vệ cùng Trường đồng thanh nên tiếng nghi ngờ .

- Thật , có cần tôi nói cả họ hàng dòng họ cậu ra không , cả những tật xấu những chuyện xấu hổ hay cả...hehe – nó cười nham hiểm .

- thôi thôi coi như tôi gần tin cậu , chúng ta vô phòng tôi nói chuyện – cậu ta dẫn nó vào phòng dành riêng cho quản lý nhưng chẳng cần đến cậu ta dẫn đường mà nó đã tự bay nhảy vào rồi để cho cậu ta ở lại há hốc mồm .

Dung sau lúc tan học vội đến quán bar xem nó thế nào , không hiểu tại sao nó lại gọi cho cô trong khi nó cũng phải đi học như cô thế này .

Vừa bước vào căn phòng quen thuộc cách biệt với những phòng khác cô đã thấy sự khác biệt , miệng cô cứng đờ khó có thể thốt lên lời .

Cô tự hỏi không biết trước mặt mình đang diễn ra cái gì thế này , cảnh tượng này là ra sao đây , không thể tin nổi cô lại dụi mắt thêm lần nữa .

Nhắm vào rồi mở ra , vẫn không hề thay đổi , cô nhạc nhiên hết sức .

Dung lấy điện thoại trong túi xách liền bấm số gọi

- alô – đầu dây bên kia vừa nhấc máy thì ...

- anh đang kinh doanh quán bar hay kinh doanh rác thải của nhân loại vậy , anh thử đến phòng vip mà coi sản phẩm chất lượng của anh này – cô vừa nói xong liền cúp máy luôn , lòng cô vô cùng tức tối .

cô mà biết đứa nào dám vào đây không những thế mà lại giám quăng bừa bãi rác thải đủ loại vào đây thì chắc chắn người đó xong đời rồi .

- ..cách – cánh cửa bật mở Dung xoay người lại nhìn .

Ánh mắt cô lại hiện lên tia kinh ngạc lần nữa

- Tú sao cậu ở đây , có bao giờ cậu đến chỗ này đâu –

Cô nhìn chăm chăm vào người đối diện , cô không biết tại sao Tú đột nhiên lại đến đây trong khi cậu ta không hề ưa cái quán bar này nếu nói thẳng ra là cậu ta rất ghét tên chủ quán ở đây (lý do sau này sẽ rõ) .

Nó ngẩng đầu lên thì thấy con bạn , nó ngồi đợi lâu quá liền đi vệ sinh không ngờ con bạn đã đến rồi còn nhầm nó mới Tú nữa chứ .

Nó cười , đôi mắt tròn xoe tinh anh chớp chớp đáng yêu .

- không ...không phải chứnụ cười ..nụ cười này đừng nói mới tao là mày nha Bảo – cô không thể tin được , đã lâu rồi cô không còn được nhìn nụ cười đó nữa , nụ cười lúc nhỏ nó luôn làm cô ganh tị nhưng cô rất thích nụ cười đó , rất thích nhìn nó cười , và giờ đây cô nhận ra nó .

khuôn mặt nó xiu xuống , nó thấy không vui chút nào , đúng là bạn thân có khác .vừa nhìn đã nhận ra rồi không có chút thú vị gì hết .

- mày làm tao cụt hứng quá , mày không thể trả vờ nhưôi anh nào mà đẹp trai thế nhỉhay ...em muốn làm bồ anh cho em theo mới chứ -

- thôi đi đừng có tưởng tượng , ai chứ mày thì tao thừa nhận ra , mới đầu tưởng Tú cơ nhưng giác quan thứ sáu sáu của tao nhạy hơn giật điện , đảm bảo mày có cháy thành đồng ph.ân ào cũng nhận ra – Dung vui vẻ vênh mặt lên cho con bạn biết trình độ tuyệt đỉnh của cô .

- khiếp quá , mày mà có biến thành đồng phân thì tao cũng hót đồ đi chứ chả đem ra nghiên cứu như mày đâu -

- mày quay lại đá xoáy tao hả , muốn chết hả con –

Dung nghiêng răng nghiêng lợi muốn bóp chết nó .

- há há ai bắt mày xiên xỏ tao trước – nó chu mỏ lên cười đáng yêu , định mở cửa chuồn .

chưa kịp vận nắm đầm cửa thì cách cửa đã mở , một chàng thanh niên bước vào .

nó chớp chớp mắt liên hồi nhìn kĩ lại người thanh niên trước mặt , không biết anh ta đến đây làm gì , không lẽ vẫn chưa tin nó

- này đồ đầu đất , tôi nói thế mà vẫn chưa hiểu à , đây Dung nó còn nhận ra tôi không lẽ tôi quen anh trong 5 năm mà anh không nhận ra hả -

nó vừa ói vừa kéo Dung ra để làm nhân chứng .

- không... khôngthực ra – không để Trường giải thích nó đã chen vô

- sao anh không chịu mở to mắt ra nhìn cho kỹ , sao không động não mà suy nghĩ cho kỹ , không lẽ óc anh toàn chất trắng thôi à , bán cầu não của anh bị liệt à hay ..urururur...- không để nó nói thêm Dung đã vội vàng bịt miệng nó lại khiến nó thót không lên lời .

- mày dừng lại đi chính tao gọi anh ấy đến đó – Dung giải thích cho nó nghe rồi mới dám thả tay ra.

Vừa thả ra nó đã cắn nhả .

- mày gọi sao không nói sớm làm tao phí phạm bao nhiêu lời vàng ý ngọc giải thích cho anh ấy nghe –

- mày chưa để ai mở lời đã nói rồi tao biết nói thế nào – Dung mặt méo hằn đi .

- thì mày phải biết chen vào nói nhanh hơn tao chứ -

Dung chịu thua nó luôn , từ trước đến nay không ai không biết cái tài ăn nhanh nói lẹ của nó cả ,cầm có ai cãi được với cái mồm yinh danh không đỡ nổi .

-anh biết tên nào gây ra vụ này không ? – Dung đang phớt nó quay ra hỏi Trường rồi chỉ vào đồng rác phía sau lưng .

Nó cũng nhanh chóng đưa tầm mắt theo .

- tao có thấy gì đâu – nó đưa đôi mắt cực ngây thơ nhìn con bạn khiến nó lờm cho một cái tí cháy cả con ngươi

Trường nhìn cái bãi chiến trường , từ trái cây đủ loại đến những cái bím bím đủ hình đủ kiểu đa dạng nằm rải rác trên sàn , không những cả lõi mà cả vỏ từ xanh đỏ tím vàng đem cam đủ cả , lương thực đã có thì chắc chắn không thể thiếu nước , những vỏ trái lăn lông lốc trên sàn , nhiều vô số , có cả những trái còn chưa bật nắp ai nhìn vào cũng phải choáng vángcòn rất nhiều thứ khác nhưng không thể xác định rõ được hình thù .

- cái này em hỏi Bảo sẽ rõ hơn đây – Trường cười khô chỉ sang nó .

nó thì vẫn chẳng hiểu gì , nó thấy có gì khác lạ đâu chỉ là hôm nay nó lấy thêm một chút bím bím , một chút hoa quả , một chút rượu ... chứ có cái gì to tát đâu .

Dung quay ngoắt xang nhìn nó chằm chằm

- là mày làm hả , khai thật mau –

- làm cái gì , từ sáng đến giờ tao ở đây chứ có làm gì đâu , có đi toilet xú à , có cái đấy mà mày cũng lờm huyết tao à – nó phụng phịu cúi gầm mặt xuống .

Dung muốn độn thổ luôn , cái con không có mắt này có phải muốn cô tức điên hay không

- mày nhìn thử coi cái đồng lộn xộn này từ đâu ra , là của ai thái ra hả -

nó nhìn lại toàn bộ căn phòng , khê nuốt khan một cái

- tao thấy cũng bình thường mà –

- mày còn dám kêu bình thường hả , bừa thế này tao nhìn còn trả muốn vào , đây là phòng vip chứ không phải chuồng heo chuồng lợn nhà mày –

- thì mày cũng vào rồi thay có sao đâu –

Dung thực sự điên với nhò này , nó gốc thế này từ hồi nào vậy trời , chẳng lẽ cô lại cóc cho nó mấy phát để khai sáng nó .

Dung nắm cổ nó lắc qua lắc lại làm nó kêu ai ái , đúng là bình thường điềm tĩnh nhưng điên lên thì nó phải liều hồn , đáng sợ lắm .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Tú bước từng bậc cầu thang xuống phòng khách để xem người “ anh em “ giống cậu .

- ê nhóc ...lại đây chị biểu nè – nó ngoắc ngoắc tay gọi cậu .

- xì – cậu bức tức nhìn cái khuôn mặt cùng mái tóc y chang cậu , khiến cậu càng khó chịu hơn .

rõ ràng cái bà quái thai kia hơn cậu có vài giây thôi mà cũng đòi lên mặt với cậu. sao ông trời bắt công vậy , sao không sinh cậu ra để cậu làm anh đi , khiến giờ đây cậu phải chịu cảnh ngộ này chứ .

thầm kêu trời kêu đất cho cái số phận hẩm hru này của mình , cậu vẫn phải tiến về phía con sói già đang nhón nhờ gặm táo .

- nhìn coi chị mày thế nào , rất phong độ phải không ? – nó cười một cái cực duyên .

- em như nào thì chị như thế – cậu miễn cưỡng trả lời ngồi xuống lấy luôn một quả táo gặm ngon lành .

- cái thằng này , chị giống mày mày càng mừng chứ sao , sau này danh tiếng của mày còn được tăng thêm một bậc nữa cơ đó , yên tâm chị sẽ khiến cho em nổi như cồn há há – nó cười một tiếng ỷ dï khiến cho Tú khề rùng mình bất giác đưa tay lau mồ hôi.

- thôi em cần răng nghiêng lợi (cần rom cần cò) lấy chị , em không muốn gặp rắc rối đi đâu cũng gặp kẻ thù đâu – cậu chấp tay rất thành khẩn trước bà chị của mình .

-thằng ranh này , tao đã chết đâu mà đã lấy ra rùi , mày thích bị chôn sống à – nó dơ hai tay lên bẻ đốt tay kêu cạch cạch .

- cô Lý ơi cháu đói rồi , ăn cơm thôi cô ơi – Tú vội vã lao thẳng vào phòng bếp với tốc độ máy bay xì khói khiến nó bỗng chột ngơ ngác .

sau giây phút đơ đứng , đôi mắt trở tròn , miệng thì há hốc , trung ương thần kinh của nó mới bắt đầu nhận được tín hiệu

đôi mắt nó trở lên lấy lừa

hai tay nó lăm chặt

hơi thở trở lên nồng nặc mùi khói

bộ tóc cũng trở lên dựng ngược

hai hàm răng nghiêng chặt vào nhau kêu kèn kẹt , nó đã xác định được điều bây giờ nó cần làm , muốn làm và chắc chắn phải làm đó làăn nốt quả táo .

các cụ đã có câu “ ăn quả nhớ kẻ trồng cây “ nên tất nhiên nó sẽ không phí phạm rùi , thế nào cũng phải ăn hết quả táo hăng .

nó đang tích cực gặm thật nhanh hết quả táo để có thể lên gân cốt một chút nhưng chưa kịp xử lý xong quả táo thì hai vị phụ huynh uy nghi bước vào nhà .

- ba mẹ Linh Vương – nó vội chạy đến bên hai người trình diện .

cả hai cùng hơi ngơ ngác , có bao giờ tú gọi ba mẹ là Linh Vương đâu , chỉ có quý Bảo bối hay gọi như vậy thôi .

tuy hơi ngạc nhiên nhưng cũng chẳng thêm để ý , Vương Anh xoa đầu nó cười hiền

- con trai ngày đầu đi học thế nào , mà Bảo Anh đâu ? –

- ba mẹ đã về – Tú đã lò tò đi từ trong bếp ra ngay khi câu hỏi của ba cậu vừa dứt .

giờ thì hai người có thể khẳng định vì sao cách gọi đột nhiên lại khác đến vậy

Thiên Linh quay qua lờ mờ nó

- con lại bày trò –

- ế ... ế oan quá mẹ Linh ơicon đây là đang trên con đường đổi mới hoà nhập vào không đổi mới của toàn quốc , sẵn sàng tiên phong vì lý tưởng cao đẹp xây dựng đất nước giàu mạnh – nó tự hào vỗ ngực , nở nụ cười chiến thắng .

- nếu con cạo đầu làm ni cô mẹ sẽ chấp nhận điều này vì con đã giúp đất nước tiêu diệt một mầm mống tai hoạ rồi *** -

Mặt nó giờ méo xệch , sao mẹ Linh có thể phũ phàng với nó thế vậy , nó đưa ánh mắt sang ông bố trẻ đẹp trai và nhận được một câu vô cùng quý giá

- tiền trăm hậu tấu –

aaaaaaaaaaaa sao bỗng nhiên nó lại muốn nhảy lầu vậy ta

- mẹ à , mẹ thấy bảo không đẹp trai à , bao cô gái mê đó , mẹ phải tự hào khi có một đứa con đẹp trai thế này chứ -

- chị chị ... còn em không phải một đứa con mà là hai đứa con – bỗng nhiên Tú tren ngang làm nó muốn tặng chho thằng em quý tử một món quà .

- mày làm ni cô mẹ còn dễ nhìn , giờ mày biến ra thế này thì hoá ra mỗi mẹ là phái nữ trong nhà mà lại có thêm một phái nam nữa , quá thiệt thòi rồi , đã bảo không được , mày đi biến ngay lại cho mẹ – mẹ Linh mắng nó còn không quên quay sang liếc xéo Vương Anh một cái khiến Vương Anh chỉ biết cười cười nhìn vợ đang nổi cơn .

Tú biết tình hình không ổn nên kiếm cớ để ngừng chiến .

- cơm ..cơm xong rồi , ăn cơm đã cả nhà , có gì từ từ tính , thời gian còn nhiều nhưng độ nóng thì có giới hạn thôi à , ba mẹ ăn cơm thôi – cậu nhanh chóng tiến đến đẩy sau lưng ba mẹ để hai người thẳng tiến đến nhà bếp không quên quay lại ngó bà chị mình .

nó khuôn mặt như đắp khối vàng lớn nặng , khuôn mặt lầm lì tiến vào phòng ăn ngồi chiếc ghế quen thuộc .

- con mời cả nhà ăn cơm – đây là câu mời dù nhà có đông hay ít người thì vẫn sai được , vừa tích kiệm lời nói , tích kiệm thời gian và tất nhiên là không dài dòng mời từng người .

- em trai ...-

Tú nghe câu nói ngọt ngào phát ra từ khuôn miệng nhỏ bé của bà chị thì không khỏi lạnh xương sống như âm hồn về đòi nợ , cậu khẽ nuốt khan

- từ trước đến nay chị ít khi về sớm trước bữa ăn , không thể quan tâm được em trai , chị rất áy náy , mang tiếng là chị cả trong gia đình , chị thật lòng xin lỗi em đôi mắt nó đã rung rung đỏ hoe

hai bậc phụ huynh cũng khẽ giật mình

cáo non sắp mọc đuôi

- em trai chị xin lỗi trong thời gian qua không thể chăm sóc được cho em , chịchị mong em tha thứ em hãy nhận ăn hết bát này , em ăn hết là đã nhận lời xin lỗi của chịmong em đừng làm chị thất vọng – nó vừa nói vừa múc một bát canh cá cay không những thế còn “sơ ý” cho ít xaté hơi tê tê một chút , cay mà gặp nước thìhe he

Tú nuốt khan nhìn bát canh toả khói đỏ nghi ngút khói , chỉ cần nhìn thôi cậu cũng có thể đoán được độ cay của nó , cậu không ngờ bà chị chơi hiểm , mấy hôm nay trời nóng , cậu lại đang nóng trong người nên toàn chọt những món mát để tránh bịmụn , nhưng cậu đâu có ngờ ngay cả đến cái điểm này bà ấy cũng không tha .

Giờ thì cậu tiến thoái lưỡng nan thật sự , nhận cũng không được mà từ chối cũng không xong , nếu là trong học tập thì cậu thấy quá đơn giản còn đối với bà chị thì cậu vô phương ông trời đúng là độc ác ban cho cậu một bà chị vô cùng quái thai .

Cầm bát canh đỏ lên cậu khẽ niệm phật

-đó là cà chua , là cà chua ...cà chua ..nhưng sao cho nhiều cà chua vậyaaaaaaa cay- sau khi uống một lúc hết bát canh cậu với cảm nhận được

- ai muốn ăn phòng tôm -

Nó ngồi nhìn mà nén cười , cuối cùng nước mắt của nó đâu phải là uống phí .

Chương 15

Đây là lần thứ hai nó bước đến cái cổng này và là lần đầu tiên nó bước vào trong cái sân trường này .

Tuy ngôi trường này không phải là trường chuẩn nhưng cũng không đến nỗi tệ .

Nó đứng giữa sân ngó quanh một vòng , ngôi trường cũng khá khang trang sạch sẽ .

Đột nhiên nó thấy mình có cảm giác bất an , vừa lạnh vừa nóng như tẩu hỏa nhập ma , nó nhìn quanh lượt nữa rồi giật thóp mình

- ágái ở đâu mà nhiều giữ vậy trời , chẳng lẽ vô nam trường nữ sinh sao – nó nhìn quanh , hiện tại nó đang bị rất nhiều cô gái ngấm nhìn với đủ loại ánh mắt .

- oa ...anh đẹp trai kiaaaaaaaaaaaaa sao đẹp giữ vậy trời trường mình tự nhiên lại xuất hiện một bông hoa đẹp thế này –

- không ngờ ngôi trường này cũng tiềm tàng một bông hoa đẹp rạng ngời đến vậy –

- aaaaa em thích anh , anh đẹp trai ơi –

nó méo mặt , đầu cần phải nhiệm tình đến thế , nó không thích đâu .

nó nuốt khan một tiếng nhẹ nhàng nhắc bước chân đi tiếp chạy lẹ , nó cũng có thể cảm nhận được những ánh mắt của những thằng con trai trong trường đang nhìn nó với ánh mắt vô cùng tức giận , nó thâm than .

- “tôi đâu có làm gì đâu , đâu có hót tay trên của các cậu đâu , sao nhìn tôi với ánh mắt dữ vậy trời , mình như này thì không biết thằng nhóc Anh Tú sẽ thế nào khi ở trường mới , nó à thăm cầu nguyện cho thằng em

- – chúc em lên đường bình an ”–

Nó thở hồng hộc lên cầu thang tầng 3 , đúng là sao mấy cái bậc thang này khó đi thế không biết .

Nó nhìn cái biển lớp 10A8 cái lớp với thành tích học tập bết nhất trường , nó đã tưởng than thở không biết thằng Tú nì ăn cái gì khác cô mà học giỏi thế còn cô thì chán hần .

Nó thở dài nảo ruột , thôi số phận rồi đành chịu nhin vậy .

Nó cứ lưỡng lự ngoài cửa lớp không dám vào khiến thu hút không ít tầm mắt của mọi người .

Mọi người cứ chỉ chỉ chỗ chỗ khiến nó cả người nóng bừng muốn điên tiết lên .

- ê chú em , đi lạc à ,nhìn cái mặt non choẹt chắc thiếu tháng nhỉ , sao lại đứng đây , chú em học lớp nào để đại ca chỉ cho biết đường mà về – hần cứ vô tư ngây thơ mà bay bổng không nhìn thấy cái khuôn mặt đen thùi lui của nó .

- ê chú em câm há , muốn anh dạy dỗ để biết điều hơn không ? – hần thấy nó không nói gì thì càng lộn ruột hơn ,

nó nghiêng răng kèn kẹt ., tự nhiên chui đầu ra cái thằng hách dịch này biết điều thì nên biến ngay đi chứ đừng lằng vằng trước mắt nó không nó cho ăn khoai băm liền .

- ơ cái thằng này , mày định treu nguoi ta à , biết tao là ai không há , mày muốn sống yên trong cái trường này thì nên biết ngoan ngoãn nghe lời nếu không thì đừng trách tao ra tay mạnh – hần vừa nói vừa chỉ tay thẳng vào mặt nó .

từng làn khói đen xì toả ra từ đầu nó , trên đười này nó có ba điều cấm kỵ

+ sự yếu đuối , hèn nhát , nhu nhược là bản chất của những kẻ không có khí chất

+ chỉ cần làm nó không vui là sẽ nhận được quà ngay

+ ai dám chỉ tay ***** nó thì cũng sẽ nhận được quà

- tên này lại vinh dự bốc được hai phiếu số hai và số ba

nó nhanh như một con cắt nắm vào cổ tay hắn , nhẹ nhàng uyển chuyển xoay quanh cổ tay hắn một vòng rồi

- rá...c – aaaaaaaaaaaaaa_

cậu ta ôm chặt lấy cánh tay vừa bị gãy của mình kêu ầm ĩ như con lợn sáng sớm bị chọc tiết kêu éc éc , một người xung quanh chỗ tròn mắt , động tác nhanh chuẩn xác ,thật sự là vô cùng đẹp mắt khiến người ta hoa mắt .

nó vừa mới vào trường còn chưa kịp học hành gì mà đã gây ra chuyện thế này rồi .

cậu ta đưa ánh mắt phẫn nộ nhìn nó , tuy chỉ mới lên cấp 3 được có vài ngày , chưa quen biết hết những người ở đây nhưng dù gì cậu cũng là đại ca của trường cấp hai suốt 3 năm trời rồi sao lại bị thằng nhóc thiếu tháng này làm mất uy danh , dù sao ở đây cũng có một số đàn em của cậu mà .

- chúng mày còn đứng đó nhìn , xông vào cho tao , đập chết thằng thiếu tháng đó đi , nó dám cắn trộm tao –

- hừ – nó đâu có cắn trộm hắn , nó chỉ lấy chỗ sơ hở của hắn mà tấn công thôi , hắn phải cảm ơn nó vì đã giúp mình nhận ra sai sót của mình mới đúng .

mấy tên đàn em tét riu áp úng , không biết nên xông vào hay không , họ cũng chẳng muốn mất tay ăn cơm làm gì .

Bỗng nhiên đám đông đang vây quanh đột ngột bị tề ra một đường , hình như ai đó đang tiến vào , người này chắc chắn rất có uy phong trong ngôi trường này mới được đám học sinh kia ra , không biết anh hùng hảo hán phương nào , chẳng lẽ lại là một đại ca khét tiếng trong trường .

- thầy ...thầy giám thị – cậu ta vừa ôm tay miệng vừa lắp bắp nhìn người đàn ông vừa bước vào .

nó nhìn ông ta mà đột nhiên phì cười , tí thì phun hết mửa xuân ra ngoài , nó không ngờ trên đời này vẫn còn một tác phẩm điêu khắc đã man như vậy , nhìn cái đầu hói bóng tắng của ông ta mà đau bụng , nhìn không khác gì cái sân bay Tân Sơn Nhất .

cái mặt thì phì ra hai má thì xệ xuống trông như hai cái bánh bao ộp trên má , và đặc biệt nhất là chiếc mũi đỏ của ông ấy , trông như quả cà chua , đúc kết một câu là ông ta rất quái dị .

mặt cậu ta xanh lét khi nhìn thấy ông giám thị , ông ta nổi tiếng hắc ám có thù mới học sinh , ai mà bị ông ta sử thì coi như đi du lịch địa phủ rồi .

- các cậu làm cái trò gì ở đây thế này – thầy Định hỏi đầu uy nghi đứng trước mặt hai người tay , hai tsy chấp sau lưng .

- dạ ...dạ không có gì đâu ạ , chúng em chỉ đùa thôi ạ , không sao đâu thầy – cậu chàng có vẻ rất đau nhưng cũng cố chịu nhịn không thì hậu quả cũng khó mà thoát .

nó thì méo mặt , mới đi học buổi đầu tiên mà đã gặp thầy giám thị theo cách này thì quả là vô cùng xui xẻo , nó thì tối nay về nó phải uống hết trai rượu Pháp của bố để giải đen .

- không cần nói nhiều , tôi cũng đoán sơ lược rồi , chỉ chờ hai người khai báo thành thật thôi , đi theo tôi lên văn phòng- ông quay người bỏ đi .

cả nó cùng cậu nhóc méo mặt , quả này thì khó sống rồi .

cả hai người ngồi đối diện với thầy Định , hai mắt thầy trừng lớn , hai tay vẫn chấp sau lưng cúi xuống nghiêm giọng nói

- giờ hai cậu có thể giải thích cho tôi vụ việc này –

cậu ta toát mồ hôi hột , khuôn mặt biến dạng đến chần trọng đầu còn cái vẻ cao ngạo như lúc lên giọng với nó .

- thưa ...thưa thầy ,chúng emchúng em chỉ đùa thôi ạ – cậu ta cười mà mặt như mếu , trề lên ba nó cũng chẳng thêm tin .

- vẫn còn muốn gấu – ông ta càng trừng mắt lớn hơn , nhưng có trừng nữa thì mắt ông ta vẫn bé tí thôi .

- em ...em ...- cậu ta đưa ánh mắt sang nó như ý bảo nó nói đi .

nó hiểu ý cậu ta nhưng cũng chỉ nhún vai , ông thầy đâu có hỏi nó đâu .

mồ hôi cậu ta lại càng được thể tuôn rơi

- em làm sao nói mau – ông thầy phẫn nộ đập tay xuống bàn kêu rầm một cái khiến cả hai giật bắn .

- thầy ơi em bệnh tim – nó méo mặt kêu than với thầy .

nó thấy ông ta đứng sững một hồi lâu , còn cậu bạn thì nhìn nó với ánh mắt quái dị , nó hó hiểu mà lắc đầu , chắc hai người này đơ khi nghe nói nó mắc bệnh tim , hai người đó đúng là ngốc , nó chém gió thế mà cũng tin .

lần đầu tiên trong trường có người dám tỏ thái độ bất mãn với ông , lần đầu tiên có người dám kêu ca với ông vàlần đầu tiên ông nhìn thấy một thằng con trai giống con gái đến vậy .

- thầy ơi ở đây có gần nhà vệ sinh không ?- nó ngược mắt lên hỏi khiến ông trở lại bình thường .

- cậu phải giải thích mới được đi , cậu chỉ kiểm có chồn thôi –

- thầy ơi , không là không kịp nữa đâu , gấp lắm rồi – nó nhăn mặt

- đừng có lừa tôi không chồn được đâu – ông vẫn khẳng khái .

- thầy ơi em chỉ đi một tí để lấy nước tiểu thôi –

ông thầy lại ngây ra , thằng nhóc này lấy nước tiểu làm gì chứ

- cậu vớ vẩn gì vậy , tôi cho cậu cộ nhà vệ sinh cả năm giờ -

- thầy em đi lấy về đuổi ma cho thầy sao thầy lại biến ý tốt của em đi dọn nhà vệ sinh chứ -

cả hai người thật sự đơ toàn tập , nó đúng là người ngoài hành tinh lúc xiên xỏ cũng không tha thầy giáo .

-cậu quá lắm rồi đó , tôi sẽ phạt cậu vì tội vô lễ với giáo viên – ông chỉ thẳng vào mặt nó .

- thầy ơi vô là vào lễ là lễ vật , thầy yên tâm em sẽ biếu quà thầy đầy đủ , thầy không nên quan tâm chuyện nhỏ nhặt này – nó miệng thì nói như kẹo nhưng răng thì nghiến kèn kẹt , ông ta dám chỉ tay vào mặt nó chứ , nó không đòi lại thì đâu phải là nó .

thanh danh chục năm “ đói cho sạch , rách cho thơm “ của ông bị một thằng nhóc phá sạch chưa đầy 1 phút .

- cậu ăn nói linh tinh gì vậy , tôi phạt cậu- nói đến đây ông nghĩ đến việc đi lấy nước tiểu , có khi phạt cậu ta đi dọn nhà vệ sinh cậu ta lại lấy nước tiểu dội ông thì thật chẳng ra gì không nên không nên.

- cậu giải thích ngay về cái vụ ầu đã đi – ông kiên chuyển chủ đề chứ nói thêm nữa về việc ấy thì chắc ông bị suy tim mất .

- thầy ơi trước khi em trả lời em muốn hỏi thầy một số điều ạ – nó nhìn ông với ánh mắt chờ mong .

không để ông thầy kịp trả lời nó đã hỏi luôn

- thầy , khẩu hiên của trường là trường học thân thiện học sinh tích cực đúng không ạ -

ông ngồi trên chiếc ghế kê gập gù , đúng quả là như vậy và chính tay thầy đã treo khẩu hiệu đó , không ngờ cũng rất được quan tâm à – ông cười vui vẻ .

nhìn cái thái độ của ông mà cậu ta há hốc , nó thì khẽ cười .

- thầy ơi , trường học chúng ta thân thiện với tất cả mọi người dù là người ngoài trường với người trong trường đúng không ạ , và em thấy nhiều người hay bàn tán về một thầy giáo giám thị trong trường tuy nghiêm khắc nhưng rất tâm huyết với nghề với tất cả học sinh đúng không ạ -

ông thầy mặt càng ngày càng tươi , đúng là ai cứ được khen là quên hết

- nếu em không nhầm thì trong trường chỉ có mình thầy là giám thị , thật sự em rất ngưỡng mộ phong cách của thầy thầy có thể cho em xin chữ ký không ạ – nó chìa một quyển vở ra xin chữ ký như đang gặp ngôi sao trước mặt .

mặt ông ấy cười ra hoa không bền bờ , ông cảm thấy giờ đây mình thật vĩ đại , giờ đây ông phải ngẩng đầu lên thêm 30 độ để đúng cách một ngôi sao nổi tiếng .

vung bút một cái ông đã ký cho nó một chữ ký nghệ thuật như chữ bác sĩ và họ tên của thầy ở dưới – LỤC KIẾN ĐỊNH – nó thờ dài đưng cái tên cũng nghiêm túc .

- thầy vô cùng vĩ đại , gặp thầy em đã hiểu ra thế nào là học sinh tích cực rồi em hứa sẽ tích cực học tập rèn luyện và cố gắng làm theo những lý tưởng cao đẹp mà thầy đã dạy , tấm gương sáng vừa nghiêm khắc vừa khoan dung sáng chói như thầy thật sự em nhớ mãi không quên – nó nhìn thầy với ánh mắt vô cùng da diết

- giờ em sẽ đi lên lớp học , em sẽ rèn luyện thật tốt làm theo những gì thầy chỉ dạy , cảm ơn thầy – nó cúi người xuống , nhưng tuyệt đối chỉ cúi cái đầu chứ lưng vẫn thẳng .

- đúng đúng , nên học nên học , em hiểu được vậy là rất tốt tuy tôi nghiêm khắc nhưng tôi rất bao dung không chấp nhặt đâu , em về lớp đi nha cố gắng học tập và hãy làm gương cho đồng nghiệp theo tấm gương của thầy này –

nó nghe mà rợn người , tấm gương ngốc bị dất mũi như thầy nó đâu có muốn làm đâu .

- cảm ơn thầy – nó cười tươi bước ra cửa thật nhanh , đằng sau cậu ta giật thóp

- – thầy ơi còn em, em cũng lên lớp học – cậu ta định chuồn theo nó nhưng đã bị thầy túm lại

- đúng lạitôi thấy trong việc này cậu là người có lỗi, phạt cậu dọn nhà vệ sinh một tháng –

cậu ta lẩn cu đơ ra phòng bắt tính nhân sự , nó thề nguyện không phải lỗi của nó.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Nó vừa bước chân vào trường đã để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng mọi người, nó trở thành một hiện tượng lạ, một con người nổi danh trong cái trường Nguyễn Siêu này .

Thông tin về vụ việc của nó lan nhanh chóng trong vòng chưa đầy 3 tiếng đồng hồ đã tràn ngập khắp mọi góc ngách của trường .

Thông tin hoàng tử cute thoát tội khi bề gầy tay của tên đại ca chém gió khiến mọi người kinh hoàng .

Không ngờ cũng có người thoát được khỏi máy chém của thầy Định hỏi, ai cũng nghi ngờ trong này có chuyện mờ ám .

Nó bước chậm rãi vào lớp 10a8 trong sự ngỡ ngàng của mọi người

- em là Bảo Anh hả – cô giáo cười với nó một cái tươi hơn hoa may chưa ngoác miệng , dù biết nó là con gái nhưng cô vẫn không thể cưỡng lại .

- vâng thưa cô – nó tỏ ra vô cùng lễ phép ngoan ngoãn

- các em, đây là bạn BẢO ANH, bạn do bị ốm nên nghỉ mất ba ngày nên đến học trễ mong các em giúp đỡ bạn thêm – cô giáo Tâm rất nhiệt tình , cô là cô giáo chủ nhiệm và cũng là giáo viên dạy văn lớp nó .

cả lớp vỗ tay rất rầm rộ nhất là những bạn học sinh nữ

nó được sắp xếp xuống bàn cuối , nó cũng rất ưng ý chỗ này , rất thuận tiện cho nó hoạt động bí mật hehe .

ba tiết liền nó học trong tình trạng mơ mơ màng màng đầu óc lơ đãng trên mây và để bên cạnh trư công , ngay cả đến cái giờ ăn trưa nó còn chẳng thèm màng đến .

đến lúc nó tỉnh lại thì cũng đã quá trưa , con đói cũng đã bị cuốn trôi qua làm nó cũng chẳng muốn nhấc chân ra khỏi bàn học , nó khẽ than thở

- lại phải ăn kham khổ rồi , thời buổi kinh tế thị trường tệ kiệem là quốc sách hi sinh một bữa cũng không sao – nó chép miệng cho qua .

nó mở cặp sách ra , 2 bánh mì , 2 xúc xích , 1 coca , 1 bimbim, 1 đậu phộng , 1 xoài dầm , 1 ô mai ...- (thực sự là rất kham khổ) .

nhai nhai nhai rồi lại uống , uống rồi lại nhai , nhai xong rồi đến ngâm , ngâm xong rồi lại nhai , nhai rồi lại uống , cứ nhai nhai uống uống hoài hoa hết cả mắt .

sau một hồi chiến đấu kịch liệt nó cùn đã đánh bại cái vụ nhai nhai uống uống rồi , nó mới thoả mãn xoa bụng ngủ tiếp .

con buồn ngủ bầm nó dai dẳng không chịu tha cho nó nên khiến nó không thể không ngủ , và nếu đã ngủ thì bài cũng chẳng chép hay chẳng tiếp thu được tí kiến thức gì .

cúoi giờ nó bước về, vẫn trong tầm mắt của những bạn nữ , nó quá được ái mộ vì cái khuôn mặt này .

nó chép miệng một cái rồi liền đi về trong tâm trạng không thoải mái lắm ..

- là con trai cũng khỏ -

Nó vừa về đến nhà thì thằng em đã chạy ra nhón nháo

- chị ơi , thần tượng của em học trong trường Trung Vương , học cùng trường với em , học trên em hai lớp , cách lớp em hai dãy nhà – Tú xông thẳng vào ôm cứng bà chị khiến nó giật mình tưởng thằng nào dám trêu hoa ghẹo nguyệt giữa ban ngày này nó sẵn sàng cho một cú đá miễn phí

- thần tượng mày là thằng nào ?- nó hỏi câu vô cùng ngây thơ khiến cái mặt hớn ha hớn hở bấy giờ đen thui lui như bao công , nhưng sao trách được nó , nó cũng đâu có biết đâu ..

-sao tôi lại có một bà chị vô tâm như vậy nhỉ ...ông trời ơi xuống đây mà nhìn này – (sao giống mấy bà già ngày xưa ăn vạ thế nhỉ)

- không thèm nói chuyện với chị nữa – Tú nói xong bỏ luôn vào trong nhà khiến nó đứng đơ ra

- ơ cái thằng này , tâm thần hả – nó ngu ngơ hỏi

- em không bị tâm thần –

- áaaaaaaa mà.- nó giật thóp mình lùi lại sau vài bước , cái thằng ranh này đột nhiên ngoái mỗi cái đầu thò ra khỏi cái cửa thì ai trả sợ chứ .

- muốn chết hả mày mà giám dọa chị – nó hung hăng trừng mắt .

- chết thì chưa nhưng cứ bị chọc tức kiểu này thì cũng chẳng thọ được bao lâu – cậu thở dài một cái rồi vọt lẹ vào nhà mặc kệ nó hét ầm lên

- ranh con mày chết với chị – nó rượt thằng em khiến ai kia phải chạy toé khói la hét ầm ĩ , ngôi nhà yên ắng bỗng nhiên sôi động hẳn lên nghe vui tai lạ thường .

rầm rầm.....

- mở cửa ra nhanh – nó hét lên giằng giữ tay nắm mạnh vào cửa phát ra những tiếng ầm ầm

- ngu đâu mà mở , mở chị oánh em như đòn thì sao , chị chỉ gọi ăn hiếp em – Tú uất nghẹn phản lại sau cánh cửa

- tao hiếp mày bao giờ hả , đừng có nói bậy bạ oan cho gái nhà lành như tao nha – nó cười cười thích thú .

- chị mà là con gái á , chị phải là đàn ông hoá kiếp thì có –

khói trên đỉnh đầu của nó liên tục xar ra , cái gì mà đàn ông hoá kiếp , thằng này chán sống rồi

- mày mở cửa không ? –

- có chết em cũng không mở , chị là quái thai , đồ bà già độc ác dữ dằn , ế chồng , tính đàn ông- chưa kịp nói hết câu Tú đã thấy bà chị không còn ở đó nữa

cậu đếm nhò từ một đến 5

-1..2..3..4..5..- cậu khề đẩy cửa ra một cách cẩn thận sợ bà chị mai phục ở cửa .

Sau một hồi dón đến cậu mở cửa ngày càng to nhưng không thấy bà chị đâu , cậu thăm khó hiểu bà chị quái thai của cậu có bao giờ chịu thua thiệt đâu , cái gì mà không theo ý bà là bà làm đến cùng .

Sau một hồi thám thính ngoài hành lang một vòng , cậu quyết định trở lại phòng cho nó an toàn .

Cậu vừa đóng cái cửa lại , ở ngay đằng sau cánh cửa có một con ma từ từ hiện ra , bộ tóc rối xù lên , cái mặt thì chỗ trắng chỗ đỏ , đôi mắt thì cũng đỏ , có một cái vãi trắng cuốn quanh người .

- aaaaaaaaaaaaaa maaaaaaaaaaaa – Tú ngã ngồi xuống lên về đằng sau .

- oa oa Tú ơi ta thương người , người hãy đi với ta , ta cô đơn lắm , lạnh lẽo lắm , đi mới ta đi mới ta ha ha ha ha -

Sau hột hồi trấn tĩnh cậu đã nhận ra con ma là con ma quen , không những quen mà con ma đó lại ở cùng cậu 17 năm trời (tính cả lúc ở trong bụng mẹ)

- chị.....- cậu hét thật to

nó thì cứ cười ha hả không thôi , cậu em nó càng ngày càng nhát gan rồi , nhưng phải nói thật đúng ma thì nó làm được chứ , còn việc nó cũng sợ ma thì

nó nhìn cái tường trường mà nuốt khan, sao cao giữ vậy? nó đâu phải là siêu nhân đâu.

nó nhìn quanh thì thấy mấy viên đá to , nó vội tiến đến xếp đá vào nhau thật chắc chắn rồi trèo lên

bỗng nhiên một giọng nói phát ra làm nó giật thót mình

- VŨ HOÀNG BẢO ANH em định đi đâu -

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

- VŨ HOÀNG BẢO ANH em định đi đâu –

Một âm thanh phát ra ngay phía sau lưng khiến nó giật bắn người tí thì rớt xuống khỏi tường , đất trời ơi hôm nay là ngày gì vậy trời , xui không để đâu cho hết cả , làng nước ơi có ai mua cái xui không tôi bán rẻ cho .

- Bảo Anh xuống đây cho tôi – thanh âm phát ra nhẹ nhàng mà nó lại cảm nhận được toàn rần rộc ếch nhái phun ra .

Nó từ từ quay đầu lại , đôi mắt mở to tự hỏi tại sao nó lại không biết tường này có cái sân bay to đến thế .

Nó nở một nụ cười gượng gạo

- thầy Định em chỉ rèn luyện sức khoẻ tí thôi , em xuống liền – nó vội vàng leo xuống , không ngờ trượt chân khiến cả người dính chặt với mặt đất đau điếng . huhu số con hôm nay là số gì vậy trời -

nó làm cộm bò dậy , phui sạch đất cát trên người cười cười

- em chào thầy , thầy đi đâu vậy , có phải đi dạo không ạ mà lại qua đây –

thầy Định cũng nở một nụ cười rất tươi

- tôi là đi bắt em chôn học –

nụ cười của nó đã cứng đờ trên mặt , sao ông ta biết nó chôn học nhỉ , chẳng lẽ ông ta theo dõi nó , hay trong trường có camera , hổng hổng rồi .

- thầy, thầy cứ nói quá , em là học sinh gương mẫu làm sao chôn học được – thực sự nó cũng rất ngoan luôn đi học đầy đủ

-thế em rèo lên tường kia làm gì ?- ông thầy hỏi nó một câu vô cùng hóc búa khiến nó méo miệng nhăn nhó .

-sao trả lời nhanh lên -

- a...em trèo lên kia ngắm máy bay thầy à , máy bay to lắm – nó muốn độn thổ thôi , sao trong lúc cuống lên nó lại nghĩ được cái lý do đại đại ngu này chứ huhu mẹ ơi .

- ngắm máy bay , tôi đâu có thấy đâu –

- thầy ơi , nếu đứng đây thấy thì em đâu phải trèo lên tường làm gì cho mệt , đứng đây xem luôn cho nhàn , với lại đứng trên kia cao nhìn thấy rõ hơn nhiều – lấy trời nó lại phải nói dối trắng trợn rồi .

ông thầy cứng họng , quả là nó nói rất đúng

- vậy để tôi trèo lên coi thử xem có máy bay không , nếu không có thì em chết với tôi –

ông thầy tiến tới đóng đá nó đã xếp để trèo lên , nhưng vì cái thân hình mập mập to hơn nó nhiều , đóng đá chẳng chịu nổi liền tác nhau ra thành từng hòn , ông thầy loạng choạng ngã rầm một cái.

Nó bật cười nhưng cũng nhanh chóng bịt mồm lại chạy đến đỡ ông dậy .

- thầy à , thầy đừng nên mạo hiểm như em , tường cao lắm –

sĩ diện của thầy tự đứng vụt lên cáo khiến nó cũng hoảng ..

- tôi không tin tôi lại chịu thua nó , cậu đi lấy cái thang cho tôi – trời ơi đi chơi đã chẳng được đi mà lại phải đi lấy thang cho ông thầy phát bệnh .

- thầy ơi lên được thì máy bay đi xa rồi –

tự đứng ông thầy đơ ra một cái rồi nhìn nó .

nó nuốt khan

- thầy ơi –

-lên phòng giám thị -

Nó tưởng như choáng váng thế là thôi tàn rồi .

Nói thật đi cậu định chôn học –

Sao thầy đoán chuẩn thế nhỉ , đã nói đi ngấm máy bay mà vẫn không tin

- thầy ơi , em thật sự là đi ngấm máy bay , không tin thầy gọi máy bay xuống hỏi – hehe thầy giỏi thì thầy gọi đi .

- đừng có ba hoa nói mau – ông thầy đập bàn cái mạnh

- cái đập này quen quen – nó lăm bằm trong miệng .

- nói – ông thầy hét lên làm nó giật bắn đứng thẳng người.

- thầy ơi trường học là nơi đào tạo nhân tài những mầm non đất nước , là nơi giúp học sinh định hướng tương lai thực hiện ước mơ đúng không ạ -

nó hỏi một câu chẳng đâu vào đâu khiến thầy giáo nhăn mặt

-đúng nhưng giờ đây đâu phải là chuyện chính đâu -

- nếu một học sinh của thầy cò gắng phấn đấu thực hiện ước mơ của mình có sai không hả thầy – nó nhìn thầy với ánh mắt tỉnh ranh quỷ quái

-tất nhiên là không sai rồi , như vậy là rất tốt cần phải phát huy –

Ông thầy vô cùng đồng tình với nó

-ngươi như vậy chúng ta có nên ủng hộ hay không ạ – nó cứ từng bước từng bước dẫn dắt ông thầy vào cái bẫy mà nó đã đặt sẵn chỉ chờ thầy nhảy vô là được .

-ừ..., tất nhiên là phải ủng hộ rồi –

- thầy chắc chắn không hối hận –

- chắc chắn –

-hi hi , ước mơ của em là trở thành một phi công thật tài ba vang danh thiên cổ , em muốn lái máy bay một cách kinh thiên động địa để nghìn đời sau vẫn nhớ đến em–

Ông thầy há hốc đơ toàn tập , học trò ông có một ước mơ hão huyền , làm sao mà có thể nghìn năm sau vẫn nhớ được .

- có phải em hơi phóng đại vấn đề không ? – ông thầy nhìn nó với ánh mắt thảm thương .

- không đâu thầy , nhất định em sẽ vang danh thiên cổ , trở thành một đề tài nóng sau này , em sẽ phấn đấu thật giỏi , nhà em cũng có rất nhiều máy bay , sau này học xong cũng không cần đi lái thuê ăn lương , em sẽ phấn đấu để đứng vào năm 18 tuổi lái máy bay đâm thẳng vào nhà Trắng , lúc đó thì chắc chắn ai cũng sẽ biết đến em , thầy yên tâm em lên truyền hình sẽ nhắc đến thầy công dạy dỗ trong những lần lên phòng giám thị , ước mơ này cũng suất phát từ những lần thầy bắt em lên phòng giám thị và trả lời những câu nghi vấn , cảm ơn thầy đã giúp em nhận ra con đường đúng đắn – nó cúi đầu cảm ơn ,khẽ nở một nụ cười kì quái .

ông thầy ngồi toát mồ hôi hột ,thế có khác gì ông là tông phạm là tội nhân thiên cổ , không được phải chấm dứt ngay .

- mỗi lần lên phòng giám thị là ước mơ đó của em lại càng tăng cao , nó cứ sục sôi trong em như một con run sấn –

- dừng dừng tôi cho em về lớp và đặc quyền không bao giờ phải lên đây nữa , cũng đừng coi tôi là thầy là phúc lắm rồi ,về đi về nhanh lên – ông thầy mồ hôi chảy đầm đìa , khuôn mặt tái mét nhợt nhạt .

nó trong tí vui xướng khôn cùng nhưng ngoài lại tỏ ra ỳ ạch

- thầy ơi sao em có thể làm thế được-

- về về lớp đi-

- vậy em chào thầy , mai em lại lên -

- thôi thôi khỏi -ông thầy sợ xanh mặt .

nó dùng đũa dùng đũa đi ra khỏi phòng dám thị với nụ cười trên

-ông thầy đúng là ngốc thật -

Nó nhắn tin hẹn Dung nó sẽ đến muộn hơn giờ hẹn rồi thẳng tiến về lớp.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Bảo Anh một lần nữa tiến hành công việc vượt rào mà vừa nãy bị cái sân bay túm cổ lôi về .

Nó cẩn thận ngó trước ngó sau rồi mới bắt đầu hành động một cách cẩn thận nhất trước khi có vấn đề không may xảy ra .

Nó ngồi chồm chồm trên bức tường thì điện thoại lại rung mạnh .

- a dô - nó trả lời điện thoại mà khiến người bên kia phát hỏa

- mày làm gì mà không ra luôn hả , tính định câu giờ sao - Dung cô nương giờ đang ngồi chờ đợi trong mỏi mòn .

- tao bảo rùi bị túm lại thầy , đen hơn con mực -

- mày mà bị bắt á , tao không tin , từ trước đến nay tao đâu có thấy mày bị túm bao giờ đâu , định chém chị em hả , rốt cuộc mày đang làm gì hả con kia -

- con điên , tao đang trèo tường chứ làm gì , lượn đi tít tao kể cho mà nghe -

Nó cụp mấy cái rụp khiến Dung bên kia thì giật mình .

khéo léo từng cử động , từng mét tường một cuối cùng nó cũng hạ thổ .

Nó bắt đầu tung tăng chạy nhảy vừa đi vừa bắt một chiếc taxi .

Trong một quán cafe trên con đường vắng vẻ .

- cái con ranh chết tiệt tố gọi nó dám cúp cái rụp mới tức chứ , con này chắc chắn mình phải sửa mới được quá hư đốn rồi - Dung cô nương ngồi nhồi nhét vàng đầu Anh Tú bao nhiêu những lời hay ý đẹp khiến cậu chàng méo mặt .

- tất cả nhờ cậu còn tờ thì chịu thôi , bà ấy tha cho tớ là tớ đã phúc lắm rồi -

- cậu yên tâm tớ sẽ bảo vệ cậu - Dung vỗ vai an ủi Tú với khuôn mặt vô cùng đồng cảm .

Tú đôi mắt to tròn nở rộ , cái miệng xinh xinh há hốc sock nặng .

- hahaaaaaaaaa- Dung thì ngược lại cười một cái vô cùng sáng khoái khiến cho ai kia mặt đen hơn bao công .

- cậu lại chọc tớ à , trên đời này tớ trời không sợ đất không sợ đâu nhá ..-

- chỉ sợ mỗi Bảo Anh thôi haaaa..- Dung nhà ta tốt bụng thêm cho Tú thêm một ý sâu sa mà vô cùng trọng tâm -

- cậucậu ...- Tú không thốt lên lời .

- thôi bình tĩnh , mình không có ý chọc bạn đâu – Dung vỗ về cậu nhóc tiểu bao chừng này .

- cậu ..cậu với mụ quái thai cùng một ruột

tú nghiêng răng khèn khẹt tức giận ngồi một đống

càng ngày cậu càng giận bà quái thai kia , Dung trước kia là một cô bé hiền dịu , ngoan ngoãn luôn lễ phép với người khác nhưng kể từ khi chơi cùng với bà ta thì sao , cũng trở thành một con người quái thai như vậy , cậu hận hận bà kia , nhưng sự thật làcậu chẳng làm được gì cả .

- này anh Thiên Minh đến rồi kia – Tú mừng rỡ khi nhìn thấy ông anh trai và hơn hết lại còn đi cùng với một người mà cậu vô cùng thích .

- anh đến muộn nha – Dung nhìn ông anh với ánh mắt vô cùng đáng yêu .

- hi xin lỗi anh với thằng bạn có tí việc à -

bước vào quán là hai cái cột điện cao to ẹp zai vô cùng , trên người khoác lên những chiếc cánh hàng hiệu khiến người khác nhìn mà ngưỡng mộ .

Dung đưa mắt nhìn con người vừa bước vào , khẽ cười nhẹ một cái , hôm nay đúng là ngày đặc biệt sắp có cái hay rồi .

Minh và Nguyên cùng ngồi xuống , Nguyên cứ im lặng nhìn chăm chăm vào cậu con trai cũng đang ngồi nhìn mình cười duyên và đang ...nhỏ dãi .

bỗng nhiên Nguyên thấy run người – cái quái gì vậy -

- anh Minh cảm ơn anh rất nhiều nha – Tú vô cùng hưng phấn cười không ngớt .

- không có gì , là anh em cả mà – Minh nháy mắt tinh nghịch với Tú .

Nguyên lườm thằng bạn một cái , nó giám bán đứng bạn bè sao , đúng là rù cậu đi uống nước là có vấn đề rồi .

- rất vui được gặp anh , em rất hâm mộ anh đó – Tú cười thật duyên nhưng có cười đến rách miệng thì Nguyên cũng thấy nụ cười đó thật kinh dị , chẳng lẽ người mà trái tim cậu rung động lại là les sao .

- tôi cũng vậy – Nguyên bắt tay với Tú cho đúng lịch sự .

- ôi anh ấy thật lạnh lùng nha , nhưng thể thì mới đúng phong cách mình thích -Tú trầm nghĩ .

- anh Minh là ai vậy ? – Dung lên tiếng hỏi

- à đây là Nguyên bạn học cùng lớp với anh , cậu đây là Dung em gái tao -

- chào anh , rất vui được biết – Dung cười đưa tay ra một cách lịch sự .

Nguyên cũng đáp lại cho phải phép

- chào em -

Nguyên nuốt khan một tiếng , cậu đúng là xui chui vào hang cáo , cứ nhìn cái thằng ngồi đối diện với cậu xem , cứ cười cời nhìn cậu như muốn ăn tươi nuốt sống cậu không bằng , tuy cậu không biết lý do cậu ta tiếp cận cậu nhưng chắc chắn cũng không tốt lành gì , mà cậu cũng đâu phải gay đâu , tốt nhất là lên tránh xa , dù thật lòng ở một nơi nào đó sâu thẳm đen tối , cậu thực không muốn .

nhạc chuông điện thoại của Nguyên bỗng kêu vang , Nguyên vội vàng nhanh chóng nghe .

- a lô -

- thằng ranh đang ở đâu hả , đi mảnh mà không gọi anh em – Dương bên kia gào thét vì bị bỏ rơi.

- có chuyện gì vậy ? – Nguyên biểu cảm rất khẩn cấp .

- cái thằng này mày bị điên à , tao hỏi mày đang ở đâu – Dương vô cùng tức giận với cách hỏi của thằng bạn .

tất cả mọi người trừ nó xuất hiện những dấu đen chỉ muốn xông đến xé nó ra thành từng mảnh.

Chương 19: duyên phận

- thẳng ranh , ông tổ mày liệt nửa người à mà giám nói linh tinh mới tao – vừa nhìn thấy thẳng bạn Dương đã nổi máu nóng lên , thật là tức chết mà , thẳng này nó dám xoay Dương như chong chóng khiến cậu chẳng hiểu được gì cả .

- ông tổ tao liệt toàn thân rồi , muốn gặp hi tao tiền mày đi – đôi mắt sắc lẹm được chiếu vào Dương .

- thôi , tao vẫn thấy ở đây mát mẻ chán, xuống chỗ ông tổ mày âm u lắm tao đếch thèm – Dương bữu môi dài rồi ngồi xuống quây uống rượu .

một ly rượu có màu mận chín từ từ được nhâm nhi cho đến cạn .

- mà sao tự nhiên lại nói linh tinh thế , không lẽ mày bị bệnh gì à , liệt nửa người ,chẳng lẽ ...chẳng lẽ này bị ...bị liệt dương – áaaaaáaaaaáthẳng khùng này sao đập đầu tao ,đau lắm đó – Dương hét lên , giật bắn người không đầu tự nhiên bị thẳng bạn thân gõ đầu .

- ăn nói vớ vẩn , mày mới bị liệt dương ý , đầu óc mày đúng là chứa toàn cặn bã – Nguyên chẳng thèm nhìn thẳng bạn dờ hoi , đem thẳng chai rượu nốc .

- này đường hoàng tao là Dương thiếu gia hào hoa phong độ nhá -

- có mà Dương thiếu gia đào ao cá độ ngu xi thì có – Nguyên khề nhếch khóe môi lộ rõ vẻ khinh bỉ .

- này tao nhện mày đủ rồi nha , bạn thân tao cũng đâm đó –

Dương bị thẳng bạn coi thường tức không xì ra được ,dù gì cũng phải nể cậu 3 ,4 phần chứ .

-mày nghĩ mày đánh thẳng tao –

Dương nhìn cái mặt nghênh nghênh tự đắc của thẳng bạn mà chỉ muốn xông lên làm vài quả vào cái mặt đẹp trai khôi em mê kia đi , đầu cần khinh thường cậu xuống đến mức như vậy chứ ,tức không nuốt nổi mà .

- không thẳng tao cũng đâm, chết vinh còn hơn sống nhục – trong người Dương dường như bao nhiêu sinh lực dồn lên não kích thích cậu làm một điều mà sau khi cậu bình tĩnh lại sẽ hối hận muộn màng .

- phong độ cậu có thể có nhưng mặt đẹp tán gái thì không còn đâu đừng ngốc mà làm anh hùng rom nhá -

mặt Dương méo hằn sang một bên , cái gì chứ sắc đẹp mà mất thì cậu biết đầu mặt vào đâu bây giờ , cậu còn giám nhìn ai bây giờ , lũ bạn gái ở nhà của cậu thì làm sao bây giờ ,nhìn thấy mặt mũi cậu bầm dập chắc mấy em xui cả tháng mất , không được cậu phải nhện phải nhện xuống , cậu sẽ tìm cách tính sổ từ từ vậy .

- tao đầu nể tình bạn bè không thèm chấp mày nhá , mày cứ liệu đấy –

Nguyên cười không ra cườimếu không ra mếu , đã không bằng người ta rồimà vẫn còn thích tỏ vẻ ta đây .

- ờ ...đội tao mới, lại chuẩn đi ăn mảnh hả con – Dương vội vã lao theo hấn khi nhìn thấy hấn gần bước ra khỏi cửa .

- cả đêm qua chơi trong bar với mày rồi giờ tao về ngủ mà mày cũng muốn về ngủ chung với tao hả -

Đôi mắt Dương mở to chớp chớp vài cái rồi biết thân mà rút , cậu đâu phải trai bao đâu ..

- rê.....rè.....rè////////.....-

đang ngủ ngon lành bỗng dưng bị gọi dậy bởi tiếng điện thoại khiến Nguyên vô cùng cáu kỉnh khó chịu ,cậu cố gắng phớt đi cái tiếng điện thoại đáng nguyên rủa đó nhưng dường như là không thể , cái tiếng đó cứ réo sâu tận vào trong óc cậu khiến cậu không để ý đến nó cũng được .

cậu **** thề một câu rồi vùng lên với cái điện thoại trên đầu giường , cậu nhăn mày , số của “ cáo già “.

tắt máy đi cậu ngủ tiếp .

rèrè.....

lại réo tiếp lần 2 , cậu biết nếu còn tắt máy nữa thì sẽ có lần 3 lần 4 , nếu mà khóa nữa chắc chắn nhà cậu sẽ bị cảnh sát sộc thẳng vào nhà bao vây mất .

- alo – cậu dường như là quá chán nản với cuộc điện thoại này .

- bé con , sao mẹ gọi mà không thèm nghe lại còn tắt máy hả , định làm kiểu à – cái giọng vô cùng nữ quyền của mẹ vang lên khiến cậu muốn đập nát cái điện thoại rồi , đúng là “ hiện đại tốn clo”

- con không nghe thì thùng nào đang nói chuyện với mẹ đây , không nhẽ là thằng hàng xóm –

- không lằng nhằng với mày nữa , hôm nay chủ nhật là ngày nghỉ đúng không , đi dạo phố với mẹ – cậu giờ chỉ muốn đập đầu vào tường , bảo cậu làm gì chứ cái việc đi dạo phố với mẹ thì cậu khiếp 8 đời .

- mẹ ơi con giờ 12 cuối cấp rồi rất bận ôn thi đại học không có thời gian rảnh đâu , nếu muốn đi dạo phố mẹ nên để một đứa em gái đi nhé , con bận ôn rồi chào mẹ nhé –

cậu cúp điện thoại một cách vội vã như tránh tà

- rèrè-

- còn gì nữa mẹ , con đang rất bận học mà –

- cái thằng này mẹ còn chưa nói chuyện xong mà , mà việc gì mày phải thi đại học chứ , cái công ty riêng của mày để làm mắm à , cứ thế mà quản lý công ty thôi , đi dạo phố với mẹ -

- từ cái giọng hách dịch bà đã chuyển thành chiều “ mặt ngọt chết ruồi

” nhưng rất tiếc anh Nguyên nhà ta không thích đồ ngọt vì sợ bị sâu răng nên một mực từ chối thành ý của mẹ.

- mẹ à công ty con mới thành lập còn rất nhỏ , chỉ cần đi sai một bước là mất trắng sẽ bị công ty khác nuốt chửng , con thân là đứng đầu phải có khiến thức rộng mới điều hành tốt công ty chứ , mẹ kiếm người khác đi đi nhá , con rất bận học –

- mẹ thấy công ty con vẫn rất tốt, chưa đến mức phải nâng cao cả chủ nhật , nếu không thì con dẹp cái công ty đó đi , vào ngành nghề của bố con là được rồi , ông ấy lo cho con từ a đến z –

Nguyên chau mày vô cùng khó chịu , cậu không thích dựa vào bố , không thích bị người khác chỉ trích mình là “ con ông cháu cha” cậy quyền bố mẹ mà leo được vào , cậu có hoài bão riêng có lý tưởng riêng .

- con có sự lựa chọn riêng , mẹ đừng ép con đi theo con đường đó , con không hợp –

- được được , mẹ đâu ép con đâu , nhưng giờ phải đi dạo với mẹ , không thì công ty con không sống yên với mẹ đâu , thử hỏi xem có nhà đầu tư nào lại rót vốn vào cái công ty vài ngày lại bị cảnh sát kiểm tra không –

đây chính là uy hiếp , cậu không thể có biện pháp gì với bà mẹ này , có ai lại đi phá hoại việc làm ăn , sự nghiệp củ con trai mình không .

- haizzz.....- cậu vò đầu đến dỗi tung , vừa buồn ngủ vừa tức , cậu sắp phát điên đến nơi rồi .

- được rồi , mẹ đang ở đâu –

- thế mới là con trai ngoan của ta chứ , con đến khu thương mại Tú Anh đi -

bà tắt máy cái rụp .

đấy khi cần thì réo gọi con liên hồi , đến khi xong việc thì liền cúp cái rụp .

cậu trong tình trạng lơ đãng đi thay quần áo chuẩn bị phục vụ nữ hoàng .

- con ranh này , lỗi tao đến đây làm gì , tao đi chán rồi , giờ chỉ muốn nghỉ ngơi thôi – nó về mặt bơ phờ , cả người như không có sức để mặc Dung kéo đi .

- đi , mày phải đi mới tao thì tao mới được giảm giá chứ , cái trung tâm thương mại này của nhà mày thì ai dám bán đất cho mày chứ , sợ còn biểu không ý –

nó nhìn cô bajn mà lắc đầu , đúng là thời buổi kinh tế thị trường , ai cũng tính toán chi ly .

- oa cái dây chuyền đẹp quá , lại đỏ nhanh đi –dung nhanh chóng kéo nó đi , nó nhìn thấy chiếc dây chuyền đó thì đầu mắt lóe lên thích thú , đúng là vô cùng đẹp .

-cho tôi / cháu xem cái dây này – nó vô cùng bất ngờ khi cả nó cùng một người phụ nữ khác lớn tuổi cùng hỏi chiếc dây chuyền này .

người bán hàng nhìn hai người mỉm cười , nhưng nụ cười lại không được tự nhiên lắm , không biết nên lấy cho ai xem , ai cũng đều là khách vip cô nhân viên lấy chiếc dây chuyền lên chưa kịp đặt xuống đã lại bị hai người kia đạo cho trận nữa .

- tôi / cháu muốn mua chiếc dây chuyền này –

cô nhân viên không biết làm thế nào đây , ai cũng không thể động , một người là cậu hai của ông chủ , một người là khách hàng quen khu vip .

tất cả là tại cái dây chuyền chết tiệt .

chiếc dây được làm bằng vàng trắng theo kiểu cá tính xếp chéo , chiếc mặt dây là một hình tròn nhỏ được nạm đá tím nhạt , bên trong hình tròn là một viên ngọc màu xanh bích lấp lánh với hoa văn là một chiếc bùa cổ , đây là một viên ngọc vô cùng quý hiếm , ẩn sau viên ngọc là một câu truyện cổ xưa . đây là hàng vừa mới được lấy về từ nơi sản xuất ..

- chiếc dây chuyền này chỉ có một chiếc duy nhất ở cửa hàng này thôi ạ – cô nhân viên giấu thích rõ ràng .

- thôi , cháu có thể nhường cô không ? cô muốn mua tặng con trai cô – cô cười hiền khiến nó cũng bối rối .

nó rất thích chiếc vòng cổ đó , có một cái gì đó rất thu hút nó .

- thôi , hay cô để lại cho cháu , có rất nhiều thứ cô có thể tặng con trai mình mà –

-cô thích cái bùa đó , muốn cầu sự bình an cho nó , cháu nhường cô nhé –

Nó gãi đầu áy náy , chẳng biết tính sao chiếc dây chuyền chỉ có một , quay lại nhìn Dung thì cô bạn cũng nhún vai , ý bảo tùy mày thôi .

Làm sao đây

- thế thì cô ...-

- mẹ- nó đang định nói sẽ hường lại cho cô đó dù rất tiếc ,nhưng câu nói của nó bị một tiếng gọi cắt đứt .

nó quay sang nhìn ,ồ cái thằng lúc trước du nó đây nhỉ , cái thằng nó muốn tán đây nhỉ .

- đến đúng lúc lắm , nhìn đi rất đẹp đúng không ? – vừa nói bà vừa chỉ vào chiếc dây chuyền .

hắn chẳng thích mấy thứ vớ vẩn đó nhưng khi nhìn chiếc dây chuyền đó cậu lại thấy một cảm giác thật lạ .

-cháu chọn chiếc khác đi nhé ,để chiếc này cho cô nha – dù lòng rất ám ức nhưng nhìn ánh mắt vui vẻ kia sao nó lỡ chứ , bà hắn là rất yêu con trai , trên đời này không bà mẹ nào là không thương con mình cả chỉ là cách thể hiện khác nhau mà thôi .

- vâng , cô lấy ạ – bà vui mừng với bảo người thanh toán .

- cảm ơn cháu –

- không có gì đâu ạ , chào cô ạ – nó cười đáp lại nụ cười thân thiện của cô .

hắn nhìn nó mà nổi da gà , cái người mà hắn đã từng có cảm tình là một thằng đàn ông hay sao , đàn ông không ra đàn ông , đàn bà không ra đàn bà , les không ra les mà gay cũng chẳng giống gay và cuối cùng cậu kết luận nó là người ngoài hành tinh .

nó đứng ở đó nhìn hai người đi xa với vẻ nuối tiếc chiếc dây chuyền .

khẽ thở dài nó định bước đi thì

- chị ơi , chiếc dây thứ hai của đôi ngọc này , vừa làm xong – một cô nhân viên đưa ra một chiếc hộp y như hộp đựng chiếc dây chuyền lúc nãy .

nó nhanh chóng tiến lại quan sát .

đúng là một chiếc y như chiếc dây chuyền lúc nãy , nó không khỏi vui mừng .

chị nhân viên nhìn nó mà ái ngại liền giải thích luôn

- thực ra đây là hai miếng ngọc cổ được khai quật cách đây vài tháng miếng ngọc vô cùng quý giá vì hai miếng ngọc lại có hình chiếc bùa bên trong , trên đời này chỉ có hai miếng này , chiếc này vừa này thì được làm trước cách đây vài ngày và hoàn thành ngày hôm qua , tôi nghĩ là chiếc thứ hai phải mất vài ngày nữa nhưng không ngờ lại nhanh như vậy –

- hai viên ngọc là một đôi và hai chiếc vòng cũng được thiết kế theo vòng đôi , chiếc bán rồi là vòng nam còn chiếc này là vòng nữ -

nó chẳng cần biết phân biệt gì cả , nam cùng được mà nữ cũng chẳng sao chỉ cần nó thích , hần đeo của hần nó đeo của nó có sao đâu , đôi điếc gì chứ nó không quan tâm .

nhanh nhẩu mua chiếc vòng thứ hai nếu không nó sợ sẽ có người cướp mất

, nó hí ha hí hửng kéo Dung đi mà không biết hai chiếc vòng bên trong hai cái hộp đang léo sáng , sự việc lại kéo sang một trang khác mà người ta gọi là duyên phận.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

- Xui tận mạng , lại đi học muộn rồi , ông hỏi mà bắt được chắc cạo đầu bôi vôi mình mất thôi – nó vừa chạy vừa nghĩ , tinh thần bắt đầu hoảng loạn .

- huhu – nó đứng trước bức tường của trường mà mếu máo – sao nó cao dữ vậy , mình còn chưa học lái máy bay –

tìm một tư thế thật đắc đạo , nó hít một hơi thật sâu để lấy tinh thần và bắt đầuném cặp vào trong .

- a ui – tiếng kêu từ bên trong vọng ra khiến nó giật thóp mình .

- má ơi , lại được lên phòng giám thị rồi – mặt nó méo máo đến méo sệch khi nghe thấy tiếng kêu quen thuộc kia .

- vào đây nhanh tôi biết em là ai rồi –

cái giọng này còn ai khác ngoài ông hỏi nữa chứ

- thầy ơi mở cửa cho em , em chưa thi được bằng lái máy bay – nó mếu máo trông đến tội .

Nó lại vịn dự ngồi trước bàn ở phòng chờ (hehe không phải ở phòng giám thị) , trước mặt là một cái cặp xách và một chồng sách vở mà quyền nào cũng đề tên VŨ HOÀNG BẢO ANH

- thầy ơi sao không lên phòng giám thị ạ -

ông thầy quay ngoắt nhìn nó lờm một cái , nó vô cùng biết điều mà im mồm .

thầy lại tiếp tục ghi ghi chép chép , hình như đây là sổ theo dõi thì phải .

- thầy ơi , em tưởng phòng thầy ở tầng 3 chứ , không lẽ phòng chờ này mới chuyển thành phòng giám thị à –

ông thầy dường như đã mất kiên nhẫn với nó chỉ muốn xé xác tổng cổ nó ra khỏi cái trường này .

- cậu im ngay cho tôi , cấm hế miệng nữa lời –

5 phút

10 phút

15 phút trôi qua , thầy cầm cái ghi cái gì đó , nó thì cũng cầm cái ngắm cảnh

- Bảo Anh , tôi chưa từng thấy một học sinh nào như cậu , cậu vào trường này học là một tổn thất lớn cho trường , cậu đem đến bao nhiêu phiền phức cho cả tôi và nhà trường –

- cậu có biết cậu mất lỗi gì không ? –

- im lặng ...-

- cậu có biết mình gây ra chuyện gì không ? –

--

- Tôi đang hỏi cậu đó – ông thầy dường như tức điên

- ...-

- VŨ HOÀNG BẢO ANH CẬU MUỐN BỊ ĐUÔI HỌC – con tức cuar ông thầy đã lên đến mức đỉnh điểm, đôi mắt ông đỏ phừng phừng

Nó nhìn như ông thầy không thể chịu thêm một đả kích nào nữa nên vớ dơ bàn tay lên như muốn phát biểu một ý kiến nào đó .

- chính thầy bảo cấm không cho em phát biểu một ý kiến nào đó –

gương mặt thầy giáo cứng đờ khiến nó nhìn mà thích thú

- em có biết hành vi ám sát thầy giáo , đi học muộn của mình là hoàn toàn sai không ?-

- vâng ,và em rất hối hận vì điều đó – nó cúi gằm mặt hối lỗi

- em mong thầy tha lỗi cho em –

- tôi cũng không phải là người hẹp hòi gì nhưng em làm tôi thất vọng quá , hết lần này đến lần khác em vi phạm quy định của trường , việc em ám sát tôi , tôi có thể cho qua nhưng việc em truور tường là một hành vi quá kém đạo đức –

- thầy ơi , chèo tường với vi phạm đạo đức có gì giống nhau đâu , em chỉ là không muốn các thầy cô giáo nhìn không tốt về em , em muốn để một hình ảnh học sinh đẹp gương mẫu trong mắt thầy cô giáo thôi –

- – hành vi của em đã không đúng rõ ràng ràng , em đã vi phạm nội quy của trường bao lần rồi , lần này đâu thể tha , lần trước là tèo tường chôn học-

- thầy em đã giải thích mà , em trèo tường xem máy bay mà –

ông thầy nhìn nó càng ngày càng đờ

- tôi cũng không phải con người hẹp hòi chi , nên tôi chỉ phạt em tưới cây trong trường thôi , được rồi em đi làm đi , xong rồi mới được về -

Mồm nó há hốc tròn tròn , cái gì gọi là không hẹp hòi , cái gì gọi là không thù giai , cái gì gọi là không để bụng , đúng toàn là lời thổi gió bay , ông thầy đúng là vô nhân tính , thử xem trong cái trường này rộng thế nào , trong cái trường này có bao nhiêu cái cây chứ , nếu chặt chúng xuống cũng có thể đủ xây một cái nhà Trắng hoàn toàn bằng gỗ đó .

Số nó đúng lka lên cấp 3 xui xeo , không đâu lại gặp một ông giám thị như ma xó , cứ khổ nào nó làm việc gì đại sự là y như rằng có mặt ông đến phá đám

- thầy ơi thầy không biết rằng dạo này tivi đang khuyến cáo không lên tưới nước nhiều cho cây sao , cây rất dễ bị mắc một bệnh mà hiện giờ các nhà khoa học còn chưa tìm ra được , em khuyên thầy- nó còn chưa kịp trình bày hết câu thì ông thầy đã cắt ngang rồi .

- nếu em không ưng ý thì hãy đi dọn luôn nhà vệ sinh đi –

nó nuốn khan một tiếng , thôi đi tưới cây vẫn còn vui chán .

vừa khiêng nước nó vừa thâm rửa , không biết sao hôm nay ông thầy khôn dữ vậy , hàng ngày toàn bị nó xỏ mũi sao hôm nay lại để ông ta xỏ lại , đúng là làm hỏng một hời oanh liệt của nó , đến giờ ra chơi không biết bọn học sinh kia sẽ cười thổi mũi nó mất , biết rúc đầu vào đâu bây giờ .

cứ từng xô một , từ sân trước đến sân sau , đang hí hoáy tưới thì nghe thấy tiếng cười rất chi là ngứa tai

- ui , hôm nay bảo bồi nhà chúng ta phải đi xách nước tưới cây kìa , haha tội nghiệp quá chúng mày ơi – theo sau tiếng cười của tên đó là rất nhiều tiếng cười vô cùng ngứa tai khác .

- lượn đi cho đỡ thối chỗ , ô nhiễm môi trường quá – nó lấy tay phe phẩy trước mặt , ra về rất hôi khiến bọn người kia tức ói máu nhưng cũng chẳng dám mạnh động sợ lại gây tay như tên đầu xỏ .

- biến đi chỗ khác đi – nó nhìn một cách vô cùng khinh bỉ

- mây giám nói thế với tao à thằng ranh này – hấn vô cùng tức giận nhưng cũng đâu giám làm gì nó , cái tay hấn giờ vẫn đau mà , hấn muốn bầm vằm nó ra cho xả giận , tại sao lũ con gái trong trường cứ thích vậy nó chứ .

- thôi ,chịu khó mà tưới đi , trường còn nhiều lắm haha – hấn bỏ đi xa nhưng nụ cười vẫn còn vọng lại khiến nó nghiêng răng nghiêng lợi .

- hà cái gì bụi mù phía xa vậy ? –nhìn cảnh tượng tung hỏa mù phía xa mà nó há hốc mồm .

khối bụi đó ngày càng tiến lại gần nó khiến ó phát hoảng

- anh Bảo Anh em nghe anh bị phạt thương quá à –

-

- em đến giúp anh này –

-

- cả em nữa –

-

- em nữa –

-

- Còn em –

Nó choáng váng tí thì không trụ nổi , đúng là đẹp trai rất có lợi , thảo nào thằng em trai nó lại chăm sóc sắc đẹp dữ vậy , hóa ra để dùng mỹ nam kế .

Nó về mặt bơ phờ bò lên lớp khiến khối người nhìn mà chết khiếp , Ngân vội vã đến hỏi thăm nó ngay .

- cậu làm sao vậy , ai làm gì cậu ra nông nổi này chứ -

nó không thốt lên lời , thử hỏi coi bị bao nhiêu em vậy quang đèn đầu cũng cổ thì có toàn thấy mà trở về không , nó không ngờ học sinh trong cái trường nà lại ác dữ vậy , một con đường sống cũng không tha , quyết diệt cỏ tận gốc khiến nó sao bay đầy đầu .

nó nhìn lại chiếc dây truyền trên cổ ,

-xì , bùa may mắn gì chứ , hôm qua vừa mua hôm nay đã xui tận mạng rồi – noái thì nói thế chứ nó chẳng đành lòng mà vứt xó đâu , tiền của cả mà .

- mình rất mệt , bạn cho mình nghỉ tí nhé –

Ngân biết điều không nói thêm gì cảm lạnh cho nó ngủ , nó ngủ một cách vô cùng ngon cho đến khi

- VŨ HOÀNG BẢO ANH – cả họ tên của nó được réo lên , cả lớp như thở phào nhẹ nhõm , còn nó thì chẳng biết gì .

- kia Bảo Anh , lên bảng – Ngân kêu kêu tay nó nhưng nó đâu có biết gì cứ gạt tay Ngân ra .

- im lặng , đừng làm phiền tôi ngủ -

- dậy đi , nhanh không cô giáo xuống phạt giờ – gương mặt Ngân đầy lo lắng đến nỗi toát mồ hôi còn đương sự thì vẫn say sưa ngủ chẳng biết gì .

- BẢO ANH còn không nhanh lên bảng tôi không có nhiều thì giờ với em đâu –

-aaaaaa...- nó giật nẩy mình đứng dậy hét to rồi vội vàng ôm chiếc chân đau nhức , ôi ai ác mà đi đá chân nó đau vậy , nó nhìn sang cô bạn bên cạnh , về mặt Ngân vô cùng hối lỗi .

- em còn giả bộ gì , nhanh lên bảng đi –

- hà – nó hóa đá toàn tập , sao tự nhiên lại lên bảng , lớp định cử nó đi đâu hà , thôi chắc cũng chả gì tốt đẹp .

- cô ơi em không lên đâu , cô cử bạn khác nhé , trong lớp đây bạn đẹp trai hơn em mà –

cô giáo sock toàn tập , khuôn mặt cả lớp cứng đờ rồi đồng loạt cười ồ

nó quê không biết dấu mặt vào đâu , chắc nó đã nói không đúng điều gì rồi .

cô giáo hạ giọng nghiêm nghị tốt bụng nhắc lại cho nó một lần

- em đến đây để học chứ không phải để nghịch , tôi mời em lên bảng kiểm tra bài cũ , chứ không phải trai đẹp tôi mới gọi kiểm tra –

nghe đến câu này nó còn dằn hơn , nó đã học hành gì đâu mà kiểm tra

- nhanh lên , cậu làm mất thời gian của tôi quá – cô giáo dục khiến nó cũng cuống .

ôm quyển vở lên bảng mà vô cùng rụt rè

- em học bài chưa ? – cô giáo hỏi trước cho đỡ mất thời gian và thì giờ .

- hên xui cô ạ – nó vô cùng nhanh miệng khiến cho tập thể lớp cùng cô giáo được sock lần 2

- cái gì hên với xui , tôi hỏi em học bài chưa đỡ mất thì giờ của tôi – cô giáo tức giận quát lên .

- em trả lời rồi ạ , nếu cô hỏi câu dễ thì em sẽ trả lời được ngay , nhưng câu khó quá thì em chịu –

nó nhún vai tỏ vẻ cho bà cô xem nhưng thực chất trong đầu chẳng có cái chi cả .

- thế có nghĩ là em có học được một ít – cô giáo lại dò hỏi lại nó một lần nữa .

-vâng , chắc là thế ạ -

tất cả mọi người đều choáng ngợp trước câu trả lời của nó , làm gì có ai lên bảng mà như ó nhi , ung dung , bình tĩnh , không hề sợ sệt cứ như cô giáo là người trong gia đình nó vậy ,

- em hãy nêu ý nghĩa của tác phẩm “ Tấm Cám “ –

nó tự nhiên cười tươi , cái câu gì chứ cái này nó chém được không thành vấn đề .

- thưa cô câu truyện phê phán cái xấu và ca ngợi cái tốt ...- cô giáo khẽ giật đầu phụ họa theo nó .

- thông qua nhân vật Cám tác giả muốn răn đe những việc làm xấu xa sẽ bị quả báo , ông trời sẽ trừng phạt , câu chuyện cũng nêu cao vẻ đẹp của Tấm , đức tính hiền lành ,thông minh và cũng dũng cảm .nhưng cũng hơi ham chơi ...-

- hahaha – dưới lớp bỗng cười vang lên

nó đơ mặt , đầu có gì sai đâu .

- trật tự , tôi đang kiểm tra bài em nào muốn lên thay bạn thì tôi mời lên đó , lên đây nói luôn cho đỡ khỏi dưới đó làm ồn –

nghe tiếng quát của bà giáo cả lớp lại trở về im de không tiếng động ,cô giáo lại tiếp tục .

em dựa vào tình tiết nào mà lại đưa ra được Tấm thông minh , dũng cảm nhưng cũng hơi ham chơi –

nó cười hi hi rồi bắt đầu điểm giải .

- vì Tấm đã bị sói lừa để đi đuổi bướm bắt hoa để cho sói vào nhà bà cụ nên đó là tại Tấm ham chơi .Tấm thông minh khi đã nhận biết được người nằm trên giường kia không phải là bà cụ-

Trong quá trình giảng giải nó nghe thấy những tiếng khúc khích nho nhỏ và khuôn mặt đen xì của cô giáo, nó đơ ra chẳng hiểu gì .

- có phải em nhầm tác phẩm này với tác phẩm kia không ?-

-dạ không ạ – nó nhanh nhẩu trả lời ngay mà không biết rằng mình đã làm trò cười cho cả lớp .

- em về đọc thuộc lòng ngay tác phẩm cho tôi , em 2 điểm về chỗ -

Nó ức , quá ức , trả lời như thế mà 2 điểm sao , vừa đầy đủ vừa rõ ràng , nó bực bội về chỗ đá vào bàn một cái rồi chẳng thèm để ý nữa đem con tức đi thẳng vào trong giấc ngủ mặc kệ mấy lũ dưới uoi trong lớp dám cười nó .

- mẹ à , mẹ kể cho con nghe chuyện Tấm Cám đi – nó ngồi cạnh mẹ bên ghế sofa , gương mặt phụng phịu .

- bảo bối sao tự nhiên lại muốn nghe kể chuyện , con bảo ba kể cho nghe đi – Thiên Linh cười hiền dịu , nhìn sang chồng yêu bên cạnh .

- không , con muốn mẹ kể cơ – nó nói giọng kiên quyết kèm theo có chút nhõng nhẽo khiến Thiên Linh cũng bất ngờ về cô con gái tinh quái này .

- sao tự nhiên lại vậy , hồi bé toàn ba kể chuyện cho con nghe mà – Thiên Linh xoa đầu con gái .

- mẹ kể đi mà -

- hôm nay bà quái này nhõng nhẽo này , bà này chắc sáng nay ra đường bị con lừa nó đá – vừa nói Tú vừa cười ha hả khiến nó muốn đấm thẳng em

Tú tuy biết rằng mỗi khi mình phát ngôn mà xoáy nó thì cũng có chuyện nhưng cậu đã thành thói quen rồi , không xỏ xiên vài cái thì thấy khó chịu trong người , giống như người ta thường nói , biết là chỗ chết mà vẫn đâm đầu vào .

- em lại buồn muốn chị chơi cùng em hả – nó vừa nghiêng răng vừa cười trông vô cùng quái dị , nhưng Tú lại Lạnh sống lưng , bà này lại có trò mới gì đây .

- thôi được rồi , muốn nghe mẹ kể chuyện Tấm Cám chứ gì –

nó gật đầu lia lịa

- truyện đó mà chị cũng không biết sao , quá ngốc rồi – khổ ghê cái mồm làm hại cái thân mà , một lời lỡ làm cả cái miệng đau .

vừa dứt lời nói xong Tú bị Bảo Anh dẫm mạnh vào chân , theo phản xạ tự nhiên thì Tú vội ôm lấy chân , miệng hét a thật to và cái gì cũng đến , một quả táo tàu to nằm khoe ngay trên miệng cậu bé ..

Thiên Linh lắc đầu chán nản tự hỏi mình hiền lành nhu mì thế này mà tại sao sinh ra cái đứa con gái giống con trai đến vậy .

- mẹ ơi , loa đã được bật mẹ kể tiếp đi ạ -

- ngày xưa ngày xưa , –

Thiên Linh say xưa kể cho cô con gái , phát hiện cứ thỉnh thoảng Bảo Anh lại nhìn xang ông bố bên cạnh .

Ông bố thì cứ ngây ngô ngồi ôm vợ nghe vợ kể chuyện .

- mẹ chắc chắn mẹ kể đúng chứ – nó hỏi một câu mà khiến Thiên Linh nhăn mày

- tất nhiên , mày nghĩ mẹ -mày mù văn hóa dân tộc à –

Tú cũng gật gù phụ họa theo mẹ .

- thế thì ba mù văn hóa dân tộc rồi , mẹ nên đưa ba đi chỉnh lại -

tự nhiên nghe nhắc đến tên mình Vương Anh bỗng ngây ngốc

- sao tự nhiên lôi ba vào ,ba ngoan ngổn ngồi yên nghe nãy đến giờ mà , vợ yêu nhĩ -

- mẹ hôm nay con bị điểm 2 –

- con đã bao giờ được điểm 3 đâu – Thiên Linh nói với vẻ vô cùng chán nản và thất vọng

- điểm 2 môn văn –

- một lần nữa Thiên Linh choáng váng , cái gì vậy trời , cô cứ tưởng môn nào đó chứ môn văn mà cũng bị điểm 2 , từ trước đến giờ Bảo Anh học giỏi nhất là môn chém (văn) chưa bao giờ được điểm dưới 7 mà giờ lại nghe được 2 , hồng hồng thật rồi .

Vương Anh ngồi bên cũng thấy mùi khen khét bốc ra từ người vợ ,, chuông báo động bỗng reo vang .

-con học hành ngày càng xa sút là thế nào , môn văn là môn cuối cùng mẹ có thể trông cậy vào điểm số mà giờ lại ra thế này đây hả , lại còn muốn vòng vo tam quốc nhoqf mẹ kể chuyện Tấm Cám cho nghe , con muốn làm mẹ tức chết phải không –

Thiên Linh bốc hỏa nghi ngút , không thể chấp nhận nổi mà .

-không phải tại con mà là tại ba – nó chỉ thẳng vào vào người cha đang đơ ra ngay phía bên mẹ ..

- con không phải đáng chống lưng đổ tội cho người khác , con đi học chứ ba con đi học à –

- đúng đó , ba đâu có liên quan dùng ngậm máu phun người nhá – Vương Anh lên tiếng phụ họa cho câu bệnh vực mình của vợ .

n không là tại ba , tại ba kể chuyện sai cho con , tại ba làm con ăn nói linh tinh cả -

cả cái căn biệt thự này bỗng trở lên hỗn loạn .

-con nói rõ xem nào –

Nó kể lại cái câu chuyện mà Vương Anh thường kể cho nó nghe hồi nhỏ .

-anh giỏi lắm hóa ra là tại anh ,ai cho anh kể lẩn lộn thế , đang “Tắm Cám” mà giám chế sang ‘Cô bé quàng khăn đỏ dũng cảm giết sói ‘- vừa nói Thiên Linh vừa véo tai hấn làm cho hấn kêu oai oái .

- vợ , vợ à , chồng không cố ý , chồng chỉ muốn kể cho con nghe một câu chuyện khác lạ để con thích thú chứ đâu ngờ xảy ra cố sự này –

- khỏi cần biện minh , tang chứng vật chứng rành rành không chối cãi được ,hôm nay em nhất định phải phạt anh-

- aa.....-

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

-vợ ơi ngoài này nhiều gió độc lắm cho chồng vào đi , chẳng lẽ vợ lại muốn chồng bị méo mồm sao , vợ không thương chồng cũng nên thương cho số phận mình chứ .- Vương Anh vừa nói dứt câu thì cánh cửa phòng đã mở ra .

hấn ôm gối mà mừng thầm cười tươi rồi

- đừng có lải nhải nhiều không đá cho méo mồm thật đó – Thiên Linh phũ phàng đóng cánh cửa cái rầm .

đôi mắt hấn mở to , lại ngủ sofa rồi

hấn ôm gối và mềm từng bước từng bước lùi thui xuống tầng , trông cái mặt nặng trĩu buồn đến là tội

Bảo Anh đứng từ trên nhìn xuống cũng có một chút động lòng thương ba nhưng ai biểu ba ngủ gật kể lung tung cho nó làm đám bạn trong lớp cười nó một trận hả hề .

Nó quay bước không thèm ngoái lại , tiếng thảng lên phòng anh Tú

- oắt con ăn táo nữa không ? –

- bà không có phết lịch sự tối thiểu à , trước khi vào phòng người khác phải gõ cửa chứ , không biết phép tắc gì hết , không biết ai đã đào tạo ra cái người không ra người quý dữ hơn quý này nữa – nghe cái giọng này thì cũng đủ biết sự có mặt của nó là con ác mộng đối với cậu rồi .

-đâu cần khen chị đến mức đó đâu , quý cũng có cái đáng yêu của quý đấy , ghen với chị à , cần chị nhường cho – nó nở một nụ cười khó định hình , nửa đùa cợt nửa trêu ngạo lại có chút gì đó khó hiểu .

- thôi không thèm chấp với chị , chị về phòng đi cho em học bài – Tú xua nó như xua muỗi

- để chị kèm mày học , phải ra dáng chị tí chứ không người ta cười cho –

Tú nghe bà quái thai kèm mình học mà cậu cười không khép miệng vào được , thân bà còn chẳng lo xong lại còn đòi dạy cậu học .

- em cũng rất cảm kích lòng tốt của chị nhưng thực sự là em không muốn thi lại đâu –

về trước nó nghe thì vô cùng vừa lòng nhưng về sau thì cái hài lòng đó quay ngược lại đá nó đau gấp đôi .

Nó thừa nhận nó học không siêu , vô cùng lười học nhưng nó cũng giỏi trong cái khác chứ bộ , đâu phải chỉ cần học giỏi là được đâu .

- em yên tâm chị sẽ ngồi đây chăm sóc em tận tình , không những vậy chị sẽ chỉ bảo cho em những điều hay lẽ phải , nào bắt đầu học nào –

Nó phần khởi kéo ghế tiến sát vào bàn học của cậu em bắt đầu dạy bảo.

- ồ chữ xấu vậy – nó chê ông chê eo cái chữ như học sinh cấp 1 của cậu em .

- chữ xấu mà được đi thi chữ đẹp còn ai kia có mơ cũng chẳng đến lượt -

- xì tao cóc thèm đi nên cóc viết xấu chứ bộ -

Cậu thờ dài , cứ ngồi cãi nhau thế này cậu học sao nổi , cậu cóc vờ cái bà này đi để chăm chú vào bài tập về nhà .

- giờ này vẫn còn viết bút máy hả , mấy tuổi rồi –

- này này chỗ này tính sai rồi –

đừng cúi sát thế chứ , đã cận rồi còn muốn lòi mắt à –

- chép nhầm đầu bài này –

Nó cứ ngồi đọc thoải một mình , chẳng hề nhận được một tín hiệu đoái hoài của thằng em trai .

- này tao đang nói chuyện với mày đấy , muốn ăn đấm hả cưng – nó nhận thấy mình bị bơ khá lâu rồi nên đâm ra giận nảy .

- chị ơi làm ơn làm phước tha cho thằng em bạc mệnh này , cho em học bài đi , chị về phòng mà tự kỷ -

nó trở mặt nhìn thằng em

chép miệng một cái chán nản

sao nó lại có một thằng em siêng giữ vậy chẳng bù cho nó , nhiều lúc nó còn nghi ngờ không biết có phải thằng em đã lấy hết sự chăm chỉ vốn có của nó không .

tại sao thằng em học giỏi mà nó lại ngược lại hoàn toàn ,. Sao ông trời bất công với nó vậy , nó cũng được ông trời tạo ra mà , đâu cần tàn nhẫn với nó như vậy chứ.

Mang cái đầu đang tự than thân trách phận về phòng , nó ngồi lên giường rồi bật laptop lên lướt web .

Bunzz!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Sieu cap_ep zai : oi hả

Bàgià_epgái : đang chém mấy bọn trong lớp

Sieu cap_ep zai : xì Đình thiên Linh nhà tao đang đẹp loạn 12 sứ quân này

Bàgià_epgái : có chuyện gì mà bà già mày phải ra tay vậy

Sieu cap_ep zai : tao mới ăn con 2 ngon ơ môn văn

Bàgià_epgái : hả ????????????

Bàgià_epgái : mày xuống dốc không phanh rồi con ạ

Bàgià_epgái : mày nên bỏ cái trường khắc tinh đó đi , sang đây học với tao cho có cạ

Sieu cap_ep zai : xì cái trường tri thức đó tao đâu có muốn **

Bàgià_epgái : xem lại mặt hàng đi cưng , chưa thử sao biết , vô cùng nhiều thú vị

Sieu cap_ep zai :tao đây cóc thèm , tao quyết chiến đấu đến cùng với ông sao chổi này

Bàgià_epgái : nhanh lên đó , hết 2 tuần rồi

Sieu cap_ep zai : hả !!! 2 tuần gì????? dờ hơi hả

Bàgià_epgái : vụ cá cược với tao ,định không thực hiện à

Sieu cap_ep zai : xì , quên bén mất , nhưng thằng đó nó khó chơi quá , bao nhiêu chiêu lằng mạn của tao mà nó cũng chẳng thèm lung lay nữa .

Sieu cap_ep zai : có khi tao phải mang xà beng đi bật gốc nó lên

Bàgià_epgái : đã man (@-@)

Sieu cap_ep zai :thằng cha đó hình như bêđê thì phải

Bàgià_epgái : bậy nào , người ta hotboy trăm phần trăm đấy , là cực phẩm của trường tao đó

Sieu cap_ep zai : mày đừng biếu tao mày thích cha đó hả

Bàgià_epgái : tao ** thêm nhá , thằng em zai mày hâm mộ gã đó

Sieu cap_ep zai : xiu @@@@ @@@@ @@@@ @@@@

Bàgià_epgái : đá cái tỉnh liền

Sieu cap_ep zai :hắn đúng là to béo , tao nuốt không trôi , hay thôi hủy vụ cá cược đi nhá

Sieu cap_ep zai : hi bạn thân mến

Bàgià_epgái : never nha cưng , không chơi thì chi tiền không nên quýt.

Sieu cap_ep zai : vài triệu tao có chứ mấy chục triệu tao kiếm đâu ra , mình là bạn bè cả mà

Bàgià_epgái : trong cò bạc ngoài anh em nhá

Sieu cap_ep zai : nở tuyệt tình vậy sao

Bàgià_epgái : mày còn hơn 2 tháng

Sieu cap_ep zai : không thay đổi được hả

Bàgià_epgái : có

Sieu cap_ep zai : mình biết bạn là bạn tốt mà

Bàgià_epgái : đưa 100 triệu đây

Sieu cap_ep zai : @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@ @@@@

Bàgià_epgái : hề hề liệu mà tính pp

Bàgià_epgái đã offline.

Nó tức không để đâu cho hết , bạn bè thế đó , ép nhau đến bước đường cùng , không thể chấp nhận được , chẳng lẽ Bảo đại ca này lại sợ nó , nó quyết tán hấn cho bằng đồ , không chặt được hấn ra từng khúc thì nó sẽ cố cưa hấn ra từng mảnh .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

cầm chiếc bút bi trên tay , chiếc răng cửa xinh xinh thì gặm nấp bút , giờ đây đầu óc nó đang chạy như một cái máy công suất lớn .

đôi chân vắt chéo để trên bàn một cách rất chi là “ có duyên “ cứ đứng đưa bên này ,bên kia .

nó càng nghĩ thì càng phân vân , bản thân nó đã tung ra bao chiêu hiểm mà hấn ta không chịu đồ , còn đứng hiên ngang như cái cột điện chót bằng bê tông .

nhưng bê tông mà nó sợ à , bê tông thì cũng có lúc mòn , lúc vỡ chứ .

nhưng sự thật là ...đợi đến lúc chiếc bê tông đó vỡ thì chắc nó đang ngồi tâm sự với Đường Tăng rồi .

đang ngồi ung dung nghĩ ngợi , đầu óc đang trên mây thì nó lại nhận được một cuốn sách dày cộp đáng xuống đầu .

vội co đúm người lại , theo phản xạ , nó lấy tay ôm đầu , bật thốt câu mắng .

- bị điên à -

khuôn mặt nó nhăn nhó , gờ đây cho nó cả một con voi nó tự tin rằng mình cũng có thể nghiêng hết .

- tôi chưa điên nên mới được ở đây đây dễ cho cậu biết thế nào là lễ độ -

nghe giọng nói phát ra mà nó nuốt khan một cái, từ từ ngược mặt lên rồi nở một nụ cười vô cùng quái dị .

- dạ, cô sao lại xuống đây ạ , không giảng tiếp ạ -

cô giáo thờ phỉ phò cứ như sắp tắc thờ luôn khiến nó cũng nở bụng .

- tôi thấy , hình như em đang mơ mộng rất vui vẻ đúng không ? –

nó nào có được mơ mộng vui vẻ cái gì , trên người thì đang nợ đầm đìa đây , phải vắt hết chất xám để nghĩ cách thoát nợ , cô làm như ai cũng rảnh như cô suốt ngày bói móc lỗi của học sinh vậy .

- dạ , em đang ngồi chăm chú nghe giảng mà cô , nào có được mơ mộng gì -

nó cười cái thật duyên . nhưng khi nghe cô nói tiếp thì nụ cười nó tắt lịm

- được , vậy em nhắc lại những gì cô đã nói -

nhìn ánh mắt thách thức của cô mà nó hận không đá cho mụ một cái , sao cứ phải chơi khó nó nhỉ , nó là một cô gái tốt , ngoan hiền mà (chị mà hiền thì em đi đầu xuống đất) .

- thế nào nhắc lại đi chứ – bà ta vênh lên vẻ mặt đắc ý vô cùng .

Nó thầm than , bà này chắc chắn là không có mắt , mắt bị lộn tròng hoặc có vấn đề bẩm sinh nên mới không có một tí ti cảm tình với một người đẹp trai phong độ ngời ngời là nó đây , nó còn tự hỏi không biết bà có thích bạn gái nào trong lớp không .

vừa nghĩ đến đây mà nó giật mình .

- dạ dạ , cô đang giảng bài giải bất phương trình ạ – nó nhanh chóng tia được cái đầu bài trên bảng , đọc tường chữ một thật rõ ràng không bị sai sót .

- cậu định đờn mặt tôi à , nhắc lại cho tôi những lời giảng tôi nói gần đây nhất –

Mụ ta đúng là quái thai cứ ép sát xuống đường cùng mụ mới hả dạ hay sao , nó nhất quyết không thể để mụ dìm thế này được .

- dạ . dạ thưa cô-

- lớp có chuyện gì vậy mà ồn ào thế ? – một giọng nói vô cùng trong trẻo vang lên(theo nhận xét của nó) .

âm thanh đó làm rung động lòng người nhất là nó hiện nay , nó biết ơn thầy nhiều lắm luôn , thả ở trong tay thầy chứ còn hơn ở trong miệng thầy rằng lạnh kia .

- thầy giám thị , không có chuyện gì đâu , chỉ là một em học sinh không chú ý nên tôi chỉ nhắc nhở thôi, không có gì lớn tiếng cả – bà cô nở một nụ cười vô cùng tươi tắn thầy giám thị .

thầy cũng gật gù

- như thế thì tốt, tôi thấy to tiếng tưởng đánh nhau liền chạy sang coi ai to gan –

- không có gì đâu thầy , tôi chỉ nhắc nhở thôi mà ,không có gì to tiếng , mấy em , không tím năm tùm ba nữa , về chỗ ngồi đi , em này về chỗ để tôi dạy tiếp –

nó hí ha hí hửng ngồi xuống , hôm nay nó thấy thầy giám thị đáng yêu kinh khủng , chỉ muốn chạy đến véo má thầy cho bồ thềm(chị nè hum nay giới ghóm)

- vào đầu năm học chúng ta lên chuẩn bị cho kỳ thi đua đợt 1 , Mạnh , Minh và Dương , ba cậu phụ trách về nội dung , Khoa , Tiến phụ trách chỉnh sửa và photô , số còn lại đem phát đến từng lớp , mấy bí thư khối 10 năm nay sẽ phụ trách phổ biến việc trồng xanh trong trường , đây là vấn đề trọng tâm mong mấy bạn chú ý . Vấn đề cụ thể sẽ được ban giám hiệu thông báo sau –

- còn việc tiếp theo là- một mình Tuấn Nguyên cứ thao thao bất tuyện , vừa phát biểu cậu lại vừa nhìn cái tên biến thái cứ nhìn chăm chăm vào cậu mà nhò dãi (ời ghê) .

Nếu ở đây mà có một cái cũi thì chắc chắn cậu sẽ nhốt nó vào đó .(ổng ác)

- cái nội dung thi đua đấy sao mày không giao cho mình thằng Mạnh đấy , sao lại kéo tao với thằng Thiên Minh vào , toàn những nội dung vớ vẩn – Dương tỏ vẻ vô cùng không vừa ý , cái mặt phụng phịu ngứa không chịu nổi chỉ muốn tặng cho thêm vài cái đá .

- nếu bạn cảm thấy ít thì cả cái nội dung thi đua đợt 1 này tôi giao cả cho cậu OK ? –

Đôi mắt Nguyên mở lớn , khoe miệng mỉm cười đầy đắc ý khiến chàng Dương nhà ta méo mặt chỉ biết cười trừ

-đề bài ngắn nhưng nội dung dài , hi bạn thân mến , mình là bạn mà , làm nhiều người càng vui , haha càng vui –

- Tao biết ngay mà , cái thằng này thì nể nang bạn bè gì , nó phân cho mấy đứa mình khối việc – Thiên Minh lại phản nản lên tiếng , và ngay bên cạnh anh là một đôi mắt bùng bùng nhiệt huyết hướng về Tuấn Nguyên .

- nếu mấy cậu cảm thấy ít thì để tôi bổ xung thêm là mỗi người hàng ngày phải tưới cây trong vườn cả một năm học .

-@@@@@@@@-

-@@@@@@@@-

Tình hình là có hai người đang bất tỉnh nhân sự .

- anh Nguyên ,anh Nguyên em có chuyện muốn nói , em em thật sự rất có cảm tình với anh , anh là thần tượng luôn rực cháy trong tim , em em-

nhìn gương mặt khổ sở phát biểu của Tú mà Nguyên chỉ muốn phì cười , nhưng đã kịp phanh lại.

-chung quy là cậu hâm mộ tôi , rất thích tôi chứ gì ?-

Tú ngượng ngùng , thực sự cậu rất hâm mộ Nguyên , vừa đẹp trai lại tài giỏi , không hâm mộ mới lạ .

Nguyên nhìn bộ mặt đó mà chỉ muốn chạy thật xa , leo lên cái cây thật to (anh này tưởng bị c-hó đuổi à mà phải chèo cây cao) .

Cậu than than trách trời , sao ông cứ cho cậu dính với “ lũ bê bờ đê “ nhi . cậu phải chấm dứt mấy cái tư tưởng trái chiều này đi .

- tôi thực sự khuyên cậu , tôi thấy chúng ta không hợp đâu , cậu lên đi tìm một người khác , tôi ghi nhận tình cảm của cậu nhưng xin cậu tránh xa tôi một chút , tôi thấy vô cùng bất tiện –

Sau khi nói những lời làm “ tan nát trái tim bé nhỏ “ Nguyên bỏ đi thẳng không thèm ngoái lại dù chỉ là một cái (cứ như một đôi tình nhân chia tay ý nhi) .

Gương mặt Tú vô cùng đasng thương cậu buồn rầu không thể tả nổi , bị chính thần tượng mình từ chối làm bạn , còn cái gì đau hơn , cậu cũng chỉ muốn thân thiết hơn , được thần tượng coi mình như anh em trong nhà , có gì thì chỉ dạy nhau , nhưng cậu lại bị người ta xua đuổi .

trời cao mây bay em hát hay hay

ngoài đó chim kêu cỏ vũ em vui

cùng vui ca , cùng hét lên , 1 2 3 chúng ta cùng xoay vòng

vừa ngân cao câu hát , nó vừa hớn hờ vô cùng , tâm trạng của nó nhờ người thầy giám thị đáng kính mà vô cùng tốt .

Nhưng trái lại với điều đó , khi vừa bước vào nhà , đập ngay vào mắt nó là cái khuôn mặt buồn rười rượi của thằng em trai , nó liền lẩn ra ra hỏi .

- ê ngố , thất tình à –

câu nói vừa được phát biểu nó đã nhận được ngay cái lườm “ đáng yêu “ của thằng em trai.

- trúng thì nhận , không phải thì thôi , sao phải quay ra nhìn chị với ánh mắt kính hờn đó – nó bừu môi khinh khinh .

- chỉ có em đá bỏ chứ làm gì có chuyện bỏ đá em – Tú bực tức phun ra được mấy chữ .

- ồ , thế không phải hả , vậy thì- gương mặt nó đắm chiêu suy nghĩ , một tay gõ gõ vào thái dương ra điều nghĩ ngợi .

- aaaa..... phải rồi chắc chắn làmày mới phát hiện ra mày bị ết giai đoạn vô phương cứu chữa – nó vô cùng tự hào về cái phát minh khai sáng của nó và được Tú đồng tình bằng một cái cốc đầu đau điếng .

- ranh con láo , sao giám gõ đầu bà , cho mày ăn tào tào dính cả ung thư giờ -

nó thờ phỉ phỉ nhìn thẳng em đang tức xì ra khói.

- thế rồi cuộc có chuyện gì , nói đi có gì chị giúp –

- chị không giúp được đâu , tốt nhất là chị tránh xa em ra để cho em ít phút yên tĩnh được không ?-

Nó bị chạm vào lòng tự ái , tức nuốt không trôi , quyết tâm nó sẽ phải giải quyết cho bằng được vụ này .

- mày không chịu nói đúng không ? tao cho mày hai lựa chọn , 1 là khai hai là tao sẽ tung quyền nhật ký của mày lên mạng và gửi đến cho cái người cần đến (sau này sẽ biết nhá)

Tú sững sốt khi bà quái thai nói như vậy

- chị ...chị đọc nhật ký của em bao giờ , chị chị sao có thể chứ-

nó cười ranh mãnh , có cái gì mà Báo ca ca này không làm được đâu (có đấy chị ạ , đừng oai vội , chuyện của em vẫn còn dài dài).

Tú vừa tức vừa hận , đòi cậu đúng là tan nát khi vỡ phải mụ ta mà , đất trời cuộc sống của cậu đúng như địa ngục .

Cậu đành nuốt con giận vào trong từ từ kể lại sự việc và mong muốn cao đẹp của cậu .

Bảo Anh nghe xong đập bàn ỳnh ỳnh , mắng Nguyên một cách thậm tệ đủ thứ quái vật trên đời , cô mặc kệ , dám coi thường em trai cô có khác gì coi thường cô đâu , em trai cô chỉ được một mình cô bắt nạt , cô quyết không để ai bắt nạt nó ngoài cô .

Nó cứ thất tiếng ồn phát ra từ phòng của TÚ , nó đoán cậu nhóc không ngủ được chần chọc mãi .

Nó bèn rót một ly sữa nóng đem lên cho cậu .

- ngồ , uống đi cho dễ ngủ -

Tú nhìn chân chân chị mình ,cậu biết bà không phải vô tâm mà chỉ không giúp vì biết mình sẽ có thể làm tăng thêm tính trầm trọng của sự việc và trong cái vẻ vô tư kia cũng có một con người thông minh có tính toán , nó có thể hài hoà được mọi nhịp điệu trong cuộc sống .

- chị có hạ độ không đó , em không ngủ được thôi chứ không muốn chết nha –

câu chọc ngoáy của Tú khiến nó cũng tung tức , nhưng sự thật là cốc sữa cũng có vấn đề , nó đã cho một ít ...cần dùng he he .- yên tâm đi ,chị là một công dân tốt , tất nhiên cũng phải biết quan tâm đến gia đình , em trai mình ..

Tú cũng chẳng muốn nói nữa , cậu thật sự không có tâm trạng cãi nhau với bf , cậu uống sạch cốc sữa rồi đưa giả nó .

- hi cứ từ từ thưởng thức nha cưng – nó cười gian rồi nhanh chóng chuồn ra ngoài .

- Rầm-

Cánh cửa của lớp 12a1 bị đập tung ra một cách không thương iếc và theo đó là một giọng nói hoạ mi ngọt ngào

- Nguyễn Tuấn Nguyên ra đây cụ bảo , nhanh không tao đánh cho toè mò – nó oai phong đứng giữa cửa , hai tay chống hông soi thẳng ánh mắt đáng sợ vào bên trong khiến nhiều người run bắn bật .

riêng cái người mang tên Nguyễn Tuấn Nguyên lại vô cùng ung dung xem trò .

một lúc nó không thấy ai lên tiếng ti bèn kéo một đứa hỏi thẳng nào tên Trần Tuấn Nguyên .

cô bé run run chỉ về phía cuối lớp , nơi có một chàng trai đang nhìn chăm chăm nó .

Nó bỗng giật mình , sao lại là tên đó chứ , nhưng dù là ai cũng thể tha , đã đụng đến người nhà họ Vũ thì phải trả giá .

nó hùng hù hù hồ hồ lao đến chỗ hấn chỉ thẳng vào mặt hấn

- mây là tên vô đạo không có nhân cách , lòng dạ c-h, ó tha , mây đã làm tan nát trái tim nhỏ của người ta –

Nguyên vẫn bình thản lên tiếng

- hôm qua tôi đã nói rất rõ ràng với cậu rồi mà , tôi không còn gì để nói nữa cậu về lớp đi –

Nó điên , máu của nó cứ trào lên không cho tên này một trận nó đâu còn là Bảo ca ca .

- Nó tung ra một quả đấm hướng thẳng mặt Nguyên mà tiến , Nguyên đâu có ngốc mà ngồi đó cho nó đánh .

Cậu kéo lùi người về đằng sau

Không đấm được hấn nó tiếp tục dùng đôi chân ngọc ngà để tấn công .

người đánh kẻ tránh .

mọi người nhìn vào cũng có thể đoán được ai là người thắng , ai là người thua .

Nó thì không thể nuốt xuôi được cơn giận này , không đánh được hấn cái nào nó quyết không chui dùm .

- thực sự tôi không thích cậu cứ bám lấy tôi – Nguyên thật không tin cái người hôm qua ngượng ngùng nói với cậu với cái người hôm nay vừa đánh vừa nể cậu là một , con người đúng là có thể thay đổi như chong chóng .

- cóc cần nói nhiều với người không hạ được người ta quyết không đi –

Hấn thì đứng trên ghế rồi lại trên bàn né đòn của nó , nó thì cứ liên tục tấn công .

Càng đánh nó lại càng không làm gì được hấn , nó nghiêng răng kèn kẹt , nó mà phải chịu nhục thế này sao .

Đôi tay của nó liên tục tấn công

aaaaa thầy giám thị , vừa nói nó vừa rút tay vào , khiến hấn cũng bất ngờ và quay ngoắt ra cửa lớp và .nó dùng chân đạp tung cái bàn lên .

Do đang mãi miết đỡ những đòn liên hồi của nó bỗng nhìn thấy nó sợ sệt rút tay lại luôn mà cậu không để ý .

Chỉ một dây sơ ý mà làm nó được nước tiến tới , mất cân bằng rồi thì tất nhiên phải ngã , ngã từ trên cao xuống thì đau lắm .

Đã thế nó được nước nó nhanh chóng bồi thêm cho hấn cái đạp đau điếng , lần đầu tiên hấn bị người ta chơi xỏ .

Làm quái gì có thầy giám thị nào , chỉ có cậu đau thôi này .

Cả lớp xúm lại vây hấn , hết người này quan tâm đến người kia quan tâm , nó cười đều vãi cái liền bỏ đi không thì sẽ gặp thầy giám thị hay bảo vệ thật đó .

Vẫn còn nhiều trò đời đầy Nguyên ạ , đây chỉ là cảnh cáo đầu thôi .

-aaaa cái bà quái thai điên này , ai cần bà báo thù cho chứ , cho người ta uống cốc sữa có thuốc ngủ rồi tự ý đi tìm người đòi nợ , điên mất thôi , còn mặt mũi đâu mà nhìn thần tượng nữa chứ – Tú ngồi than thân trách phận khi nhìn thấy lá thư của bà chị “ đáng yêu “ .

giờ cậu có đến cản thì cũng quá muộn rồi .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

- bạn thân mến – nó chạy xồng xộc vào lớp 10a1 rồi ôm chầm lấy Dung trong ánh mắt ngỡ ngàng của biết bao con người .

Dung cũng không khỏi bất ngờ , đột nhiên hôm nay Tú lại có hành động quá chónh thế này .

- tôi đến học với bà đây – nó nói nhỏ vào tai Dung khiến cô nàng há hốc.

- mày ...mày lại có trò gì à -

nó cười tươi rồi nháy mắt với Dung

- tí tao kể cho , hôm nay tao là VŨ HOÀNG ANH TÚ nhá –

nó quay lại cười thật tươi với cả lớp mà không hề biết rằng cả lớp đang nổi gai ốc với chính mình .

-Mày làm gì với thằng Tú rồi, sao tự nhiên mày lại ở đây -Dung vô cùng tò mò về con bạn , không biết nó lại dở trò gì.

- tao cho nó đi nghỉ dưỡng rồi –

đôi mắt Dung trở tròn , cái gì đi nghỉ dưỡng sao

- hần chọc gì mày mà đánh bầm dập đến nỗi phải đi nghỉ dưỡng –

- no no bạn thân mến , một cô gái tốt , hiền lành như mình mà lại luôn bị mọi người nghi ngờ là thế nào , mình đang cho nó ngủ một giấc tuyệt vời không hề biết trời trăng , có thể cho nó đi ngao du sơn thủy –

Đôi mắt mơ màng kể về chiến công

- hả , mày thủ tiêu hần rồi sao – Dung không dấu nổi sự bất ngờ .

- hơ con điên , mày đang nghĩ cái quái gì vậy –

- không phải mày cho Tú ngủ một giấc vĩnh hằng rồi chứ -

Đôi mắt của Dung sáng ngời lên 4 chữ “ không thể tin nổi “

Việc cấp tốc của nó bây giờ là khai sáng chỉ óc cho con bạn , không hiểu tại sao mà trên đời có những gì xấu xa nhất thì con bạn nó lại gán ghép cho nó nhỉ , không biết nó có phải đã chọn nhầm bạn .

- mày điên , tao chỉ là cho nó uống thuốc ngủ tạm thời mê man chứ có cho nó đi tây thiên đâu , chưa gì đã sốt rồi –

Dung thở phào nhẹ nhõm

- mà sao tự nhiên mày lại đến đây , mày kêu không thích cái trường “ RÊ RÁCH “ này cơ mà – Dung còn lờm nó một cái .

Nó cũng gật gù , gương mặt lộ rõ vẻ tức giận

- thì đúng rồi ,tao ghét ngôi trường này thứ 4 thì giờ đây nó đã được nâng cấp lên thứ 2 rồi , ngôi trường này đào tạo ra những con người máu lạnh , vô nhân tính , không hề có đạo đức , bỉ ổi , liêm xỉ –

trên đời này có những câu gì khó nghe nhất đều được nó sử dụng thành công trong việc miêu tả. về ngôi trường.

- dừng dừng ngay , mày đang ***** cả tao nữa đó –

- ờ thì , là một lũ vô lại , đầu óc ngu xi tứ chi không thêm phát triển , và trong đó tất nhiên phải trừ ra con bạn vừa đần vừa xấu của tao ra rồi .-

Nó cười hề hề khiến Dung tức ói máu , muốn nhảy bổ đến tặng cho nó mấy cái bạt tai .

- Mày giỏi ha, thấy chị hiền mà bắt nạt , thấy chị xinh mà đồn mặt , chán sống hả cưng –

Nó không thêm đoái hoài gì đến lời đe dọa của Dung mà còn cười phớt lờ khiến người ngoài còn tưởng động kinh .

- cười ít thôi con – Dung tức khí tán nó cái vào đầu khiến nó xít xoa.

- tị không được cười đẹp như người ta à, không sao, đợi anh , anh cho mượn –

Nhiệt độ cơ thể Dung ngày càng tăng cao , con bạn của nó chắc vài ngày chưa được chăm sóc nên muốn nhờ cô chăm sóc đây .

Dung bẻ tay kêu cạch cạch , đôi mắt trừng lớn nhìn nó .

Nó nhận ra sự nguy hiểm của con bạn thì cười trừ giải hòa.

- Dung tỷ xinh đẹp bình tĩnh, không lên men động sẽ rất hại cho da đó, dễ nổi mụn nữa, gây bệnh ung thư mặt dày đó, bệnh mất lời cũng rất khó chữa nha, năn da sẽ bị nhăn nheo đó- nó lấy đủ thứ lý do trên đời để thuyết phục Dung, nhưng càng nói nhiệt độ Dung lại càng tăng cao, cứ như một chiếc xe không có phanh.

- CÁ LỚP NGHIÊM – cô bạn lớp trưởng hô lớn.

cả lớp cùng nháo nhác về chỗ ngay cả Dung cũng nhanh chóng về chỗ của mình khiến nó cũng đơ mặt.

một người phụ nữ mặc bộ díp đen tiến vào, đôi mắt sắc lượn quanh cả lớp khiến ai cũng rùng mình lạnh gáy.

sau khi đảo mắt một vòng ánh mắt của cô giáo dừng ngay tại người nó.

cả lớp cũng đồng loạt đổ dồn vào nó.

- sao em chưa về chỗ – giọng nói phát ra nhẹ nhàng nhưng âm sắc thì khiến người khác rùng mình.

- em em- nó ấp úng không biết nói thế nào, nó đâu có biết chỗ của thằng Tú ở chỗ nào đâu.

như hiểu được nỗi buồn thầm kín của nó, Dung chỉ chỉ vào chỗ cạnh mình.

nó mỉm cười một cái ngay ngô rồi chuồn ngay đến cạnh Dung.

cô giáo cũng không nói gì nữa tiến thẳng về bàn giáo viên.

- Tú, em lên làm bài * này đi –

Nó vẫn ngồi im de không động đậy giống như người cô giáo gọi không liên quan gì đến nó vậy.

- Tú – cô giáo nói giọng có vẻ lớn hơn.

Nó vẫn vô cùng thân thiện nhìn cô giáo với ánh mắt yêu quý, cả lớp thì đồng loạt quay sang nhìn nó thắc mắc, không biết hôm nay cậu hotboy lớp này bị làm sao.

- cô giáo gọi mày kia – Dung đá mạnh vào chân nó đau điếng, nghiêng răng kèn kẹt.

- ay, cô giáo có gọiá – nó từ ánh mắt ngờ ngác chuyển ngay sang ánh mắt kinh ngạc rồi đến ánh mắt sợ xệt.

những bài toán bình thường, nói thẳng ra là dễ nó chưa chắc đã làm nổi nói chi là bài toán *.

- thưa cô em không làm được ạ – khuôn mặt nó méo mó khó ra mặt.

cô gái cùng cả lớp sock lần 2 với nó “trừ Dung“, chưa bao giờ người ta nghe được 3 chữ “không làm được“ từ cậu học trò gương mẫu và cũng là bí thư của cái lớp 10a1 này.

- thưa cô hôm nay em hơi mệt ạ – nó cúi đầu nhăn mặt.

cô giáo hơi nhíu mày, cả lớp cùng há hốc, một cái gì chứ, đầu giờ còn nhảy tung tung với Dung mà.

- thôi được rồi, có bạn nào có thể chữa được bài này không? – cô giáo chuyển mục đích qua người khác khiến nó nhẹ nhõm.

Dung ngồi cạnh thì lắc đầu ngao ngán.

Nó cùng Dung xuống canteen ăn trưa thì bỗng nghe được một câu truyện vô cùng thú vị.

- tao thề với mày luôn, nhìn lúc thằng Nguyên nó bị đánh mặt nó ***** ra trông hài không đỡ nổi – Dương vừa kể vừa múa chân múa tay làm hấn bức.

- mày thôi đi toàn nhắc đến chuyện vớ vẩn – hấn càng nghĩ càng bức, hấn to đầu to xác thế này mà lại bị một thằng ranh con xỏ mũi, lừa một vỏ đau. Hấn càng nghĩ càng nuốt không trôi, cậu nhìn thì thấy hiền lành thế không ngờ lại còn đồ vậy.

Mặc kệ lời nói của thằng bạn, Dương vẫn phấn khởi kể cho Thiên Minh nghe.

- nhìn thằng nhóc đó hăng phải biết, tao không ngờ thằng em mày cũng có võ công cao cường thế đâu nhá – Dương cười ha hả vui phải biết.

- mây thôi đi , bạn bè mà chẳng thèm giúp còn đứng đó quay video – hẳn đường như điên với thằng bạn.

- mấy khi có người dám chỉ thẳng mặt mây mắng tới tấp , còn bị nó xô cho nữa chứ , đòi mây xuống dốc không phanh , tội nghiệp tội nghiệp , mây lên về chịu khó đi chùa nhiều hơn đi – sau câu nói lì là một chàng cười ha hả như đười ươi .

hắn nhìn thằng bạn với ánh mắt lạnh băng , cứ như muốn hóa đá người trước mặt , nhưng thủ phạm thì cứ thản nhiên trên tức , còn đem cả cái điện thoại ra cho Thiên Minh xem video .

Thiên Minh theo dõi vì đeo chăm chú , lòng mây khê nhẩn lại , có điều gì đó không ổn

- mây thấy thế nào , thằng nhóc em mây quá thú vị , bình thường thấy củ lẩn cù lẩn giờ thì xì ra khói , thế mà trước đây thằng Nguyễn còn thích– Dương chưa nói xong đã bị hắn bị ngay miệng bằng một cái đui gà

Thiên Minh quay sang hắn nói nửa đùa nửa thật .

- mây dính phải đối thủ rồi , cái quả pháo hoa này mây dính phải là một cái nợ , chắc chắn kiếp trước mây nợ gì nó nên kiếp này nó mò đến tận mây trả nợ -

có một ai đó đứng sao cái cây to mà cào cẩu thân cây đến đáng thương còn phát ra mấy câu

- ai là của nợ , ai là pháo hoa , tao thề sẽ để cho lão chạy tóe khói trong wc –

ở cách đó không xa Thiên Nam cũng liên hắt hơi hai phát liên tiếp , báo hiệu một dự báo không lành .

- thằng nhóc em mây khiến tao bực , nam không ra nam , nữ không ra nữ , hôm qua còn thẹn với tao , sáng sớm nay liền ra tay đánh người , thằng nhóc đó đúng là chẳng ra gì – hẳn chỉ muốn bóp mắt cái cốc ở trong tay cho xuôi bớt cơn giận .

- thằng Tú sẽ không bao giờ xử sự như thế , nó là một người không thích dùng vũ lực , rất hòa nhã , chỉ với cái lý do nhỏ đó không bao giờ khiến cho thằng nhóc phải động chân động tay cả – Thiên Minh phân tích giảng giải chomấy thằng bạn .

hắn và Dương không hiểu cái mô gì cả

- sự thật rõ ràng như thế còn cả cái video nữa , không lẽ mây nghĩ tao nói rồi – Dương bỗng nhiên xùng cò lên .

Thiên Minh bỗng cười thích thú , chican nhìn thôi ông cũng có thể phân biệt được rốt cục người gây sự với Nguyễn là ai .

- thực ra đây là-

-anh Thiên Minh , hôm qua em mời anh ăn món bánh dày ngon không? – nó nở một nụ cười tươi roi rói khiến cho Minh sồn sồn sau gáy , ý nó là bánh dày “ chợ đã “ sao .

vừa nhìn thấy nó chui từ cái xó xỉnh nào ra hẳn thấy là đã ngứa mắt rồi , hắn đứng dậy đá mạnh vào cái ghế rồi bước đi , nếu thằng nhóc đó không phải em của thằng bạn thân thì nó đã cho biết thế nào là vị tanh lâu rồi .

Dương ú ớ nhìn thằng bạn bước đi , đúng là không thể thờ chung một bầu không khí với kẻ thù được mà , không những thế còn là kẻ thù mình từng thích chứ .

-anh mà để lộ ra hai chị em em là sinh đôi thì em thề có chúa anh sống không bằng chết lết không bằng thằng què đầu – nó nói nhỏ nhẹ vào tai Thiên Nam khiến cậu đờ người .

cậu có thể khẳng định , ai mà dính vào nó đảm bảo không có kết quả tốt đẹp .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Hắn bản thân ngồi trong phòng hội học sinh suy nghĩ vu vơ .

Chính bản thân hắn cũng chẳng hề biết mình bị làm sao , rõ ràng lúc trước hắn thấy đó là một cô gái , người đem lại cho hắn sự thích thú , đem lại cho hắn một điều gì đó mới lạ , khiến cho tim hắn có những phút giây đập mạnh .

Ghét hẳn có ghét , thăm rửa mắng hẳn cũng rửa , cái gắt muốn tránh thật xa hẳn hẳn cũng làm , vậy tại sao trong sâu thăm hẳn vẫn thấy nuối tiếc , sao xuyên .

Hắn chẳng hiểu nữa , lúc thì tự giới thiệu mình tên là Bảo , lúc thì hẳn lại biết được người đó tên là Tú , cùng một khuôn mặt , từng đường nét đó , sao lúc nào nó cũng lớn vồn quanh hẳn .

Chẳng lẽ người đó cứ muốn trêu chọc hẳn sao , hẳn không thích bị con gái làm phiền nhưng điều đó đâu có nói lên hẳn là gay chứ , hẳn chỉ không thích bị lũ đàn bà đó làm phiền thôi , người con gái hẳn yêu chẳng qua chưa xuất hiện .

Hắn không ngờ chính bản thân mình lại rung động trước một thằng con trai khác , có phải thật sự hẳn cũng là gay .

Không được , hẳn nhất định phải ngăn chặn , không thể biến mình thành một con người lố bịch cho mọi người cười nhạo được .

Hắn phải tránh xa tránh thật xa .

Bỗng hẳn lấy trong áo ra chiếc vòng cổ mà mẹ hẳn đã tặng lên mân mê , hẳn phải công nhận chiếc vòng này có một sức hút đối với hẳn kì lạ , hẳn là người kỹ tính , đồ có thể thu hút hẳn cũng rất ít , trước mắt hẳn bỗng nhiên sáng lên một tia rồi lại tắt ngấm .

Hắn đứng dậy ra khỏi phòng , hẳn phải đến công ty , cả buổi sáng hẳn đã mất khá nhiều thời gian ở trường rồi .

- chị , sao chị làm vậy ? ,sao chị lại giấu em? -nó vừa về đến nhà đã bị thằng em tra khảo kịch liệt .

- mà là em trai chị tất nhiên chị phải bảo vệ không thể để ai bắt nạt mà rồi –

- nhưng chị làm thế sẽ khiến em khó xử , anh ấy chắc đau lắm – Tú nói với vẻ quan tâm , cùng xót xa .

- này này , mà có phải em chị không ? chị mà đây sao không quan tâm , sao không hỏi han xem chị mà giúp mà trả thù có bị xây xát gì không ? – nó bất bình tưởng như có thể xé xác thằng em vô tâm .

- xì , ai mượn chị đâu chứ , tại chị tìm người ta gây sự có bị làm sao thì cũng đáng đời –

nó dường như hóa đá , không biết thằng này là em nó hay em hẳn nữa , rõ ràng là nó đi trả thù hộ thằng nhóc , mà giờ lại quay ra rửa chị là sao , nó có phải quá bất công với bà chị này không ?

-được ,giờ chị mà sẽ xử mà , cạo sạch lông mà rồi ninh cháo tắm bổ đem đi tặng hẳn nhá , tiện thể chị mà sẽ gửi lời xin lỗi đến hẳn luôn –

Nghe tiếng kèn kẹt thoát ra từ mụ quai thai , cả người cậu thật sự run bần bật , đúng như Dung nói , cậu là nam nhi “ đầu đội trời chân đạp đất ,” trời không sợ , đất không sợ nhưng thực sự cậu sợ nhất bà Bảo Anh này .

- ý ...ý em không phải như thế , ý em là ..là lần sau chị có ra tay thì ..nhẹ ..nhẹ nhàng một chút và-

- và sao – nó từng bước tiến gần Tú , cậu càng lùi nó càng tiến

- và ...và..nhớnhớ chừa cái mặt ra –

Nó thật sự bó cánh với thằng em , không biết từ bao giờ thằng nhóc lại có sở thích quái dị là ngắm trai đẹp .

- thôi mặc mà ,chị lên phòng đây mệt rồi , à mà chị mới nghĩ ra một trò rất hay , khi nào có bài kiểm tra mà sẽ giả chị đi làm kiểm tra cho chị , còn chị sẽ đi học hộ mà , thế nhé bye em yêu –

Nó ban cho thằng em một nụ hôn gió rồi biến mất trên cầu thang mà không hề biết thằng em mình ngã chổng kỉnh tạm thời bất tỉnh nhân sự .

Nó quăng cặp xuống giường rồi đồ ăm cả thân người xuống .

Nó suy nghĩ vu vơ rồi bỗng với tay lấy thoại , lần tìm danh bạ thật nhanh , điện thoại hiện lên một dãy số và một gương mặt thân quen đẹp trai và trông trẻ hơn tuổi rất nhiều .

Nhanh chóng nó nhấn nút call , điện thoại vang lên những tiếng tút tút đều đặn .

- sao vậy nhóc -đầu giấy vang lên cái giọng ngái ngủ .

- hé hé nhớ cậu quá à , bỗng nhiên lại muốn ôm cậu ghê – nó vừa nói vừa làm ra cái bộ mặt nũng nịu .

- nhóc có biết đang làm phiền giấc ngủ của một người rất đáng thương không? –

- hi vì biết cậu đang ngủ lên mới giám làm phiền chứ -

đầu giây bên kia có thể nói là xì ra khói

- người ta thường nói là không giám làm phiền còn cháu thì lại chọn giờ để làm phiền , cậu đang rất buồn ngủ đó –

- cháu tính giờ hết rồi , phải cần cái giờ mà cậu say ngủ nhất để gọi chứ hé hé –

- cậu rất hối hận khi có một đứa cháu nghịch như cháu –

- cảm ơn cậu quá khen , cháu nhớ cậu lên mới gọi chứ bộ -

Zin bên đầu giây thật sự đang nở một nụ cười sau bao lâu ngái ngủ , bao nhiêu năm nay vẫn vậy , cậu thích sự đáng yêu này của nó , thích cái cách quậy phá của nó , thích cách nó làm nũng cậu , cô cháu gái này thực sự làm cậu hết cách .

Do chênh lệch giờ giữ hai nước mà nó canh đúng lúc nửa đêm cậu đang say giấc nồng mà quậy phá .

- cậu , lại ngủ gật à mà im nặng , chầy ke kia – nó thấy cậu im lặng mà cười gian tiếp tục trêu chọc .

- này nhóc , cậu đang suy nghĩ chứ ngủ gật gì mà chầy ke , ghé quá à –

- ai ở đây mà biết , cháu thì lạ thừa gì cậu từ xưa xưa xưa xưa rồi –

Zin tức không nói nổi , cậu thật là không cãi được đành phải chuyển đề tài để đánh trống lảng .

- nhờ ơn cháu mà ta đã quyên góp được rất nhiều tiền cho hội cứu trợ đấy – cậu mỉm cười tự hào .

- hả , sao lại nhờ cháu , cháu còn chả nhớ mình làm được gì ý –nó nhăn nhăn nhờ nhờ dăm chiêu suy nghĩ , mà nó nghĩ cả đời có khi còn chả ra .

- cháu nhớ bức tranh cháu vẽ tặng cậu lúc cháu 6 tuổi không ? bắt cậu treo trong phòng làm việc đó –

- á , tranh nào nhớ , từ từ để cháu nhớ đã , tranh nào ...tranh nào ...tranh nào nhớ- nó cứ lăm bằm đi lăm bằm lại mà chả nhớ.

- á ...nhớ ..nhớ rồi có phải cái bức tranh cháu gọi là “ BẠO LỰC GIA ĐÌNH “ không ? – nó nhắc đến bức tranh mà cười khúc khích .

Zin nghĩ đến cái bức tranh mà cũng bức mình , ai ngờ đâu cái đứa 6 tuổi mà chí tương tượng của nó phong phú thế , nó vẽ bức tranh cậu ngã chổng kènh còn nó thì đang nắm tóc kéo cậu đi .

Nó nằng nặc bắt cậu treo tranh trong phòng làm việc không được gỡ xuống . trước thì thấy khó chịu nhưng lâu dần thì cậu lại thấy bức tranh thật đáng yêu.

Cũng nhờ cái đấy mà cậu mới nhận thấy thật sự nó là thiên tài bẩm sinh về nghệ thuật , nó giỏi nghệ thuật nhưng Tú lại mù tịt về nghệ thuật .

- ông Coson đến phòng làm việc của cậu và thực sự ông ấn tượng về bức tranh của cháu , ông ấy hỏi cậu về bức tranh và đề nghị cậu mang bức tranh đi đấu giá , và điều kinh ngạc đã xảy ra , số tiền là con số khủng lồ -

nó cười vui vẻ , nó đâu chỉ biết phá thôi đâu

- cháu rất vui cậu ạ , mong là quỹ cứu trợ sẽ ngày càng phát triển –

- Bảo Anh à – bỗng nhiên cậu nhẹ giọng nó

- cậu đừng dọa cháu chứ , cháu đau tim đó –

cậu thực sự đang nghiêm túc mà lại bị nó chặn họng

- 3 năm rồi , không vẽ tranh , không chơi đàn , không tập hát , không tập múacháu có thể từ bỏ sao ?-

-

Câu hỏi của cậu đánh trúng vào tâm can nó , nó im lặng , chính nó cũng chẳng biết nói gì lúc này , bình thường nó nhiều lời lắm mà sao giờ đây nó thấy bí vậy .

- 3 năm rồi cháu không thể quên sao , hãy xóa nó đi , hãy vứt nó ra khỏi trí óc đi , chính bản thân cháu biết cháu không thể từ bỏ nghệ thuật mà , hãy quay lại , hãy quên đi và bắt đầu lại ..-

- khôngcậu sai rồi3 năm ...3 năm cháu đã từ bỏ rồi , cháu đã bỏ được rồi mà ,cậu sai rồi sai rồi , cậu không hiểu cháu , cậu không hiểu hết được cháu đâu – nó hét lên giận giữ , nó vô cùng bối rối, sao tâm trạng nó căng tẻ thế này

cậu không hiểu hết nó sao , đó chỉ là cái cớ để nó tự phủ nhận cho mình, cậu hiểu , hiểu hơn ai hết , cháu cậu vẫn còn bé lắm ,vẫn non nớt lắm .

-cháu vẫn không từ bỏ nghệ thuật đó thôi , cháu vẫn luôn đắm chìm trong những bản DJ điên cuồng của riêng mình, đừng phủ nhận nó , nó là một phần cuộc sống của cháu rồi , hãy quay lại đi –

cậu khiến nó bối rối

- AAAA, cậu câu giờ của cháu , cháu sắp hết tiền rồi bye cậu nhé, có gì cháu gọi sau –

Nó cúp máy luôn .

quảng chiếc điện thoại xang một bên , nó bật khóc

cậu quá đáng , sao tự nhiên lại nhắc lại chứ , nó đang cố quên , nó đang cố để giảm đi nỗi buồn sau những phút giây ngứa ngáy chân tay muốn vẽ tranh , chơi đàn hay múa hát , nó nhớ..... , nó thêm..... , nó muốnnhưng nó cố kìm nén , nó phải từ bỏ , phải quên đi .

nghệ thuật là một phần của nó ,là máu thịt của nó nhưng nó không thể , nó phải từ bỏ , phải tách nó ra khỏi cuộc sống , nó không muốn mỗi lúc nhớ lại phải khóc , nó không muốn nó yếu đuối . nó nhất định phải mạnh mẽ .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

- mây điên à , tao đang ở công ty làm gì có thời gian tiếp chuyện cái thằng điên như mây , vợ vẫn, lượn đi , công ty thì đang ngập bù đầu mây thân là cổ đông mà không chịu chăm lo gì hết , chẳng lẽ tao lại đá mây khỏi công ty – Nguyên dường như muốn đá bay cái thằng bạn vô trách nhiệm này ra khỏi công ty .

- Nguyên công tử à, bạn cũng phải thông cảm cho bạn bè chứ , người ta có câu “ sau mỗi người đàn ông thành đạt là một người bạn chân thành “ mây yên tâm tao không xui đại mây đâu . ok đến nhanh nhé –

Chưa để Nguyên ú ó thêm câu gì Dương đã vội vàng cúp máy khiến nguyên dường như muốn hất tung cái bàn làm việc .

Công ty thì non nớt chỉ đi một bước sai thôi cũng đủ để công ty khác nuốt trọn . thằng bạn này đúng là ngứa người muốn ăn đấm .

hắn ném phắc thằng bạn vô thùng rác rồi tiếp tục công việc dang dở , nhìn chiếc đồng hồ đeo tay , chín giờ đêm rồi , hắn thở dài

“ thôi cũng đành nhịn vậy “

9:30

- rê e e e e e rê e e e e e -

- thằng khi mây muốn bị chôn sống à – Nguyên dường như chỉ muốn móc họng thằng bạn khốn của mình.

- – ế ế đừng nóng “ thiên tài tao hiền “của tôi , bạn bạn bự tôi chỉ muốn giúp bạn xả stress một chút thôi , thôi đứng dậy và ra khỏi cái công ty ấy đi , đến đây anh em ta lai dai tâm sự đêm khuya –

-mây muốn nghe truyện kể đêm khuya thì gọi bà thỏ tím ý , ta không phải bảo mẫu mà lúc nào cũng lo cho mây uống sữa , biến đi cho không khí nó thoáng –

Nguyên thực sự kích động

Nếu đây không phải thằng bạn chơi từ nhỏ đến lớn của cậu , nếu đây không phải người biết hết tâm sự của cậu , nếu đây không phải người hiểu cậu nhất , nếu đây không phải họ hàng đây đưa dễ má với cậu , nếu đây không phải cổ đông trong công ty cậu và hàng nghìn từ nếu đây thì CẬU NGUYỄN TUẦN NGUYỄN thế có trời sẽ xé BUI THANH DUỜNG đó ra nghìn mảnh , nghiền nhỏ đem cuối bột .

- mây chị thỏ ngọc với chị thỏ hồng chứ không có bà thỏ tím đâu nhé -

đang lúc những ý nghĩ trong Nguyên dâng trào đến đỉnh điểm thì giọng nói của Dương lại nồng nàn như mồi lửa đem dí vào chiếc bật lửa đang bị xì ga .

-tao cóc cần biết tỏ hồng hay tỏ tím , tao chỉ biết hai bà ấy là bà thím và giờ mời thằng thím điên như mày biến đi cho khuất mắt tao –

Nguyên cụp máy cái rụp rồi tiếp tục quay lại với công việc .

10h: 10

Nguyên không thể tập chung làm việc với chiếc bụng xôi ủng ục như thế được , nhìn chiếc đồng hồ cũng quá muộn rồi , giờ công ty cũng chẳng còn ai ngoài ông bảo vệ ra .

Nguyên đứng dậy thu gọn đồng hồ sơ quan trong vào chiếc cặp da , vắt chiếc áo vest lên tay, hần rời công ty .

ngồi vô lăng chiếc Audi mới cứng , hần chưa muốn về nhà mà đi vòng hướng xa hơn đến quán bún mà hần đã từng ăn , hần nhớ dù chỉ một lần ăn ở đó .

chiếc xe sang trọng tiến sâu vào trong con đường nhỏ , những con đường ở đây như một cái bàn cờ , nóng vòng vèo và thông nhau, khiến hần đi cũng cảm thấy chóng mặt .

- trèo cao lên , lên nữa đi , kia kia mắt lác hả -

-chị nhỏ tiếng cái , người ta đây vác gậy đánh cho tèo mó giò – Tú bực mình với cái bà này , nửa đêm nửa hôm kéo cậu đi trèo cây ăn trộm quả ở cái nơi khi ho đi bộ cách nhà cậu muốn nứt cả gót .

- biết rồi , ai kêu mày chậm lắm cơ , tao cũng đâu muốn nói – nó xì mặt

- bà hâm nó vừa vừa thôi , hoa quả trong tủ lạnh ở nhà đầy mà không thèm cứ bắt ép người đàn ông như Tú đây đi ăn trộm là sao –

- đi ăn chộm nó mới có mùi vị ,ăn của nhà chán tèo –

Tú dãn mặt ra , cái gì bà chị nhà cậu ăn của thiên hạ mới ngon , oh my good may mắn thay cậu là người nhà hehe

- hái đi tao đỡ , nhanh không con dog nó tỉnh giờ – nó giục Tú

- con dog nhìn thấy chị nó còn phải chạy chứ ở đây đợi chị thịt làm cây tơ 7 món hả -

- đây là lời khen hay chê đấy , thử tưởng tượng xem mày ngã từ trên cây xuống sẽ thế nào nhĩ – nó vênh mặt lên vuốt vuốt cằm suy nghĩ .

Tú chẳng giám hó hê lời nào nữa nuốt khan một tiếng , cậu thực sự yêu đời lắm , cái bà già này thực sự càng ngày càng nguy hiểm .

- đỡ tiếp này –

- tung đi , tao ngoài đầu cả cổ rồi , không nhanh tao lên vịn cổ mày đó –

- ừ đấy hứng đề – Tú vừa nói vừa ném quả xoài xanh xuống .

- mày ném ngu thế , toàn ném chệch là thế nào –

- ai bảo bà đỡ ngu , còn đổ tại người khác –

-cái gì ?- nó cúi xuống nhặt một viên đá con và nhắm thẳng Tú mà ném

- A.....bà này- cậu im tịt khi nhìn thấy ánh mắt đẹp hút hồn của bà chị .

- mày hái gì mà lắm thế ,xuống đi không lần sau không có mà hái – nó nhăn mặt khi thấy thằng em tự nhiên xiêng đột xuất ,tích cực hái đầy một áo .

- thì hái để trĩu cây lần sau không phải đi nữa , đêm hôm mà bị hành tòi –

- mày nói gì cơ , lí nhí trong mồm tao nghe sao được – nó cáu nói vọng lên .

- em nói gì đâu , đang ch.ử,i cái con kiến đang đốt chân thôi – Tú vuốt vuốt ngực .

- à , cẩn thận nó chui theo ống quần lên trên đấy – vừa nói nó vừa cười một chàng khiến Tú muốn leo tít trên ngọn cây rồi nhảy xuống tự tử .

- ôi ...ôicondog nó ...nó xò kiaaaaaa chạy chạy- vừa hét Tú vừa từ trên cây nhảy tót xuống lao như điên .

- kia , còn nhặt xoài gì nữa , chạy đi , đứng dậy chạy đi , vút đấy – Tú vừa hét vừa chạy sang bên trái , theo sau là một con bécđê đen to gần bằng cậu .

nó giờ thì đang vội vội vàng vàng của hết đồng xoài vào áo rồi ôm chạy sang bên phải khi thấy con béc đê màu cafe sữa đuổi theo sau .

Hai con người chạy bật mạng theo sau là hai con béc đê to hung hăng nhe nanh cắn .

Con béc đê không đuổi nó nữa nhưng do hoảng sợ nó cứ chạy không biết trời trăng gì , đến đoạn cua của con đường có ánh đèn bỗng nhiên xoi thẳng vào mặt nó khiến nó chói mắt .

Nó chỉ kịp thốt lên – oh my good –

Tay nó buông hết đồng xoài rồi ôm lên mặt , đợi chờ cái gì đến sẽ đến .

Nguyên lái xe vòng vòng qua các con đường , quán ăn tuy nhỏ trong con hẻm nhưng lại có một hương vị rất đặc trưng , bỗng nhiên hấn lại thèm .

chỉ còn 2 khúc quẹo nữa thôi là đến , trong lòng hấn bỗng dâng lên cảm giác vui sướng .

Bỗng nhiên phản phát qua ánh đèn ô tô bất thành linh xuất hiện một con người khiến Nguyên theo phản xạ phanh gấp .

chiếc ô tô dề trên mặt đường đâm lên những quả xoài rồi đụng trúng ai đó .

tim hấn như nhảy ra khỏi lồng ngực

Hấn đã giết người sao

Hấn chưa muốn ngồi bóc lịch vì tội giết người .

vội vã xuống xe xem xét nạn nhân của mình .

Hấn đến gần lật nạn nhân dậy , qua chiếc đèn ô tô mà hấn có thể nhận ra đây là ai .

- này tỉnh đi , tỉnh đi – hấn nhìn tổng thể người , có chút xây sát chứ không có gì nghiêm trọng , hấn vỗ vỗ má gọi nó tỉnh .

- tỉnh đi , đừng dọa nhau thế -

Sau một hồi lâu đôi mi nó mới khẽ chớp chớp .

Và câu đầu tiên của nó khiến hấn cũng phải sock

- hà quý câu hồn mà cũng đẹp trai vậy hả , thảo nào nhiều con điên muốn tự tử thế -

này nhóc tỉnh mơ chưa ? ,dậy đi –

nó nhìn quanh một vòng

- hử vậy là chưa chết hả -

nó đứng dậy phui phui quần áo

- chẹphồng hết xoài rồi , nếu biết vẫn còn sống thì cố ôm cho xong – nó vừa nói vừa tiếc rẻ nhìn xoài nát bét trên mặt đường .

Hấn thì nãy giờ chỉ biết đứng nhìn nó khó hiểu .

- này , đứng đấy cho muỗi nó thom ,cho ruồi nó đậu ,cho bọ nó bò à –

nghe thấy nó nói hấn mới tiến gần nó , rút ví ra hai tờ năm trăm rồi rút và tay nó .

- Cảm đi coi như xong , mong lần sau sẽ không gặp khối đen như nhóc nữa – vừa nói hấn vừa tiến ra mở cửa xe .

Nó nghiêng răng , thẳng cha này thích chết

Nó vung một cú đấm nên , phải cho thẳng này một trận nó mới hả giận.

Nhưng thực sự nó không phải đối thủ của hấn , hấn vừa né vừa phải vịn tay nó đau điếng

- tôi không thích gây sự với nhóc , lần trước là do nhóc chơi bắn còn lần này thì never –

- tôi đâu có ý gì đâu, định rủ ông đi ăn thôi mà , thế mà cũng mạnh tay – nó lườm hấn .

- nhóc không gây sự với tôi thì tôi cũng không mạnh tay với nhóc -

Hấn buông nó ra rồi ngồi vào trong xe

- lên xe đi –

nó đang hậm hực bước lên xe

Nó bỗng nhìn hấn từ trên xuống dưới khiến hấn sờn da gà

-cái gì vậy –

- mang súng không ?-

Nó ước ao mình sẽ có một khẩu súng như vậy , ôi mơ ước của nó đã bị người khác chiếm mất .

- cái đấy thì liên quan gì đến nhóc – điều này làm hấn nhớ cái ngày gặp nó ở trước cửa nhà hấn .

- chỉ hỏi xem mang không tôi mượn coi tí thôi –

- không –

- xì không muốn cho xem thì thôi – nó chu mỏ lên quay đi hướng khác .

hấn nhìn nó từ trên xuống dưới , sock hoàn toàn .

Đầu cắt tóc con trai , quần áo thì mặc đồ con gái , rốt cuộc là con trai hay con gái .

hấn đánh bạo hỏi ra sự thắc mắc , bức rút của hấn bao nhiêu lâu nay ra hỏi nó

- này nhóc –

-hử – nó hất hàm lên nhìn hấn .

- rốt cuộc nhóc là con trai hay con gái – hấn bỗng thấy hơi hộp lạ thường như mình đang khám phá một cái gì quý giá , có ý nghĩa lớn với chính mình .

- tôi cũng chưa xác định được giới tính – nó cười , cười nửa đùa nửa thật khiến hấn lại càng khó chịu hơn , câu trả lời như vậy là sao ..

Hấn không nói gì nữa , đỗ xe ở một quán bún nhỏ , nó nhanh nhẹn chạy vào ngồi xuống bàn , lau đĩa thìa cẩn thận .

- đồ còn chưa gọi nhóc đã lâu làm gì ?-

- trước sau gì chả phải lau –

hấn không nói gì , gọi liền hai suất bún chấm

Trong thời gian chờ đợi cả hai cùng im lặng ,hấn ngồi quan sát nó từng cử chỉ , từng nụ cười .

một em nhỏ chừng 10 tuổi bê đồ ra cho hai người .

hấn nhìn hai bát nước chấm khác nhau , rõ ràng cùng gọi như thế sao lại có hai bát khác nhau , đáng nhẽ ra phải giống nhau chứ .

- này , có phải em mang nhầm không ? anh gọi hai suất giống nhau mà –

cô bé cười trả lời hấn

- dạ , không nhầm đâu anh ạ , chị Anh Anh toàn ăn thế này mà – nói xong cô bé còn quay sang nhìn nó cười .

nó xoa đầu cô bé cười tươi

- ui , Yến Yến hiểu chị nhất –

- bạn trai chị Anh hả , xinh trai thế – cô bé chỉ vào hấn mà làm hấn miệng không há được ra .

câu trả lời của nó còn làm hấn sock hơn

- ừ , bạn trai đấy ,đẹp zai như trai hàn quốc ý nhỉ , Yến thích không chị Anh cho Yến mượn chơi vài ngày –

- thui , bạn trai chị anh mà , hihi chị Anh có bạn trai rồi , mẹ ơi chị anh có bạn trai rồi nè , đẹp trai lắm cô bé lon ton chạy vào nhà trong khoe mẹ .

Nó thì ôm bụng cười nghiêng ngả .

hấn thì thực sự không đỡ nổi .

- tôi làm bạn trai của nhóc baogìơ nhỉ -

- ơ không bạn trai thì ông thích làm bạn gái hả – nó lại cười làm hấn què .

giờ hấn mới biết cái định nghĩa bạn trai , bạn gái của nó thế nào , hấn đành chống chế .

- thôi ăn đi-

nó rất hăng hái ăn uống , không kiêng dè thực nữ gì cả , tích cực xung phong chiến đấu .

hấn nhìn thấy nó thật vô tư

nhưng mới được một nửa thì nó dừng lại buông đũa , hấn thấy vậy ngạc nhiên hỏi.

- sao vậy –

- không ăn nữa –

- sao không ăn nữa no rồi hả -

nó trả lời khiến hấn sock không biết past bao nhiêu.

- đang giảm béo , dạo này tăng 2 kg rồi , tăng nữa là lặn luôn –

Thật sự là hấn không đỡ nổi .

hấn đưa nó về tận ngõ chứ không tận nhà , nó tạm biệt rồi nhanh nhẩu bước đi để lại người trên ô tô ngoái lại .

vừa đến cổng nó đã thấy bị thịt lù lù .

nó đá đá vài cái bị thịt mới chịu tỉnh .

- chị đi đâu mà em gọi điện không nghe –

nó thờ dài

- điện thoại để trên phòng có mang đi đâu –

- bực chị thật –

Tú không thèm đếm xỉa đến nó đá cửa đi vào nhà luôn .

Nó cũng chỉ biết nhún vai đi vào .

Hehe zuny đã trở lại nhé , chào tất cả mọi người

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: bí mật về ba cái tên

tiếng nhạc sập xình khiến hắn khó chịu , chẳng hiểu sao hắn lại muốn đến đây , hắn đã có ý định ăn xong là sẽ về nhà đánh một giấc , hay tại hắn gặp con nhóc ấy nhỉ . hắn cảm thấy bức mình ,đang đầu lại rước một đồng rắc rối .

Hắn bỗng vô đầu bức tai khó chịu .

- ê , sao đến đây lại tự kỷ vậy , mày xem có thằng bạn nào tốt như tao chờ mày hơn 3 tiếng đồng hồ ở cái xó xinh này không ? nào uống đi cho nó lên – Dương nâng ly rượu lên đưa cho hắn .

Hắn đỡ lấy rồi uống một hơi cạn.

Càng uống hắn lại càng thấy bức rức , cái quái gì đang làm loạn đầu hắn vậy .

Dương rất tinh ý nhìn ra tâm sự của hắn , cái đầu thiên tài đó lắm khi làm cậu thấy nó thật ngu ngốc , có phải làm thiên tài nên cái gì cũng muốn khám phá , cũng muốn nó rõ ràng .

- có em nào xinh ngắt ngây nguyên ở công ty cùng mày đến cái giờ này hả , mà bạn bè gọi thì khinh không thèm tiếp , trọng sắc khinh bạn hả – Dương đùa đùa cợt cợt khiến hắn chỉ muốn vả cho thằng bạn vài cái .

- không xinh đến ngắt ngây nhưng cũng làm tao chết ngắt – Hắn cau có phun ra một câu khiến thằng bạn như muốn nhảy ngược .

- xinh đến thế cơ hả , em nào thế , giới thiệu tao làm quen , có khi anh em mình chia đôi – Dương nháy mắt với hắn một cái khiến Nguyên nhếch mép khinh bỉ .

- mày thích tao nhường –

- ok , đúng là anh em tốt , nhớ nhé , đừng nuốt lời , cho tao địa chỉ , số điện thoại đi – Dương rút chiếc điện thoại ra chờ đợi .

- không địa chỉ không điện thoại – Nguyên nói mà khiến cậu tức điên cái quái gì vậy chơi nhau à .

- mày định chơi anh em à , nếu không muốn cho thì nói luôn , tao cũng không thích cướp bóc của bạn bè – Dương thấy bức với thằng bạn này .

- đầu cần địa chỉ gì , mày cứ lên lớp 10a1 là thấy em nó ngay – Nguyên lại nốc thêm một ly rượu nữa .

- cái gì , lớp đấy á , mà sao ở công ty mày , chắc cũng là cao thủ – Dương đầu gật gù

- cũng không phải người công ty , nhưng cao thủ thì tao cũng phải nể – Nguyên gật gù nhận xét

- thế á , tao thích rồi đấy , em nào em nào , nó đi – Dương bỗng nhiên sốt xằng hứng thú lạ thường .

- làcái thằng nhóc bí thư 10a1 đó –

RẦM.....

Dương tiếp đất một pha đẹp mắt , đầu cắm xuống đất, chân chống lên trời .

Ôn thần đứng là ôn thần

- mày sốt hả , nó là đàn ông mà , đừng bảo với tao mày với nó đang qua lại nhá – đôi mắt Dương chớp chớp thấy khổ .

- vớ vẩn – nguyên cộc cằn phun ra được một câu làm Dương muốn dựng ngược .

- thế rốt cuộc như thế nào , mày tránh nhóc đó như tà mà sao giờ lại gặp còn làm mày tương tư – Dương nói rồi cười ha hả .

- tương cái đầu mày , tao cũng đầu muốn đầu , chuyện chi là #\$%^&*(%#@#\$%^&*(....-

Nguyên kể hết chuyện hôm nay cho Dương nghe , dương vừa nghe vừa gật gù ra vẻ hiểu .

- tao thấy hình như nhóc đó có tình – Dương vừa nói vừa chỉ tay vào hắn ra vẻ hình sự .

- tao lại không cảm thấy vậy , bỗng nhiên tao mới nảy sinh đến chỗ đó chứ có phải theo lịch gì sẵn mà nhóc đó biết được –

- mày bảo mày thắc mắc về mấy cái tên sao , đầu tiên là Anh Bảo , sau là Tú , giờ lại là chị Anh Anh , chẳng lẽ là sinh ba sao –

- không , tao nghĩ không phải , cả bao cái tên đó đều bám tao , và đều biết về những sự kiện trước đó , không thể là ba người khác nhau được – Nguyên nhìn mây suy nghĩ .

- kết lại tao nghĩ , nhóc đó đang đùa giỡn với mây , hẳn là gay mê mây mất rồi , tao khuyên mây nên đi kiểm tra giới tính đi –

Nguyên dùng ánh mắt lộn lòng trắng nhìn thẳng bạn , hình như nó muốn gọi đòi thì phải .

- Đừng nhìn tao như thế ,tao chỉ là giúp đỡ mây nhận ra sự thật trước khi quá muộn thôi . – Dương xua xua tay cười duyên với hắn .

“ chẳng nhẽ mình lại là gay sao ,không thể thế được “ Nguyên trầm nghĩ .

- Có thể đây là một trò chơi và mây là nhân vật chính , cậu ta muốn làm cho mây quay cuồng , từ từ xâm nhập vào cuộc sống của mây , xâm nhập vào từng ngõ ngách rồi từ từ nhà độc ra , chất độc cứ phát tán , lan ngày càng rộng một cách mây không biết , nó ăn sâu vào con người mây , nó cứ từ từ hủy diệt những tế bào đơn lẻ của mây , và tất nhiên kết quả cuối cùng là mây được ăn chuối cả nải haha –

BUP ...

một chiếc giấy hàng hiệu đã được yên vị trên đầu Dương khiến cậu choáng váng .

- cái gì vậy thằng đàn kia –

Nguyên chẳng sợ sệt sự giận giữ của cậu mà còn mỉm cười dịu dàng .

- hên cho mây được ăn đồ hiệu -

Dương mặt mây tối xầm nhưng chẳng làm gì được thằng bạn , nó mà trả thù thì chắc cậu đây chẳng còn chỗ chui , tốt nhất là nhịn , ‘ một điều nhịn chín điều lành “nhưng nhờ nó “ được voi đòi hai bà trung thì sao “ .

- giả giấy tao đây –

Dương biết ngay mà , nó được voi đòi hai bà trung rồi , cậu liền vênh mặt lên

- mây đáp tao thì giờ nó là của tao , muốn đòi còn lâu –

- mây không muốn giả – Nguyên lườm thẳng bạn

- ừ , tao không giả đấy – Dương cũng hơi run run nhưng cố mà gân cổ lên , bạn bè chơi với nhau từ thời không mặc quần mà giờ nó lại nở ra tay nặng với cậu à .

- nhất quyết không giả – hắn lại nhướn mày thêm cái nữa .

- tao nói rồi nhất quyết không giả , mây đánh sập cái quán bar này taocũng không giả – dương càng ngày càng kiên quyết .

- thực sự không giả -

- tao đã bảo là không giả rồi , hời lắm thế – dương bức tức gất lên , không biết từ bao giờ mà thằng bạn này lại nhiều lời đến thế , khiến cậu phát bức .

- quyết định không giả thật –

- mây như đàn bà thế ,không giả là không giả – dương vênh mặt lên thật cao đắc thắng .

- được – Nguyên nói một tiếng rồi ngồi tiếp uống rượu .

Dương thắc mắc , thằng này sao lại dễ chịu thua thế nào à , hay tự nhiên đầu óc có vấn đề .

- không muốn lấy lại à – cậu lần la đến hỏi (t/g pó tay với ông này luôn)

- không –

- thật là không muốn –

- không –

- quyết định không lấy nếu tao giả thì sao – Dương nghi ngờ vô cùng , chẳng lẽ lại không .

-không –

Dương ngả ngửa , nhất định không thể dễ dàng thế được , phải có gì đó , không được cậu phải hỏi chỗ rõ .

- tại sao không lấy –

-không thích nữa – hấn vẫn nhàn nhã uống rượu còn dương thì hòn toàn ngược lại đang chảy mồ hôi ròng ròng .

- mày có âm mưu gì phải không ? – cậu dò dò hỏi hấn

Hấn không trả lời chỉ nhếch mép lên cười ỳ ị , khẽ xoa xoa cằm .

- tiền thưởng một quý mày được bao nhiêu ý nhỉ -

Dương thực sự toát mồ hôi hột , chẳng lẽ hấn định cắt tiền thưởng một quý của cậu sao .

- này tao tuy là nhân viên của mày nhưng cũng là cổ đông nha –

Hấn không thèm để ý đến cậu lại nói tiếp

- nếu hạ lương 3 bậc thì tiền lương còn bao nhiêu nhỉ – hấn vuốt cằm suy nghĩ

-này NGUYỄN TUẤN NGUYỄN mày một vừa hai phải thôi nhá –

Dương tức đến nổi tí phun máu , đây là lấy việc công trả thù riêng mà , hấn chả nể nang bạn bè gì , thẳng oắt con này .

nhìn nhìn , cậu lại phải nuốt con giận này

- bạn Nguyễn thân mến , giấy của bạn đây , bạn cứ từ từ nhá-

Nguyễn cười nhìn thẳng bạn ,đúng là dính đến tiền ăn tiêu mà .

- mình là bạn bè thân thiết bao năm mà , không nên chấp chuyện nhỏ nhặt , không tốt cho đại não đâu – dương lại cười hề hề .

Nguyễn xò giấy vào rồi thông thả đứng dậy quay đi , đi được vài bước như chợt nhớ ra cậu liền quay đầu lại nói

- tao rất công tư phân minh, lúc đó chỉ định tính toán tiền lương của thằng Duy thôi , ha ha –

hấn bỏ đi để mình cậu ngây ngất đứng há hốc

cậu lại bị lừa , lừa một vỏ đầu

- NGUYỄN TUẤN NGUYỄN TAO NGUYỄN RỬA MÀY BỊ THẮNG GAY BA TÊN ĐÓ ÁM CẢ ĐỜI – cậu hét lớn như muốn nổ luôn cái bar này .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

- mama Linh Vương ơi, vấn đề làlà- nó áp a áp ứng chẳng nói lên lời ,sao lại khó mở lời thế nhỉ , nó phải công nhận chính nó nhìn lại mình còn thấy sao hôm nay gan mình nhỏ thế , nó cũng thờ dài , thui coi như hôm nay là ngoại lệ .

- chuyện gì vậy Bảo bối , nói ba nghe rồi tối ba bàn bạc với mẹ con – ba nó nhìn nó nháy mắt một cái .

nó nhếch mép nhìn ba nó bằng một mắt

-đã già còn dê đã bê dê còn thích con béc dê –

- này bảo bối lại chửi xấu ba phải không , khỏi cần lăm bằm trong mồm , muốn thì nói thẳng -

“ có điên mới nói thẳng , lúng lằng là ăn dếp như chơi , cái mặt thì cười teo tét mà đến lúc mình nói ra có mà thành con ma cười tèo tèo ” nó thầm nghĩ nhìn nhìn ba nó .

Trong lòng thì muốn vằn muốn hét lên nhưng ngoài thì nó vẫn ngoan ngoãn

- ba ơi , “muối không ăn cá muối ươn, cha mẹ không mắng trăm đường con phát điên ” Bảo Anh chỉ đang không biết mở lời như thế nào để mở lời với ba thôi mà , mẹ Linh nhỉ – nó cười duyên một cái khiến mẹ nó cười .

- cô mà còn không biết mở lời thì chắc lúc đấy tôi cũng lăm cằm rồi – Thiên Linh véo mũi cô con gái của mình .

- huhu mẹ Linh ba Vương toàn bắt nạt con – nó chả vờ mếu mếu làm cả nhà bật cười , và to mồm nhất vẫn là cậu Tú đẹp trai nhà ta.

- chị ,,chị có tưởng tượng ra con hồ ly không ? haha em thấy hình như chị có họ hàng với nó thì phải –

vừa nói dứt lời , 1 chiếc dép đã phi thẳng và yên vị trên người Tú .

-chủ đạo này có phải hơi rảnh muốn anh bồi đường cho hả , thế chú thích thế nào để anh chiều – nó vừa cắn cắn móng tay vừa nhìn Tú khiêu khích .

-này vợ , có phải lúc em mang thai thường ngó ngang ngó dọc thăm thương chộm nhó thẳng nào nên giờ mới sản sinh ra một đứa con quái dị thế này không ?- Vừa dứt lời cũng là lúc Vương Anh ăn một cái đập ngon lành từ bà cô Thiên Linh .

- được hôm nay tôi nhường anh , Bảo Anh con là con gái của mẹ chứ không liên quan gì đến người kia cả , tuy con học dốt nhưng cũng không đến nỗi thiếu năng , từ giờ 2 mẹ con mình ở mới nhau mặc kệ 2 cha con kia thích làm mưa làm gió thì tùy , Vũ Vương Anh từ giờ chúng ta sống ly thân , anh thích ngó con nào thì ngó tôi không làm bảo mẫu cho anh nữa –

Sau khi phun ra một hồi Thiên Linh phòng nó thẳng tiến , cô chẳng thêm thương tiếc cái cửa của con gái đã vắng một cái xém vỡ cửa .

Bảo Anh thờ dài nhìn ba như muốn nói

-“ngu chưa, ngu thì chết tội tình gì đâu” nó cũng chỉ giám nghĩ thôi chứ chẳng giám nói .

- tại ba ý mà , giờ mẹ giận muốn xin tiền cũng chẳng được , thế rốt cuộc con là sản phẩm của ba hay của ông nào hả – nó phải đòi lại công bằng chứ , tự nhiên bị mẹ mắng oan

cái này người ta hay nói là “đá thúng đụng nia” này.

- cái con này , tất nhiên là ba mày rồi –

Bảo Anh lườm ba một cái

- thế vừa nãy ba nói mẹ thế có khác nào ba bảo con là “ con ông hàng xóm” -

Ba nó tức xì khói , cái gì mà con ông hàng xóm chứ

- mày là con ba chứ con ai ,cfn ai “ trồng khoai đất này nữa chứ” -

-Chung quy lại vẫn là tại ba hét – tú tích cực thêm vào một câu ,ra vôỗ ỗ ai ba an ủi .

- con nói thật ba đi giải hòa với mẹ đi , không hai chị em con cũng thấy phiền , suốt này ra ra vào vào nhìn thấy hai hòn than thì con mới chị chắc đi tu sớm –

Vương Anh vò đầu bức tai

- nể tình ba là ba con , con sẽ giúp ba –

- Con / chị có cách sao – cả Tú lẫn Vương Anh đều đồng thanh

- với một điều kiện – nó cười nham hiểm

- Biết ngay chị không có cái gì tốt đẹp mà – Tú chán nản nhìn bà chị khinh bỉ

- thế điều kiện là gì –

- ba phải cho con đi du học – Nó xung xướng nói lên nguyện vọng .

- không bao giờ nhá , mẹ con mà biết thì không phải ly thân nữa mà là ly hôn , ba mày không ngốc đâu –

Nó nhăn mày trầm nghĩ “ ừ nhỉ” (bà này chắc loạn óc)

- thế thôi , ba làm cho con cái thẻ mới đi , con tiêu hết tiền rồi –

- cái gì ,tiền mới đó mà tiêu hết , mày tưởng ba mẹ là ngân hàng in ra tiền à , thích thì mày đi hái lá mít mà tiêu nhá – Ba nó nổi giận đùng đùng , cũng phải thôi , tiền mồ hôi xương máu vất vả mà .

- ba à , ba cho con đi rồi con bày cách giúp ba ,nhacon đảm bảo thành công nữa mần –

Vương Anh thấy con gái nói đúng , nó có cách , tiền không quan trọng lắm , quan trọng là vợ

- thôi được , mai ba đi làm thẻ mới cho con , kế hoạch thế nào nói đi –

- “ba lại bị chị chơi xỏ rồi , ngốc thế” – Tú bữu môi thâm nghĩ .

- ba hứa nha , cầm nốt lời nhá – nó cười tươi

- ơ con này , tao là ba mày chứ bạn bè với mày đâu mà nuốt lời –

- bình tĩnh ...bình tĩnh để con triển khai kế hoạch –

Cả ba người cùng xúm xụi bàn bạc kế hoạch.

-(*&^%\$#@(*&^%\$#*&^Y%T\$)-

Bảo Anh rón rén bước lên trên phòng ,mở cửa thật khẽ , điện vẫn sáng , nó nghĩ mẹ chưa ngủ được .

- hi mẹ -nó nhìn thấy mẹ nhìn chằm chằm mình mà nổi da gà , mẹ nó đầu thuộc dạng hiền lành đâu .

- sao giờ mới lên , mẹ nói lên luôn cơ mà –

Nhìn ánh mắt của mẹ mà nó hết hồn

- con chỉ tìm đồ ăn khuya thôi , mà mẹ này con có cái này rùng rợn bỏ hay lắm –

Nó lân la đến gần mẹ

-cô lại muốn quậy –

- hi mẹ này , con là con gái mẹ , phải bênh mẹ chứ ,ba bắt nạt mẹ nên phải trừng trị ba để ba biết mặt , lần sau không dám bắt nạt mẹ của con nữa chứ -

nó cười tinh ranh , trong lòng thầm nghĩ “ ba ơi người không vì mình trời chu đất diệt”

- mẹ ơi , ba bắt nạt mẹ con cũng ghét ba luôn , giờ con chỉ biết nương tựa vào mẹ , con định xin tiền ba nhưng sợ mẹ buồn – vừa nói mặt nó buồn thiu .

Nó biết ngay phản ứng của mẹ nó sẽ quát lên mà

-sao phải xin bố mày , mẹ mà.y đẩy tiền chẳng lẽ không cho được mày , mai mẹ làm thẻ cho mày –

Nó cười tươi chưa từng có, oh year !!!! lăi rồi !!!!!!!

- như này mẹ nhé ,#@%\$#@^%\$%\$&^%\$#@-

- mẹ thấy như thế vẫn hơi nhẹ -

Nó xua xua tay

- không nhẹ đâu mẹ ạ , đàn ông công sở mà bị làm việc nhà thì đấy là hạ thấp danh dự lắm rồi , nếu ba xin lỗi và làm theo mẹ nói thì mẹ cũng nên tha thứ cho ba đi , coi như mẹ nhường ba một bước –

mẹ nó gật gù suy nghĩ

- thôi được nếu ba con xin lỗi và xin mẹ tha thứ , mẹ sẽ làm theo ý kiến của con –

- hihi ngủ thôi mẹ -

nó khoan khoái nằm xuống ôm mẹ cười .

Đang ôm mẹ ngủ, nó nghe tiếng cửa đập ỳnh ỳnh

- mẹ ơi, ba có chuyện rồi, mẹ ơi –

- đừng có lừa mẹ, chiều này xưa rồi – mẹ nó đúng là rất tinh

- con không giám lừa mẹ thật đấy, mẹ xem ba thế nào đi – Giọng Tú vô cùng hốt hoảng.

mẹ nó dậy, đi ra mở cửa, nó cũng tỉnh ngủ ra theo

- ba mà, y ở đâu –

- dạ phòng khách, mẹ nhanh nhanh lên –

Mẹ nó bước xuống, hai chị em liền nháy mắt với nhau

Vừa nhìn thấy Thiên Linh, Vương Anh quay ra cái chậu để sẵn nôn ọ.

Thiên Linh vội vàng chạy lại sốt sắng.

- hai đứa gọi bác sĩ đi, nhanh lên ba mà y nôn toàn máu –

Tú nhanh chóng bấm điện thoại

- Chú Dân, chú Dân... ba cháu nôn ra máu, chú đến ngay nhé –

Tú nhìn chị cười một cái rồi ra phòng khách với ba mẹ.

- lấy khăn cho ba đi con – Thiên Linh cũng thấy luống cuống, không nghĩ đến nông nỗi này.

- vợ à, chồng xin lỗi, chồng không muốn vợ tức đến nỗi ấy đâu, chồng sai rồi vợ ơi, chồng sai rồi, chồng sai rồi...- Vương Anh nắm chặt tay vợ, đôi mắt nhắm nghiền lăm lăm

- vợ ơi –

- chồng sai rồi-

- vợ -

- tha thứ cho chồng –

- chồng sai rồi –

Vương anh lăm lăm mà khiến Bảo Anh với Tú chỉ muốn bỏ lăn ra cười.

Tiếng bíp còi trước cửa, hai chị em chạy nhanh ra mở cổng.

- chú... chú sao chậm thế, đã dặn chuẩn bị trước đi rồi mà, hai đứa cháu buồn cười quá tí thì không nhìn được –

Chú Dân vừa dắt xe vào nhà vừa nghe hai đứa liến thoắng.

-chị, anh sao ra nông nỗi này – Dân biết thừa nhưng vờ hỏi

- chú nhanh nhanh xem cho anh ấy, chị lo quá –

Linh nhường chỗ cho Dân

Sau hồi xem xét Dân nói

- anh ấy do uống rượu nhiều quá, tâm trạng lại tồi tệ, không biết chuyện gì khiến anh buồn như vậy nên dẫn đến xuất huyết, chị nên cho anh ăn ít cháo trắng –

- cảm ơn chú, nửa đêm bắt tội chú – Thiên Linh áy náy.

- không có gì đâu chị, thôi em về đây, ở nhà vợ em cũng lo -

- được chú ề, để chị tiễn –

Nhân lúc mẹ ra ngoài , hai chị em xúm xúm chỗ ba

- ba diễn cũng tài đấy , ba uống mấy trai rượu vậy ,sao người ba nồng nặc thế -

- vớ vẩn , uống có nửa trai , còn hai trai đổ vào người – Vương Anh nói

-không ngờ ba cũng khôn phết –nó nói mà cười khoái trá

- con ranh này- chưa kịp nói hết thì Vương Anh nghe thấy tiếng vợ vào , ngoan ngoãn nằm im .

- mẹ đi nấu cháo cho ba chúng mày –

- Thiên Linh , anh xin lỗi , vợ ời chồng xin lỗi ...-

Vương Anh cứ nằm lải nhải mà chẳng thấy vợ mình phản ứng gì .

- Tú ,vào đun lại cháo nóng lên để mẹ gọi ba mà y dậy ăn –

- vâng – Tú đi vào bếp .

Bảo Anh thì đã ngủ trên ghế sofa từ bao giờ .

Thiên Linh bón cho Vương Anh ăn xong

Vương Anh vội cầm tay vợ

- tha thứ cho anh , anh biết sai rồi –

- tỉnh rượu rồi chứ -

- anh tỉnh rồi , xin em , tha thứ cho anh , nha vợ – Vương anh năn nỉ .

- được thôi , nhưng anh phải làm tất cả công việc nhà trong một tháng , lúc đó tôi sẽ coi như chưa từng cãi nhau -

Vương Anh tuy trong lòng gào thét nhưng đầu thì gật lia lịa , thôi được đến đâu hay đến đó.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: lời tỏ tình ngọt ngào nhất hành tinh

- Haha xem này bạn tốt , liên lúc được hai cái thẻ , tháng này đòi tao lên cấp – Nó cười sung sướng , chia chia ra hai chiếc thẻ mà ba mẹ vừa đưa .

- con ranh , chôm được ở đâu vậy , tao thì giờ đang nghèo kiết xác , có gì mình chia đôi bạn hiền nhi – Dung nở một nụ cười ủy dị .

- hi , bạn nói nghe hay thế , tớ cũng đang định cho cậu vay nhưng cậu đã nói thế thì tớ đành “ cho là mất cái là còn” –

- xì , không thèm vay , bạn bè với nhau sao phải xoắn , cứ chia đôi cho tớ một nửa – Dung nhảy chồm lên định làm đạo tặc cướp hai cái thẻ của nó .

Nó nhanh tay giấu đi

- về mà xin ông anh trai mày ý , tiền nhiều như lá dã mà để cô em gái ăn xin đói khổ thế này , tao mà có anh trai giàu thế là tao lột sạch sẽ luôn –

Dung thở dài nảo ruột

- cái ông đó phải gọi là đại bủn xỉn , muốn ông xòe tiền ra á , trước hết phải cho ông xem ông được gì đã , khôn như ranh ý , đến em gái xinh xắn dễ thương thế này còn ra điều kiện này điều kiện kia , nào là làm chân sai vặt cho anh này , giúp anh chuẩn bị quà để tặng bồ này , dọn phòng cho anh nàytao thế là tao muốn đá cho ông cắm thẳng đầu xuống bồn cầu –

Dung làm một chàng mà nó chỉ biết ngồi cười

- đúng đúng , tiền mồ hôi nước mắt mà , phải tiêu cẩn trọng –

Nó nói mà như châm thêm dầu cho ngọn lửa đã bùng

- cái gì , tao không ngờ mày cũng bần xin như ông đấy nha – Dung dường như muốn xông vào bóp cổ cho đến khi nó chết nghẹn thì thôi .

- tao đây phải nghĩ ra bao nhiêu kế đến tổn thương lão bộ , tiêu hao sinh khí , thiệt hại nặng về vấn đề clo , mãi mới câu được hai cái thẻ -

- mày đừng nói mày đi buôn thuốc cấm nhá -

Vừa dứt lời Dung bị con bạn đập phát đau

- con điên , ba mẹ tao mà dùng thuốc cấm à , cùng lắm là “thuốc cắt giảm dân số thôi” –

- ơ , thế ba mẹ mà y nhờ đi mua thuốc ấy xong cho tiền à –

Dung lại vô tư lĩnh ngay một phát đập của con bạn

- con dờ , nghĩ vớ vẩn , tiền này là tiền ba mẹ tao cãi nhau mà có –

- cái gì , ba mẹ mà y cãi nhau vì thuốc đó á –

Nó cố giữ cho mình thật bình tĩnh để không xông vào cắn xé con bạn , hay bóp cổ con bạn chết tươi .

- Dung bà bà , mong bà đầu óc trong sáng một tí , trình độ chọc tức người của tôi giờ cũng kém bà một bậc rồi đấy -

Nghe nó xong mà Dung cứng đờ

Cái quái gì vậy

- thế rốt cuộc tiền ở đâu ra –Dung chốt hạ câu cuối cùng .

- (*&^%\$#(*&^%\$-

Nó bèn thuật lại nội dung câu chuyện cho con bạn nghe

Dung nghe xong liền hùng hùng hổ hổ mắng nó.

- tao không hiểu đây có phải ba mẹ mà y nữa không mà mày nỡ làm thế nhỉ , mày biết người ta gọi là gì không , là “ gió chiều nào xoay chiều đó” đấy .

Nó gãi gãi tóc , mặt nhăn nhó

- đâu có , tao là đang giúp ba mẹ tao làm lành mà , chỉ là nhân tiện giải quyết luôn vấn đề thiếu tiền tiêu của tao –

- con ranh , tao chơi cùng mày chắc lúc nào cũng phải mặc áo giáp sắt , ba mẹ , mà y còn có thể đặt bẫy cho vào chòng huồng chỉ là đùa bạn như tao –

Nó cười hề hề

- ừ ừ , mặc đi , có thể sẽ được đưa vào bảo tàng đó , tiền lương hàng tháng nhớ chia đôi cho tao nhé –

- Vũ Hoàng Bảo Anh , coi như tao không có đùa bạn như mày –

Dung tức nổ đom đóm mắt với con bạn

- đùa mày tí thôi , giờ tao thừa tiền rồi không có hứng bẫy mày đâu ,.....hì nhưngđợi khi nào tao hết tiền nhá –

Dung bực tức lấy túi xách rồi đứng thẳng dậy , không thèm ngoảnh lại tới con bạn đi thẳng khỏi phòng .

Nó chọn tròn mắt

- đã giận rồi sao –

nó nhanh chóng đuổi theo thở dài

- lại rắc rối rồi –

vừa bước ra khỏi phòng là tiếng nhạc ầm ầm đập vào tai nó .

chạy đến kéo tay con bạn lại

- đừng giận mà , bạn yêu quý , tớ chỉ đùa thôi -

Dung lờm nó một cái dẹt phăng tay nó ra

- mày toàn bắt nạt tao –

Có rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chăm vào hai đứa .

Ở một chiếc bàn đằng xa cũng có hai anh chàng ngồi nhâm nhi uống rượu , ánh mắt đang nhìn về một thằng con trai mới một đứa con gái đang cãi nhau .

- ai như thằng bỏ ba tên của mày Nguyên nhỉ – Dương cười ha hả

- đồ điên , bỏ tao bao giờ , đập phát chết giờ -

Mặc kệ thằng bạn nổi điên , Dương tiếp tục nhe nhòn

- oh, lại còn lén lút sau lưng mày tán gái nữa , ôi bạn tôi mọc sừng –

Nguyên nghiêng răng ken két

- cầm cái miệng mày lại –

Dương không thèm đếm xỉa đến thằng bạn vẫn tiếp tục , cậu là ai chứ , là người sinh ra để trêu tức thằng bạn này .

- cái gì thế kia , chắc trong phòng làm gì quá đáng nên bỏ mớ giận dữ thế kia , nhìn cảnh bịn rịn , người này kéo người kia đây , haha xướng mắt không mày , nó với bỏ cãi nhau rồi , mày có cơ hội rồi đó –

Rầm

Nguyên đặt ly rượu một cách giận dữ

Dương biết thằng bạn vô cùng tức giận rồi nên im bật

Nguyên lờm thằng bạn một cái rồi đi ra ngoài . cậu liếc nhìn cái đôi đang nín nín kéo kéo mà lòng khó chịu .

Hắn đứng ngoài bar hút thở không khí trong lành , rút một điếu thuốc châm lửa

hắn rất ít khi hút thuốc , chỉ hút khi cảm thấy buồn bực .

Nhưng sao hắn thấy giờ hắn hút cảm thấy nhạt nhẽo thế , hay tâm trạng hắn chưa đến nỗi buồn bực

Hắn dập thuốc rồi ném đi , đang chuẩn bị ra xe đi về thì hắn lại nhìn thấy cái cảnh thằng con trai đó đuổi theo cô gái

- có xú thế cũng giận là thế nào , này này ...-

Nó chỉ biết đứng đấy nhìn cái chiếc SH phóng đi

- đất trời ơi , hôm nay thị nở làm sao – nó than lớn .

Nó vừa quay lại thì nhìn thấy một dáng người cao lớn trước mặt

- “kiếp cao giữ , khoe hàng hả” –nó thầm nghĩ

- cãi nhau với người yêu à –

Nó chẳng thèm để ý trả lời luôn

- không , cãi nhau với thị nở -

Nguyên bỗng cảm thấy buồn cười , một thằng con trai lại biểu hiện thế này sao

Nhìn cái mặt phụng phịu sao mà yêu thế

- sao không phóng xe đuổi theo người ta –

Nó chán nản lắc đầu

- cái gì nói thì lúc nãy cũng nói rồi , tôi về cho nó tự suy nghĩ , mai là hết giận liền à –

- cậu có vẻ không dành nhiều tình cảm cho người yêu mình –Nguyên bỗng nói một câu mà ngay cả cậu cũng bất ngờ .

- yêu gì chứ , tôi điên đầu mà yêu nó – Nó trả lời thẳng thừng thăm nghĩ “ bị les đầu mà yêu nó chứ , thích thì mày đi mà yêu , tao đây chưa muốn dính đến sự từ hà đồng”

- giận nhau cũng không lên nói như vậy , nhờ cô ấy nghe được lại giận – hấn cũng chẳng biết tại sao mình bỗng nhiên lại đi làm thiên sứ tình yêu nữa .

- đã nói rồi tôi không yêu nó , tôi với nó là- đang nói đến đoạn ấy nó nhanh tay bịt chặt mồm mình lại thăm mắng , thôi chết tí thì lộ chuyện .

- cậu với cô ấy là gì , sao lại – hấn nhú mày nhìn cái thái độ bất thường của nó

Nó đành chống chế

- tôi với nó ... là bạn bè thôi , mà người tôi yêu là ông chứ phải nó đâu –

Vừa nghe xong nó nói mà Nguyên đứng há hốc mồm

- hử , biểu tình này là sao –nó tròn mắt , mỗi cái câu này thôi mà lực sát thương lớn đến thế á , nó nói đầy rồi mà .

lúc thì , tao yêu mày Dung ạ , lúc thì con yêu ba mẹ , lúc thì chị yêu em trai nhất..... đó nhưng đâu có ai phản ứng giống cái người này đâu .

Nó thấy thái độ đó thì cảm phần , chẳng lẽ lời đấy nghe ghê đến nỗi phải há hốc mồm à .

Nó đứng chống hông mắng

- này , tao nói sao mày đứng há mồm cho ruồi nó bay vào thế , lịch sự với mày mày lại khinh thường tao à , ừ tao nói tao yêu mày đấy , mày đâu cần chảnh đến nỗi chẳng thèm trả lời tao , mày xuống địa ngục mà tự kỷ đi – nói xong nó đá cho hấn một cái chảnh thương tiếc vào “của quý” đùng đùng nổi giận bỏ đi .

Hấn ôm “của quý” kêu a á

Được ngày có người tỏ tình , người khác thì phải rất hạnh phúc , còn hấn thì sao , đau hơn mẹ đánh .

Hấn nhìn theo cái dáng người vừa cho hấn ăn một quả điếng người .

-đúng là không nên gây vào gay , có ngày hết đường nói dối tông đường -

Hấn vác cái đầu ê nhúc đi vào trong xe của mình , bực tức đá ngay vào cái cửa .

Ôi không !!!!!, trúng trời với đá , cái chân của hấn cũng hi sinh , hấn đứng là ra đường gặp ma .

Mang nỗi bực tức lao thẳng về nhà , hấn nhất quyết phải trả thù .

Thù này không trả , uống phí một đời trai .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: giấc mơ từ quá khứ

Từng cơn gió mạnh tấp vào mặt khiến nó cảm thấy đau rát , thăm mắng vài tiếng rồi nó lại vít ga tăng tốc trên con đường vắng hoe . Cảm giác bực bội lan tràn khắp nơi trên từng gân thần kinh .

- bạn thì tức giận bỏ về , cái thằng “chảnh” thì khiến mình bực bội , chẳng lẽ thiên hấn luôn giờ – nó nghiêng răng kèn kẹt , “thằng chảnh” là cái biệt danh

nó đặt cho hấn .

nó chẳng biết vì sao , mỗi lần gặp hấn nó lại cảm thấy bức mình .

Nó phải công nhận hấn cũng có chút nhan sắc , học hành thì nghe thằng Tú nói cũng thuộc hạng không vừa , nó lại tự xem lại mình

Xinh á , chắc chắn không rồi , nói chữ tạm là vẫn còn ngoa , học giỏi thì sao , nó nhảy sông tự tử là cái chắc , một chữ bẻ làm đôi .

Nếu nói vấn đề gia thế hai bên thì chắc cũng tạm coi được

Nó nghĩ đến đây bỗng thấy túi thân một cách lạ

Hấn tiêu chuẩn đạt 3/3 , còn nó thì sao 1/3 , thế này không đi tự tử sớm thì uống .

Nó thàn than trời than đất , sao ông trời bất công thế .

- ké.....tttttttt..- Rầm...-

Mặt nó méo xệch , 10 lần lái xe về nhà thì 9 lần đâm vào cửa , may mà nhà nó không nuôi con dog nào , nếu không chắc nó thùng lố tai thường xuyên .

Lục túi quần lấy con đé thân yêu , nhìn màn hình sáng loé điểm 1: 27 phút

Bấm đây số quen thuộc có thiếu năng thì nó cũng nhớ , bài nhạc chờ quen thuộc vang lên

“ Có em thơ nào gọi nè

Vui vui là vui quá xá

Nói em nghe một lời nè

Yêu anh Tú đẹp zai không ?”

Mỗi lần nó nghe bài này là lại cười sằng sặc , nó lại nhớ về 4 năm trước

— 4 NĂM TRƯỚC —

- em đâu phải chuột thí nghiệm, đâu phải ca sĩ đâu , chị gái xinh đừng bắt em thử nghiệm mấy cái bài quái dị chị sáng tác mà – Tú cứ quay người vòng vòng , cái khuôn mặt méo xị , vừa nói vừa kéo kéo ống tay nó , điệu bộ này thật đáng yêu .

- cái này chị dành tặng em mà , phải hát chị thu âm nữa chứ – nó chẳng nói nhiều kéo áo Tú xềnh xệch .

- á.....thu âm á,chị ơi không cần đâu mà , em cảm ơn lòng thành nặng mùi của chị , em ..em còn nhiều việc lắm, em đang bận học chị tha cho em đi –

- “ tranh cãi vô ích” – câu này nó học được trong phim siêu nhân mãnh thú , áp dụng luôn với thằng em .

Tú nhìn bà chị mà dựng tóc gáy , ôn thân , đúng là ôn thân mà .

- đó , hát đi – Nó ném cho em tờ giấy nhạc rồi đi lấy dụng cụ

- được rồi chị đánh một lần cho em nghe nhạc nhằm nhắm theo , xong rồi hát để chị thu nhé –

Từng ngón tay trắng mịn di chuyển trên các phím đàn pianô , từng chuyển động nhịp nhàng lên xuống của các ngón tay như những con sóng biển nhấp nhô mềm mại .

Tú bắt đầu dĩ nhắm lời bài hát theo tiếng nhạc nhộn nhịp.

-hát to lên nhá – Nó đánh lại từ đầu

Tú bắt đầu cất giọng hát , cậu cũng đã được bà chị rèn luyện giọng trong những lần làm chuột thí nghiệm âm nhạc .

Nó đã từng nói cho cậu biết , giọng cậu và nó nghe qua rất giống nhau , nhưng nếu ai là người đi trên con đường âm nhạc sẽ phát hiện ra cái khác nhau giữa hai chất giọng .

Tú vô cùng bức mình với cái kiểu lấp la lấp lửng này , cậu có hỏi thế nào thì bà chị cũng không thèm phân tích cho cậu cái chỗ khác

“ Có em thơ nào gọi nè

Vui vui là vui quá xá

Nói em nghe một lời nè

Yêu anh Tú đẹp zai không?”

- được rồi , hát rất vui tai , đưa điện thoại em đây , ngày hôm nay chị sẽ biến bài nhạc này thành nhạc chờ của em – Nó chẳng đợi chờ gì , xông thẳng vào lục túi quần thẳng em khiến Tú la oai oái

- bà này , làm gì vậy , kiện bà tội *** hiếp, p trai nhà lành giờ , này đừng sờ soạn linh tinh chứ , hổng hàng người ta bây giờ -

Sau một hồi lục lọi , nó cũng tìm được cái điện thoại , nó cười khoái trá rồi chôn luôn khỏi phòng .

———— KT —————

- -

Nó bỗng giật mình

- à ,,à có mày hóa đá thì có , thích ăn đá đường không tao mang vào cho -

- -

- tại tao đang bận nghĩ xem nên mua răng giả loại gì –

- -

-- Tú nói giọng có chút buồn bực

- ơ thằng đàn , tất nhiên là xuống mở cửa cho chị mày rồi –

Nó vừa nói xong thì đầu giấy bên kia tắt luôn .

Nhìn cái màn hình sang sáng mà nó chủ,i thăm

- “vĩnh dự được mở cửa cho chị mày mà lên mặt hả , chị mày mà vào được nhà thì không thèm nhờ mày đâu nhá”- [bó tay bà này toàn tập]

khoảng 15 phút sau thì thấy Tú lon ton cầm chìa khóa đi mở cửa .

- mày ngủ quên đó hả -

Đứng đợi lâu khiến nó thấy bực thẳng em liền mắng .

- thì cũng phải mặc áo đã chứ -

- tao còn tưởng mày bận mặc quần -

- vô duyên , vì bà mà tôi còn phải sờ vào “ấy” nữa đấy –Tú khuôn mặt đen xì mở cổng cho nó .

Vừa đẩy xe vào nó vừa thắc mắc

- sờ vào “ấy” là cái gì ? mà sao phải sờ vào “ấy” –

- mẹ mới đổi chỗ dấu chìa khóa –

Khuôn mặt nó ngạc nhiên

- thế thì liên quan gì đến cái ấy –

Tú lờm nó đến tí cháy xém

- thì mẹ móc vào “ của quý” con sói cánh góc nhà đó –

- ặc ặc ..- thực sự nó thấy mẹ nó chơi càng ngày càng hiểm .

- khéo sau này mẹ còn nhét luôn vào bụng nó ý –

Tú chẳng nói gì liền đi thẳng vào nhà

Nó liền nói một câu mà khiến bước chân cậu bỗng dừng lại

- chị mày hôm nay vừa tỏ tình xong –

- ai bất hạnh đến mức đấy vậy –

Nó bay đến tặng ngay cho thằng em một cái đập .

- thằng dog , chán sống hử -

Tú thấy vậy liền cầu hòa cười cười với nó

-không không , ý em hỏi là người ấy có phản ứng thế nào –

- ờ thì , đúng há mồm cho ruồi nó bầu –

Tú nuốt khan một tiếng

- em thật sự rất thông cảm , thật đáng thương -

Mắt nó chom chớp xung xướng .

- ôi, đúng chỉ em hiểu chị , công nhận chị rất đáng thương –

Đang trong cơn ủy mị liền bị thằng em dội một gáo nước lạnh .

- không , em là thương cho cái người bị chị tỏ tình –

- ặc ặc – ruồi bay kín đầu .

“hỏi thế gian tình là chi

mà sao để nó không không với người ngoài”.

-mà chị tỏ tình như thế nào ,sao người ta lại có phản ứng thế được –

- ừ thì , tao nói tao yêu mày , rồi hấn thế á , tao điên lên cho hấn một quả vào cằm gia tăng dân số đó-

- thảo nào , em thực thông cảm , chỉ số lãng mạn của chị là âm vô cực rồi , hết phương cứu chữa , thôi em đi ngủ đây , nói chuyện với chị hại não , sợ còn lây độc nữa -

Tú bỏ lên phòng chỉ còn nó vẫn ngơ ngác .

- thôi ngủ -

- Vũ ,nhANH lên , chúng ta sắp lên đến đỉnh rồi , nhanh lên, nhanh lên nào – Một cô nhóc lanh chanh , lon ton trèo lên những phiến đá .

- Bảo Anh cẩn thận trượt chân đó , cẩn thận chút đi – một cậu nhóc tí mãi đằng sau tay xách nách mang đủ thứ , trên vai là một cây dương cầm , khung vẽ , túi đồ vẽ , ô , túi xách

-nhanh lên , hihi trên này không ai tìm thấy chúng ta đâu , tha hồ chơi nhé – cô bé cười tíu tít , nhìn gương mặt cô đẹp lạ .

- hay mình gọi báo một tiếng đi , tớ sợ mọi người lo lắng đi tìm đó – cậu vừa thở hổn hển vừa nói .

-hì, không sao đâu , chốn thế này mới vui , mấy khi được tự do thỏa thích chứ – cô vẫn hồn nhiên , cố gắng chinh phục đến đỉnh núi .

Đang lon ton thì

- á á á ..- Nó trượt chân tụt xuống may sao vớ được vào một góc đá .

-Bảo Anh – vừa nghe tiếng hét lên , Vũ như bay chạy lên với nó

sụt ...

- á á á-

Nó quay lại phía sau , nhìn cảnh tượng hãi hùng

- không ... Vũ khôn.ggggg –

giật nẩy mình tỉnh giấc , đã lâu rồi nó chưa mơ lại giấc mơ này .

Nó thở dồn dập , sao bỗng nhiên giấc mơ lại đến , chẳng lẽ muốn báo cho nó điều gì sao .

- đã lâu rồi không gặp cậu Hoàng Vũ -

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: rút ngắn khoảng cách

- Bà heo chết bầm dậy đi học đi nhanh lên ,không em lấy xềng hót bà đi bây giờ – Mới sáng sớm mà nó đã nghe thấy tiếng vịt kêu oang oác . - lượn ngay tao đã phát vào bồn cầu ngồi hong gió giờ – nó cuộn lấy cái chăn tiếp tục ngủ .

- cái bà chết bầm , cầu cho bà kiếp sau đầu thai vào trong bụng lợn , làm họ hàng với lão họ Chư – Tú lằm bằm trong miệng.

- Ba oi !!!!! chị không dậy đâu , chị bảo ba có vắc cái mặt lên đây chị cũng không thèm ngó –

Cái này chính xác là “ ngậm máu phun người” đây mà , không biết sao nó lại có thằng em như thế này chứ .

rầm rầm (tiếng voi hã)

Vương Anh đi thật nhẹ nhàng lên phòng con gái yêu “quý”.

RẦM

Cửa phòng bị đập tung ra một cách phũ phàng .

- VŨ HOÀNG BẢO ANH MÀY CÓ DẬY ĐI HỌC CHO TAO KHÔNG ? TAO ĐẬP CHẾT CHA GẢ CHỒNG CHO MẸ MÀ, Y GIỜ -

Cái này chính xác là “ khủng bố”

Bảo Anh khẽ nhếch miệng cười , muốn ngậm máu phun chị mày sao , không có cử đầu cung ạ .

- ĐIÊN HẢ , thằng Tú kia mày muốn đập chết cha tao sao , không có cửa đâu , tao vả cho mày một phát mặt quay như đĩa hát bây giờ , vớ vẩn , ba tao vừa đẹp trai vừa phong độ , chiều vợ yêu con , là đàn ông của thời đại , người cha vĩ đại nhất thế giới , là ngôi sao sáng “ hò lý ụt” biết chưa hả , ba là người tao yêu quý nhất , tôn trọng nhất , mày muốn làm gì ba thì phải bước qua xác chị mày hăng nhá , tao có chết cũng phải bảo vệ ba – Đôi mắt nó vẫn nhắm nghiền nhưng giọng lại phát ra khí thế hùng dũng .

Vương Anh nghe xong liền lấy vạt áo chấm chấm lên khóe mắt ,ngồi xuống mép giường lay lay người nó .

- thôi con gái dậy đi học thôi , nhanh , mấy hôm nữa ba có bắt nờ cho con này –

Nó mò dậy dụi dụi mắt

- ơ , ba ạ , ba lên lúc nào thế – Nó nhòai người đến ôm ba , nhìn thẳng em cười đều .

- chị ,chị- Tú đứng nói không lên lời , chết đứng không khác gì “Tử Hải”.

- thôi nào con gái , đánh răng rửa mặt , xuống ăn sáng còn đi học – ba nó nhẹ nhàng vuốt mái tóc rối bời của nó .

- vâng thưa ba – Nó hôn chụt vào má ba rồi rời giường , không quên qua Tú vénh mặt lên cười đều .

- ba mẹ , con đi học , ba mẹ ăn sáng ngon miệng nhá – Nó nhanh nhẩu khoác balô đứng dậy .

- sao ăn ít thế , bình thường ăn khỏe lắm cơ mà , hôm nay có bệnh gì hả – mẹ Linh Vươeng lên tiếng .

- không , con khỏe như voi à , con đi học đây – nó cười tươi lấy xe đi học .

- con cũng đi luôn đây ba mẹ – Tú cũng nhanh chóng đứng dậy đi theo con đường của chị mình .

- Tú đợi đã –

- dạ , có chuyện gì mẹ – Tú quay lại khi thấy bỗng nhiên mẹ gọi.

- có thể nào giúp nó quay lại như trước không ? – khuôn mặt mẹ nó trùng xuống .

Một người cả một đời thông minh vậy mà ngay cả đến đứa con gái cũng chẳng bảo vệ được .

- Con thấy chị như thế này là ổn rồi , ba mẹ cũng không cần bận tâm lo lắng cho chị , chị biết tự cân bằng mà –

-

- Hay mẹ đồng ý cho nó du học , nó chẳng có mục tiêu phấn đấu gì cả ,nó chỉ đợi ngày ông trời đưa nó đi , nó coi học hành là thứ vớ vẩn , mẹ lo lắng -

Tú bất ngờ vô cùng , hôm nay không biết mẹ cậu làm sao mà lại nói về vấn đề đã lâu trôi vào dĩ vãng .

- cứ như này vẫn hơn mẹ ạ , chị vẫn rất vui vẻ , chị đang học cách để quên –

- Hoàng My về rồi –

Tú đi hết từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác , Hoàng My về rồi sao ,sau 4 năm sao đột nhiên trở về , Bảo Anh phải làm sao đây , chị ấy đang cố gắng mà .

- con sẽ ở bên chị , mẹ yên tâm , hai chị em con thần giao cách cảm mà – cậu cười thật tươi an ủi mẹ nhưng thực chất trong lòng lại rối tung lên .

- Tú , ê ...ê ...TÚ ...- Dung hét âm lên sau một hồi gọi mãi cái pho tượng bên cạnh .

- ha a hả ?- Tú giật bản mình trước giọng nói của yêu tinh .

- ông làm gì mà tôi nổ họng không thừa ,như người mặt trắng roi xuống trái đất vậy ?-

Dung lườm nguyệt Tú .

- à ờ thì đang mài nghề cách gọi ba Anh dậy buổi sáng , bà này làm tôi oải lắm rồi – Tú nhanh chóng tìm ra câu trả lời hợp lý .

- ừ cũng phải ,con heo này rất khó bảo , mà dạo này tôi nhìn thấy nó mập lên dữ , cứ đà này biến thành heo luôn, tôi đã nói với bà ấy rồi , chịu khó ăn ít giữ eo ,ông phải về nhắc nhở bà không ế chồng đó –

- bà ấy ế chồng thì tui chết hả , cầu trời khấn phật để cho thằng nào vác bà ấy đi , chứ bà hành tôi tôi như này tôi chết sớm –

Dung gật gù với ý kiến của Tú

- chúng ta phải giúp nó tìm bạn trai –

- hả , tìm bạn trai – Tú dường như hóa đá , bà chị nhà cậu mà kiếm được bạn trai cậu cũng cảm tạ 3 đời .

- đúng , tôi phải giúp bà ấy của được một thằng , vì ông tôi sẽ hủy đi cái lợi ích của mình – Dung nổi khí hùng dũng , nhưng nói xong thì uất hận vô cùng , không biết sao mình lại ngu thế , nổi máu anh hùng rom , ôi tiền của tôi .

-được nghe theo bà , tôi với bà cùng giúp cải tạo tình yêu cho mẹ già xấu xí nhà tôi –

Tú phấn khởi vô cùng , Dung đã giúp cậu phá bỏ được mối bận tâm,tình yêu , cái thứ thiếng liêng có thể vì nó đời non lấp biển , tình yêu sẽ giúp chị dần quên đi quá khứ , tiến đến hạnh phúc .

- cái gì , lại uy hiếp tao hả , mày có phải bạn tao không vậy ? –

Nó nhăn mặt nhăn mũi .

- tao đây chỉ là nhắc nhở thôi -

- thì mày cũng phải để tao từ từ chứ – Nó xì mặt thấy rõ , cái con bạn này định ép nó à .

-tao thấy mày chẳng có tiến triển gì , hơn nữa còn gây thù chuốc oán , cổ nhân nói rồi , theo đuổi một người việc đầu tiên là khoảng cách , mày may ra tuần gặp hai lần, mà lần nào cũng như mèo mới chuột thì có mà một mùa hoa chuối nhá –

- hờ , chuối cũng có hoa hả – Nó há hốc mồm hỏi câu ngu chưa từng thấy .

- ờ thì bi chuối đó , mà chuối rừng có hoa mà , thôi next đi để tao tiếp tục – Dung phẩy phẩy tay , con này đúng là chuyên gia gây tụt cả cảm xúc .

-ừ , nói tiếp đi tao thông cái – nó nhàn nhã ngồi ăn trái cây.

- này tao thừa hiểu từ “thông” của mày nhé , dùng được lần một lần hai không dùng được lần thứ ba đâu nhá , đừng có cái kiểu nghe tai này rồi thông tai kia ra ngoài , ráy tai mày đây tao thông không có nổi – Dung nổi đóa lên với nó ,cô đã rất thiết thòi khi giúp nó rồi thế mà xem thái độ nó kia .

- ok ok ,bạn tiếp tục , mình tiếp thu , dù gì cũng không muốn biến hành con nợ – ôi sao nó yêu đĩa hoa quả thế .

- có mà biến thành con lợn thì có –

- ặc ..- có cần nặng lời thế không ?

- Bảo nghe rõ đây , điều mày nên làm là rút ngắn khoảng cách , mày nên bám sát hần từng ly từng tí một , ‘lửa gần rom lâu ngày cũng bén’ mà , mày nên lộ hết các đuôi cáo ra , mà nhớ là đuôi cáo chứ không phải móng hồ nhé , mày là tao nghi lắm đây –

Nó muốn chết sặc , nó thiếu năng đầu mà không hiểu , nó đập bàn cái rầm

- được rồi , mày cứ trở mặt lên mà xem , tao quyết dùng cưa sắt cưa bằng được chân hần cho hần đỏ – Nó hùng dũng tuyên bố .

“sặc ..đây có đúng ý cô muốn truyền thụ cho con bạn không ? a di đà phật , mong anh ta trên trời có linh thiêng không về tìm cô bóp cổ”.

Cái ngu nhất là chọn sai con đường .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Bước đầu kế hoạch rút ngắn khoảng cách

“dĩ dao vào cổ hần : mày có đi với tao không ?” búp ..Nó phi thẳng một cục giấy được vo viên vào thùng rác .

-không được , hần rất giỏi võ , mình không phải là đối thủ-

“hay học phim hoạt hình cầm cưa dọa : tao cưa hay mày tự đỏ”

búp...

- không được , hư cưa,vừa dơ được cái cưa lên hần đã đá cái làm mình văng ra tận ngoài cổng”

“chối chân hần lại bằng một cái dây thừng ,rồi buộc liền với mình”

búp ...

- không được , không được –

“viết thư nạp danh : ba mẹ mà.y đang nằm trong tay tao , ngoan ngoãn mà đi theo tao nếu không ...?”

búp...

- ở tù một gông , mà nhờ hần lại nói , người làm gì ông bà ấy cũng được , ta đứng đây xem trò vui luôn ,ặc ...-

“đá hần thêm vài cái để tạo ấn tượng”

búp ..

- không được không được , Dung đã dặn không được nhe móng vuốt –

- PHẢI LÀM SAO BÂY GIỜ – nó vò đầu bức tai dường như muốn đập đôi cái bần .

Khung cảnh xung quanh nó cũng hùng vĩ lạ thường , nếu so với bãi tái chế giấy thì nó hơn hẳn vài phần

- rút ngắn khoảng cách , rút ngắn khoảng cách , làm sao đây làm sao đây , sao mình lại mắc vào mớ bong bong này nhỉ aaaaaaaaaa-

- Bảo Anh mày phải bình tĩnh , nhất định có cách , mày sao chịu thua dễ dàng –

Nó cố gắng trấn an mình .

- Rút ngắn khoảng cách , “ lửa gần rơm lâu ngày cũng bén” , chẳng lẽ nó muốn nói ý đó sao –

Vừa phát hiện ra điều gì đó , nó liền gọi ngay điện cho cô bạn thân .

- ngủ chưa mày –

- kệ mày , tao chỉ muốn hỏi , cái ý mày nói có phải là tao nên theo sát hần 24/24 à –

- thế tao là bảo mẫu của hần hả -

- tao đâu phải con mặt dày siêu cấp mà theo người ta 24/24, mày muốn tao ức mà chết –

Chưa để nó nói thêm lời nào , Dung đã cúp máy cái rụp .

Trời đất quỷ thần ơi , nó biết làm thế nào bây giờ .

Nghĩ ra một thứ rất hay , nó liền chạy xồng xộc sang phòng Tú .

- cạch ...- nó chẳng gõ cửa gì , cứ thế vặn khóa đi vào .

- ớ , cái bà này vô duyên , tự nhiên xông thẳng vào phòng con trai , bà không thấy ngại hả -

Nó vội vã xua tay cười

- chị em với nhau ngại gì , lúc bé tắm với nhau suốt –

Mặt Tú cắt không còn giọt máu , bà này có phải con gái không ? cậu đột nhiên nghĩ ra một điều , nhìn xem ngoài bộ quần áo con gái ra thì cái gì cũng giống con trai hết , thảo nào .

cậu thở dài thườn thượt

-thế rốt cuộc chị qua em có việc gì ? –

- à , định biểu mai chị đi học hộ mày , mày đi học cho chị -

- hả , để làm gì , em không đòi đâu , đến lớp chị ngu ngơ toàn người lạ , em như thằng tự kỷ à , mà chị đến lớp em quậy , lại mất hết hình tượng học sinh ngoan hiền dễ thương đáng yêu của em–

Hình như anh Tú nhà ta bay quá cao thì phải .

- đi mà Tú , trên đời này chị có mỗi em là em trai ,không dựa vào em thì chị biết tựa vào ai bây giờ -

Tú chết sặc , bà này nhỏ nhẹ với cậu , không hại cậu thì cũng cho cậu hậu quả , dù thế nào thì cũng chẳng có gì tốt đẹp cho cậu .

- không , nhất định không , dù thế nào em cũng phải bảo vệ chính mình ,mình không biết bảo vệ thì ai bảo vệ cho mình , chính chị thường nói câu đó mà –

Nó nghe xong mặt méo xệch , đây không biết có phải gậy ông đập lưng ông không ?

Chẳng còn cách nào nó đành phải xuống nước

- chị hứa lần này là lần cuối cùng chị nhờ mày đi học hộ chị , nhất định lần sau không nhờ nữa – nó cười gian manh , không nhờ Tú thì nó ép cậu , lo gì há há .

- lần cuối à , để từ từ em nghĩ đã – thấy Tú xuôi xuôi nó càng được đà

- nghĩ gì nữa , chị hứa lần cuối nhờ mày đi học hộ rồi mà , nhất định là lần cuối , chị không nuốt lời đâu –

Tú vẫn thấy nghi nghi bất an trong lòng .

- nhưng rốt cuộc tại sao mai em lại phải đổi , cứ như bình thường cũng được mà –

Người nó bắt đầu bốc khói nghi ngút .

- tóm lại mày có giúp tao không hả ? tao thề mày không giúp tao , tao cho mày sống dở chết dở , cười không được khóc cũng không xong – Nó hét lớn khiến Tú thót tim .

Bà chị cậu thực nóng tính .

- được được em giúp chị , giúp chị -

Bảo Anh nở nụ cười mãn nguyện , nhu không được lại bắt nó dùng cương .

- nhưng chị nhớ giữ lời hứa nhé –

Nó như quả bóng bị 1 cây kim đâm nổ đến bộp , Tú đúng là làm nó tụt hết cả cảm xúc .

Nó đá cho Tú một cái rồi tức giận rời khỏi phòng , không quên đóng cửa cái rầm .

Tú ôm lấy cái chân đau đớn , cậu chỉ nói đúng sự thật thôi mà , có cần mạnh tay đến vậy không ?

- lại là mày hả Bảo Anh –Dung gặp nó có vẻ chán nản khiến nó cũng dằn mặt

- bộ gặp tao như mày gặp ôn thần hả , có cần cái mặt bí xị vậy không ? gặp mày tao cười phở lớ đây này – Nó vừa nói vừa nhe răng cười cho cô bạn xem .

- lấy mẹ , gặp mẹ con như gặp tổ tiên mấy đời của ôn thần đấy chứ -

Mặt nó đen xì như nhọ nhôi

- ặc , có cần phóng đại đến vậy không ? –

Dung đánh mắt đến bàn tay nó rồi thét lên

- á hoa , tặng tao hả , ui sao phải làm thế , tao với mày làm bạn nhiều năm mà không ngờ mày tốt như vậy , ôi ngại chết đi được – Dung nở nụ cười tươi hơn hoa .

-mày biến , hoa tao đi tán trai , hơi đâu mà tặng hoa con điên như mày , về mà cài hoa xuyên chi đi nhá (hoa ngũ sắc còn được gọi là hoa ...lộn ý) –

Dung nổi giận đùng đùng , mừng hụt một vỏ làm cô thấy quê vô cùng .

- đồ trọng sắc khinh bạn –

nó vỗ vai cô bạn an ủi

- gieo nhân nào gặp quả đấy –

Nói xong nó ung dung cầm bó hoa đi ra khỏi lớp , để lại Dung bốc khói trong lớp .

Nó nhanh chân tiến thẳng đến dãy khối 12 ,chẳng mất nhiều thời gian nó đã đứng trước cửa lớp 12a1 , ngó nghiêng 1 hồi nó nhìn thấy hán đang ngồi cùng mấy người nói chuyện .

Vuốt vuốt lại mái tóc , nó nở một nụ cười tự tin xông thẳng vào

Giờ đây đứng trước nó là cái người không nói ai cũng biết .

Bảo Anh bỗng chốc thấy hơi ngượng ngùng , nãy còn khí thế lắm mà

Xung quanh bắt đầu nhìn nó chằm chằm càng khiến nó khó chịu

nắm thật chắc bó hoa , nó cắn môi rồi dồn hết sức nói to

- tặng mày này , làm người yêu tao đi –

Nó vừa nói xong , tất cả mọi người đồng loạt há hốc mồm rồi bỗng nhiên toàn thể cười ầm lên , trừ hai đứa nó ra .

Nguyên thì mặt đen như bao công , nó thì ngượng phải biết ,

Nó trầm nghĩ : “ chi là tỏ tình thui mà , có cần cười đến thế không ”

- cảm miệng , ai muốn cọ WC thì cứ việc cười –

Nguyên vừa nói xong mọi người im bật , ngu đầu mà dính cái con người này , ngay cả bạn Dương cũng chẳng dám cười , nhìn cái mặt Nguyên phải biết Nguyên tức thế nào .

- cậu đùa quá rồi đấy , về lớp đi trước khi tôi nổi giận –

Nguyên nói khiến nó nuốt nguyên cục tức thầm mắng

“ hần là cái thá gì chứ , nổi giận thì nổi giận , nó sợ chắc ”

- cần gì phải quá đáng như thế , thích thì tôi nói thích , đây là chuyện của tôi, tôi đùa anh bao giờ , cái đồ tí teo chảnh chọe .khó ưa , đã xấu còn xa , đã ngu còn đi mô kích , mặt đẹp lắm à , mắt nhìn cũng được , mũi nhìn cũng được , môi nhìn cũng hấp dẫn làm trai bao là hợp nhất rồi , hay tao bao mày nhé –

Nghe nó nói đến đâu mặt Nguyên nhăn đến đó, Dương thì đứng bật miệng cười nhỏ .

- tao hối hận khi lấy tiền mua hoa cho mày , mày không xứng –

Nó nói xong chạy thẳng , nó mà đứng tí nữa thì không thể biết sẽ phun ra cái gì nữa .

Vừa chạy đến hành lang thì trống đánh vào lớp , con giận của nó tuy thuyên giảm nhưng vẫn ngật đầu .

GIỜ RA CHƠI

- bí thư , hội trưởng hội học sinh phạt cậu lau WC một tháng –

nó vẫn ngỡ ngác không hiểu bí thư lớp này là ai thì Dung quay sang vỗ mạnh vào nó .

- mày làm cái gì mà bị phạt lau WC một tháng -

Nó xung khí nổi ùng ùng , thật quá đáng nhất định phải đi đòi lại công bằng .

Nó không thèm để ý con bạn lao ra khỏi lớp .

Dung nhúu mày khó hiểu

- lớp trưởng sao vậy –

- tớ cũng không rõ lắm , việc này từ hội học sinh giao xuống , tớ còn thấy các lớp truyền nhau cái gì mà bí thư lớp mình gay , thích hội trưởng hội học sinh , tớ nghe nói gay cán lắm , cậu thử hỏi mấy anh chị khối trên là biết rõ à –

Dung mặt méo xệch , con bạn của cô lại gây họa rồi .

Nó đi khắp nơi hỏi xem hần ở đâu , hần là thá gì chứ , dù gì người phải dọn cũng không phải nó , nhưng tội gì em nó phải dọn chứ , nhất quyền phải đi đòi lại công bằng .

Đi một vòng , tìm cả cái thằng anh Thiên Minh với biết được hần cúp học rồi , nó lên đề đầu cười cổ ông anh trai .

- hôm nay đi học muộn đúng là cái thiệt thòi lớn nhất , tiếc quá không được xem tiết mục đặc sắc – Thiên Minh cười sằng sặc .

- anh còn cười , em đang muốn giết người đây – Nó lườm Minh cái dài cây số .

- được được , anh thông cảm em tỏ tình không thành công , mà em yêu nó anh cũng thấy lạ -

- anh không cần biết , chỉ cần giúp em là được , hấn đang ở đâu –

- may em là em gái anh không thì còn lâu anh mới chịu nhường , hôm nay công ty có họp đồng quan trọng , hấn đến giải quyết gấp –

nghe Thiên Minh nói mà nó há hốc

- hấn cũng có công ty sao , hấn làm nhân viên vệ sinh hả -

- ặc – Minh chết sặc với nó

- hấn là tổng giám đốc đó –

Tuy thấy nghi nghi lời anh nhưng nó quyết phải lấy lại công bằng , xin xong cái địa chỉ nó công ty hấn thẳng tiến .

- em tìm ai vậy ? – cô tiếp tân nhìn thấy cậu nhóc mặt bóng da sữa mỉm cười thân thiện .

- dạ , em tìm anh ạ ,anh em làm trong công ty này – nó ngoan ngoãn trả lời

- anh em làm bộ phận nào – cô tiếp tân vô cùng hiếu khách .

- dạ , anh cháu làm tổng giám đốc ạ -

Cô tiếp tân thì sock nặng em tổng giám đốc sao , nhưng theo cô được biết thì sếp làm gì có em trai .

-hình như em nhầm thì phải , sếp chị không có em trai –

Nó nhăn mặt

- em là em trai họ ạ -

Cô nhân viên thì à lên một tiếng, hóa ra là nhận họ hàng , cô khẽ nhìn nó khinh bỉ .

Nó nghiêng răng kèn kẹt , nhìn nó thế là có ý gì .

- em có hẹn với tổng giám đốc chưa ?-

- dạ chưa ,chị có thể gọi họ em không ?-

cô tiếp tân bấm số kết nối với thư ký tổng giám đốc , rồi quay ra nhìn nó

- xin lỗi tổng giám đốc đang bàn bạc ký hợp đồng ,không nói máy được , em có thể gọi di động cá nhân –

Nó hậm hực , quên mất chứ , nó đâu có số

- thui ạ, cảm ơn chị – nó cảm ơn rồi quay đi

- không có gì –

Trời đất sao hôm nay nó đen vậy trời

Nguyên vừa bước ra khỏi phòng hội nghị đã thấy thư ký của mình nói

- tổng giám đốc , lúc nãy có em họ đến tìm nhưng đã rời khỏi rồi –

Nguyên nhăn mày , em họ sao ?

- trợ lý , kế hoạch này giao cho cô ,xấp xếp cho ổn thỏa , tôi có việc phải đi-

- vâng thưa tổng giám đốc –

Nguyên vào văn phòng lấy đồ rồi nhanh chóng về nhà .

Chương 32: bữa tiệc sinh nhật bất ngờ

Nó mang khuôn mặt vô cùng tức giận từ công ty của Nguyên về . Vừa bước vào trong nhà đã nhìn thấy hai bậc phụ huynh đang bàn bạc gì đấy , vẻ mặt vui mừng hơn hớn .

- ba mẹ sao hôm nay về sớm vậy ? – Nó vừa thay dép , cất giày vào giá rồi tiến đến ngồi cạnh ba mẹ .

- à , công việc xong sớm nên ba mẹ về sớm nghỉ ngơi thôi –

Mẹ nó cười hiền nói .

- giấy gì vậy ạ , cho con xem được không ? – nó cố vờ lấy cái tờ giấy mẹ đang cầm , nó thấy ba mẹ cứ giấu giấu điểm điểm , chẳng lẽ có bí mật nào sao .

- không có gì , họp đồng quan trọng công ty , trẻ con không nên nhiều chuyện , mau lên phòng thay quần áo đi –

Với thái độ bí mật , che che dấu dấu của hai bậc phụ huynh càng làm nó nghi ngờ , nó không tin Bảo Anh này không thể biết .

- chẳng lẽ ba mẹ vừa đi bệnh viện về , giấy đó là giấy khám thai , là con trai hay con gái , cho con xem em mới –

Nó cố nhòai người đến cướp cái tờ giấy chứa đầy nghi ngờ kia , chuyện vui như thế sao không nói cho nó chứ , đâu phải nó không muốn có thêm em đâu .

Càng có nhiều em nó càng có nhiều người để bắt nạt chứ (chết sặc với bà này)

Nó ăn nguyên cái cốc của bố

- Đừng lo chơi nữa ,ngồi im đi , có hai đứa quý xừ như hai đứa này ba mẹ đã đủ chết , sinh nữa có mà xuống âm phủ sớm –

- thế rốt cuộc là cái gì mà ba mẹ phải giấu con -

Nó vừa xoa đầu vừa phụng phịu .

- mẹ đã bảo họp đồng quan trọng rồi mà – Mẹ nó nhăn mày khó chịu , sao cô con gái lại tinh ranh như thế chứ .

- ba mẹ không dấu được con đâu , hay ba mẹ đi viện kiểm tra thấy bệnh hiểm nghèo , định bỏ mặc hai đứa con đi du lịch cùng nhau an hưởng thời gian ngắn ngủi còn lại –

Đôi mắt nó long lanh ngấn lệ , nhưng tuyệt nhiên không rơi một giọt nước mắt nào .

- vớ vẩn , đừng khóc đừng khóc , không có chuyện đó đâu , ba mẹ không bao giờ bỏ mặc tụi con đâu , nín đi –

Vương Anh ôm con gái vào lòng vỗ về , nhìn đứa con tinh ranh Thiên Linh thờ dài

- thực ra cũng đến lúc cho hai đứa biết rồi , mẹ cũng không dấu , tháng 10 rồi , còn vài ngày nữa sinh nhật hai đứa , mẹ định tổ chức bữa tiệc nhỏ , giấy mời đã được phát rồi , ba mẹ định rằng tối nay ăn cơm thông báo cho cả hai đứa biết luôn –

Nó cười tươi không ngớt , ôm cả ba lẫn mẹ

- con yêu ba mẹ nhất trên đời –

Mẹ tát yêu vào má nó một cái

- tin được không đó ? –

- tâu nhiên ba mẹ phải tin rồi –

- ba mẹ con về rồi –

Nó vừa nói xong thì Tú cũng vào đến cửa , trông mặt Tú đến là tội .

- này , bị mấy em xinh tươi bám đuôi hả , nhìn mặt bơ phờ thế – nó cười có chút mỉa mai .

- nếu là mấy em thì đã tốt , đằng này lại la thị nờ thời hiện đại –

Nghe cái ngữ điệu ca thán cùng cái gương mặt trơ tráo nước mắt mà khiến cả nhà bật cười .

-thế thị nờ nào hả con , có đẹp bằng Bảo Anh nhà ta không vậy ?- mẹ Linh vừa cười vừa hỏi cậu khiến Bảo Anh tức nỏ đom đóm , sao tự nhiên so cô với thị nờ chứ .

-chị có xách dép cũng chẳng với được thị nờ đâu , chẳng biết đắc tội gì mà cứ đưa mình vào tầm ngắm , từng cử chỉ đều được tia trên mức báo động , con đảm bảo đi học một hơn đi tù –

Tú thả mình phịch xuống sofa

- chị đi học được quả là một thành tích kỳ vĩ , khâm phục , phâm phục – Tú chấp tay lấy nó như thánh sớ .

- hờ thế rớt cuộc là ai mà cứ như cảnh sát vậy – nó nhanh chóng hỏi , bình thườngg nó có thấy cái gì đâu .

- thì cũng tương đương cảnh sát đó , mỗi tội chuyên bắt học sinh thôi –

-à , thầy giám thị đẹp zai – nó cười phở lớ , ai chứ thầy hỏi nhà nó thì WC nữ cũng chẳng thềm bỏ qua.

- lần cuối, nhất định lần cuối , thôi con lên phòng đây ba mẹ – Tú bước đi từng bước uể oải .

Hoàng My cầm lấy rượu đỏ nhấp nháp

Liếc nhìn tấm thiệp sinh nhật bên cạnh trên bàn ,cô cười lạnh .

Bàn tay thon dài trắng mịn sờ từng đường nét trên tấm thiệp , môi cô nở một nụ cười nhạt thếch .

Đánh ánh mắt lên chiếc khung ảnh sạch sẽ không một lớp bụi , nở một nụ cười hiền dịu .

- anh à ,anh đau lắm , đúng không ? anh cô đơn , lạnh buốt phải không ? . Anh nhìn xem , một bữa tiệc vui , trò vui này chỉ làm con tim em bị bóp nghẹn , đau lắm , buốt lắm , tất cả như những mảnh thủy tinh vụn nó đâm sâu vào trái tim em rỉ máu ...-

Hoàng My nghiêng ly rượu ,từng giọt rượu nhỏ tí tách xuống tấm thiệp đẹp đẽ , Hoàng My cười , cười trên nỗi đau giằng xé .

- sinh nhật vui vẻ -

- hơ , cũng được mời tham gia bữa tiệc này hả , năm nay nhà họ Vũ cũng tổ chức lớn nha – Dương nhìn tấm thiệp hồng trên bàn làm việc của thằng bạn .

- thằng chết tiệt Thiên Minh quảng cho tao , mời đi sinh nhật em nó , mày quảng cho tao vào thùng rác hộ cái –

Thấy vẻ mặt tức giận của thằng bạn , Dương cũng chỉ cười .

Bản thân cậu cũng nhận được một cái , nhưng vứt xó nào cậu cũng chưa động đến .

- vẫn tức đến thế à , tao thấy thú vị và ...có chút gì đó rất đáng yêu – Dương cười cười xoa xoa chóp mũi .

- biến đi trước khi tao đá mày ra khỏi đây – mặt hắn càng ngày càng đen .

Dương vẫn cười cười đưa chiếc thiệp lên , nhẹ nhàng mở tấm thiệp .

Điều đập vào mắt khiến nụ cười cậu cứng ngắt , rất nhanh cậu lấy lại được nụ cười .

- mày chắc không đi chứ , bữa tiệc này có rất nhiều điều thú vị , bỏ nờ sẽ tiếc cả đời đấy –

Hắn cảm thấy bức mình với thằng bạn cứ đứng lải nhải từ nãy

- không đi là không đi -

- thật tiếc , ông trời muốn hành hạ mày cả đời rồi –

Nghe thằng bạn nói hắn chột ngắc đầu lên

- mây nói vậy là sao –

- một bữa tiệc chứa đựng cái bí mật về người luôn khiến mây bức bối , nếu muốn biết thì hãy đến đó –

- – rốt cuộc mây có ý gì –

Hắn muốn đâm chết thằng bạn , công việc đã khiến cậu bù đầu rồi mà thằng bạn lại còn tố cáo cho hắn hàng đồng rắc rối .

- tao chẳng có ý gì cả , đi hay không là tùy mây , kéo sau này hối hận –

Dương cầm tấm thiệp ném thẳng vào thùng rác rồi ra khỏi phòng , để thằng bạn thân đứng mình ngẩn ngơ .

- mẹ ơi mặc váy sao , không mặc được đồ con trai à , đồ của thằng Tú đẹp thế kia cơ mà – nó phụng phịu nhìn cái váy trên tay mẹ .

-con bé này , váy đẹp thế này cơ mà , đích thân hai bà của con đi chọn đấy , đừng phụ lòng của hai bà chứ .-

Mặt nó xị xuống

- thôi nào , sinh nhật phải vui lên chứ -

Mặt nó bỗng nhiên sáng bừng .

- mẹ ơi , hay con là thằng Tú còn cho thằng Tú là con nhá –

Nó vừa nói xong liền lỉnh ngay cái gối của mẹ

- vớ vẩn , thay đồ rồi để người ta trang điểm , đừng có dờ dờ với mẹ -

Bị lôi đi một cách vô cùng phũ phàng ., nó thầm than trời oán đất .

Hắn cảm thấy vô cùng ngột ngạt , chẳng hiểu sao bỗng nhiên hắn muốn đi , vì tò mò sao ? thế nào cũng được vì giờ hắn ở đây rồi .

- vui lên anh bạn ,sinh nhật người ta mà vác cái khuôn mặt đưa đám thế à ,xui cả kiếp – Dương huých vai thằng bạn .

- thằng Minh có về hôm nay bạn bự -

Hắn chuyển nhanh chủ đề , nhìn thằng Minh vất vả chạy chỗ này chạy chỗ kia , bản thân hắn cũng thấy toát mồ hôi thay .

- anh bạn cố đợi đi sẽ có bất ngờ cho chú – Dương nhìn hắn cười , nâng lên ly rượu vang

Cảm thấy ồn ào khiến hắn khó chịu , mấy cô tiểu thư cứ nhìn nhìn chỉ chỉ hắn khiến hắn khó chịu , nhiều cô khiếm nhã còn cố tình ra vẻ văn hóa .

Hắn chỉ muốn một cuộc đá máy con đĩa này đi thật xa thôi .

- ôi , con gái của mẹ đẹp thật , trông như thiên thần vậy đó – mẹ nó ôm nó vào lòng cười hạnh phúc .

- hình như hơi quá trẻ con – nó nhăn mày khó chịu.

- con nhóc này, con lớn chắc , thôi ra chào ông bà đi –

Nó nhìn mình từ trên xuống , đầu tiên là mái tóc giả mây vàng xoắn sóng lớn , được điểm bằng chiếc nơ to màu hồng đáng yêu , khuôn mặt bình thường tuy không phải trắng muốt nhưng điểm thêm chút phấn vào thì kỳ thực thêm phần đáng yêu .

Chiếc váy trắng với họa tiết là những tấm vải gien . chân váy phồng ra dài trên gối , cộng thêm chiếc giày thủy tinh rực rỡ lấp lánh của mẹ nó .

Thực nhìn nó chẳng khác gì một cô công chúa đẹp tuyệt.

Bước ra khỏi phòng trang điểm , bỏ nhào đến ôm ông bà

- ôi baby ta nhớ con quá , sao chẳng chịu thăm ta gì cả con bé này –

- hi bà à , con nhớ bà nội , bà ngoại lắm lắm luôn ý , hi cả ông nội ông ngoại nữa – nó hôn lên má mỗi người một cái .

- con ranh ma này ,rất biết lấy lòng người khác – bà ngoại mắng yêu nó khiến nó càng cười .

- nào đến giờ rồi , chúng ta bắt đầu mở màn nào – mẹ giục cả nhà tiến ra khán đài chính .

- mời tất cả quý vị khách mời hướng về khán đài chính để chuẩn bị cho sự kiện quan trọng nhất bữa tiệc ngày hôm nay – tiếng người dẫn chương trình vang lên .

Mọi người cùng nhau hướng về khán đài , đèn khán đài bật sáng .

- lẽ chẳng đi đâu vậy , khán đài kia cơ mà – Dương chi về phía khán đài .

- ở đây chẳng có gì thú vị mà nhìn , vô vị – tuy nói thế nhưng hấn cũng từ từ quay lại .

Hấn dường như đứng ngây ngốc trước cái mà hấn đang nhìn thấy

Dòng chữ lớn mang nội dung CHÚC MỪNG SINH NHẬT BẢO ANH – ANH TÚ 16 TUỔI

Hấn dường như chết đứng , những cái tên suốt ngày quanh quẩn trong đầu hấn đều xuất hiện ở trên kia , BẢO , ANH ANH , TÚ , ba cái tên làm mưa làm gió trong đầu hấn .

Giờ thì hấn đã rõ , đó là hai con người

Nhìn vào hai tấm ảnh lớn với khuôn mặt giống nhau đến từng mm , chỉ khác một người là con gái một người là con trai , một người tóc dài một người tóc ngắn .

Đầu hấn giờ lại rối như tơ vò .

-mời hai nhân vật chính lên sân khấu –

Từ hai cánh gà của sân khấu , nó cùng Tú bước lên , một người lịch lãm trong bộ vest cách điệu , một người xinh đẹp như công chúa trong bộ váy đáng yêu .

Cả hai đều lấp lánh trong ánh đèn

Từ bên cánh gà , một chiếc báng gatô 5 tầng được từ từ đẩy ra

Mỗi tầng là 16 ngọn nến cháy hùng hực .

Ánh đèn tắt cả vụt tắt , chỉ còn lại ánh nến lung linh lan tỏa xung quanh .

Bài hát “chúc mừng sinh nhật” được ngân vang

Nhìn hai gương mặt rạng rỡ vui mừng , chấp tay nguyện ước

Kết thúc bài hát ,cả hai chị em đồng loạt tiến lên thổi tắt nến ,ánh đèn điện vụt lên .

Chàng pháo tay đồng loạt vang lên rộn rã .

Hai chị em cùng nhau cắt bánh với nụ cười tươi tắn nhất .

- đứng ngẩn ngơ thế , bị em đó hút hồn rồi à – Dương cười cười , hấn thừa biết thằng bạn bị làm sao .

Hấn hậm hực khó chịu , sao thằng này cứ thích chọc hấn thế , hấn chán nản bước ra ngoài , ở đây ngọt ngào khó chịu quá , tim hấn đập thình thịch , lòng hấn rối loạn .

Đang lang thang thì bỗng nhiên hấn nhìn thấy cảnh tượng lạ mắt , chẳng hiểu tại sao bỗng nhiên hấn lại tò mò .

Đứng núp sau một cái cây hấn nhìn về hướng có con người đang ngồi trên bãi cỏ .

- haizz.. chết mất thôi , may chón nhanh không chắc bị họ đè chết , ui đau quá –

Nó ngồi trên bãi cỏ xoa xoa chân , chân váy của nó cũng bị những giọt sương đọng trên cỏ làm ẩm , còn dính thêm một chút dơ .

- lúc nghe ba mẹ tổ chức sinh nhật thì xướng thẻ , háo hức đến ngày , giờ thì sao đây , chết không có chỗ chuồn , thà rằng cứ như mấy năm trước ở nhà ăn uống nhận quà sinh nhật còn hơn , nếu tính ra thì hôm nay lỗ nặng – Nó thở dài , vừa bóp chân vừa thăm mắng .

Hắn thấy thật buồn cười , cái cô nhóc này làm mưa làm gió trong đầu hắn bao lâu nay, nhìn cái dáng ngồi trên cỏ đúng là không cười không được .

Hắn nghe thấy tiếng bước chân liền quay lại .

Một cô gái xinh đẹp với chiếc đầm màu tím , gương mặt thoảng chút có gì lạnh lùng , kiêu kỳ .

Tiếng giấy cao gót cộp cộp trên mặt đất , có lẽ cô ấy đi hóng mát hoặc cũng có thể đang rời bữa tiệc .

Cô gái váy tím đi xa thì bỗng nhiên tiếng kêu vang lên khiến hắn giật mình nhìn lại .

- Hoàng My –

Hắn thấy gương mặt ngờ ngàng của con người ngồi trên cỏ.

Cô nhóc bật dậy cố gắng chạy theo cô gái váy tím vừa nãy .

- Hoàng My –

Nó cứ đuổi , đến cả khi cô gái đó bước lên chiếc xe sang trọng thì nó vẫn đuổi .

Chiếc xe lăn bánh , nó vẫn chạy theo .

Hắn bắt ngờ vô cùng , cũng tò mò đi đến .

Xa xa hắn nhìn thấy một cô bé , cô chạy theo chiếc ô tô đã dần khuất tầm nhìn , cô vẫn kiên quyết đuổi theo cho dù đã ngã vài lần , ngã cô lại đứng dậy cứ như vậy .

Mỗi lần cô bé ngã , hắn bỗng thấy xót xa đau nhói , kiên cường , hắn thấy nó thật kiên cường , lần đầu tiên hắn gặp nó cũng thế , chú ý ngay từ cái nhìn đầu tiên .

Hắn chạy theo nó , từng xải chân thật nhanh , đuổi theo thế là đủ , hắn kéo nó lại , không cho nó đuổi theo tiếp nữa , đuổi không kịp nhờ đâu lại lạc đường .

Nó cố vùng ra khỏi tay hắn để chạy tiếp , không thể , nó không thể để mất dấu con người đó nữa , nó muốn gặp cô gái ấy .

Dưới sự quyết liệt của nó , hắn phải ghi chặt nó trong cánh tay , ôm chặt nó trong lòng , quá đủ rồi , đừng đuổi theo những thứ xa vời nữa , nó chỉ gây ra cho mình những nỗi đau thôi .

- cô điên à , chân đã bết máu vẫn còn muốn đuổi theo sao , cô định thi chạy maratong với ô tô à – hắn hét vào tai nó , khiến tai nó ù ù .

Nó vừa thờ hồn hên vừa lắc đầu

- không được , tôi phải đuổi bằng được , tôi không thể bỏ cuộc –

Hắn vẫn ghi chặt nó trong lòng , sao cô nhóc cứng đầu thế .

Vừa nghĩ xong hắn lại thấy mình ngu , nó mà không cứng đầu thì suốt thời gian qua cậu đã không khổ thế này , không làm trò cười cho mọi người .

Bữa tiệc này đúng là nhiều bất ngờ với cậu

Nó ở trong lòng hắn run cầm cập , nó giờ thật yếu đuối , nó sợ , rất sợ , cô ấy đã về , đã về rồi .

Hắn nhìn người con gái trong lòng , toàn thân cô run cầm cập nhưng tuyệt nhiên không khóc

Hai người đứng như vậy một lúc , đợi cho nó bình tĩnh lại .

- cô ổn chưa ? tôi đưa cô về bữa tiệc , còn băng vết thương cho cô nữa –

Nó lắc đầu

- tôi không muốn về bữa tiệc –

Hắn hơi khó hiểu nhưng cũng chẳng tiện hỏi , đành đưa ra chủ ý

- trên xe tôi có bông băng , hay ra đó tôi băng cho cô –

Nó không nói gì chỉ gật đầu .

Lúc này thì chạy hăng thế mà giờ cứ như con què ý , cứ lê từng bước nhỏ , mặt lại nhăn nhó .

- thôi lên tôi công , thế này có một mới đến –

Nó cũng chẳng ngần ngại hay tỏ ra e ngại , trèo luôn lên lưng hắn .

Trên quãng đường vắng , chỉ có hai con người , họ im lặng như để cảm nhận , cảm nhận chút gì đó ấm áp .

- á đau, định làm cho vết thương tôi toác luôn ra à –

cái kiểu nói chuyện này thừa để hắn biết nó đã ổn .

- biết đau mà này hăng thế , chạy nữa chắc cô què luôn , công nhận giày cao cô cũng bền , không gãy để cũng lạ – hắn nhìn đôi giày thủy tinh mỏng manh bên cạnh.

-chuyện , hàng hiếm mà – Nó cười tươi vênh mặt lên .

-á đau , không biết băng thì thôi , kệ xác nó , càng băng càng đau – nó hét âm lên

-im ,tại cô cứ lo Choi không ngồi im chứ , sắp xong rồi –

Nó lườm hắn nhưng cũng ngồi im .

- xong rồi – hắn vui vẻ với thành quả của mình .

- ok , xong rồi chúng ta đi ăn – nó vui vẻ vỗ tay mà khiến hắn đơ .

- tôi nói chúng ta đi ăn bao giờ , cô phải quay lại bữa tiệc nữa chứ – hắn ngạc nhiên

- đói thì phải đi ăn chứ , thôi nếu không thích thì tôi tự đi vậy , chẳng giám làm phiền – Nó bừu môi rồi bước đi .

Hắn nhanh chóng kéo nó lại .

- thôi , để tôi đưa đi , nhìn bộ dạng cô thế này người ta tưởng ăn mày –

Nó mặc kệ hắn xò xiên liền trèo luôn lên xe .

Hắn cũng vào xe rồi chậm rãi đưa xe ra khỏi bãi đỗ .

Hắn tá hỏa khi nhìn qua gương , người con gái ngồi ghế sau đang làm gì thế này , định cời vấy sao , hắn bắt ngò hét lên

- cô bệnh hả ,sao định lột đồ ở đây , không biết ngại hả – hắn dường như khuôn mặt đỏ lên , nó đâu có mang đồ đâu mà thay .

Nó vẫn bình thản

- vấy là của tôi , cời hay không là vấn đề của tôi , tôi còn chẳng ngại thì anh ngại cái gì –

Hắn bó tay với nó thật , con gái hay con trai vậy trời , chẳng lẽ nó không sợ hắn , hay nó có ý đồ gì với hắn nhỉ .

- này đừng nghĩ linh tinh , đừng nhìn để tôi cời đồ -

Nghe nó nói hắn đỏ mặt , tập trung lái xe không dám nhìn ngó đi chỗ khác .

- haizz sao rắc rối vậy , bà đúng là chả có mắt thẩm mỹ gì , vấy tẹt thế này mà cũng mua , cời mãi mới ra , oa thỏa mái thật , mát hơn nhiều –

Càng nghe nó nói hắn càng đỏ mặt .

Hắn bỗng thấy chiếc váy được vút lên ghé lái phụ , rồi thì đến chiếc nơ to , rồi một bộ tóc giả .

Khẽ nuốt khan một tiếng , hắn gặp quỷ sao .

- oa , ghé sau nằm cũng thoải mái đúng là xe sịn –

Hắn nghĩ chắc giờ nó đang nằm kên ở phía sau ,hắn tưởng tượng mà bất giác nóng bừng cả người .

- ê có khăn tay không mượn cái – Nó bỗng gọi , hấn không giảm quay lại , chỉ mò vào túi lấy cho nó khăn tay của mình .

Nó nhìn thấy dáng vẻ của hấn thì cười nghiêng ngả .

- này , cần gì căng thẳng thế , yên tâm tôi không phải sắc nữ -

Vừa nói nó vừa lấy khăn tay lau mặt .

- ê ê dừng đi , ăn quán kia kìa , đi đi rẽ sang đó đi – .

Nó rồi rít,hấn đánh mắt sang bên đường thấy một quán ăn nhanh nhỏ , hấn cũng làm theo lời nó .

“ bộ cô ta định như thế xuống ngồi ăn sao” hấn mặt nhăn nhó khó chịu .

Đang mãi nghĩ ngợi thì đã thấy có người gõ cửa cạnh hấn .

Hấn quay sang bắt ngờ , nó đã xuống xe từ hồi nào , đang đứng ngoài gọi hấn xuống .

Hấn đánh mắt từ trên xuống dưới nó , một chiếc áo ren màu trắng , cùng với chiếc quần màu trắng dài trên gối một tí , không đui gầy mà đi chân trần .

Hấn liền hiểu ra vấn đề , nó đâu có mặc không váy .

Càng nghĩ hấn lại càng tức , nó dám chơi hấn một vỏ .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: bắt đầu cho một tình yêu

Cả hai bước vào quán tìm cho mình một chỗ ngồi ưng ý , nó bận rộn với cái menu còn hấn chỉ biết ngẩn tò te nhìn . Bỗng hấn thấy chiếc vòng cổ của nó , sao lại giống của hấn đến vậy .

Hấn nghĩ trên đời này vật giống nhau thì nhiều , muốn sản xuất bao nhiêu đồ trang sức như này trả được

- vòng cổ cô mua lâu chưa ?- tầm mắt nó dời khỏi menu quay ra nhìn chiếc vòng .

-cũng không lâu , đẹp không ? – nó dơ lên khoe với hấn khuôn mặt lộ rõ vẻ mong đợi .

hấn không nói gì chỉ gật đầu

thấy hấn gật đầu nó càng được đà khoe

- chuyện , vòng hàng độc mà , chỉ có 2.....- nói đến đây bỗng nó cứng họng .

Nó chợt nhớ ra hấn cũng có một cái , đúng hôm nó mua chiếc này mà .

- anh cũng có một cái đúng không ? – nó hỏi hấn cũng bất ngờ .

- sao cô biết ? –

hấn đưa tay kéo chiếc vòng từ áo ra .

Nhìn thật lâu hai chiếc vòng , hóa ra hai chiếc vòng là một đôi , hấn bất ngờ còn nó thì vẫn bình thường , ngay từ đầu lúc mua nó đã biết hai chiếc vòng là một đôi mà , nhưng nó chẳng ngờ hai chiếc vòng có ngày trùng phùng .

- là một đôi – hấn chợt thốt lên

nó cũng gật gù

- là một đôi độc nhất vô nhị trên đời –

Khó hiểu , độc nhất vô nhị sao .

nó được đà cười ha hả trước cái mặt đần đần

- nhìn cái mặt ***** này là biết anh không biết gì rồi , anh chưa được nghe truyền thuyết về hai chiếc bùa cổ này sao , hàng độc đó , chỉ có một đôi này trên đời thôi –

Càng nghe nó nói hần càng thấy mù mờ

- thôi anh cứ từ từ tìm hiểu , à mà mạng điện thoại không tôi mượn –

Nó xèo tay ra trước mặt chờ đợi hành động của người đối diện

Hần cũng vô tư đưa điện thoại cho nó

- hỏi thật nhá , điện thoại còn tiền hay không? – nó hỏi mà làm mặt hần đen xì .

Nó thăm cười xua tay nói

- tôi đùa đó , nhân viên vệ sinh lương chắc cũng đủ nạp điện thoại -

Nhanh nhẩu bấm số mà nó ngó lơ cái mặt càng lúc càng đen .

- alô , cậu Zin đẹp trai hả – nghe nó nói mà hần sặc nước ho xù xụ .

- ờ , không nhận ra con à , Bảo Anh xinh gái , dễ thương cute nè –

-khụ khụ – hần thực là chết ngập nước .

-cháu đang đi ăn com từ thiện , nhưng mỗi tội đi với người dọn vệ sinh sợ anh ta không đủ tiền trả , lại cầm cháu đây thì chết , cậu đến quán xx cứu cháu nhé –

- hoho – giờ thì hần chìm trong biển nước thật rồi .

Cậu nó chẳng nói thêm gì đã dập máy .

Nó tâm trạng vui vẻ quay ra thì thấy mặt hần xám ngoét .

- hờ , bộ bệnh hả , cần nhờ người đi mua thuốc cho không ? –

Chẳng để hần trả lời nó lại cầm điện thoại của hần gọi

- alo cậu à , tiện đường mua cho cháu thuốc xử lý hậu quả cấp tốc nhá , đang cần dùng khẩn cấp cậu ạ -

Lần này là đến lượt nó cúp trước , có đi phải có lại chứ .

Hần thì thật sự không đỡ nổi với nó

Vừa ăn vừa lườm nó trong vòng 15 phút đã thấy một chàng thanh niên cao ráo trắng trẻo tây tây chạy xồng xộc vào .

- a, cậu đến rồi – nó vui mừng nhảy cẫng .

Chưa kịp nói thêm nó đã bị cậu túm hỏi dáo dít .

- cấp tốc làm gì ,cháu làm sao –

Vừa hỏi Zin vừa quay qua nhìn Nguyên với ánh mắt rục rủa

- có phải thằng này không ? – đôi mắt Zin long xòng xọc .

nó vẫn vô tư gật đầu vâng ngọt sớt .

hần thì đứt mạch máu tại chỗ , cô ta định gài bẫy hần à .

Zin dường như điên loạn đến túm cổ áo hần mắng

- thằng khốn , mày làm gì cháu tao ,tao không giết mày không được –

Nó thấy cậu mình xông vào định đánh hấn thì cuống cuống ngăn .

- cậu làm gì vậy , đừng đánh anh ấy mà , anh ấy đâu có lỗi –

Zin mắt đỏ au quay ra nhìn cô cháu gái , đến giờ này mà vẫn khăng khăng bao che cho cái thằng này sao .

- mày còn bênh nó, nó làm mày ra nông nổi này không thể tha được –

Nó ngăn người , cậu hình như hiểu sai vấn đề .

- ề cậu , từ từ , nói chuyện thôi , đừng thế đừng thế -

Con điên tiết của Zin cũng chưa giảm , nhưng cũng nhận thấy mình lỗ mắng quá , người trong quán và cả ngoài cũng đang nhìn .

Zin ngồi xuống ghế cạnh

- hai đứa giải thích cho cậu – vừa nói cậu vừa vớt túi thuốc tránh thai lên bàn .

Zin nhìn thẳng con trai trước mặt đánh giá :

Khuôn mặt cũng sáng sủa đẹp trai , vóc dáng cân đối , ăn mặc lịch sự nhưng bản chất thì bỉ ổi

Nó thấy thuốc thì mừng , vội lấy nước rồi hai viên thuốc đưa vào tay hấn

- uống đi nhanh lên , trông mặt tím tái lắm rồi đây –

Cả Nguyên và Zin muốn té ghế ,, cái quái quỷ gì đây .

Hai cậu quay ra nhìn nhau cười méo mặt , tất cả sự việc đều ra từ cái con người trước mặt .

hấn quảng luôn viên thuốc đi , tiếp tục ăn phần ăn của mình , Zin cũng chán nản gọi một suất, bơ ngay đứa cháu gái .

Nó tức nghẹn , đem hết bực tức chửi vào phần ăn của mình , này thì dám bơ nó

Nguyên cùng Zin bắt đầu trao đổi qua lại ,hoàn toàn coi nó là không khí , hai người nói linh ta linh tính khiến nó chẳng hiểu .

- này hai người đang bàn nhau chuyển lên sao hóa ở hả -

Chán nản với cách ăn nói của cô cháu gái thân thương , Zin quay qua gõ nó một cái

-con nhỏ này chúa gây chuyện , yêu con bé này là vất vả lắm đấy , tôi thông cảm , có gì khúc mắc hai đứa thì gọi cho tôi , tôi sẵn sàng làm thiên sứ gỡ giải tình yêu , tôi rất khâm phục cậu vì có một can đảm rất lớn –

Zin cười cười nói nói với hấn , ra điều thông cảm vì đã rước một cục nợ , cậu rời khỏi quán mặc kệ đứa cháu .

hấn thì càng ngày càng thộn mặt ra .

- hơ bỏ đi thật à – nó nhìn theo cậu cười méo mó

- giờ thì tôi lại được rõ thêm một bậc nguy hiểm nữa của cô –

Nó bừa môi , nguy hiểm nó có thừa

Ăn xong , nó cùng hấn quyết định đi dạo .

Hai người đi bên cạnh nhau mà chỉ yên lặng , hấn thấy lạ , người như nó mà cũng có lúc có khoảng lặng cho mình sao .

Ngồi xuống bãi cỏ xanh mát ngắm sao , nó nhìn lên bầu trời mà cười vui

- tại sao cô lại cắt tóc ngắn –

- thích – nó trả lời chỉ một từ đơn giản nhưng lại làm người đối diện có một chút khó chịu.

- điều cô nói thích tôi có phải là thật không ? – hấn đột nhiên hỏi vấn đề này , hấn đã suy nghĩ điều này rất nhiều lần

Nó quay sang hấn nhèn miệng cười

- nếu tôi nói phải , anh sẽ làm người yêu tôi chứ ? –

Tim hấn bỗng đập mạnh .

-cô lại bắt tôi –

Nó không trả lời , không lắc đầu mà cũng chẳng gật đầu , chỉ cười , nụ cười trong cái vẻ mặt suy tư .

- cô có em trai hay anh trai –

nó vẫn nhìn vào những ngôi sao

- chị em tôi sinh ra giống nhau như đúc , ba mẹ tôi còn nhầm hướng hồ là người khác , vậy nên họ nhầm tôi cũng chẳng thấy buồn cười –

hấn phải công nhận , hai chị em vô cùng giống nhau

- thế rốt cuộc cô tên là gì –

Nó bất chợt quay lại ,nghi ngờ

- tôi tưởng anh biết rồi –

Hấn lắc đầu , nó lại cười , nó luôn cười như vậy .

- anh chắc rối lắm khi cứ luẩn quẩn quanh vài cái tên mà anh nghĩ là một người –

Gật đầu là thứ mà hấn có thể làm lúc này , nó nói hoàn toàn đúng

- tôi là Bảo Anh , nhớ kỹ nhé –

- vậy ra Tú là em trai cô , cô học trường nào ? tôi luôn bị đau đầu vì những lúc đụng độ với chị em cô –

nó cười ha hả sáng khoái vô cùng .

- tôi học Nguyễn Siêu ,những lần đụng độ cãi nhau với anh đều là tôi , em trai tôi rất hâm mộ anh , gặp anh nó luôn tỏ ra kính cẩn , còn tôi thì ngược lại –

Chỉ óc hấn như được khai thông , cái đầu hời to ùng như được gỡ xuống một nửa .

- anh cũng chơi ác thật ,cọ WC trong một tháng , haha đáng tiếc người lãnh hậu quả không phải tôi , anh đang trả thù một người vô tội đó –

Hấn nghĩ chắc chắn mình phải rút lại cái lệnh đó , trả thù không đúng làm hại người vô tội , hấn không vô tình đến thế đâu .

Hấn muốn trả thù nó ư , hấn biết chưa lần nào thành công cả , hấn như con búp bê trong tay nó , cứ bị nó xoay mòng mòng .

Cả hai đang im lặng , bỗng nó lại lên tiếng chấm dứt sự im lặng đó bằng một câu xanh rờn.

- làm người yêu tôi đi –

Hấn bỗng thộn mặt ,không tiêu hóa hết được lời nó nói

- chẳng lăng mạn gì –

Nó nhăn mày nhìn hấn

- lăng mạn ,hóa ra lần trước không đồng ý là do không lăng mạn , được vậy để lần sau –

Hấn nghi ngờ , một con người mới đây còn bốn cột mà giờ có thể nghiêm túc sao , hấn không tin đâu .

- cô định đặt bắt tôi sao –

Hấn nhận được cái lắc đầu từ nó

- là tôi nói thật , làm người yêu tôi đi –

Đầu hấn giờ đây như mớ bòng bong ,tim hấn đập liên hồi .

- vì sao cô lại muốn tôi làm người yêu cô , vì cô yêu tôi sao ?–

- tiền – Một lời nói vô cùng thẳng thắn

hắn cười , nụ cười thật buồn , tiền ư , chẳng lẽ con gái ai cũng yêu bằng thứ đấy .

-tiền , yêu tôi cô sẽ chẳng lấy được của tôi một xu – giọng hắn có vẻ đánh lại pha thêm chút giận giữ .

Tiền đâu là tất cả

Nó lại lắc đầu

- tôi không lấy tiền của anh cũng chẳng cần tiền của anh , tôi chỉ cần cái danh người yêu anh thôi –

Hắn càng nghe nó nói lại càng mờ mịt

- nếu tôi không đồng ý –

Nó thở dài đứng dậy buông lại một câu , chẳng buồn cũng chẳng đau sót

- thế cũng đành chịu –

nhìn dáng đi chậm rãi bất cần , hắn cảm thấy khó chịu

- tôi đồng ý –

Bước chân của nó bỗng dừng lại , nó nghe nhầm chăng

-với điều kiện – tiếng hắn vẫn vọng từ phía sau lưng cô , cô không quay lại vẫn đứng đó chờ đợi

- trở về thân phận con gái , chuyển qua trường tôi –

Nó ngẫm nghĩ một lúc rồi gật đầu

-được –

- thứ 2 , làm đúng chức trách cả một người yêu mẫu mực –

Một ngày mà hắn bị cô chọc tức vài lần thì có thể hắn sẽ vĩnh dự được nằm quan tài sớm

- được – Nó trả lời rất dứt khoát , không do dự

- thứ 3 , người kết thúc sẽ là tôi –

Riêng điều này khiến nó phải suy nghĩ , nếu nó muốn kết thúc , chẳng ai níu kéo được .

-được –

- giao dịch thành công –

Nó không trả lời , tiếp tục bước đi , việc làm của nó có đúng không ? nó có quyết định quá vội vàng không ?

Điều đó hãy để thời gian trả lời họ .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Một ngày buồn

Bầu trời tờ mờ sáng , đem những ánh sáng đục đục ảo ảo bao quanh thế giới , trời còn lất phất vài hạt mưa . Những tiếng lộp ...độp phát ra trên những tấm tôn lạnh như những bản nhạc nhộn nhịp chào mừng buổi sáng .

Nở một nụ cười tươi , nó đưa tay hứng những hạt mưa buổi sớm tinh sương , cảm nhận cái mát lạnh ở lòng bàn tay .

- chào buổi sáng , hôm nay mi rất đẹp –

Sốc ba lô lên vai , chỉnh lại trang phục chỉnh tề , hôm nay nó sẽ là một đứa học sinh ngoan trường Nguyễn Siêu ngày cuối cùng nhé

.

Trong cái buổi sáng mưa phùn trắng đục ấy , một cậu nhóc khoách balô đen , trên tay cầm một chiếc ô màu sữa , thong thả sải những bước chân đến trường , ngôi trường chẳng gần bao lâu nhưng cũng là kỷ niệm , rồi nó sẽ quay lại , nó chỉ bắt đắ dĩ phải chuyển sang trường kia thôi .

Bầu trời ngày càng sáng dần , không còn cái quang cảnh đục áo nữa , đường phố trời mưa nhưng cũng vô cùng tấp lậ , xa xa thỉnh thoảng nó thấy những vệt sáng .

Ngước đôi mắt nhìn cổng trường , đã bao giờ nó nhìn nơi này kĩ như vậy , hay lúc nào cũng chỉ cuống cuống cuống cuống , nhiều lúc nó thấy chính mình đã tự bỏ đi những khoảnh khắc tuyệt vời , những hạnh phúc nhỏ nhoi bình dị trong cuộc sống hàng ngày .

Đâu cần tìm kiếm , đâu cần khám phá hay đuổi bắt , nó ở ngay đây , ở quanh chúng ta .

Đi bộ tâm trạng nó thoải mái hơn đi xe đạp điện rất nhiều , nhưng tội mỗi nó lại thấy mỏi chân , sự vật đúng là vậy luôn có hai mặt bất ngờ .

Đỡ tay trên nắm đấm cửa , nó chẳng biết có nên mở không , ngày đầu đến lớp nó đã gây sự , bỗng nó thấy thật nhớ thầy giám thị .

Nhanh chóng để chiếc cặp xuống chỗ của mình , nó chạy ngay đến phòng giám thị .

Nó thất vọng tràn trề , cửa phòng vẫn khóa , chắc thầy chưa đến.

Với tâm trạng thất vọng nó kéo lê về lớp , ngồi chống cằm suy nghĩ lại những kỷ niệm đã qua .

Các bạn trong lớp cũng dần dần đến đủ , ai bước vào lớp cũng thấy bất ngờ , lần đầu tiên người ta thấy cậu học trò Bảo Anh quậy phá nhất trường lại có ngày ngoan lạ thường .

Đi học sớm , lại ngồi ngoan ngoãn một chỗ chứ không nhảy tí tách như mọi khi , ai cũng thấy lạ , thắc mắc thử hỏi đây có phải mơ không ?

Nhìn các bạn trong lớp đã đến gần hết , cô bạn Ngân ngồi cùng bàn với nó hôm nay lại chưa đến , nó đoán giờ thầy giám thị cũng phải đến rồi chứ , thầy gương mẫu lắm mà .

Tâm trạng nó bỗng vui vẻ lạ thường , nhanh nhẩu chạy ngay xuống phòng giám thị , đi rồi chắc nó sẽ nhớ thầy giám thị lắm .

Đứng trước phòng giám thị nó như một đứa trẻ con bị lấy đi món đồ mình ưa thích , thầy chưa đến , cửa phòng vẫn đóng , nó tự hỏi một người quy tắc như thầy mà cũng đi muộn sao .

-em có việc gì tìm thầy Định à , ô hóa ra là cậu học trò quậy phá của thầy Định đây –

Một thầy giáo đi ngang qua , thấy nó đứng ngẩn tò te ở cửa liền hỏi , thấy nó thầy cũng hơi ngạc nhiên , còn cười trêu nó .

Nó bất ngờ nhưng cũng nhanh chóng đáp

- dạ vâng ạ , nhưng hình như thầy chưa đến ạ -

Thầy giáo liền cười với nó .

- thầy hôm nay không đến đâu , thầy Định phải nằm viện vì đau dạ dày , có lẽ phải mất vài tuần mới đi làm được – Nghe thầy nói mà nó thấy buồn , nó nghĩ một hôm làm sinh nhật mà thầy lại bị đau dạ dày sao .

Ngày nó vui nhất là ngày thầy đau nhất sao , đúng là thầy giám thị mới học sinh , chẳng bao giờ đứng trên cùng chiến tuyến .

- dạ , thầy có biết thầy ấy nằm viện nào không ạ , em định tan học đi thăm thầy –

Thấy nó có lòng như vậy , thầy giáo cũng vui vẻ cho địa chỉ , cầm tờ địa chỉ trên tay mà nó thấy lòng bỗng nhốn nháo .

Về đến lớp nó đã thấy cô bạn Ngân , Ngân vui vẻ chào nó .

Nó về chỗ mở cặp lấy một món quà được gói trong hộp cẩn thận .

- tặng cậu nè –

Nó chìa hộp quà trước vẻ mặt ngạc nhiên của cô bạn .

Ngân bỗng đỏ mặt , e dè nhận món quà từ nó

- cảm ơn cậu –

Nó cười xòa , vô cùng vui vẻ

- hi , cậu rất dễ thương , cậu cùng kỉ niệm mãi ở trong tim tớ , giờ tớ có việc cậu giúp tớ nhé –

Vừa nói nó vừa nhanh tay lấy cặp , muốn làm học sinh ngoan một ngày mà cũng không được

Ngân vẫn đỏ mặt cúi đầu không dám nhìn thẳng vào mặt nó , chỉ nhỏ nhẹ ừ một tiếng .

Ra khỏi trường nó liền kiếm một chiếc taxi đến theo địa chỉ được cho

Lần mò trong bệnh viện một hồi , cuối cùng nó cũng tìm được cái phòng số 232 mà thầy Đinh đang điều trị .

Mở cửa bước vào , nó thấy ở đây vô cùng trật tự , nhiều giường còn phải nằm ghép với nhau .

Nhìn quanh một hồi nó liền thấy thầy đang ngồi ở chiếc giường cuối cùng nói chuyện với một người phụ nữ.

- em chào thầy , cháu chào cô –

Nó nhanh nhẹn tiến lại , thấy nó thầy cũng bất ngờ không kém , sao nó lại ở đây ?

- Bảo Anh em lại chốn học sao , không có thầy quản là em lại hư rồi –

Nghe thấy thầy nói những câu này , nó bỗng thấy thối , nó đã quá nghịch thì phải .

- Anh này , cháu nó lễ phép thế này hư gì – Người phụ nữ cười tươi , tuy mặt nhiều vết chân chim nhưng nó thấy mặt bà rất hiền và nhẹ nhàng .

Nó chỉ biết cười , nó cũng có lúc ngoan chứ bộ .

- thầy thế nào rồi ạ -

Vừa nói xong nó liền thấy choang váng , cái gì thế kia ? thầy đang cười , lần đầu tiên nó thấy thầy cười cứ không phải về mặt nhăn nhó khó coi .

Nó không ngờ thầy cũng có lúc hiền đến vậy .

Vợ thầy đi ra ngoài hình như để mua gì đó , nó cùng thầy ngồi trò chuyện , đây cũng là lần đầu tiên hai thầy trò thoải mái thế này .

- em yên tâm đi , vài ngày nữa thầy sẽ đi làm lại , lúc đó thì đừng trông chờ tôi khoan hồng , mảnh khỏe gì của em tôi cũng nắm hết –

Nghe thầy nói mà nó thấy buồn buồn , nó đâu được gặp thầy nữa đâu , đâu được quây phá thầy nữa đâu .

Nhìn thấy vẻ mặt cậu nhóc nghịch ngợm luôn nhe răng cười bỗng nhiên lại có vẻ mặt này thầy cũng thấy lạ , chẳng lẽ cậu nhóc này có chuyện gì buồn .

- Thầy ơi , em sắp chuyển trường , nên hôm nay em muốn thăm thầy –

Nó không giám nhìn thầy , sao nó thấy buồn quá .

- thế định chuyển đi đâu –

- dạ , Trung Vương ạ -

Thầy gật gù

- em chọn trường đó cũng phải , cố gắng lên , đừng nghịch ngợm mà phá nát tương lai của mình , đừng để sau này phải hối hận –

Nó chỉ biết vâng dạ , một ngày chia tay buồn .

- thầy ơi nhất định em sẽ học lái máy bay –

Vừa nghe nó nói mặt thầy liền tím ngắt , nó lại muốn quây phá thầy đây hả .

- hi hi em đùa đấy , thầy lại bị lừa rồi –

Nhìn cái mặt nhăn nhó của nó thầy phát tức ,cậu nhóc này lúc nào cũng thế , luôn làm cho thầy phát tức mới chịu .

- muộn rồi , em về cho thầy nghỉ ngơi , thầy có gắng tĩnh dưỡng cho khỏe , rồi cố....sinh thêm một tiểu giám thị nhé –

Nói xong nó liền chạy vọt đi , ở lại có mà banh xác như chơi .

Lang thang trên đường phố , nơi đầu tiên nó dừng lại là hiệu cắt tóc .

- em trai , đến cắt tóc à , ngồi đây ngồi đây , anh cắt đảm bảo em trên cả ụng ý –

Nó còn chưa kịp ú ớ đã bị anh kéo vừa ghé ngồi , quần quanh một tấm vải

Vừa nhìn anh cầm chiếc kéo khiến nó phát hoảng , anh này đúng là chuyên nghiệp làm gì cũng nhanh nhẹn .

Anh đang vui vẻ định cắt phát đầu tiên thì nó phản ứng được , kịp thời ngăn lại

- anh , anh ...em không phải cắt tóc –

Anh nhú mày nhìn nó

- thế đến đây làm gì? đồ điên –

Nó thấy bức ông này , đồ điên gì chứ , chính ông mới là người làm cho nó không phát được ra tiếng mà .

Cố nuốt xuôi con giận , nó điềm tĩnh trả lời

-em là muốn nối tóc –

Dứt lời nói của nó , anh ta liền quăng chiếc kéo xuống đất , tức giận ngồi bệt xuống đất gầy này .

- ừ chịu đầu ,hu hu sao ai cũng không muốn tôi cắt tóc , các người bị điên hết à , aaa... tổng hết mấy người vào trại chơi với cái cột sắt –

Nó méo mặt không hiểu nổi thể loại gì đây , đúng là xã hội phức tạp , hạng người nào cũng có .

Nó thấy một bà chị nhanh nhẹn chạy ra ,chắc vừa nghe thấy tiếng ông anh này bủ loa .

-thằng này lại phá khách của chị à , thôi còn cái chổi lông gà cũ trên tủ lấy xuống mà cắt , nhanh vào trong đấy đi để chị còn làm việc nữa –

Chị gái nhanh chóng đẩy anh trai vào trong , rồi quay ra nhí nó

- xin lỗi em , em trai chị có chút vấn đề về thần kinh , chị không để ý một tí mà nó đã nghịch , xin lỗi em nhé , em muốn cắt kiểu tóc gì ? –

Nó gờ cười không được khóc cũng chẳng xong , tí thì đi xem cái đầu , khề vuốt ngực lấy lại hơi thở , hình như nó hơi thiếu không khí .

- em muốn nối tóc chị ạ -

Bà chị hiểu ý gật đầu , rồi nhanh đi lấy dụng cụ

Sau một hồi vận lộn cuối cùng bộ tóc của nó cũng xong , mái tóc dài ngang lưng tia đuối , tóc màu đen và bóng , nó cũng thầm khen ngợi công nghệ hiện nay .

Với hình hài là một đứa con gái , nó vui vẻ về nhà .

Ngày mai sẽ là ngày bắt đầu cho một tình yêu , một tình yêu mà không hề tồn tại hai chữ yêu thương , có có không không khiến ngay bản thân nó còn chẳng rõ .

Cười cho ngày cuối cùng tự do , cười cho cái khoảnh khắc chuẩn bị sẵn sàng đặt chân vào một con đường mới .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Ngày đầu yêu

- là la là la- Vuốt vuốt lại cái đuôi tóc dài , đã lâu rồi nó không cảm thấy ...vướng víu như thế , cũng có chút gì đó cũng rất vui vẻ , bản thân nó cũng chẳng biết tại sao mình lại có chút vui vui như thế .

- á , động đất , động đất ,sóng thần sóng thần , chúa ơi xuống đây mà coi , mắt con bị toét , mắt con có vấn đề , là mơ là mơ , đúng thật là mơ –

Khuôn mặt nó xám đen , vừa về đến nhà đã gặp thằng nhóc khôn này rồi .

Nó cũng rất vui vẻ và cho thằng em một cái khiến Tú đơ mặt mà nói

- là thực không phải là mơ -

Nó thực muốn dă cho thằng em một trận

- thằng điên , không thấy hôm nay chị mày xinh xắn à , vừa dịu dàng vừa dễ thương à –

Nó làm duyên chớp chớp mắt đáng yêu

- ọe –

Mặt nó thực đen xì , phản ứng này của thằng em là thế nào đây , muốn chọc tức nó đến phát điên à .

- mày muốn bị móc họng , ôi tội nghiệp em trai chị , đến đây chị móc giúp ra cho đỡ mắc nghẹn , nhanh lên , ruột gan gì chị hứa sẽ móc ra hết mà –

Nhìn cái mặt gian gian của nó còn đều hơn cả Sở Khanh với Tú bà .

vừa nghe nó nói dứt câu , Tú liền im bật , cậu có thể ngửi thấy mùi nguy hiểm ở khắp mọi nơi , gì chứ đứng đây có mà hứng đạn à

- hi chị dễ thương lên phòng thay quần áo nhé , em đi vào bếp xem có việc gì hộ không ? -

Tú nói kiểm soát chạy ngay vào phòng bếp , nếu không chắc Tú sống không toàn thây với bà chị mình .

Nó cố lườn theo rồi cũng leo lên tầng , đứng với thằng em lúc nữa chắc nó thổ huyết luôn thôi .

Tú ngáp một cái dài , ngái ngái đầu đi vào phòng tắm .

Sau khi làm vệ sinh cá nhân xong ,. mở cửa phòng bước ra chuẩn bị đi học

- áaaaaaa.....ma – Tú vận hết vô lum của mình , gì chứ , cái quái gì đang ở trước mắt cậu thế này .

- chết này con – Nó chẳng thương tiếc miễn phí cho thằng em một cái tát đau điếng .

Nó đường đường xinh đẹp như hoa , thế mà giám kêu ma .

- Đau chết cha đi được , chị cứ nhìn thấy em là đập là thế nào , đập nhiều em ngu đi chứ -

Tú dường như tức điên , cái bà quái thai này , thấy là đánh , không thấy là mắng , tức là đem cậu ra chửi,i , chán thì đem cậu ra chêu , buồn thì đem cậu ra giải khuây .

- bà làm cái gì thế kia , em tưởng con ăn xin nào bước vào nhà ý –

Tú cười sung sướng , gì chứ chọc tức điên được bà này là cả một nghệ thuật và người có thể làm cho bà tức điên thì phải có một nội công thâm hậu không thì tàu hỏa nhập ma như chơi .

Máu nóng của nó càng ngày càng nghi ngút , gì mà ăn xin ,đường đường tiểu thư nhà họ Hoàng , đi ăn xin á , còn lâu nha .

Bốp

-đã nói rồi , đánh nhiều em ngu đi thì sao –

Trước cái mặt tức xì khói của thằng em , nó cũng dốp chát nhiệt tình .

- mày ngu sẵn rồi cần gì tao đánh , đánh thế đánh nữa thì mày vẫn ngu thôi –

Cậu tức , tức đến nổi đom đóm mắt , cái người được mệnh danh là cậu nhóc vàng của khối 10 lại bị coi là ngu sao , làm gì có chuyện hoang đường như vậy .

- vừa vừa phai phai thôi nhé , em nhìn chị nhiều rồi nhé , chị làm sao thông minh bằng một góc của em , đường đường Anh Tú đẹp zai , thông minh tài giỏi , một ngôi sao sáng ngời trong thế hệ Việt Nam tương lai , ai dám đố chứ -

Giờ thì đến lượt nó nôn thốc nôn tháo , gì chứ thằng em này bay đến nơi nào rồi nó cũng chưa xác định được , nó phải quai cho thằng em một phát để trở về hiện tại .

- ừ thì mày thông minh , ừ thì mày tài giỏi ,mày đẹp trai ,mày là thế hệ tương lai phá tan thế giới ,nhưng dù thế nào thì mày VŨ HOÀNG ANH TÚ , MÃI LÀ THẲNG EM CỦA TAO , MÀY VẪN LÀ EM CỦA TAO THÌ MÀY VẪN PHẢI NGHE LỜI TAO VÀ BỊ TAO ĐÀN ÁP , RỒ CHƯA HẢ?
—

Nó quát thẳng vào mặt thằng em , gì chứ , dám lên mặt với nó à , thích vênh sao , độ vênh của nó cũng hơn người thường nhé , chuyện này chỉ là chuyện nhỏ thôi .

Nhìn mà coi ,có phải cậu bị áp bức ủa nặng nề không ? sao người nhìn luôn luôn là cậu vậy chứ , kiếp trước cậu đã tạo nghiệp chướng gì sao .

Nhìn thằng em đứng yên với ánh mắt ai oán , nó thấy hả hê trong lòng , với thằng này nó cứ phải dùng biện pháp mạnh không thì thằng nhóc sẽ được đà mà đồp chất lại nó .

- được rồi , sáng sớm không tính toán với mày , giờ chị muốn hỏi ,, muốn làm một cô người yêu đúng nghĩa thì phải làm sao ?

Quai hàm của Tú lún lõng lõng trên sàn , cái gì chứ , làm người yêu đúng nghĩa sao ? có phải tai cậu đang nghe nhầm gì chứ , chẳng lẽ mắt cậu vừa toét tai cậu vừa điếc sao ? không thể tin nổi .

- chị ...muốn hỏi ..là làm người yêu đúng nghĩa sao ? –

Cậu thật nghi ngờ , cái con người này mà cũng biết yêu sao ? bà ta mà biết thì cậu đập đầu vào tường mới tin được .

- ừ , cái mặt mày trông như đang nghe chuyện lạ Việt Nam là sao thế hả ? muốn ăn đòn à –

Nó dơ nắm đấm lên dọa khiến Tú lùi một bước .

Bà này lúc nào cũng muốn động chân động tay chắc chắn không phải con gái .

- chị ...ai ai mà xui xẻo vậy ? có phải người đó bị đập đầu cột điện không ? -

Mặt nó bỗng ngẩn tò te , cái gì mà xui xẻo , cái gì mà đập đầu cột điện hả ? thằng này muốn ăn đòn thay bữa sáng là cái chắc .

- Mới sáng sớm em đã muốn ăn no đòn rồi sao ?-

Tú nghiêng răng kèn kẹt , ngoài miệng thì cười tươi như hoa , giọng điệu nịnh hót hay hơn họa mi.

- hi , chuyện chị hỏi đâu có khó , để em nói cho –

Nghe sát vào tai chị mình , cậu thì thầm to nhỏ , miệng khề nở một nụ cười

- chị hiểu chưa ? –

Nó gật gù , đầu dăm chiêu suy nghĩ , thằng em nó cũng coi là trải qua tình trường .

- cứ theo mày nói đi –

Nó đang định bước xuống nhà thì bị thằng em gọi giật ngược .

- mà sao trông chị xấu thế , da đen , tóc buộc nhà quê , trông xấu cả đồng phục trường , em nói thật nhìn chị bôi bác quá –

Tú xua tay che nó đủ điều , nó nhìn lại mình thì cũng đâu xấu quá .

- lọ kem da nâu chị mới mua đó , chị nghe nói bây giờ một gái da nâu , trắng giờ người ta không thích –

Tú không biết nên nói gì nữa , cái này có phải được gọi thông minh một lúc ngu bất thành linh không ? chẳng biết bà già này mò được cái tin lá cù này ở đâu .

— ai bảo chị là con trai thích da nâu , nhìn da nâu như con trâu , mà ai lại thích đi gần con trâu chứ , cáp tiền em cũng không thềm đi –

cậu còn chưa nói hết một câu , bà chị cậu đã phun một chữ khiến cậu muốn thổ huyết , ngất xỉu tại chỗ .

- tốt – Nó cười bí hiểm , xem nào , cứ kéo dài thế này hết hơn một tháng tới là nó thừa lấy tiền nè ,. được đi du học nè , hihi mà không sợ bị hấn bầm nè .

Nó phải chọc cho hấn tức chết , hấn mà tức chết là niềm vui vô bờ của nó .

- được rồi , công nhận em không đủ máu tiếp chuyện chị , thôi em xin phép rút trước nạp máu , không lần sau đụng mặt chị em nghĩ nên viết di chúc chân bị quan tài –

Nó xong nó chuồn luôn, số cậu khổ là thế cứ gặp bà này là lại phải chuồn , nhục hơn con chuột cống .

Nó đứng tắc lưỡi , chuồn à , ừ thế thì nó đi học thôi .

-Siêu sao , người nổi tiếng , nhân vật tầm cỡ , nó giờ thì hiểu cảm giác của những người đó , ai cứ thử là nó xem , ánh mắt của mọi người đều đổ dồn vào mình trông có khác gì người ngoài hành tinh mới xuống trái đất đâu , còn gì là con người nữa .

Chẳng lẽ nó nhảy lên moi mắt lũ này ra sao ? được, nhìn thì nhìn đi , nó xinh thế này cũng nên để người ta chiêm ngưỡng chứ.

được thế nó lại càng vênh mặt tung tăng đem túi đồ ăn lên lớp hấn .

- chồng yêu ơi , vợ mang đồ ăn cho chồng nè –

Vừa đến cửa lớp nó đã hét to , giọng vừa chuẩn vừa chính xác , khiến học sinh mọi nơi phải đổ xô ánh nhìn vào nó .

Nó thấy hấn hướng ánh mắt nhìn chằm chằm nó như người ngoài hành tinh , nó thấy bức , chẳng lẽ nói thế khiến hấn sock vì vui đến vậy , hay tại thằng Tú bày mưu không hiệu quả .

- Nguyên ,vợ đến mang đồ ăn cho chồng nè –

Nó tí ta tín tồn chạy đến chỗ hấn , đập hấn đến cái bốp đầu điếng , ăn của nó một miếng đúng là phải chả giá .

- cô ...cô là ai ? – hấn nhất thời ngây ngốc , tí thì sặc nước , bỗng đầu chui ra một con nhò vừa xấu vừa sến ai mà không sock .

Hấn lấy vợ bao giờ chứ , yêu cô nào chứ , bỗng đầu chui ra một con vợ là sao , chẳng lẽ mai lại có thằng đến bảo hấn là bố nó sao , chết không kịp ngáp mà .

Mọi người được thể sock nguyên tập , không khí như ngưng đọng , cái gì chứ , bỗng nhiên có một đứa đến xưng vợ của anh chàng trong mộng tất cả mọi người , không sock thì hơi phí , nhưng đến khi nghe thấy câu hỏi của Nguyên thì ai cũng thờ phù nhẹ nhõm .

Hóa ra chỉ là con nhò nhận vợ, mơ về chàng nhiều quá nên hóa điên .

Bộp

Nó thẳng tay đập một phát lên đầu Nguyên khiến ai cũng vô cùng bất ngờ , gì đây , bạo lực sao? .

- cô bị điên à – Nguyên nhảy dựng ngược lên như con gà mái bị mất trứng .

- tôi đánh cho anh tỉnh , nói cho anh hay Tôi , là Bảo Anh là Bảo Anh nghe rõ chưa ? đã nói nhớ kỹ tên tôi mà lại dám quên hả – .

Nghe cái tên Bảo Anh này bỗng nhiên hấn lại đứng ngẩn tò te , Là cô ấy sao , sao trông khác thế này , giống mẹ già đi chẵn vệt thì có .

- thực là Bảo Anh sao ? – hấn có chút nghi ngờ ,là hấn bảo cô để tóc dài , là hấn bảo cô chuyển sang trường hấn , là hấn bảo cô chờ thành đúng nghĩa một người yêu , nhưng đã bao giờ hấn bảo cô chờ thành một mẹ già thế này đâu .

Hình như cô muốn chọc tức hấn à .

- đã nói rồi còn gì , tôi là Bảo Anh , là cái người ngồi cùng anh trong công viên để dẫn đến kết cục ngày hôm nay –

Mọi người bắt đầu bàn tán , ai cũng có dấu hỏi to đùng trên đầu , chuyện này là sao khó hiểu quá .

hấn dường như có một chút dịu , nhẹ thở dài kéo nó về phía mình , giọng thay đổi 180 độ khác lúc nãy .

- anh đâu có bảo em biến thành như thế này , lại muốn quậy à –

Cạch ..cạch ...cạch ...

Hầm roi xuống đất không biết bao nhiêu cái , chẳng lẽ mắt của thần tượng mọi người lại hồng trầm trọng thế , bao nhiêu cô gái xinh đẹp như hoa lại không thèm mà chọn một con mụ xấu như điên này sao , ai có thể tin nổi chứ .

- mua đồ ăn sang cho mà còn hỏi cô là ai , lần sau thì đừng hồng – Nó lườm hấn một cái , cái đồ hai mặt , thay đổi như chong chóng .

- được rồi anh xin lỗi đừng giận , nhất thời không thể chấp nhận bộ mặt xinh đẹp này của em , tha lỗi cho anh –

Mọi người xung quanh phát ọ , xinh đẹp sao? muốn ớn thì có , con ăn xin nó cũng phải gọi bằng cụ .

Nó mặt càng lúc càng đen ,gì chứ thế mà vẫn khen xinh sao , lần sao nó sẽ làm cho xấu nữa , hứ .

- được rồi đừng giận nữa , để anh đưa em về tận lớp coi như chuộc tội –

Chẳng để nó nói năng hấn đã kéo nó xềnh xệch về lớp trước ánh mắt của bao người , và ánh mắt của hai chàng trai quay ra nhìn nhau thông cảm .

Giờ thì nó đã là tâm điểm của mọi sự chú ý , con đừng mới sẽ lại bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Spa quái dị

Hắn cứ lòi lòi kéo kéo nó đi -từ từ thôi, đường này đâu phải về lớp tôi, anh kéo tôi đi đâu vậy ? –

Nó la hét giăng tay mình lại nhưng chẳng được , hắn vẫn cứ kéo nó đi , đất trời người đâu mà khôe dừ

Nó nhìn đi nhìn lại thì hóa ra đây là vườn sau của trường , dưới một gốc cây lớn hắn buông tay nó ra .

- có phải cô muốn chọc tức điên tôi , sao bỗng nhiên mặt mũi cô lại biến thành hình dạng này , tôi bảo cô biến thành con gái chứ không bao cô biến thành mụ già –

Nghe những lời xói xói này của hắn nó như mắc vào con lồng lộn, giò lăm, giám chứ nó là mụ già xấu xí à , nó xấu đấy cổ mà nhìn , càng muốn nó xinh nó lại càng làm cho mình xấu, muốn mất mặt thì cả hai cùng mất mặt , nó đâu có sợ .

-Này nhá , anh hơi bị quá đáng rồi nhá , tôi tôn trọng anh hơn tôi 2 tuổi nên mới kêu bằng anh thôi chứ đừng thấy tôi hiền mà bắt nạt nhá , anh nói tôi để tóc dài ,tôi đã để rồi đó , anh muốn tôi chuyển sang trường anh tôi cũng làm , anh muốn tôi như một người yêu đứng nghĩa tôi cũng vát và đem đồ ăn sáng cho anh –

- vậy tại sao anh còn giám mắng tôi , cái loại người vừa dằn vừa ngu , đầu óc bả đậu không biết suy nghĩa hay động não nên không biết được thành ý của tôi à , anh xem điều kiện anh đưa ra tôi đáp ứng hết thế còn anh thì sao , chẳng hề có một chút tôn trọng tôi , anh muốn ăn đám hả ?????? –

Nghe từng câu từng lời của nó như đâm vào tai hắn , hắn cũng phải công nhận nó là đang làm theo điều hắn nói , nhưng hắn đâu muốn nó biến thành thế này , đây không phải nó đang trêu tức hắn thì là gì đây, giúp hắn nổi tiếng vì có cô bạn gái ma chê quỷ hờn à , hắn không cần , hắn đã quá nổi tiếng rồi .

- được , tôi công nhận cô làm đúng theo điều tôi yêu cầu –

Nhìn dáng vẻ chán nản cùng cái vẻ mặt bất lực của hắn mà nó cười xung xướng , nó mà phải chịu thua à ,còn lâu nhé , mơ kiếp sau hắn cũng không đầu được với nó .

Càng được thế nó lại càng vênh mặt lên .

- giờ thì tôi muốn cô làm thêm một điều kiện nữa -

Điều kiện nữa á , nó có nghe nhầm không ? , giao dịch thành công rồi mà , hắn định ăn gian bắt nạt nó à , nó biết suy nghĩ chứ có phải thiếu năng đầu mà để hắn bắt nạt .

- này đừng lợi dụng tôi quá thể đáng , anh có phúc lắm mới làm được người yêu của một người xinh đẹp dễ thương như tôi là phúc ba đời của anh rồi , đừng có mà đi quá xa –

-được voi đòi hai bà trung nhá -

- Nếu cô không chấp nhận , hợp đồng sẽ bị hủy , tôi với cô cũng chưa hề làm giấy trắng mực đen muốn kiện tôi cũng không được , lời nói thì ai tin –

Nó tức , nó tức , nó muốn xông vào cắn xé hấn ra , cái loại đều cáng , cái loại vô nhân tính không có máu người ,cái loại cáo già đáng chết nó muốn chọc tiết mọi gan hấn ra .

-anh ...anh uy hiếp tôi –

Hấn cười gian manh , không ngờ cái khó ló cái khôn , hấn càng ngày càng thông minh , nhìn cái mặt đen thùi lui tím tái hấn đủ biết cô ấy tức giận thế nào .

- cứ coi thế đi , cô có làm hay không hay muốn phá hợp đồng -

Đắc ý , đây là từ nó có thể đọc ra ngay trên khuôn mặt hấn , hận quá hận , thông minh một đời ngu bất thành linh .

- anh giỏi , được , nhưng làm xong phải soạn một bản hợp đồng giấy trắng mực đen , cái mặt anh là mặt thót không tin được , vừa đều vừa đều đã xấu còn thích dùng đồ da cá xấu , cho anh đi quét lá đa trong chùa mới phải –

Mặc kệ nó chửi hấn , hấn vẫn cười mà còn cười một cách vui vẻ , mấy khi mà hấn có thể chọc tức được nó chứ , cơ hội ngàn năm có một mà không tận dụng thì ai cho .

Nhanh tay kéo nó đi , số nó đúng là khổ ngày gì mà cứ bị người ta hành xác lối đi như con súc vật , cún cảnh nó còn được tự do hơn .

Hấn dẫn nó đến một hiệu SPA nổi tiếng mà nó thừa biết đây là đâu , cái gì chứ nó đi đến đây tí lần ai bảo vào đây nó được miễn phí cơ chứ

- anh dẫn tôi đến đây làm gì ? vào đây ngồi buồn ngủ lắm –

Phải công nhận mỗi lần bước vào là nó lại ngủ tít mít , ai bảo người ta làm cho nó buồn ngủ làm chi .

- đi tẩy cái da nâu nâu kinh chết của cô đi , nhìn mà mẩn mẩn –

Nó lườm hấn một cái , nó có mẩn đâu ,chả có cái mụn nào nhá , hấn chỉ có điều là giỏi .

- chào hai vị ,mời hai người vào trong chọn các gói chăm sóc của SPA chúng tôi – Cô nhân viên cười lịch thiệp , cử chỉ cung kính .

Hấn kéo nó đến chiếc bàn rồi ngồi chưa để cô nhân viên giới thiệu về các gói chăm sóc ưu đãi hấn đã nên tiếng

- làm tổng thể gói vip –

Nó vẫn cười nhàn nhạt , hôm nay là nó dẫn khách sộp đến nhé , doanh thu nhà nó lại tăng rồi ,có người biểu tiền chẳng lẽ lại chê sao , với nó thì còn lâu nhé , tiền ăn tiêu của nó cũng từ lợi nhuận của việc kinh doanh mà ra mà , càng có nhiều khách doanh thu càng lớn ba mẹ nó lại mở rộng hầu bao cho nó nhiều hơn .

- dạ vâng mời hai người theo tôi –

Cô nhân viên vô cùng nồng nhiệt đưa tay mời vào bên trong

- không ,chỉ mình cô ấy –

Hấn chỉ sang nó khiến tôi đơ người

Chỉ mình nó thôi sao ,vậy thì lại mất một đơn vip à , hấn cũng biết tính toán chứ .

- nếu mình tôi, tôi không làm đâu , anh cũng nên vào đi ở đây làm cẩn thận lắm -

Hấn hơi nhíu mày , hấn không thích thì liên quan gì đến nó mà nó phải xen vào nhỉ .

- cô làm đi ,tôi ngoài này đợi –

- vào đi , năn nỉ đấy , vô đi vui lắm –

Nó dờ giọng mè nheo , người đâu mà cứng đầu nó đã xuống nước rồi mà vẫn không thềm nể .

- vào đi không đừng mơ đến hợp đồng –

Nghe xong nó liền im bặt , đồ keo kiệt bủi xỉn , có tí tiền cũng tiếc , mà đây là chăm sóc sắc đẹp cho hấn chứ nó kêu hấn đi chết đâu .

Nó bửi môi cái dài liền quay ngoắt đi vào trong , mặc kệ hấn , dù gì nó cũng được chăm sóc miễn phí lại được thêm tiền nữa chứ , vừa quay vào đã được chị nhân viên nhắc nhở .

- hôm nay có bạn trai đi cùng đừng mặc như các lần trước nhé -

Trước nụ cười của cô nhân viên nó chỉ biết cười méo mặt , có hấn thì sao chứ , nó vẫn bình thường , mặc xác hấn nó chẳng thèm quan tâm .

Hấn mân mê cái đồng hồ , cứ chốc chốc lại nhìn xuống xem giờ đã là bao nhiêu càng đợi hấn lại càng thấy mắt hút , thường thì đâu lâu như vậy .

Gần đến tối rồi mà vẫn chưa xong sao , hấn có chút nghi ngờ .

Hấn đành phải nhờ một cô nhân viên .

- cô có thể giúp xem người đi cùng tôi ở phòng vip sao chưa xong –

Cô nhân viên vui vẻ , cô lạ thừa gì người đi cùng hấn chứ , cô bé đó bao giờ vào chẳng có thể vip và thẻ miễn phí hoàn toàn , cứ một tuần là lại đến đây hai lượt , mỗi lần đến đều mất thời gian gấp 3 lần người khác .

Nói thời gian gấp 3 là còn hơi ngoa , có lúc hình như còn nhiều hơn , nhưng đừng có nghĩ là mất từng ấy thời gian để chăm sóc da nhá , thời gian ấy là để ngủ , mỗi lần đến đây chỉ cần làm đến liệu pháp chăm sóc thứ 2 là nó đã ngủ say tít thò lò rồi .

- tôi nghĩ chắc anh phải đợi thêm , giờ là 2h tầm hơn 5 giờ là cô ấy xong –

nghe cô nhân viên nói mà hấn nhủ mày , thường thì đâu có lâu như vậy ?

- dạo này gói vip được thêm dịch vụ chăm sóc gì à , tại sao thời gian lại gia tăng nhiều như vậy ? –

Trước ánh mắt nhìn chằm chằm của người thanh niên trước mặt cô nhân viên chỉ cười .

- hình như cậu hơi thiếu quan tâm bạn gái mình thì phải –

Cô nhân viên đang nói gì vậy ? hấn quan tâm bạn gái nhiều hay không thì liên quan gì đến việc này , bà này chắc đầu có vấn đề .

- chúng tôi mới quen , nhưng hình như cô đi lạc đề rồi thì phải –

Cô nhân viên à lên một cái , cặn kẽ giải thích

- thì ra là mới quen , thực ra cô bé là khách quen ở đây , mỗi lần đến cô ấy đều không dùng hết tất cả các liệu pháp chăm sóc trong gói Vip –

Càng nghe hấn càng thấy mù mịt , không dùng hết thì làm sao tốn nhiều thời gian như vậy ? cái thời gian ấy để làm gì ? cô nhóc này khiến hấn thấy vô cùng khó hiểu , càng muốn hiểu lại càng đi vào ngõ cụt .

- rốt cuộc như thế nào , thế thời gian còn lại cô ấy dùng để làm gì ? –

Vừa nghe xong cô nhân viên không thể nhịn nổi cười , lý do này ai nghe cũng thật buồn cười .

- cô ấy dành để ngủ , mỗi lần đến liệu pháp thứ hai là cô ấy lại ngủ mất tiêu , vì thế giám đốc đã xây thêm một căn phòng dành riêng cho cô ấy –

hấn liền sock không biết lần thứ bao nhiêu , vì một con sâu ngủ mà phải xây một phòng riêng sao , không thể đỡ nổi mà , rốt cuộc là sao ?

- cô ấy có ảnh hưởng lớn ở đây sao mà giám đốc ưu đãi đến vậy ? –

Cô nhân viên liền lắc đầu , điều này cũng chính là điều cô thắc mắc , mỗi lần hỏi đều nhận được một câu trả lời

- đây là lệnh trên ban xuống –

- dẫn tôi đến đó –

Hấn thấy mình ngồi đây quá mất thời gian chỉ để đợi một con heo tỉnh ngủ sao , bắt hấn ngồi đợi còn mình thì nằm ngủ ngon lành sao . hấn nuốt không trôi con giận muốn xông vào dựng nó dậy.

- Bảo Anh cô đợi đó.

Chương 37: Spa ời! là Spa

Nguyên đi theo sự chỉ dẫn của cô nhân viên để vào gọi con heo con dầy , giám để cậu đợi cả ngày trời mà trong khi đó cậu lại còn vô vãn việc phải giải quyết ở công ty chứ , nhỏ này đúng là rắc rối . - mời cậu , chúc cậu may mắn –

Cô nhân viên đẩy cửa phòng cho cậu vào và còn kèm theo một lời chúc khó hiểu , chúc may mắn là sao .

Hơi thắc mắc nhưng cậu cũng không để ý nữa , liền xoay người bước vào trong .

Trước mắt cậu là một con nhỏ với nân da trắng mịn do được dưỡng thường xuyên ,đôi lông mày cong cùng cái môi chúm chím , ấn tượng nhất chính là cái dáng ngủ như thiên ngangã chết .

Hắn tự hỏi đây là con gái sao ? hắn cũng chẳng biết hắn đã hỏi cái câu này bao nhiêu lần rồi .

- ề dầy đi heo , tôi không rảnh mà đợi cô ngủ đâu , dầy –

Bụp

Hắn ngã nhào xuống sàn vì cái đập của nó , cái gì chứ , nó giám đập hắn sao ?

Vừa nghĩ song hắn lại muốn đập đầu vào tường , gì chứ nó mà sợ hắn thì hơi lạ .

Hắn đau tê tái mà chẳng biết làm gì chỉ ai oán nhìn nó .

Làm thế nào mới gọi được nó đây , động vào thì sợ nó đánh mà đánh nó lại sợ nó đau , trời ơi cậu dính phải của nợ rồi .

Hắn đang loay hoay thì thấy tiếng cửa bật mở , liếc đôi mắt lạnh của hắn về phía cửa , thì ra là cô nhân viên vừa nãy .

Hình như hắn thật ánh mắt cô nhìn cậu có vẻ thương cảm và vẻ mặt có chút ...nén nhin cười .

- có phải cậu vừa bị đo ván –

Về mặt hắn đàn ra , sao cô ta biết nhỉ , chẳng lẽ theo dõi hắn từ nãy đến giờ .

Nhìn vẻ mặt đàn ra của anh cô nhân viên lại càng muốn cười to hơn , cậu ta cũng giống cô thôi , trước đây cô cũng bị vậy mà .

- cậu đừng trách con nhỏ , nó là vậy đó , khi ngủ thì đừng hòng ai gọi được , động vào , nó sẵn sàng cho một cước ,khi tỉnh thì chẳng nhớ ngủ mình đã làm gì đâu –

An ủi , đây cậu cũng có thể coi là một lời an ủi , nhưng sao cô ta lại có một cái tính xấu như vậy nhỉ .

Thấy hắn vẫn ngần ngại như thế cô nhân viên liền tốt bụng dặn dò .

- nhìn cậu cũng bảnh trai , nhìn hai người đẹp đôi thật –

Hắn dường như muốn cắn lưỡi tự tử , “câu này với vấn đề đang xảy ra liên quan sao ?”

- `tôi sẽ bày cho cậu một cách giúp gọi cô người yêu khó trị kia nhé –

Chưa dứt lời hắn đã thấy vô dúi vào tay hắn một hộp gì đó , nặng nặng .

Đưa ánh mắt từ từ chuyển xuống , hắn mở to mắt , gì chứ , là đá lạnh sao .

Nhìn lên cô nhân viên hắn lại nhận được một nụ cười và một cái gật đầu quả quyết .

Để cho hắn cùng hộp đá lại cô nhân viên lại đẩy cửa ra ngoài .

Vừa ra đến ngoài đã có rất nhiều người xúm lại hỏi dồn

- thế nào ? –

-thế nào rồi ?-

Cô nhân viên đó cười bí hiểm , đưa ngón tay trở lên miệng nuốt một cái .

Nhìn hộp đá lạnh mà hấn cũng thấy run người , lạnh thế này cơ mà .

Hấn rón ra rón rén tiến gần đến nó , bỗng nhiên hấn gõ vào đầu mình một cái .

Hấn là gì chứ , sao lại phải rón ra rón rén nhỉ , vớ vẩn thật nhưng ..hấn cũng hơi run run

Mục tiêu đã gần kề , hấn từ từ nghiêng chiếc thùng trên tay xuống và

AAAAAAAAAAÁ

Tổ tiên giờ thì đã bật mộ dậy vì tiếng hét kinh hoàng như thế .

- Bà Linh quái thai ông Vương quái dị thằng Tú quái thú , để nguyên cho ta ngủ không ???? quá đáng ,quá thể ,quá quái , quá quái . Sao ai cũng muốn bắt nạt một đứa hiền lành trong sáng như ta đây , sao ai cũng nỡ phá đi giấc mộng đẹp của ta và phá đi giấc ngủ vĩ đại của ta hả ,ba mẹ Linh Vương con thể sẽ giúp hai người lỵ đi-

Ặc , hấn chắc chắn rằng đây sẽ là lời phát biểu hay nhất và ..quái dị nhất mà hấn đã được nghe , một tuyên bố hùng hồn của một con sâu ngái ngủ .

Sau một hồi nắm tóc , đôi mắt nhắm tít giận giữ la mắng thì đã hoàn hồn trở lại và đánh mắt để nhìn rõ quang cảnh và con người đang đứng gần tò te nhìn nó .

Sặc , nó muốn chui tọt xuống đất trong tình trạng này , sao hấn ở đây chứ , hấn đã nghe thấy nó nói những gì ? hấn đã thấy tình trạng này của nó sao ? huhu nó chẳng muốn tương tượng thêm nữa .

Nhìn biểu lộ của nó mà hấn cũng thộn mặt ra ,một lúc thì hấn đã hiểu , haha nó đang cuốn mỗi một cái khăn .

hấn giờ đã hiểu thấu hết câu chúc may mắn của co nhân viên , cô nhóc này đúng là có các người mắng quái dị , và có một cách ăn mặc quái dị .

Nó thấy hấn nhìn mình chằm chằm lại càng tức giận quát âm lên

- nhìn gì mà nhìn , tôi đẹp quá kìa mắt anh đây ,lượn đi cút đi , biến ngay –

Nghe nó quát hấn cười sằng sặc , xinh đẹp quá khiến hấn kìa mắt sao , chắc chắn là chưa đến mức đó , với lại chỉ cần nghĩ đến cái bộ dạng sáng nay của cô thôi là hấn cũng buồn nôn rồi .

Người đầu mà đen như than củi , nó mà ra bãi than chơi thảo nào cũng bị hót nhảm .

Hấn cứ đứng đó chẳng có động tĩnh là muốn ra ngoài nó lại càng được thể tăng nhiệt độ , hung dữ mắng tiếp .

- đồ điên ,đồ điên tâm thần phân liệt không chi không nào cút ngay , cút.....-

Hấn vẫn cười , lại còn cười to hơn , cô nhóc này đúng là ...không nói nổi .

- bình thường , cô cũng mắng ba mẹ cô thể à -

Đôi mắt nó chớp chớp , nó mắng ba mẹ bao giờ , hấn định đồ điều nó à , nó là con ngoan nhá . không bao giờ văng tục chứ ,i bậy đâu , hấn định ngâm đá phun nó à .

- tôi là con ngoan trăm phần trăm nhá , cháu ngoan bác hồ nha –

Lại cười , lại khoe răng , lại muốn quyến rũ nó , bộ hấn cười đẹp lán à , cười giống đười ươi thì có .

- ừ , ngoan ,thế cô muốn ba mẹ cô li dị lắm à –

Nghe câu này thì nó ỉu xiu thật , chỉ là lúc nó ngủ không thích ai làm phiền thôi mà , đâm gia thành tin xấu , ai bảo ba mẹ suốt ngày gọi nó làm nó đi đâu mà bị gọi dậy cũng liên tưởng đến ba mẹ .

- ừ thì thuận miệng thôi , thực ra li dị không như người ta hiểu đâu , li là chia ly nhá , dị là kinh dị ấy , tôi là mong giúp cha mẹ thoát khỏi những cái gì kinh dị , anh đừng có nghĩ gì sai lệch nhá –

đầu hấn gật liên tục như đã tởi , được lắm cô nhóc này rất thông minh , còn có chút tinh quái , sau này chắc anh sẽ khó đối phó đây .

- cắt ra ngoài đi còn gì nữa –

Nguyên ăn chọn một cái gối của nó .

- được được , tôi ra , cô hung dữ vừa vừa thôi , định mưu sát người yêu à –

Vừa nói xong hấn liền chuồn luôn , cô nhóc đúng là cáo già cái gì cũng cài được .

hấn quét sẽ chinh cô nhóc đến cùng .

Hấn vừa bước ra đã thấy một lô một lốc người đang ngó ngó nghiêng nghiêng ngoài cửa , giờ hấn chẳng hiểu lại gì nữa đây , hình như mấy người này đang đi xem xiếc thì phải .

- mấy người đang muốn ngó gì vậy ? –

hấn hỏi nhưng cũng thừa đoán được câu trả lời , muốn xem cô nhóc đó chơi hấn chứ gì .

Mấy cô nhân viên thấy mình bị bắt quả tang liền cười hi hi ấp úng

- chúng tôi ...chúng tôi chỉ là ..đi ngang qua thôi ...muốn quan tâm khách hàng một chút thôi ..không có gì đâu ..không biết gì đâu –

Hấn vẫn ười ,mấy cô nhân viên này chẳng thể thông minh mà cài được như nó , trời có thành không , không thành có , cô nhóc đó sẽ là một đối thủ ngang tầm với hấn đây , hấn cười thích thú , rồi bước ra ngoài phòng chờ với nụ cười tươi trên môi .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Đánh ghen

Bíp Bíp Tiếng bíp còi ô tô vang lên inh ỏi trước cổng nhà nó , một chàng trai đang cười thích thú với những cuộc gọi đến liên tục từ số điện thoại của một cô nhóc nghịch ngợm .

Tin nhắn đầu tiên hấn nhận được là

Hấn không trả lời , tiếp tục bấm .

Không thèm hồi âm , hấn vẫn bấm còi .

hấn vẫn dừ nguyên nụ cười của mình , dạo này hấn hay cười hấn , chẳng còn bộ dạng nhìn thấy nó là tức , nhìn thấy nó là lại bị nó chọc .

Tin nhắn không đến nữa , điện thoại cũng ngừng và hấn cũng thấy một bóng hồng đang bước từ trong nhà ra .

- chán sống có phải không ? sáng sớm đã làm phiền bà khiến bà bị mắng là thế nào hả ? –

Nghe nó chửi mà đang có ba con người thập thò ngoài cửa phòng khách , gì chứ , sáng sớm đã có chiếc ô tô ngoài cổng bấm còi cộng thêm đứa con gái yêu quái lại bảo bạn của mình thì lại thấy lạ , bạn trai sao ? con gái họ mà cũng biết yêu à .

Chắc chắn là chẳng ai tin chuyện đó , xem kìa , chửi thế kia thì yêu đương gì .

Hấn giờ mới chui ra khỏi ô tô , đứng hơi dựa vào thành cửa ô tô , hấn cười cười với nó .

- tôi đang thực hiện nghĩa vụ của mình thôi –

- tôi đã cảnh báo anh trước nhé , ai bảo cứ thích tự tử trước nhà tôi –

Vừa nói nó vừa mở cửa cổng , hấn nhìn hành động của nó cũng hơi ngạc nhiên .

Nó định mở cổng mời hấn vào nhà sao ? chắc còn khuya nhá , thế nó định làm gì nhỉ .

- Boo cung của chị , có thằng điên làm phiền chị kìa , giao cho em chơi đó , nhẹ tay chút nhé , gãy chân là được rồi –

Ở cách đó không xa , hần nhìn thấy một con ch-ó becdê to cao , nặng tầm bốn mươi năm mươi ký đang nhe lạnh chảy dài thấy gớm .

hần có thể biết được là nó muốn làm gì rồi , hần nhan nhện quay người lại , mở ngay cửa xe chui vào , gì chứ ngu gì mà đứng đó .

Hần vừa chui vào xe cũng là lúc con ch-ó xông ra , hần thấy con ch-ó chồm hần lên cửa , móng vuốt sắc nhọn của nó còn cào vào xe của hần tạo thành 3 vết xước dài kéo từ trên xuống .

Cô nhóc này đúng là khắc tinh của hần , trò gì cũng nghĩ ra được .

Hần thì bị con vật to xác này đuôi , nó thì lại đứng đó cười không biết tổ quốc đâu .

Hần nghiêng răng kèn kẹt rồi nổ máy ô tô , lùi ô tô lại rồi phóng đi để con quái vật kia không thể làm tôi thất thêm chiếc ô tô đồng tiền của hần .

Sau khi đã kiểm được một nơi an toàn , hần lấy điện thoại rồi nhấn một dãy số .

Điện thoại vừa được nối thì đầu kia đã liền bắt máy .

- -

Hần thực là điên hết cỡ , nhiệt độ cơ thể không ngừng tăng nhanh , chỉ cần sống với cô nhóc này vài ngày chắc hần cứ bệnh viện tâm thần thẳng tiến mất thôi .

- tôi có ý đến đón cô đúng nghĩa vụ một người yêu mà cô giám tiếp đón tôi như thế sao , cô tin là tôi phá hợp đồng không ? -

Giờ thì đến nó tức , hần lúc nào cũng đem hợp đồng ra phá để đe dọa nó

- -

- đấu với kẻ tiểu nhân không cần phải quân tử -

Tiếp dập máy giận dữ của nó vẫn còn ù bên tai hần , tính khí của con nhóc này quả là thất thường .

Hần có ý tốt mà không muốn nhận , vậy hần cũng kệ , đến trường thôi, một ngày vẫn còn dài lắm .

Nó đang tung tăng đến trường trong bộ dạng như hòn than hôm trước , vẫn phong cách hoá trang đậm nét xấu xí và nặng mùi tiểu thuyết , ừ thì xấu mới tạo ấn tượng chứ , chẳng phải trong các câu truyện , xấu xí thường với những anh chàng đẹp trai này , giàu có này , lại hết sức thông minh này ai mà chẳng muốn .

Giờ nhìn nó thì vừa xấu trông lại có cái gì đó ...bần bần trông mà phát ón , đã thế đi qua chỗ Nguyễn còn vênh mặt lên thách thức .

Quả thực , Nguyễn thấy cô bé này thật là vô đối .

- này, sáng sớm đã cho ch-ó đuôi tôi rồi , giờ nhìn tôi lại còn vênh , cô xem mình có đúng với một người yêu đúng mực không ? cô đang vi phạm hợp đồng đây -

Nó nghe xong liền phóng ánh mắt lườm hần xuyên quần áo thấu tim gan , nó biết ngay mà tim hần đen kịt thế kia thảo nào suốt ngày xienn xỏ nó .

Hần đúng là đồ tim đen , phổi đen , gan đennói chung nó thấy tất cả đen tuốt .

- tôi làm được thế là tốt lắm rồi , có giờ thì anh làm thay tôi đi -

Cô nhóc lại cãi cùn với hần , cô là bạn gái hần chứ có phải hần là bạn gái cô đâu , hần nghĩ đến trường hợp này mà không khỏi buồn cười .

- thôi thôi , tốt nhất là anh ghi một danh sách những việc người yêu cần làm để tôi làm theo , nhưng nói trước việc gì làm được tôi với làm nha , cứ quyết định như thế , tôi đi đây -

Vỗ vai hần vài cái rồi nó bỏ đi , hần chỉ biết nhìn theo lác đầu , đúng là cô nhóc khôn lâu khó đào tạo , hần chẳng biết bao giờ hần có thể chinh được cô bé này .

Nó đang lang thang trong sân trường với một cây kẹo mút trên tay , tâm trạng hôm nay của nó cũng không tệ , sáng đã chơi cho hần một vỏ chạy bóc khó rồi .

Tâm trạng của nó vui vẻ ngắm cây ngắm cảnh thì bỗng bị một toán nữ sinh chặn lại .

Đôi mắt nó chom chớp liên hồi nhìn vào cái lũô hợp đó , một , hai , ba , bốntrùi đất sao nhiều thế , nó đếm sơ sơ đã gần hai chục người , cao to đen hôi ...à khéo mạnh .

Gần hai chục nữ sinh ...vô cùng “duyên dáng” tạo đủ mọi tư thế trước mắt nó , mà thực nó đâu phải thợ chụp ảnh .

Nó nở một nụ cười nhạt thếch , tiếp tục mút kẹo bước đi , nhưng vừa tiến được vài bước đã bị một cô gái chặn lại .

- mày ở yên đó , đừng hòng chuồn –

Nó thừa hiểu ý của bọn con gái này , đánh nhau sao ? thực là nó biết chút võ mèo cào nhưng đông thế này nó chịu .

Nó thấy hối hận khi đã không học hết những miếng võ của ba mẹ , tất cả chỉ tại tội lười và tội ham chơi của nó thôi .

Ngồi xuống thăm cô một cách tự nhiên , miệng vẫn ngậm kẹo chúp chúp ,thoải mái vênh mặt lên với lũ kia .

- mấy người đi đâu thế , đánh ghen à –

Một cô gái đứng giữa đám ấy lên tiếng

- bạn là Bảo Anh phải không ? rất vui được gặp bạn –

Nhìn cái mặt của cô gái vừa lên tiếng nó đã thừa biết là vô cùng giả tạo , gì chứ có con mù thì cũng nhìn được ra , chẳng lẽ có thiện ý dẫn gần hai chục người đến làm quen với nó à .

- tôi là Bảo Anh , cũng vui vì gặp bạn , giờ thì tạm biệt –

Nó vừa dứt lời xong thì đã nhận được ngay một nụ cười tươi thật tươi của cô bạn đó , nó chỉ có hai từ để miêu tả cô bạn này đó là “ mặt dày”.

- mình là Thuý Trang , nghe bạn nổi danh trong trường vì bám anh Nguyên dai , giờ mới được diện kiến –

Chừ,i rất hay , cậu này chắc chắn nó sẽ ghi sổ , nó mà dễ bắt nạt thế thì đâu còn mặt mũi là con cháu nhà họ Vũ Hoàng .

- cảm ơn , tôi cũng rất hân hạnh được gặp một cô nàng xinh đẹp như hoa vi xơ lít (viôlét) , da đẹp như viên than trên đồng kim cương và dáng cao ráo như nắm của bạn (nắm lùn) , đôi mắt bạn trong sáng lấp lánh như hai hột mít , đôi má phúng phính đáng yêu như hai cái mặt thốt , bạn có vẻ đẹp vô cùng hoàn mỹ , bé tí phều (beautiful) – nó buồn là phải lắm , nói một nó trả hai.

Thuý Trang nghe xong bài miêu tả của nó mà như muốn học máu , miệng lưỡi thật chua ngoa , nói đến đâu phun rớt ra đến đấy .

- mình phải phục trình độ tiếng anh của bạn , bạn mà tham gia thi biện luận tiếng anh thì hẳn phải đạt ngay được cái giải “trợ cấp học sinh mù ngoại ngữ” –

Nghe cô ta nói mà nó cười khẩy , mù tiếng anh sao ? cô ta đúng là ngu ngốc , một nửa dòng máu trong người nó không phải là người Anh sao ? Mẹ nó không phải là công chúa nước Anh sao ? chưa kể là nó đã sống trên nước Anh gần một năm và bay qua bay lại Mỹ thăm ông bà như cơm bữa .

- bạn thông cảm , cổ tôi hôm nay có chút vấn đề lên phát âm không chuẩn , với lại tai tôi cũng hơi nặng nên không nghe được tiếng ruồi muỗi vo ve hay súc vật kêu đâu ,phần bạn nói to tiếng hơn một tý –

Nó có thể nhìn thấy sự tức giận trong đôi mắt ấy , công nhận cô ta cũng là một cao thủ , nhưng nó đâu có phải là dạng thường , muốn đấu với nó , chắc chắn không có cửa .

- mình đã rất tôn trọng bạn nhưng bạn lại thiếu đạo đức như vậy , mình sẽ vào luôn vấn đề , mình muốn cho bạn biết bạn nên tránh xa anh Nguyên ra , bạn nên nhìn lại bản thân bạn mà coi , xấu như bạn thì nên biết tự lựa , đừng có mong chèo cao bạn ạ -

Nó biết ngay mà , vòng vo từ vừa nãy đến giờ cũng chỉ vì trai thôi , nói toẹt ra đi còn làm quen là thân cái gì .

“tên Nguyên đó cũng đông khách góm” thầm nghĩ rồi nó lại tự cười .

- Bạn tự tin về vẻ ngoài của mình , tôi lại tự tin về nét đẹp tiềm ẩn càng tìm càng ẩn của tôi , chẳng cần phải chứng minh sự thật nó đã dành dành , anh ấy chọn tôi chứ không chọn bạn , thế thôi -

Tức , đây là từ có thể nói lên tất cả cảm xúc của cô ta , chọc nó thì ai sẽ có được kết quả đẹp chứ .

- thích sô lô đánh nhau phải không ? vậy thì sao không xông vào đi –

Nhìn cái mặt nó vênh lên ai nhìn cũng phải thấy ghét huống chi là Trang , cái giọng thách thức ấy lại càng làm Trang thêm nổi điên .

Có một người con gái đứng từ xa nhìn một lũ người với một cô gái trước mặt mà nở một nụ cười nửa miệng , hai tay khoanh trước ngực , tư thế rất điềm tĩnh mà xem phim miễn phí .

Cô gái đó nhìn với ánh mắt phức tạp , phun ra một câu ngắn nhưng ý nghĩa sâu xa .

- tính cách vẫn vậy ,thông minh và ngông cuồng –

Nó nhìn Thủy Trang một lúc lâu mà chưa thấy cô ta động tĩnh , hơi sốt ruột một tý nhưng nó cũng chẳng biểu lộ ra ngoài , nó chỉ cầu mong cô ta sẽ lo sợ có cạm bẫy mà không dám xông vào , nếu không nó đi đòi luôn rồi .

Thủy Trang ánh mắt liếc quanh rồi quay lại nhìn nó , Trang là ai chứ , lại sợ con nhỏ này sao .

- chúng mày, nó đã thích thì chúng ta chiều –

nghe xong câu này nó chỉ muốn ngắt đi , cô ta không sợ nó bẫy sao , quả này nó chết chắc rồi , ôi! chúa ơi !.

Đồng loạt gần hai chục đứa con gái xông vào nó , nó nhìn mà thấy hoa mắt chóng mặt .

Khí thế quân địch thì đang hùng hùng xông lên thì bỗng có một tiếng hét vang lớn .

- TẤT CẢ DỪNG LẠI –

Tất cả mọi người đều đồng loạt dừng động tác vì tiếng hét đó , quay ra nhìn nhau mà chẳng hiểu trời trăng gì .

- Cô còn muốn nói gì – Tiếng Thủy Trang vang lên khi nghe thấy tiếng hét của nó .

-tôi là một học sinh gương mẫu nên không muốn gây sự ở trường , cô có muốn biết vì sao Tuấn Nguyên lại trở thành bạn trai của tôi không ? –

Nhìn nụ cười đắc thắng của nó làm Trang càng tò mò , có cái gì có thể dễ dàng buộc được một thiên tài như Nguyên chứ .

- rất tò mò có phải không ? nếu muốn nghe tôi có thể từ từ giải thích –

- cô nói đi – Trang ra lệnh cho lũ đàn em quay trở về , tiến thêm vài bước để đến gần nó hơn .

- Nguyên làm người yêu tôi là do ba mẹ ép buộc –

Càng nghe nó nói , Trang lại càng chẳng hiểu gì , do ép buộc là sao , thế lực nào có thể ép buộc được con trai của cục trưởng cục cảnh sát toàn cầu chứ ? .

- thực ra ba mẹ tôi là xã hội đen –

Nó nói dối mà không chớp mắt , nó từng nghe nói ông nội là ông trùm thế giới ngầm nổi tiếng nhưng đã giải nghệ lâu nhưng chắc cũng có thể coi là cựu con cháu xã hội đen .

Nghe nó nói mà bao cái mồm há hốc , phải công nhận là nó nói như thật .

- nhưng ..bố anh Nguyên là cảnh sát -Gìng Trang có chút run run là nó càng được nước lấn tới .

- cảnh sát ở ngoài sáng , thế giới ngầm ở bóng tối –

Nụ cười vẫn nở trên môi , nhìn vẻ mặt của nó ai cũng ngờ ngợ , còn có người tin sái cổ nữa .

- cô yên tâm, chúng tôi chỉ là do gia đình ép buộc nên sẽ nhanh chóng chia tay , lúc đó tôi hứa nhất định sẽ tạo cơ hội cho cô –

Thủy Trang cũng chưa xác định rõ thân phận của nó nên nghe cũng ngoai ngoai , cứ từ từ để cô điều tra rồi tính sau , nhờ đâu điều nó nói là thật thì cô chết chắc rồi .

- thôi được , rút thôi , tôi nhất định sẽ lại tìm cô -

Thủy Trang vừa đi thì nó thờ hất ra một tiếng , tí thì nó nguy to rồi , mất cái mặt đẹp thì nó biết phải làm sao .

Ở đằng xa cô gái đó vẫn nhìn cho đến khi nó rời khỏi .

- một lũ gà công nghiệp -

Bỏ lại một khu vắng vẻ , cô gái bước đi những bước thật chậm , thật đều, cả người cô toát ra khí chất lạnh lẽo , những bước đi cô đơn.

Chương 39: Bị cắn sẽ phun độc

Một cô nhóc với khuôn mặt đen hơn bao công hằm hằm ngậm kẹo tiến lên dãy khối 12, và mục tiêu cuối cùng là lớp 12a1 nơi đang có một tên tội phạm vô cùng nguy hiểm đang bị truy nã trong toàn mạch máu não của cô nhóc đó. Khí thế cô hùng hực tuôn ra như nhan thạch, nó có thể thiêu rụi một vật cản đường của nó.

Cô nhóc đi đến đâu là lại gây sự chú ý đến đó, ai ai cũng phải quay lại ngược nhìn.

Cô nhóc đứng trước cửa lớp 12a1, hai tay trống vào hông mặt vênh lên hết lớn

-Nguyễn Tuấn Nguyên bỏ ra đây cho tôi – giọng nó lớn đến nỗi có thể phá tung cái cửa kính của ba bốn dãy nhà xung quanh.

Người nó cần tìm thì chẳng thấy nó mặt ra mà chỉ thấy hai cái mặt thót xông ra với vẻ mặt vô cùng cợt nhả

- Ôi, em gái, sao lại đến đây thế, trông em gái tôi càng ngang càng xinh đẹp đó, em đảm bảo có thể giữ chức hoa hậu ở Châu Phi trong vòng 10 nhiệm kỳ tới, cô lên nhé -

Nhìn gương mặt thân thương của ông anh trai yêu dấu nó chỉ muốn thân mến tặng cho anh một dấu giày trên cái mặt thót đó thôi, ông ấy đẹp trai á, chà bằng cái lót giày của nó.

- Anh dạo này nhìn đẹp zai hẳn nhỉ, mới hôm qua em còn thấy anh được lên tivi, tưởng anh chàng hót nào? ai dè hóa ra anh, công nhận dạo này anh nổi thế, khối người mong lên tivi còn chẳng được -

Thiên Minh lâu lắm rồi mới được cô em gái khó dạy này khen nên được dịp phồng mũi, cười hớn hở chẳng thấy tổ quốc đâu, Minh gãi đầu gãi tai e ngại thò thè.

- Ôi, chuyện lên tivi với anh là chuyện thường, riêng cái mặt đẹp trai này đã khối người muốn mời anh quay quảng cáo rồi, mà lên bao giờ thế? -

Bào Anh cũng nở một nụ cười vô cùng đôn hậu với anh trai, vui vẻ tiếp chuyện.

- Em nhìn thấy chiều hôm qua, nhìn anh phong độ lắm -

Mũi Thiên Minh đã phồng giờ lại được dịp nở to hơn

- Anh mày lúc nào chẳng phong độ -

Nó lại cười, không hiểu ông này sao ngu thế, bị nó lừa nhiều mà vẫn mắc câu ngu không tả nổi.

- Vâng, em phải công nhận xem anh trên kênh thể giới động vật mà trông phong độ, rất giống con Boo nhà em.

Nụ cười của Minh tắt ngấm, gì chứ, nhìn thấy anh trên kênh thể giới động vật sao? anh chẳng đỡ nổi

Dương đứng cạnh đó mà không ngấm được miệng cười, đáng đời thằng bạn, ai bắt nhanh mồm nhanh miệng cho lắm vào, người ta đã nói “không cái ngu nào giống cái ngu này”

- Mày có cần đim hàng anh thế không? dù gì anh cũng là anh trai mày mà -

Mọi người xung quanh nghe thấy câu chuyện mà không thể ngấm được miệng lại, đúng là thấy lần đầu tiên hotboy lớp 12a2 bị chửi, i mà không thể làm gì, có đúng là như người ta đồn, cô nhóc này là con của xã hội đen sao?

- cây đang lạng mà gió lại cứ thổi vào, nếu anh thấy buồn chán cần có người thông nào thì em sẵn sàng tiếp hi sinh làm bác sĩ giải phẫu mô sê não nghiên cứu -

Minh dơ tay lên hàng đưa em yêu quái, anh đúng là gặp xui nên mới có đưa em quái thai này.

- anh thè, nhất định sau này nói chuyện với mày phải uẩn lười bảy lần -

Thiên Minh khuôn mặt hằm hằm bỏ thẳng vào trong lớp, đi đến chỗ hán liền đá Nguyễn một cái khiến Nguyễn phát cáu lên.

- thẳng dờ, mày phát bệnh mà đi đá tao, đấm mày trận giờ -

- mày đi mà dạy lại con người yêu của mày –

Minh bỏ đi để lại cho hắn một câu khiến đầu hắn xuất hiện câu hỏi to đùng , dốt cuộc cô nhóc đó đã làm gì thằng bạn hắn .

- thường ngày cô hay ăn độc à , nói câu nào cũng khiến người ta phun máu câu đó -

Nó cũng rất vui về quay ra nhìn Dương , anh bạn đã có thành ý muốn nói chuyện thì nó cũng nên tiếp chứ nhỉ .

Nó cười một cách quái dị , nhìn Dương từ trên xuống dưới rồi lại từ dưới lên trên , khiến Dương cùng tất cả mọi người cũng phải đưa mắt nhìn theo một cách tò mò , cô nhóc này rốt cuộc là có ý gì .

Trước ánh mắt của nó Dương có vẻ khó chịu , cô nhóc này lại nghĩ ra cái gì chọc cậu à .

- cô nhìn cái quái gì thế -

NÓ chẳng thèm trả lời chỉ gật gù , gật gù

- ừ , cũng không tệ -

Từng lời nó nói mọi người đều găng tai lên nghe kỹ , ai cũng thắc mắc về cái câu “ cũng không tệ” là sao ?

- cô là đang có ý gì , nói thẳng ra đi –

Dương thấy rất bức về tình trạng cứ úp úp mở mở của nó , cô nhóc này hắn vẫn chưa thể ư được .

- tôi thấy , anhrất hợp làm “ trai sờ bao bụi” đó –

Mặt của Dương đỏ ra rồi từ từ chuyển sang thâm tím , “ trai sờ bao bụi” sao?

Ai ai có mặt ở đây cũng vô cùng ngỡ ngàng , nen nén quay qua Dương nhìn với ánh mắt chia buồn .

Nếu cô ta không phải bạn gái thằng bạn thân cậu , không phải phu nhân tương lai công ty cậu đang làm việc , không phải người nắm một nửa tiền túi tiền của cậu thìcậu thế sẽ cho cô ta sống không bằng chết .

- cô đúng là ngậm toàn rắn độc –

Để lại một câu nói kinh điển rồi Dương cũng nói tiếp Thiên Minh giận dữ đi vào lớp , đi qua ngang cái người cũng đang đứng gần tò te thì để lại một câu còn kinh điển hơn .

- mụ phù thủy mồm phun độc đến tìm mày kìa –

Nguyên nhìn hai thằng bạn mà thấy thương hại , hai thằng ngốc này sao cứ thích chọc ngáy vào cái nơi đầu nọc độc chứ .

Hắn thở dài rồi đi ra ngoài , đáng về vô cùng điềm đạm chậm rãi với khí thế bức người .

- đồ khốn , anh quá đắt hàng khiến người ta tìm tôi đánh ghen là sao ? anh có phải đang gán mác đại hạ giá hay sao mà ai cũng muốn sâu xé vào hả ???-

Trước con tức giận của nó hắn chỉ cười một cách ngây ngô . “ đại hạ giá” sao ? anh treo biển bán mình bao giờ thế ?

Mặc kệ cô có tức giận thế nào , cái việc đó để mặc cô giải quyết , anh dúi vào tay cô một tờ giấy nhỏ nhưng nội dung thì dài ... vô kể .

Nó đưa tờ giấy lên sát mắt hơn và đọc dòng chữ đầu tiên được viwst to nhất .

DANH SÁCH NHỮNG VIỆC CẦN LÀM CỦA MỘT CÔ NGƯỜI YÊU

- hà ...cái gì ?????.... 108 điều sao ? anh định trình lên để sửa đổi hiến pháp à , tên điên này ??? –

Nó là người có cha có mẹ chứ đâu do hắn sinh ra đâu , quái gì mà bắt nó làm những 108 điều , nhiều nhất cũng chỉ được 3 đến 4 điều thôi chứ , hình như anh ta đã vượt quá giới hạn của mình rồi , .

Nó đâu dễ để người ta bắt nạt thế đâu , 108 điều chắc chắn sẽ không tồn tại .

Chương 40

Nó nhìn cái mảnh giấy trên tay với nhiều dòng chữ chẳng chịt mà phát khiếp .

BẢN THỐNG KÊ NHỮNG VIỆC CẦN LÀM CỦA NGƯỜI YÊU

- 1 , mang đồ ăn sáng cho người yêu vào mỗi buổi sáng
- 2, ăn trưa cùng người yêu
- 3, đi học và về nhà sẽ ngoan ngoãn chờ người yêu đưa đón
- 4, Một ngày phải nói chuyện với người yêu trên mười lần
- 5, Trước mặt người khác phải tỏ ra nhu mì ngoan ngoãn nghe lời người yêu .
- 6, không được liếc mắt đưa tình với bất cứ thằng con trai hay đứa con gái nào .
- 7, không được mắng hay đá xoáy người yêu
- 8 , không được bầy hay chọc ghẹo bánh xe người yêu
- 9, hàng ngày phải dành một khoảng thời gian để đi chơi tâm sự với người yêu

.....

108 , Thực hiện nghiêm túc tất cả 108 điều .

Nó đọc thầm xong 108 điều “ sửa đổi hiến pháp” mà thầm khen hấn nhanh nhẹn , mới có vài tiếng đồng hồ đã soạn thảo ra một cái tờ giấy quái dị , chữ dài dằng dặc này .

Mọi người cũng cố nhướn cái cổ lên và mở căng mắt để đọc nhưng cũng chẳng biết được cái chữ nào .

Nó nở một nụ cười rồi chớp chớp mắt nhìn hấn , với ánh mắt lai tơ này của nó thì thực hấn thấy chẳng yên lòng , trong tâm thực sự nổi sóng lớn .

Các dây thần kinh của hấn căng cứng để sẵn sàng xử lý mọi thông tin mà nó có thể gây sock cho hấn .

Đồng loại mọi người xung quanh cũng đưa ánh mắt nhìn , thiên tài của trường này mà cũng toát mồ hôi sao ?

Nụ cười của nó càng ngày càng tươi .

- Nguyên , xoay một vòng cho em xem đi –

Cái giọng điệu thay đổi một trăm tám mươi độ này của nó làm toàn bộ mọi người ở đây đều sock , miệng cứ không ngừng há ra .

Ở trong lớp 12a1 lại có hai chàng trai đang khoanh tay đứng nhìn khi nghe thấy câu đó thì liền hừ lạnh .

-rắn lại bắt đầu nhả độc -

Anh Nguyên nhà ta rất thông minh , cứ nhìn tám gương là bạn Dương thân mến liền có thể đoán phần nào suy nghĩ của nó .

- em yên tâm , anh không hợp phong thái làm “ trai sờ bao” , nếu bắt buộc thì chỉ làm “ trai sờ bao” của em thôi –

Một câu trả lời đúng là hết ý , mọi người ở đây có thể thấy được tình yêu nồng nàn mà chàng Nguyên chao cho nàng Bảo Anh . mọi người không ngừng hâm mộ và ghen tị .

- anh thích làm trai bao lắm hả , tôi đâu bảo anh hợp làm trai bao đâu , làm người yêu của anh đúng là mất hết thể diện một thời –

Anh Nguyên cùng toàn thể mọi người có mặt ở đây (trừ nó) đều méo mặt , rốt cuộc ai làm mất thể diện ai ?

- quay một vòng tôi xem nào ?-

Nguyên nhìn mặt nhìn nó , nếu không làm trai bao thì nó nghĩ đáng người hấn làm gì ? vận động viên thể hình sao ?

- sao tôi phải quay , cô lại bày trò phá tôi , về lớp đi gần vào giờ học rồi đó –

Nguyên đang định quay đi thì bị nó kéo lại tức thì nhanh nhẩu nói

- yên tâm, tôi không bày trò phá anh , tôi là cháu ngoan bác Hồ mà , anh yên tâm, tôi nhất quyết không đá xoáy anh , quay đi quay đi , quay một vòng tôi xem–

Hấn thấy nó nắn nỉ cũng mềm lòng mà nhún nhường một bước , liền theo ý của nó mà xoay một vòng .

Hấn thấy vẻ mặt đắm chiêu suy nghĩ của nó mà cũng thấy đau đầu , rốt cuộc là nó nghĩ gì ? tại sao ý nghĩ của nó quái dị đến mức hấn chẳng thể đoán được .

Hấn mang tiếng thông minh cả đời , nắm bắt mọi suy nghĩ của đối phương nhưng giờ khi đứng trước cô người yêu quái dị này thì chẳng thể nào đoán được .

-xoay , xoay ngược lại đi –

Nó vừa nói vừa làm phụ họa , lấy tay của mình xoay xoay .

Nguyên nuốt con giận trong lòng đang cháy phừng phừng mà nhin xuống , hấn tò mò , tò mò không hiểu cô ta đang làm gì .

hấn vừa xoay xong thì nó đã hô lên

- xoay , xoay lại đi nào –

lần thứ ba là hấn nhin , nó là con gái nên hấn nhin , là người yêu hờ của hấn nên hấn nhin .

Hấn quay thêm một vòng nữa .

- xoay , xoay đi –

người ta thường nói ,” quá tam ba bận” , lần này đã chuyển sang lần thứ tư làm mất bình tĩnh của hấn , chẳng lẽ để con nhóc này được đăng chân lần đăng đầu sao .

- cô bị điều à , thích thì đi mà xoay ,tôi vào lớp –

Hấn chỉ đi được vài bước đã bị nó dừng lại , miệng còn cười cười

-anh xoay được mấy vòng rồi – Nó nó hỏi mà mặt hấn cùng mọi người ***** ra , rốt cuộc là vì cái gì ?

- bốn – một câu ngắn gọn mà sức ảnh hưởng tương đối lớn .

Nó ngồi cười ha hả , miệng không thể khép lại nổi .

- bốn vòng đúng không ? sao tôi bảo anh xoay có 4 lần anh đã nổi giận rồi , vậy lại sao anh bắt tôi làm những 108 điều “ sửa đổi hiến pháp là sao” –

Nghe nó nói mọi người hết sức tò mò vì cái tờ giấy được gọi là “sửa đổi hiến pháp” , rốt cuộc cái đó là cái gì .

Nó giờ đây đã để cho hấn một bài toán khó khăn , lý lẽ rất hợp lý , lại còn có dẫn chứng nữa chứ , hấn nhất thời cứng họng chẳng nói được câu gì cứ đứng chân chân nhin nó .

108 điều hấn vất bao nhiêu chí tuệ mới rằm lại bị nó gạt ra trong vài ba câu nói và hành động sao , nó đúng là toàn nghĩ ra những thứ mà người ta chẳng ngờ tới .

- hai vấn đề này sao cô có thể ghép chung với nhau chứ -

Nó biết ngay hấn sẽ chối mà , nó mà dễ bắt nạt à , nó phải làm theo điều kiện hấn đưa ra á, còn lâu , dù nó có phải trở lại vạch xuất phát , cura lại hấn từ đầu thì cũng còn hơn là thực hiện 108 điều .

Ba mẹ nó còn chưa rằng buộc được nó mà hấn lại đòi sao ?

- 4 câu tôi nói anh còn chẳng làm được , vậy 108 điều tôi cũng chẳng có khả năng làm –

- cái ..-

hắn chưa kịp nói đã bị nó chen miệng lại , chẳng kịp phun ra hết câu

- Ế, nếu anh vẫn còn đem cái “hiến pháp” đó ra dọa tôi , vậy thì thôi coi như huỷ , hiến pháp sẽ về với nhà nước , chẳng can dự tới tôi nữa , chúng ta chia tay –

Nó để lại cho hắn cái vênh mặt lên rồi vùng vằng xoay người bỏ đi , đếch cần , nó là ai chứ không gì là không thể .

Tất cả mọi người xung quanh chứng kiến thấy hai người cãi nhau bỏ đi thì vui như chuẩn bị đi hội , người người cười hóm hờ , đập tay ăn mừng .

Còn hắn thì như bức tượng dậm chân tại chỗ , trog lòng hắn sao bỗng hụt hẫng vậy nhỉ ? hắn đã nghĩ đến việc này , nhưng không ngờ nhanh vậy ? cái gì đã dẫn hắn đến với bức đàng buộc này , cái gì đã dẫn hắn đồng ý ? cái gì khiến hắn mong đợi ? chẳng lẽ tất cả là vì nó sao ?

Chẳng lẽ là vì nó

Hắn nhanh bước chạy theo , việc làm mà tất cả mọi người sẽ không ngờ tới , lần đầu tiên họ thấy thiên tài của họ biết ngần ngại , lần đầu tiên biết đuối lý không nói lên lời , lần đầu tiên biết đuối theo một người , tất cả là lần đầu tiên vì một người con gáiđen hơn ma .

Hắn chạy đến giữ nó lại , giữ cái bàn tay mềm đó , kéo nó đối diện với chính mình .

Hắn nhìn đôi mắt ấy , đôi mắt to long lanh tình nghịch , đôi mắt chứa trọn cả thế giới , đôi mắt đem mọi thứ trở lên nhỏ bé .

- về chuyện 108 điều , chúng ta có thể thảo luận từ từ , tôi không bắt ép cô làm hết 108 điều đâu , đây chỉ là bản sơ thảo thôi –

Nó nhìn hắn khinh ra mặt , ai bắt cứ suốt ngày bắt nạt nó .

- tôi hứa giữ đúng ba điều kiện , tôi nhất định giữ đúng , việc “sửa đổi hiến pháp” này ,tôi sẽ tự làm , tôi đã cố gắng nếu anh không vừa lòng thì coi như hết –

Hắn chẳng biết nói sao nữa , đồng ý hay không nhỉ , nhưng nếu để tự nó tung hoành thì chắc hắn nhập viện tâm thần sớm , nhưng nếu không đồng ý thì tẩy cả sẽ chấm dứt .

hắn thở dài một cái

- thôi được , tùy ý em –

Lòng nó không ngừng nở hoa cười khoái trá vỗ vỗ vai hắn rồi vui vẻ tung tăng về lớp , quên khuấy mục đích đầu tiên nó đến đây tìm hắn .

Nhưng dù sao nó cũng đã phá bỏ được 108 điều và được tự do làm theo ý mình .

Tự do muôn năm .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Hoàng My

Nụ cười tươi “rầy đành đành” trên môi nó , cuối cùng nó cũng đòi được công đạo , cũng chiến thắng cái thằng khốn “ thừa nước đục thả câu” bắt nạt nó . Nhất định , nó phải chơi hắn một vỏ thật đau để hắn nhớ nó suốt đời , nhìn thấy nó như nhìn thấy 18 đời tổ tông bật dậy .

Đôi mắt tình nghịch của nó khẽ chớp chớp vài cái rồi môi nó khẽ nhếch lên một đường nguy hiểm ,”Nguyễn Tuấn Nguyên” anh đợi đấy .

Đang hí ha hí hửng bước đi thì bỗng bước chân của nó khựng lại , cái con người trước mặt này sao bỗng thành linh xuất hiện ở đây .

Hoàng My hai tay khoanh phía trước chậm rãi tiến từng bước nhẹ nhàng đến gần nó , gương mặt cô vẫn vậy , lạnh lùng và khó hiểu .

- Hoàng...My...là cậu -

Môi cô nhếch lên một cách nhạt nhẽo , ánh mắt lạnh băng nhìn nó.

- cô cũng có ngày sợ sệt như thế này sao ? một Bảo Anh đầu đội trời chân đạp đất đâu rồi ? cái con bé đầy anh tôi đến con đường chết đâu rồi ? cái con bé cướp đi tất cả của tôi , tình thương , tuổi thơ và cả tình yêu của tôi ? –

Từng câu từng chữ như xé từng khúc ruột của nó , nó đau lắm chứ , ân hận lắm chứ , nhưng giờ thì đã quá trễ rồi .

- My là lỗi của mình , mình xin lỗi –

Đôi mắt nó ứa nước long lanh , toàn thân nó run nhẹ , chỉ có My chỉ có cô bạn này mới khiến nó run rẩy khi gặp , nó đã có lỗi quá lớn với My .

Chính nó , chính nó đã cướp đi của My tình thương của anh trai và tình yêu , nó là kẻ có tội .

Nó thấy My cười , nụ cười mỉa mai như nó đã nói một câu gì ngớ ngẩn .

- xin lỗi là xong sao ? Là giải quyết hết mọi việc xảy ra sao ? ngu ngốc –

-My à , mình ...-

My chẳng để nó kịp nói lên lời nào thì đã bị cô chặn lại .

- Cô...- My dùng một ngón tay thon dài của mình chỉ thẳng mặt nó .

- hãy đợi đây –

Hoàng My quay gót bước đi , bóng dáng cô vẫn như vậy , cô độc và lẻ loi.

Sợ hãi , cảm giác mà nó chỉ cảm nhận được khi ở cạnh My , nó sợ , sợ cô bạn này , tất cả sự việc ngày hôm nay đều xuất phát từ nó .

Nếu nó không bắt ép Hoàng Vũ đi thì cậu ấy sẽ chẳng xảy ra chuyện , cậu ấy có thể tha thứ cho nó nhưng nó chẳng thể tha thứ cho mình .

“ mình đã hứa sẽ sống tốt cả phần của cậu , phải yêu đời gấp đôi và cười gấp đôi vì cậu”

Quyết tâm sống để hứng chịu tội lỗi , nó sống để chuộc lỗi , phải cười nhất định phải cười chứ .

Cố gắng ép ra một nụ cười tươi , nó cố gắng an ủi bản thân và bước tiếp

- hôm nay trời thật đẹp –

Một dòng nước mắt lăn dài trên má .

Vừa đến cửa lớp nó đã thấy con bạn xuất hiện , điệu bộ có vẻ lo lắng sốt ruột .

Vừa nhìn thấy nó Dung như chút được gánh nặng , cô vừa nghe mấy đứa bạn nói nó bị đánh liền hốt hoảng chạy sang ngay .

- con kia , bị người ta đánh mà không thèm nháy để tao đến cứu hả -

Nó nhìn thấy con bạn kiên bữu môi

- chờ mấy cứu thì tao nằm nhà xác lâu rồi , còn đứng được ở đây sao –

Càng nghe cái giọng điệu gọi đòn này của nó Dung lại càng tức , cô quan tâm nó như thế này mà nó lờ dội cho cô chịu nước đá vậy à .

- tao quan tâm mày mà mày ăn nó kiểu thế à , vậy thì lần sau tự đi mà giải quyết nhá , tao không thèm quan tâm nữa , tao không có đứa bạn như mày –

Tức , Dung tức không chịu nổi với con bạn , cô bùng bùng nóng giận bỏ đi , cô sẽ không thèm quan tâm nữa .

Thấy Dung vùng vằng bỏ đi nó liền hốt hải mà túm tay Dung lại , cần dập lửa lập tức .

-Dung xinh ơi , mình đùa tí thôi mà , đừng giận , tại đây chỉ là một lũ ngốc nên mình mới tự ra tay không làm phiền cao thủ như bạn , mình không muốn làm bạn tay bạn thôi mà –

Cái giọng điệu chầy cả kẹo , cái miệng của nó đúng là lợi hại , thích cong thì cong , thích thẳng thì thẳng .

- tao về lớp –

Dung chẳng trả lời chỉ dang tay nó bước đi , thấy cô bạn bỏ đi nó chỉ thở dài .

- lại mất hai ngày rồi –

Nó hiểu cô bạn mình chứ , làm sao Dung có thể giận nó lâu được .

Nó chán nản bước vào lớp , hôm nay đối với nó là ngày đen đủi rồi , về nhà cần tẩy trần thôi .

Mang tâm trạng uể oải bước vào nhà , nó nằm phịch xuống sofa và nhắm mắt lại , mệt mỏi , mỗi hơi là phải đối phó với thầy giám thị , nó ...nhớ thầy giám thị quá .

- Chị ơi , hình như bố mẹ đổi hướng nhà rồi phải không ? -

Tú bỏ giấy xỏ đôi dép đi trong nhà rồi bước vào , nhìn thấy nó cậu hơi bất ngờ .

- ừ , chuyển từ hướng mây mờ sang hướng mây mù -

Tú thấy thật thất vọng , rõ ràng là cậu định chọc nó sao giờ lại thành ra cậu bị chứ . i xỏ đầu , bà quái thai vẫn không thể là thai bình thường được .

- mặt trời mọc đằng nào mà chị về sớm thế , chẳng lẽ nhà mình có gì thú vị sao -

Vừa nói Tú vừa tò mò nhòm ngó vào trong , chẳng tiếp từ lúc nào mà cậu đã thấy một chiếc dép hạ cánh trên mặt mình .

- bà làm cái quái gì vậy , điên à -

Nó nhăn mặt gãi gãi đầu

- mây ngu , không nhìn thấy tao mệt lắm rồi à , cái nhà này thì quái có gì thú vị chứ , tao đang thất thường đây -

- thất thường -

nghe đến từ này mà mặt Tú biến sắc , thất thường là mức độ nguy hiểm với cậu này , bình thường đã gớm thế , thất thường chắc còn có sức công phá hơn .

-Chị , em lên phòng đây , chị cứ từ từ nghỉ -

Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn , giờ cậu cần giữ an toàn cho bản thân là quan trọng nhất , ở đây lén phếng là dễ ăn “ dép bay” lắm à .

- Tú -

Đang chạy bán sống bán chết thì bỗng nhiên thị gọi ngược lại khiến cậu rùng mình .

- hôm naychị gặng Hoàng My , My về nước rồi -

Nó thấy nét ngác nhiên hiện rõ trên mặt em trai , Tú không nghĩ sẽ đụng độ sớm như vậy .

- chị cũng biết rồi sao ? chị nên cẩn thận hơn -

Nhìn cậu em bước đi khuất cầu thang , nó rơi vào trạng thái im lặng trầm tư suy nghĩ

Sự việc này nhất định nó phải giải quyết .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Hẹn hò

Cái không khí xe xe lạnh cộng với hương vị của buổi sớm ban mai giúp người ta thất dễ chịu hơn . Những hàng cây trải dài cùng mặt hồ nước tĩnh lặng chứ không ồn ào như trên chiếc ghế đá cạnh hồ .

- anh bị điên à , sáng sớm lôi tôi đi ngắm nước thái và ngồi hít không khí làm điểm tâm ăn sáng , điên thì cũng nên chừa một phần cho người khác điên với chứ -

Nó tức khí muốn xông vào dọt tung tóc của hắn lên , mới sáng sớm đã bị hắn lôi dậy với lý do nào là : “ không khí ban mai tốt cho sức khoẻ” hay “ đi hện hồ cuối tuần , người ta hay làm như vậy” . Nó khoẻ như trâu rùi thì cần quái gì nữa chứ .

- đừng than nữa , một chút nữa đưa cô đi ăn sáng là được chứ gì –

Nó khinh không thèm nói , môi thì bữu dài còn đôi mắt thì không ngừng lườm huyết .

- thôi được rồi , đi ăn sáng thôi –

Hắn thờ dài trước cái thái độ của nó , ngồi ngắm cảnh một chút cũng không yên với nó .

Nghe được đi ăn sáng lòng nó bỗng mừng quýnh , nhanh nhẩu đứng dậy chạy tốt ra xe trước , bụng cô đang kêu ầm ĩ này , không ăn thì sao cô sống nổi đây .

Nhìn vẻ mặt hớn hờ của nó mà hắn bật cười , chẳng lẽ nó thèm ăn đến nỗi đó sao .

Hắn chở nó đến một tiệm phở nổi tiếng và kêu hai tô phở bò .

Như một thói quen , nó nhanh tay lau đĩa lau thìa chuẩn bị sẵn sàng , hắn ngạc nhiên khi nó cũng lau luôn cho cả phần hắn , chẳng lẽ nó đã có cách nhìn khác đối với hắn sao .

Một nụ cười nở trên môi hắn .

Hai bát phở bò thơm ngon được đưa lên khiến nó xung sướng vô cùng . miệng cười không ngớt ,rất nhanh nó đã vắt được 4 quả quất vào trong tô phở của mình và đảo đều .

Nó đưa chiếc mũi nhỏ xinh xuống gần bát phở và hít một hơi dài , miệng khẽ nói nhỏ

-ngon quá –

Nó ngược mặt lên thì thấy hắn đang nhìn nó chăm chăm , nó hất hàm lên hỏi hắn

- Ăn đi còn ngại ra đó làm gì , phở nguội ăn không ngon đâu –

Vừa nói xong là nó cuối xuống ăn nấy ăn để bát phở của mình , trông cách nó ăn cứ như bị bỏ đói lâu năm rùi .

ngược lại với cách ăn “ đánh nhanh thắng nhanh” của nó thì hắn lại ăn một cách vô cùng từ tốn , thỉnh thoảng lại ngược lên nhìn cô gái trước mặt .

Hôm nay nó chẳng trang điểm gì , nân da không phải trắng bóc nhưng cũng thực dạng nhìn được , khuôn mặt mũm trông rất đáng yêu .

Đang ngắm nhìn nó thì hắn thấy nó ngừng ăn , trong bát phở vẫn còn một nửa , hắn thăm quan sát nó .

hắn thấy nó nhìn tô phở như có một cái gì nuôi tiếng , miệng không ngừng nuốt khan vài cái , đôi mắt lại không rời tô phở đi , hắn có thể đoán được , nó đang ...rất thèm .

“Thèm”tại sao nó thèm lại không ăn nữa nhĩ ? giảm cân sao ?

- cô đang giảm cân đấy à –

Hắn thấy mình hoàn toàn đúng khi nó gật đầu , tay liền xoa xoa bụng .

- Dung đã bảo tôi , nếu mày cứ tiếp tục ăn một cách vô tội vạ , chắc chắn vài tháng nữa mày sẽ lăn chứ không phải đi , lúc đó thì đừng mong đi chơi –

Nó thuật lại lời nói củ cô bạn thân , dù thế nào nó cũng không thể không đi chơi .

- thế bạn em có nói , nếu quá béo sẽ rất khó lấy chồng không ? –

Một cái lắc đầu từ nó , sao hắn thấy nó lúc này ngại thơ quá nhĩ , đầu óc tình quái hàng ngày của nó đâu rồi , chẳng lẽ nó lại muốn bầy hắn .

-à ,hình như có thuốc giảm cân rồi đúng không ? –

Nguyên thấy bức tức , hắn nghiêng rần kèn kẹt

- thôi đi , sao em cứ nói trống không thế , ra đường ai cũng có thể nghĩ em là chị anh đấy –

- tôi thích đấy , anh là đang muốn chửi .i tôi già chứ gì ?-

Nó cũng vênh mặt lên , giám hạ thấp nhan sắc của nó thế à .

- cô vi phạm điều kiện nhé . đã ghi là không được xưng tôi với anh mà –

Nó lấy tay che miệng rồi khẽ ngáp một cái

- suốt ngày họp đồng , anh ức hiếp tôi quá đấy , được rồi , vì tương lai tôi nhin , nhưng lần sao anh biết tay tôi –

Nói xong nó còn cố tình ngáp thêm vài cái .

- thôi , anh đưa em về đi , buồn ngủ quá , có chủ nhật mà cũng không yên ổn –

Thấy nó đòi về hần bỗng thấy tiếc , hần tốn bao nhiêu công sức mới kéo được nó ra ngoài với hần chẳng lẽ thả nó về sớm thế sao .

- em có thích đi chơi không ? anh dẫn em đi thăm quan –

Hần nở một nụ cười rất chi là hiền nhưng bản chất thì chẳng hiền tẹo nào . Vừa nói hần vừa rút ví ra giả tiền

Nghe thấy đi chơi là đầu óc nó đều được giải phóng hết công suất , sinh lực tràn trề .

- Ủ đi theo anh –

hần nhanh tay túm nó đứng dậy , một mạch kéo nó ra xe .

Chiếc xe loa vút trên đường và điều dừng chân chính là công ty của hần ,

- ê này , lại lừa người hả , đi chơi quái gì chỗ này –

Khuôn mặt nó nhăn nhó lại , nhưng thử hỏi làm sao không nhăn nhó được chứ , bỗng nhiên lại bị người ta lừa .

- ừ thì là đi thăm quan công ty anh đó , em thích chỗ nào thì cứ đi chỗ đó –

- tôi mà phá thì ráng chịu –

Hần cảm thấy lạnh lạnh sống lưng , nó lịa nghĩ ra trò gì để phá công ty hần đây , nhìn theo dáng của nó giờ đang tung tăng chạy vào công ty mà hần khẽ thở dài .

hần đang “ công rấn cần gà nhà” .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: hện hò 2

Tùng đám mây trắng bồng bênh đang lững lờ trôi trên nền trời xanh biếc . Tiếng xe cộ qua lại đông đúc trên đường phố thỉnh thoảng lại vang lên những tiếng còi đầu đầu nhưc óc .

Cuộc sống là vậy , tấp lập và ồn ào , cô nhóc kia cũng vậy , sôi nổi và cá tính .

Hần đưa ánh mắt của mình nhìn thật kỹ người con gái đang tung tăng chạy trước hần .

Hần đã nghĩ , cuối cùng gặp nó là phúc hay họa của cậu , nhưng phúc thì chưa thấy mà họa thì cứ đeo dai đẳng , rồi tới đây không biết cô nàng sẽ làm gì với cái công ty chân đang tập tọt đi của hần .

Hần thở dài khi nghĩ về tương lai sắp tới , bước chân hần cũng chậm rãi hơn .

- chị , cho em hỏi phòng tổng giám đốc ở tầng mấy –

Chị tiếp tân ngẩng lên nhìn cô nhóc trước mặt , một cô bé với khuôn mặt trắng trẻo , mũi cao môi đỏ , mặc một chiếc áo phông trắng bên trong , bên ngoài là một chiếc áo rét lưng giả bò .

Cô bé còn mặc chiếc quần đùi phồng to ở hai bên túi bên trong là một chiếc quần tất đen , dưới cùng là một đôi giày thể thao màu trắng năng động .

Câu đầu tiên cô tiếp tân muốn hỏi : “đây là công ty hay chỗ trông trẻ”

- phòng tổng giám đốc ở tầng 20 , nhưng giờ sếp vẫn chưa đến , em có lịch hẹn trước không ? –

Nó thừa biết là anh ta vẫn chưa đến chứ , hần đi ngay sau nó mà .

Nở một nụ cười tươi với cô tiếp tân , nó vui vẻ cảm ơn rồi tiến về phía thang máy .

Chưa để nó đi , cô tiếp viên đã gọi giật ngược lại

- em à , không được tự tiện lên đó đâu ,để chị gọi điện thoại hỏi thư ký tổng giám đốc –

- ầy ầy chị , không cần đâu , sáng nay sếp chị ăn phở không may bị tào tháo đuổi nên đến muộn dặn em cứ lên phòng tổng giám đốc đợi trước mà –

Ngay sau câu nói của nó thì đồng loạt tất cả những con mắt ở đây đều nhìn chăm chăm vào nó , miệng không ngừng há hốc .

Sếp của bọn họ thực sự bị “ tào tháo đuổi” sao ? nhưng dù có bị thì cô bé này cũng không nên nói lớn vậy chứ .

Tất cả mọi người ở đây đều hoá đá , chỉ còn lại hai người vẫn đang ở trong trạng thái bình thường .

Hai người đó chính là nó và cái người đang chậm rãi bước vào .

Mọi người ở đây khi nhìn thấy cái con người đang tiến vào thì giật mình tỉnh mộng , cuống cuống làm việc của mình , nhiều người cuống quá còn đâm sầm vào nhau trông như một cái chợ .

Hắn nhìn khung cảnh lộn xộn xô xộn ở đây thì không khỏi nhíu mày , chẳng lẽ vừa bước vào cửa cô bé này đã gây chuyện rồi sao ?

- em lại gây chuyện gì vậy ? –

hắn nhìn đôi lông mày nhìn cô nhóc trước mặt ,cái mặt cười cười cùng ánh mắt kia sao hắn thấy gian thế nhỉ .

- thôi , đi lên phòng làm việc của anh đi , anh đi chậm quá làm tôi vừa đi vừa đợi mỏi hết cả chân –

Vừa nói nó vừa đẩy đẩy hắn về phía thang máy , chẳng mấy chốc đến những người đang thầm nhìn trộm hai người .

Hắn trong đầu tuy rất thắc mắc nhưng nhìn điệu bộ này của nó thì cũng ngoan ngoãn cho nó đẩy đi .

Bước vào thang máy bấm số 20 , thang máy bắt đầu di chuyển và nó cũng bắt đầu quay ra nhìn hắn .

Bắt gặp ánh mắt nhìn chăm chăm của nó mà hắn thấy khó chịu , ai chứ riêng cái đầu khác người này của nó thì có dù hắn có 3 cái đầu thiên tài cũng chẳng đoán được .

- này , đừng nhìn như thế , thùng hết da đẹp của anh –

Vừa nghe xong nó liền nôn ọ , làm động tác giả vờ rồi vuốt xuôi ngực .

Hắn tức , da hắn đẹp thật chứ hắn có nói khoác đâu mà nó phải nôn ọ thế nhỉ .

Đang nôn ọ để chọc quê hắn , nó vừa ngẩng lên đã bắt ngay ánh mắt hùng hục “ lừa tình” nhìn nó như kẻ thù 18 đời nhà hắn .

Biết mình động vào tổ ong “ muỗi” nên nó nín cười quay sang dùng chiêu an ủi “ vừa đám vừa xoa”

- thực là tôi... – vừa nói đến chữ tôi ánh mắt hắn nhìn nó lại càng đáng sợ hơn , nó bừi môi một cái mà trong lũng thầm nghĩ

“ vừa nãy tôi cũng xưng tôi đây , cái đồ tai điếc giờ mới nghe thấy”

- em là thấy anh rất đẹp trai tuy hơi kém em một tí – khuôn mặt hắn thực sự đen xì .

- anh lắm tiền nhiều của nhưng cũng ít hơn ba mẹ em – hắn dường như sắp phun khói .

- còn việc anh có mắc bệnh tật gì không thì em cũng không biết , nhưng nhìn anh trâu bò thế này chắc chẳng bệnh tật gì đâu – Hai tai hắn đã xì ra được nản khói đen xì vì hai từ “trâu bò”

- nói chung , anh hội tụ được tất cả những ưu điểm để trở thành bò của tất cả phụ nữ , điều em muốn hỏi là , nếu bọn con gái liên tục tấn công để biến anh thành bò ,em đây là danh nghĩa người yêu “hò” thì có cần đánh ghen không ? -

- Hắn thực sự muốn bóp cổ cho nó nghẹt thở mà chết , sức chịu đựng của hắn cũng có giới hạn thôi .

- chuyện này cũng cần hỏi sao , phải đánh ghen chứ , cô đuổi cho tôi lũ đàn bà ấy thì tốt -

- vậy , nếu có người phụ nữ cứ lớn vồn trước mặt anh , đi ra đi vào thì em có nên ghen không ? –

Nhìn ánh mắt háo hức trông đợi kia , hắn thấy chắc chắn là có vấn đề .

- theo lẽ thường là vậy –

- vậy , khi ghen thì em nên làm gì , có nên bắt anh đuổi việc không ? –

nghe đến caau này thì hắn thừa nhận ra vấn đề rồi , hoá ra là vậy , nó muốn mượn ta hắn để trả thù riêng .

- thế đốt cuộc thư ký của anh làm gì em mà em muốn đuổi việc cô ấy –

Nó không ngờ chưa nói được một vòng mà ý định của nó đã bị lộ rồi .

- chẳng qua là em thấy thư ký của anh cứ ra ra vào vào trong phòng anh nên ghen thui mà –

- em đã nhìn thấy cô ấy ra ra vào vào trong phòng anh sao ? –

Ặc , quả thực là nó chưa nhìn thấy , đây là lần đầu tiên nó lên đây , nhưng khi trước nó đến tìm hắn , chính là cái cô thư ký đó cản lại , khiến nó công cốc ra về , hại nó lửa giận lại càng tăng khiến hư tổn đến da mặt .

-ừ thì , em thấy người ta nói thư ký hay ra vào như thế -

Vừa nói mặt nó còn cố làm ngơ đi chỗ khác , cố không nhìn chính diện hắn .

- a , lên đến tầng 20 rồi –

Nhanh như chớp nó cướp lấy cơ hội lao thẳng ra mà không thèm xác định phương hướng .

- này , bên đó là khu vệ sinh mà –

Nghe đến câu này thì bước chân nó bỗng dừng lại , bản thân chỉ muốn biến thành không khí cho bớt ngại , nhìn cái người vừa bước ra khỏi thang máy đang nể cười khiến nó sôi máu .

- thì..em muốn đi vệ sinh mà –

NÓ tứ diên người, gì chứ lúc nãy vừa nói hắn bị tào tháo đuổi xong mà giờ lại tự mình chui đầu vào nhà vệ sinh , mặt mũi của nó biết dấu đi đâu bây giờ .

Hắn thấy bóng nó đã khuất liền cười một cái sáng khoải , hắn đúng là ít khi được thấy nó ngó ngó thế này , vừa cười hắn vừa tiến đến văn phòng của mình .

Cô nhóc này ngày hôm nay sẽ đem cho hắn thú vị gì đây .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: vô quýt dày có móng tay nhọn

Nó cố tỏ ra gương mặt thần nhiên và dày vô độ nhất của mình chẳng chặc bước từ phòng vệ sinh ra .

Những bước đi của nó rất vội vàng và hướng tiến đến là căn phòng có biển hiệu là : TỔNG GIÁM ĐỐC

Nó vừa chạm được tay vào nắm đấm cửa thì đã bị một bàn tay nhỏ nhắn trắng nõn khác ngăn lại .

- Nhóc à , đây không phải chỗ có thể tùy tiện ra vào –

Nhìn thấy cô gái trước mặt mà nó hơi nhũn mày đánh giá , quả thực là rất xinh đẹp và có khí chất .

- Tôi được Tổng giám đốc mời đến –

Vừa nghe nó nói xong , cô gái nhìn nó trên xuống dưới rồi nhếch lên một nụ cười điệu cợt .

- Tôi là thư ký , giờ này tổng giám đốc không hề có cuộc hẹn nào –

Tâm trạng nó ngày càng xấu , gì chứ , chưa đến nơi đã bị “ kỳ đà cản mũi” còn bị bà già này cười điệu cợt .

Nó nở một nụ cười đều cũng không kém

- Chẳng lẽ ...hẹn hò mà cô cũng muốn quản luôn sao –

Nhìn đáng vẻ của cô thư ký , nó thừa có thể nhận ra cô ta không phải vừa .

- Xin lỗi đây là công ty và cũng đang giờ hành chính ,nếu cô muốn hẹn hò , mời đợi tan sở -

Người ta có câu , quả quýt dày có móng tay nhọn quả là không sai , đối thủ đã xuất hiện rồi , vừa nãy định kêu hán đuổi cô ta giờ đây cô ta đã nhảy ra cản đường .

- Cô chưa biết thì phải- Nó có phản hồi kéo dài từ cuối , nụ cười cũng trở lên khinh thường rồi nhẹ nhàng nói tiếp .

- Tôi và anh ấy có đính ước , chỉ gần một tháng nữa chúng tôi sẽ làm lễ đính hôn và sau đó sẽ tổ chức lễ cưới linh đình , lúc đó thìtôi cũng sẽ trở thành chủ nhân của nơi đây và một nửa công ty này cũng nằm trong tay tôi , nếu cô biết điều thì nên tránh đường –

Cô thư ký vô cùng tức tối , cô đường đường là một mỹ nhân tài sắc vẹn toàn thế mà bị một con nhỏ khinh thường lên mặt , con giận này cô sao nuốt trôi được .

Mà cô cũng hơi nghi ngờ , nhìn con nhỏ này chẳng có chỗ nào hợp làm phu nhân tương lai của cái công ty này cả , chẳng hề có tí cốt cách nào .

- Xin lỗi nhưng đây là chuyện sau này , giờ thì mời cô xuống tầng tránh làm ảnh hưởng đến công việc –

Nó cố hít hà lấy không khí , nó gặp đúng đối thủ rồi

-Chính anh ta mời tôi lên đây , chẳng lẽ muốn đuổi tôi là đuổi , mau gọi tên khốn đó ra cho tôi –

Con giận của nó đã tăng rồi , nhất định nó phải xử hán , tên khốn giám để nó lại với con yêu tinh này .

- Mong cô chú ý ngôn ngữ của mình , nếu cô không đi xin lỗi tôi sẽ gọi bảo vệ -

- Hán giám để cô ở đây để bắt nạt tôi , cô tránh ra tôi vào cho hán một trận –

Bao nhiêu nỗi căm hận cùng uất ức nó dồn hết vào hán

Nó xông vào đẩy cô thư ký , do không phòng ngự trước , cô thư ký mất đà liền bổ nhào sang một bên trên nền đất lạnh .

Giờ thì nó chẳng cần lịch sự gì nữa , xông vào trực tiếp cho tên khốn kia một trận .

Vừa xoay cái nắm đấm của thuận chân nó dùng một lực tương đối mạnh đá cửa , khiến cái cửa đập rầm một cái .

Chưa kịp xông vào nó đã nhìn thấy một gương mặt quen thuộc đang đứng trước cửa miệng vẫn còn đang lăm bắm cái gì đó , hình như là : “ 2cm” thì phải .

Nhưng 2cm thì sao chứ , liên quan gì đến chuyện nó đang tức giận đây .

- Anh giỏi lắm , giám để bồ nhỏ của mình đứng canh cửa không cho tôi vào , tôi là vợ chưa cưới của anh sao anh đối xử với tôi như thế , anh chẳng hề có chút gì gọi là tôn trọng tôi cả , tôi bị người ta bắt nạt mà anh cũng đứng đứng đứng –

Từng câu ừng từ nó nói rót thẳng vào tai hán , nhưng lúc này thì mặt hán thộn ra trông đến buồn cười , có chết thì hán cũng chẳng đoán ra được là nó sẽ dở trò này .

Phải công nhận là hán cũng đứng nghe nó cãi nhau , nhưng sao cách một cái cửa mà nó cũng biết nhi , cái này hán nên cân trọng đây .

- Tổng giám đốc xin lỗi đã quấy rầy , để tôi gọi bảo vệ -

Cô thư ký chưa kịp quay đi hán đã nhanh chóng kéo lại .

- Không cần , đây là vợ chưa cưới của tôi –

Nghe thấy câu này , nó nhìn thấy vẻ mặt cô thư ký tức thấy rõ , nó cười rồi đưa cô ta một ánh mắt đắc thắng , cô thư ký này muốn “ trâu già gặm cỏ non” , nhìn cô thì trẻ chung thật nhưng tuổi thật thì cũng phải hơn hẳn đến bốn học năm tuổi .

- Xin lỗi tổng giám đốc , do tôi không biết nên thất kính , tôi sơ suất không biết vợ [chưa cưới] của sếp lại trẻ con và thiếu học thức như vậy –

Nghe ngữ điệu này chắc chắn cô ta muốn chửi xỏ nó , còn cố tình nhấn mạnh từ chưa cưới nữa chứ , nó mà để mình bị bắt nạt à .

- Bà cô à- nó còn chưa kịp nói hết câu đã bị một người bịt miệng lại kéo vào phòng đóng cửa lại .

Con tức này nó nuốt không trôi , hẳn muốn để nó bị bắt nạt sao , nó tức giận cắn vào tay hẳn một cái thật đau .

- Sao lại cắn anh –

- Sao cắn anh à , tôi thích đấy , anh làm tôi mất mặt trước con mụ già đấy , tôi bị người ta khinh anh lại không giúp mà lại giúp người khác -

Hắn thờ dài , với tình trạng này không biết hẳn có làm việc được không đây , hẳn chỉ đang muốn tốt cho nó thôi .

- Cô ta anh sẽ để cho em trị từ từ , nhưng giờ thì làm ơn bớt quậy đi –

Nó hùng hổ vén ống tay áo lên , hai tay trắng hồng giống y như mấy mụ ngoài chợ đứng cãi nhau .

- Anh chê tôi quậy à , thế tên chết bầm nào sáng sớm làm ầm nhà tôi lên kéo tôi ra ngoài , tên nào muốn đưa tôi đến đây trong khi tôi rất muốn về , là tôi quậy hay anh mất d-ạ -

- Được rồi , anh xin lỗi , mời em ngồi xuống hạ hỏa , căn phòng này cho em tùy ý nghịch , miễn là tránh xa bàn làm việc của anh được rồi –

Nghe hẳn nói vậy nó liền bừ môi

- Tôi chả thèm vào gần cái ổ của anh –

Nói xong là nó quay ngoắt đến cái giá trước mặt , không thèm để ý đến hẳn nữa .

Hắn đang tập chung xem lại vài cái hợp đồng cùng với bản thống kê hoá đơn thì liền nghe thấy những tiếng cạch ..cạch

Ngước ánh mắt lên nhìn con người đang ngồi khoanh chân trên ghế sofa và đang tập trung nghiên cứu cái gì đó , thỉnh thoảng lại phát ra những tiếng cạch ..cạch .

Hắn nhú mày tự hỏi không biết cô nhóc đang làm gì .

Hắn đẩy ghế và đứng lên , chậm rãi tiến về phía cô nhóc đó để tìm hiểu , nó thì cứ tập trung nên không hề biết mình bị bắt quả tang .

Càng tiến gần thì việc nó làm hẳn lại càng nhìn rõ , hẳn tiến tới mức mọi chi tiết việc nó làm hẳn có thể nhìn thấy thì

Hắn đứng hình không nhúc nhích nổi , cô nhóc này ...cư nhiên lại tìm một vật sắc nhọn đểphá khoá nhật ký của hẳn .

- a ha , mở được rồi –

Tiếng nó vừa reo lên cũng là lúc hẳn xông đến giằng lại , nó bị cướp trên đàn mướp , com đưa đến miệng rồi mà còn bị đập xuống đất , trời không thương nó chẳng .

- Giả đây , anh làm gì thế , tôi mất bao công để phá khoá vậy mà anh lại cướp , giả giả đây –

Nó nhanh chóng lo nhanh đến để cướp nhưng lại bị hẳn đẩy ra rồi đem cuốn sổ dấu đi .

- Cái này là tài liệu mật của công ty , không được nghịch linh tinh –

Hắn mặt không hề biến sắc nói dối một cách trắng trợn .

- Mãi mới phá được cái khoá , mà tại anh , tài liệu mật mà cư nhiên vút linh tinh –

Nghe câu này mà hẳn thật dở khóc dở cười , hẳn mà vút linh tinh à , rõ ràng là đút sâu nhất trong giá sách rồi , bình thường có ai moi vào đấy đâu .

- Cái gì đây –

Ánh mắt của hắn bỗng dừng lại trên mấy tờ giấy đã bị cắt , chữ hắn có thể nhìn rõ nhất là : Công ty phát triển thương mại Khánh Dương , cái này không phải hợp đồng hợp tác phát triển trong vòng 10 năm tới của hai công ty sao , chẳng phải hắn đã cắt vào hộp bí mật sau giả sách sao .

- Sao ...sao cô ..cô lại lấy được mấy tờ giấy này –

Nhìn vẻ mặt phức tạp của hắn nó cũng giải thích luôn .

- Thì tôi tìm được ở một chỗ bí mật sau giả sách ý , trong đấy có mấy cái tờ giấy này , tôi thấy ghi từ năm ngoái nên nghĩ nó hết hạn liền đem đi tái chế , anh yên tâm , trong đấy có mấy chiếc chìa khoá tôi không hề đựng vào đâu , tôi nghĩ là chìa khoá kết của anh -

Hắn thực sự nói không lên lời , trí thông minh của hắn chắc chẳng bao giờ có thể sử dụng được với nó , cái chỗ đấy mà nó cũng mò được ra .

Hắn thờ dài nào ruột , nhìn lên đồng hồ đã đến giờ ăn trưa , hợp đồng mất thì cũng mất rồi , nếu để bụng nó đói chắc hắn sống không bằng chết với nó luôn .

- thôi được rồi , đứng dậy đi ăn trưa thôi –

Nghe đến được đi ăn nó vui đến xuyết ngã ghế , lập tức thu gom lại cái giấy tờ vừa cắt tía làm hoa đem quăng vào thùng rác .

Hắn nhìn theo mà xót lòng , vậy là hợp đồng bị nó quăng vào sọt rác một cách không thương tiếc .

Thờ dài nghĩ về chặng đường khó khăn tiếp theo khi ở bên nó , cuộc đời hắn đúng là đâm vào ngõ cụt.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Lưu manh

Một ngày mà hắn nghĩ sẽ vô cùng hạnh phúc và vui vẻ thì lại bị nó phá hỏng be bét , đang sung sướng trong mơ suy nghĩ được ở bên cạnh nó vui vẻ thì đột nhiên lại bị nó đập cho bốp một cái vào đầu .

Cô nhóc này đúng là trẻ con hiếu động .

- Nay đừng có tẽ đôi cái menu của người ta chứ , lại muốn phá hoại à –

Nó nhìn hắn bữu môi một cái , nó mà thèm nghịch à , nó là đang tìm con mọt .

- Thôi, tha cho cái menu đi , thức ăn mang lên rồi kìa – hắn nhanh mắt kiểm một cái lý do để nó thôi hành xác cái menu chứ không thì hắn không biết chui mặt vào đâu nữa .

Nó nhìn thấy đồ ăn là mắt lại sáng nhưng tia sáng ấy vừa sáng lại liền vụt tắt Trong đầu nó lại hiện lên mấy câu nói kinh điển

“Mày mà béo thêm , đảm bảo lần cũng không đi chơi được”

“Chị mà béo sẽ chẳng ai muốn chơi với chị nữa”

“Con mà béo nữa đi đâu đừng nói ta là cha con”

‘ Con cứ việc ăn thoải mái nhưng ..đừng hòng có tiền tiêu’

Ặc , bị khủng bố tinh thần như vậy , nó ngoài miệng thì bữu môi bảo kệ nhưng trong lòng lại lạnh toát , nó béo nghiêm trọng đến thế sao .

Hắn nhìn đồ ăn đã bày trước mặt nó mà chẳng thấy nó xi nhê gì , chỉ ngồi nhìn chăm chăm .

-Nhìn là có thể no à -

Nghe câu nói của hắn nó lại nổi con điên

“Nhìn mà lo được thì nó là người ngoài hành tinh à”

- Thế anh nhìn tôi mà no à –

- Từ từ , đã nói phải gọi anh xưng em mà , sao cứ anh tôi hoài thế -

Nghe câu này nó còn điên hơn mấy câu trước

- Thế thằng nào cứ gọi cô với tôi hả , mèo chề mèo dài đuôi -

Hắn trước mặt nó đúng là mấy hết hình tượng , thông minh cả đời ngu mấy chốc , mà mấy chốc này lại toàn liên quan đến nó .

- Em sao lại tìm được chỗ bí mật của anh -

Hắn muốn đánh lảng sang truyện khác , với lại hắn cũng rất tò mò .

Riêng nó thì vừa gấp thức ăn vừa vui vẻ trả lời .

- Thì tôi..à em sờ thôi , mỗi chỗ sờ một tý -

Hắn đúng là chẳng đủ máu để tiếp chuyện với nó , nó đúng là khắc tinh của hắn rồi .

- Bình thường ở nhà bố mẹ em thường cất giấy tờ quan trọng ở đâu -

- Ở thùng rác -

Miệng hắn cứng đờ , gì vậy , nó lại muốn chọc hắn nổi điên ,nó sợ hắn sẽ đi ăn cắp giấy tờ quan trọng nhà nó sao .

- Có điên mới để giấy tờ quan trọng trong thùng rác -

- Ồ , thế em chưa từng nói với anh ba mẹ em bị điên à -

Cầm hắn cứ phải gọi là rớt lên rớt xuống , có đứa con như này đúng là bạc phúc .

- Giấy tờ quan trọng đều để thùng rác , đó là nơi em ít sờ đến nhất , chứ mấy cái nơi bí mật còn chẳng an toàn bằng thùng rác -

Hắn không đỡ nổi , đây có được gọi là gia đình quái dị không ?

- Tại sao lại phải làm thế - Đúng là vấn đề này vô cùng mờ mịt , hắn càng nghe càng nhận thấy mình dần .

Nó vẫn nhàn nhạp ăn từ từ nho nhỏ , vừa ăn vừa giải thích cho nó .

- Anh cứ thử thư phòng của mình 5 ngày thay 5 cái khoá , giấy tờ quan trọng đều bị đem đi gấp làm máy bay , ba em đã nhận ra một điều , càng kín lại càng bị lộ ra , chỗ hớ hênh lại chẳng bao giờ ngó đến , vì vậy cửa phòng ba luôn mở rộng chào đón và thùng rác lúc nào cũng đầy -

Nghe xong hắn liền hóa đá tại chỗ , hắn có thể cầu cho cha của nó sớm tổng khứ con nhỏ này đi .

- Vậy em biết giấy tờ được giấu trong thùng rác sao không lấy gấp máy bay tiếp -

Hắn hỏi đúng vào trọng tâm của vấn đề , nó biết giấy tờ được vứt ở đấy nhưng không hề động vào là vì sao .

- Không cần phức tạp vậy , gấp máy bay là giải trí còn đồ trong thùng rác chỉ cần cho một cốc nước để rửa vi khuẩn thôi , cần bản đều hồng -

Nguy hiểm , hắn thấy gần nó thực sự nguy hiểm , nó mà cho đi làm gián điệp thương mại thì hắn là đối tượng đặc biệt trong hàng ngũ quái dị .

- Thế nếu bố mẹ em dùng khoá chống trộm -

Khẽ nhếch khoé miệng lên tạo thành một đường cong tuyệt mỹ

- Đánh chơi trò cướp biển vậy , gì chứ khoá mà lại không lừa chôm được à -

Hắn đã xem học bạ của nó , một cô nhóc có lực học tồi không thể tả , phải nói rằng đầu nó dường như rỗng tuếch , vậy khả năng thông minh tư duy này là sao nhỉ .

Hắn chỉ nghĩ đến một điều xảy ra , đó là nó không thích học .

- em cứ ăn uống thoải mái đi , nhìn em mà béo thêm chắc sẽ đẹp hơn ý -

Hắn thấy nó ăn ít trong lòng lại sốt ruột sợ nó đói khó chịu ,hắn thấy nó khó chịu hắn cũng khó chịu theo .

Nó ngước mắt lên nhìn thẳng vào hắn , đôi mắt khẽ chớp chớp vài cái rồi nở một nụ cười .

- Này này, nhìn cô gái ngồi bàn bên kia kia, cô ấy đẹp đúng không? –

Vừa nói nó còn vừa chỉ cho hắn, hắn nhìn vẻ hưng phấn của nó thì cũng bắt đầu nhìn sang, mà hắn cũng công nhận là cô gái đó đẹp.

- ừ đẹp nhưng ...-

Chẳng để hắn nói tiếp thì nó đã chặn họng, tiếp tục thao thao bất tuyệt.

- Anh thử nói em tại sao người ta xinh như hoa hậu nhi -

Vừa nó nói lại còn tạo nên khuôn mặt mơ mộng và ngưỡng mộ.

- Ừ thì người ta xinh đẹp tài giỏi, đáng chuẩn –

Nó tỏ vẻ gật gù tán thành ý kiến của hắn.

- Cô ấy thu hút ánh nhìn vì đáng chuẩn từ trên xuống dưới đúng không?-

Hắn chẳng thèm nhìn cô gái bàn bên nữa mà vẫn cặm cụi trả lời những câu hỏi cô cùng vợ vẫn của nó.

- Ừ, cô ta có đáng rất chuẩn nhưng ... –

Nó cười một cái thật tà ác

- vậy mà giám kê tôi ăn nhiều sẽ xinh hơn sao? anh là đồ đều của xã hội là tên nói dối không chớp mắt, nói phét không để lại dèp –

Giờ thì hắn hiểu rồi, hoá ra không phải nó nói linh tinh mà nó muốn đưa hắn vào bẫy của mình, từng bước dẫn hắn vào từng cái hầm nhỏ chiếu cho hắn những ánh sáng mờ mờ rồi cho hắn tiến vào nơi sâu nhất và tối tăm nhất.

Nó đúng là một thợ săn chuyên nghiệp, mỗi chết còn không biết mình chết thế nào? Mà tại sao mình chết?

Để ngăn chặn những câu nói quái dị nhất hành tinh lọt vào tai những người yếu tinh thần hắn chỉ dùng chiếc khăn lau lau miệng rồi rút tiền đặt bàn.

Tiền thế kéo luôn nó ra khỏi nhà hàng, hắn ở đây chẳng biết mặt có thể dày thêm được mấy phân.

Hắn từ lúc quen nó có thể nhận ra một điều, muốn đi với nó thì nên luyện công phu mặt dày siêu cấp đã.

Hắn quả là muốn đến học hỏi kinh nghiệm hai vị phụ huynh làm sao nuôi dạy được một cô con gái như này trong vòng từng ấy năm.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Cao thủ xuất hiện

Ở một căn phòng lớn có một con cạp cái đang say giấc ngủ, con cạp thu mình chui sâu vào mớ chăn bông khổng lồ ấm áp.

Bầu trời bên ngoài đã sớm bình minh từ lâu nhưng con cạp nhỏ này lại chẳng chịu dậy, lười biếng mà giữ mình trong đồng chăn ấm.

Con cạp nửa tỉnh nửa mê tuy đã tỉnh ngủ nhưng bản thân lại không hề muốn dậy, rời khỏi chăn cứ như là tống nó vào tủ lạnh vậy.

Tiếng điện thoại rung liên hồi trên chiếc bàn để đèn ngủ bên cạnh giường, từng tiếng rung điện thoại lại cho nó cảm giác như từng viên đá đang đập vào đầu mình.

Lười biếng thò tay ra khỏi chăn, nó mò mò chiếc điện thoại rồi ấn nút nghe.

- alô -

- Bảo Bảo, tình yêu của em đã về, tình yêu nhớ em nhiều lắm, em có nhớ tình yêu không? tình yêu mang cả thân này về chăm sóc cho Bảo Bảo này, tình yêu chỉ muốn ôm em vào lòng, thơm lên má em một cái, aaaaa... tình yêu không thể kìm được phần khích khi gặp lại em –

Nó chỉ nói một câu “alô” ngắn gọn, xúc tích mà cái người đầu dây lại xỏ nguyên một chàng như muốn khai thông màng nhĩ của nó . Sáng sớm đã phá giấc ngủ của nó rồi , gì chứ giấc ngủ là thứ quan trọng nhất với nó .

- ừ tao cũng nhớ mày , thằng điên , giờ thì biến –

Nó thô bạo cúp máy, quả thực nó chẳng muốn tốn thời gian ngủ vàng bạc của mình nói chuyện với thằng điên .

Vừa quảng được chiếc điện thoại sang một bên thì đã thấy chiếc điện thoại lại rung lên âm ỉ .

Một lần nữa nó lại mò mẫm chiếc điện thoại , dán đôi mắt to của mình vào màn hình điện thoại , đó vẫn là cái số vừa gọi xong đây .

- thằng dog biến ngay , mày mà còn khủng bố điện thoại tao nữa thì tao sẽ ghé thăm từng nhà , từng người thân mười tám đời tổ tông nhà ngươi , biến ngay ...-

Nó vừa mắng té tát vào điện thoại thì lại phát hiện ra , hình như cái con người đang ở đầu dây điện thoại kia cười thì phải .

Tên đó rốt cuộc là đang cười gì , cười công phu mắng chửi người của nó sao .

- Bảo Bảo , mấy năm nay em vẫn đáng yêu như vậy , tình yêu thật muốn nhanh về cạnh em –

Đầu óc của nó hiện giờ đúng là tạm ngừng hoạt động , hai hàm răng nó nghiền chặt vào nhau như muốn nghiền nát tên chết tiệt đầu giây , không hiểu thằng điên nào sáng sớm đầu óc bị ám mồm mà lại nhai cái gì thật liên thuyên .

-Bảo Bảo , đã nói đừng bao giờ nghiền răng như thế , sẽ bị rụng hết răng thành bà móm đấy –

Đầu giây bên kia nói xong thì cúp máy .

Nó hiện giờ thì vẫn đang trong tình trạng đơ toàn tập , thằng dog , thằng đó dám chọc tức nó , giám trừ ẻo nó , giám khiến nó phải chui ra khỏi chăn và hần giámtrở về nước .

Giờ thì nó đã nhận ra , cái cách chọc tức này thì chỉ là

- AAAAAA.....thằng dog Ben , bà sẽ đào mồ mày lên –

Hận hận hận hận , đây là thứ nó có thể chửi hết vào cái tên Ben đáng nguyên rủa này , một tên ăn không ngồi rồi , ăm no rừng mỡ . mỡ thừa tán nó .

Ben về Việt Nam không phải phá cuộc sống của nó sao .

- cộc ..cộc ..cộc ...

-biến –

Tiếng hét từ căn phòng vọng ra khiến cái người vừa gõ cửa lại phì cười , tiếp tục đưa tay gõ tiếp .

cốc cốc ...cốc

- thằng dog tao biết là mày , biến ngay ,cút về Mỹ của mày đi –

Người ngoài cửa vẫn cười ha hả nhưng đang cố gắng dùng tiếng cười của mình trừu tức nó .

- ha ha , con cat cái , tình yêu chán Mỹ rồi , về đây kiếm cat để chơi trò dog đuổi cat nè , Bảo Bảo –

Tên này đúng là muốn làm nó tức chết , ông trời sao lại đưa khắc tinh của nó về đây chứ , sao lại để nó rơi vào tay của thằng nhóc miệng còn hôi sữa này chứ

- Ben , mày biến ngay thằng dog , tao chửi,i này mà mặt mày cứ trơ ra như đồng ph,â,n thế hả -

-Bảo Bảo , vì tình cảm thiêng liêng của hai chúng ta , tình yêu sẵn sàng hi sinh tất cả , vì thế thì tiếc chi cái mặt chứ -

Toát mồ hôi hột , “ vô si , bi ớn” đó là từ nó có thể miêu tả về cái người tên Ben này .

- Ben , cụ nội ngoại , kỵ nội ngoại và tổ tiên nội ngoại của mày vẫn khỏe chứ . theo tao được biết thì họ đã bật mồ để dạy dỗ một thằng chất chít vô si như mày –

Mắng , nó phải mắng thằng nhóc đó cho hả dạ , cho chút hết giận hờn ra ngoài .

- Cảm ơn Bảo Bảo đã hỏi thăm , tổ tiên nội ngoại tình yêu rất khỏe , vừa gặp tình yêu xong liền đưa ngay chìa khoá kho báu gia tộc , còn nói rằng rảnh sẽ ghé thăm Bảo Bảo chơi –

Cười , hần chỉ có nụ cười khi ở bên cạnh nó , chỉ có vô tư khi bên cạnh nó , chỉ là chính cậu khi được bên cạnh nó .

- Ben- cậu có thể đoán được nó đang nghiêng răng nghiêng lợi vì tức giận , hần thích nhất chính là bộ dạng này của nó .

- À ,Bảo Bảo à ,giờ tình yêu không gọi là Ben nữa , mà giờ là Đấng ẹp troai -

Vừa nghe xong câu này nó không ngừng nôn thốc nôn tháo : “ ẹp troai” là thể loại gì đây , nó thấy thẳng nhóc đó nên sửa thành “kẹp nơ” thì hơn .

- Thằng dog đang kẹp nơ , mày biến ngay cho chị -

Đấng vẫn cười cười hai bàn tay đan vào nhau , ngón cái của tay trái không ngừng cọ vào ngón tay trỏ của tay phải rồi nói :

- Đùa với cọp cái quả thử rất vui –

- cút , biến , thằng Ben biến thái , thằng Đấng quái thai , chị mà có xuống âm phủ thì cũng nhất định tố cáo tội trạng khiến mày bị lôi xuống 18 tầng địa ngục –

Người bên trong thì cứ mắng liên tục , còn người đằng sau cửa lại nhàn nhã

thường thức âm nhạc được phát ra từ hai cái tai nghe đút ở tai của Đấng .

Thường thức âm nhạc theo kiểu đặc biệt này cũng chỉ có mình cậu mà thôi .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Gặp mặt

Nhìn ra ngoài trời qua khung cửa sổ mà nó lại thấy bức tức , bầu trời hôm nay đẹp thế này mà tại sao cuộc đời nó hôm nay lại như tờ giấy than vậy , ra khỏi phòng cũng chẳng giám ra này .

Nó đang vò cái đầu cho rối tung lên thì điện thoại lại một lần nữa reo , may sao lần này lại không phải tên dog đó.

- alô –

Một giọng nói đã trở thành quen thuộc với nó , một ngày không biết bao cuộc với bao nhiêu tin nhắn .

- hu hu , em đang ở nhà , em vừa bị một con dog nó cắn , đau quá , giờ còn chẳng rời được khỏi phòng -

Nó mếu mếu mào mào tố cáo , tiện đường nói xấu Đấng cho bõ tức , tức tên điên đó nó chẳng biết xả ở đâu cả , may sao lại có hần .

Nỗi lo lắng hiện rõ trong giọng nói của hần , nó đau hần cũng đau .

- hức hức , cũng không nặng lắm , anh qua đây nhanh nhá –

Nó vừa nói xong đã thấy hần đập máy nhanh chóng .

Miệng nó cười toe toét rồi quẳng chiếc điện thoại xang một bên chui vào chăn ngủ tiếp .

Vừa điện thoại cho nó xong hần liền cuống cuống lấy áo khoác rồi lao ra khỏi phòng , chỉ để lại cho thư ký một câu : “ mọi công việc của tôi chia đều cho giám đốc kinh doanh và giám đốc thị trường” .

Vì cô người yêu tình nghịch của mình , hần đành dựa vào hai thằng bạn , cho hai thằng bạn chịu khổ một hôm .

Giờ hần chỉ muốn thật nhanh đến bên nó , để có thể chăm sóc cho nó .

Chiếc xe của hần lao vút trên đường quốc lộ , trong đầu của hần chỉ có một câu “ anh qua đây nhanh nhá”.

- Đấng , nó không chịu xuống à , con lại chọc nó phải không ? –

Thiên Linh chỉ cần nhìn là biết , từ lúc Bảo Anh sống ở Mỹ với hai bên nội ngoại , chỉ cần hai đứa đụng mặt nhau là y rằng lại ầm ĩ , ngay cả người lớn cũng chẳng bảo được .

- Mẹ à , oan cho con nha , con yêu thương Bảo Bảo không hết làm sao lại chọc Bảo Bảo được –

Vương Anh cùng Thiên Linh cười ha hả , chẳng lẽ thằng nhóc này nghĩ gì mà hai người lại không biết sao .

Anh Tú ngồi ngay gần đấy toàn thân liền nổi hết da gà , tóc tai dựng ngược , thẳng oát này quả là rất cao tay .

- Đấng à , mày làm gì thì làm miễn tránh xa anh mày ra chút là được rồi –

Vừa nói Tú vừa xua xua cái tay ra về đuổi tránh xa .

Khoé miệng Đấng khẽ nhếch lên một đường tình quái .

- anh Tú , nếu sau này em lấy Bảo Bảo , em sẽ trở thành anh rể của anh , lúc đó thì anh lên gọi em bằng anh mới phải , bây giờ anh cũng nên gọi là vừa , sau này cũng không phải bờ ngỡ -

Tú hận không thể nghiền tên oát này ra làm trăm mảnh , cứ bảo làm sao mà bà quái thai nhà cậu cứ phải tránh tên đó như tránh tà , đúng là vô si bi ỏi mà .

- hử , chuyện này anh mày sẽ là người đầu tiên phản đối , hai người không hề cân xứng -

Đấng khẽ gãi gãi sau gáy nhìn Tú mỉm cười duyên một cái .

- Tình yêu không hề phân biệt tuổi tác , hướng chi em nhan sắc đủ cả , cao hơn Bảo Bảo , thông minh hơn Bảo Bảo và đẹp trai hơn Bảo Bảo nữa , tính tình lại nhu thuận chiều chuộng Bảo Bảo , chẳng đi đâu tìm được người tốt như em cả -

Nhìn độ vênh của Đấng mà Tú chỉ muốn đá cho cái , tên này đúng là quá chảnh , tên nhóc này mà cũng đòi bì với anh Nguyên của cậu sao ? nằm mơ , có mà xách dép .

- hình như chú em không biết , Bảo nhà anh đã có người yêu rồi à , chú không nên mơ tưởng hoang tưởng như vậy –

Tú thấy mặt Đấng thoáng biến sắc , ánh mắt bỗng trở lên thâm trầm đến quái dị .

- hần ta thì có cái gì hơn em , em không tin ai có điều kiện tốt hơn em ba mẹ nhỉ -

Thời cuộc này là cậu phải tìm hậu thuẫn , cậu tin không ai có thể làm hậu thuẫn mạnh hơn ba mẹ Bảo Anh .

Thiên Linh cùng Vương Anh chỉ biết đứng một bên cười , chuyện của bọn nhóc lên để chúng tự quyết , đây cũng là một thử thách mà chúng trước sau gì cũng phải qua , nên cho chúng tự lập .

Đấng có vẻ khó chịu vì cách cư xử của hai bậc phụ huynh , đốt cuộc là họ tán thành hay không ?

Kính coong ... kính kính kính ..coong

Tiếng chuông cửa ngân vang phá vỡ không khí hùng hù này .

- Tú , ra mở cửa xem ai –

-

- Vâng –

Tú lon ton chạy ra ngoài mở cổng , vừa nhìn thấy con người đang bấm chuông ánh mắt cậu kiên sáng rực , người này đúng là thiêng , đốt hương muỗi cũng lên .

- anh , anh đến à , mau vào nhà đi , chị mong anh lắm đấy - Miệng thì nói như vậy nhưng thực chất người mong là cậu chứ đâu phải bà quái thai , thần tượng lại rất có thể làm anh rể mình còn chuyện gì vui hơn nữa chứ .

Hần nghe vậy càng cuống , chỉ vút lại chìa khoá xe cho Tú rồi lao thẳng vào nhà .

- con chào cô chú -

Thiên Linh và Vương Anh hài lòng gật đầu , thẳng con rể này hai người không nhận quả là rất phí , bảo Anh tu 10 kiếp mới vớt được thẳng rể ngon như thế này .

- cháu ngồi chơi , để cô gọi Bảo bối xuống -

Thiên Linh vừa dứt lời thì liền nhận được một ánh mắt liếc lạnh buốt cùng gương mặt phụng phịu .

- mẹ... -

Nguyên giờ mới đề ý đến cậu nhóc trong phòng , quả thực cậu nhóc này đúng là cũng đẹp trai , gương mặt sáng sủa .

- chào em -

Đặng bữu môi chỉ liếc hần một cái rồi quay ra làm lũng Thiên Linh .

- Mẹ ơi , Đặng bị dị ứng với người là , hôm nay con mới về , hay cả nhà mình tổ chức liên hoan riêng đi -

Nguyên có thể thấy rõ ý tứ trong câu nói đó , cậu ta là muốn đuổi khéo hần sao , nếu không có ba mẹ Bảo Anh ở đây thì hần đã cho cậu nhóc đó một trận rồi .

- cô , con nghe nói Bảo anh bị ch-ó cắn không xuống giường được , con có thể lên phòng thăm cô ấy một chút được không ạ -

Vừa nghe đến hai từ “ ch-ó cắn ” cả nhà không hẹn mà gặp cùng quay ra nhìn vào Đặng khiến cậu nhóc tức muốn phun máu .

Đúng lúc đó Tú cũng vừa bước vào cửa nghe thấy vậy liền bật cười khanh khách trên ngời nhóc Đặng .

- Anh Nguyên , chị bị ch-ó cắn đau lắm anh ạ , em thấy chị khóc rung rức cả , chị là người mạnh mẽ điều khiến phải khóc chắc là kinh khủng lắm , anh mau lên thăm chị đi -

Tú nhanh tay nhanh chân đẩy hần đến cầu thang , cậu còn quay lại nhìn ba mẹ cười cười , sống cùng Bảo Anh bao nhiêu năm cậu cũng học được không ít điều và điều bây giờ cậu đang học được đó là :

“ có thù phải trả ”

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: EM YÊU ANH

Hần bị Tú đẩy lên cầu thang một cách ú ớ ó thấy lạ , không biết thẳng nhóc này sao hôm nay lại tích cực thấy lạ , chẳng lẽ có âm mưu nào không?

Tuy nghi ngờ thắc mắc nhưng do lo lắng cho nó nên hần cũng cho qua không tính toán gì nữa , giờ xem xét xem nó có bị nặng không là điều quan trọng nhất .

Cốc .. cốc ..

- con đóng mành biến đi , tao đã bảo đừng làm phiền tao mà , biến cút cút về Mỹ đi -

Hần đứng ngoài cửa khẽ nuốt khan một tiếng , chẳng lẽ nó bị chó cắn nên ngay cả tiếng gõ cửa cũng nhằm thành tiếng ch-ó sủa sao ?

- Bảo Anh là anh này -

Giờ thì đến lượt nó toát mồ hôi hột , ặc đúng là nó không ngờ hần đến nhanh vậy , chẳng lẽ hần phi máy bay đến đây à .

Vỗ vỗ ngực lấy lại bình tĩnh nó bước ra mở cửa .

Nó vừa mở cửa ra đã có ai đó xông thẳng vào phòng hỏi thăm tới tấp , đã vậy còn nhìn nó từ trên xuống dưới còn sờ sờ chân nó nữa chứ .

- Này , bị thần kinh hả , nhìn gì mà ghê vậy ? -

- em nói bị ch-ó cắn mà rốt cuộc là bị cắn ở đâu ? đã băng bó và tiêm phòng đại chưa ? -

Trước sự quan tâm nhiệt tình của hần nó lại cười ha hả nghe thật đáng ghét .

Nhưng nó cười cũng phải thôi , nếu là người khác mà là nó thì chắc cũng cười bẻ bụng .

Quá đen cho anh chàng Đăng nhà ta , chắc Đăng phải đi tiêm phòng đại ngay .

- em chỉ bảo ch-ó cắn nha rồi em có bảo là không sao nha , vậy nên đừng nhìn em với ánh mắt ấy nha , em không có lỗi đâu nha –

Đứng trước một bài văn toàn chữ “ nha” của nó khiến hấn bật cười , vừa tức vừa mừng , hấn đúng là bó tay thật .

- mang quả anh ở đây , nhớ canh ch-ó cho em nhé , nó hung tợn lắm ý , đã thế lại thù rất dai , em chỉ vô tình thiên nó à nhằm thiên gấu bông của nó mà nó thù em gần 10 năm nay ,thực sự là em rất sợ , bệnh viện ch-ó hoang còn không muốn thu nhận nó nữa mà –

Nhìn đáng sợ hãi của nó mà hấn có chút không quen mắt , cô bé tính nghịch đây á , hấn chẳng thể nào tưởng tượng ra cô bé long lanh nước mắt với vẻ mặt sợ sệt cùng cô bé thường ngày gần cổ cái tay đôi mới hấn là một “ chẳng lẽ xinh dôi”

Hấn nhớ lại đáng về không bình thường của Tú lúc này thì giờ mới sinh nghi , bầy , là bầy đặt cho hấn nhảy vào sao ?

- Vũ Hoàng Anh Tú , tôi không thích đùa với hai chị em cậu , đừng có lôi tôi ra chơi đùa như là chong chóng –

Vừa dứt lời hấn lên bị một phát đập kêu đến “ bốp” .

Nó hùng hăng hồ hồ với chiếc dép đi trong nhà trên tay , tên này đúng là loạn não nghĩ linh tinh rồi ăn nói vớ vẩn gì thế .

- đồ hám , lảm bảm cái gì thế thích chết à –

Chính nhờ cái đập này mà hấn đã nhận ra , nhìn cái vẻ mặt vừa lúc này méu méu máo máo mà giờ đã hùng hổ lườm hấn đến cháy da mặt .

- giờ thì thực sự là Bảo Anh rồi không nhầm được –

Hấn chẳng biết làm gì chỉ ngồi thờ ra đó xoa xoa chỗ đau vừa biauajp , con gái con đũa mà cứ ưa bạo lực .

- thôi xuống ăn cơm đi , em đói lắm rồi , đợi anh đến em mới ăn đấy –

Môm thì nó nói mạnh là đợi hấn nhưng thực chất là nó không dám xuống , cả nhà nó đều về phe của Đăng , một mình cô đơn phương độc mã thì làm sao xử lý được hết .

Nhà này đúng là trả biết yêu quý người thân , thấy nó bị bắt nạt là lại xúm vào bắt nạt nó , sau những lần bị nó bắt nạt và cùng đàn áp nặng nề nên nhân cơ hội này bắt nạt lại nó là cái chắc .

Hấn thấy Bảo Anh hôm nay thực sự trông rất dè dặt , bình thường mà nhắc đến ăn là nó phải phóng trước chỉ để lại làn khói đen xì cho hấn , còn hôm nay thì sao ? vừa cười cười vừa nhường đường cho hấn đi trước nữa , chẳng lẽ nó nhiễm bệnh đại rồi ?

- Nguyên , xuống ăn cơm cùng cả nhà cô chú , nhà mấy khi có khách hôm nay đông vui thế này mới có không khí gia đình –

Nghe thấy ba ba nói như vậy nó liền bừ môi , đôi tay nhỏ vẫn không ngừng lấy đũa gõ bát phản đối .

- ba lại điều nha ,rõ ràng bữa con nhà mình hôm nào chẳng vui như mở hội,đã có bữa nào mà cả nhà ngồi nhìn nhau nuốt cơm chưa ? rõ ràng mọi hôm cực kỳ rôm rả nha –

Vừa phát biểu xong ý kiến của mình bảo Anh liền nhận ngay cái lườm sắc bén từ bà mẹ Thiên Linh .

- cô thì hay rồi , bữa nào cũng quậy tung , cô vui về nhưng hai ông bà già chúng tôi thì lại đau đầu nhức óc –

-cô để cháu bé giúp – Nguyên rất nhanh tay đỡ lấy bát canh trên tay Thiên Linh ,phải biết lựa thời thế lấy điều chứ .

Thiên Linh gật đầu mỉm cười

- cảm ơn cháu –

Ánh mắt Thiên Linh nhìn Nguyên thì hiền lành như người mẹ còn khi ánh mắt đó chiếu sang nó lại hoá ngay thành con cọp cái nhìn con nai tơ .

- đây , học tập người ta kia kia , con gái con đũa vừa dốt vừa lười –

- mẹ , con cũng đang lau đũa mà , lười đâu –

Phụng phà phụng phịu , có bao nhiêu người ở đây mà mẹ lại nó hết tạt xấu của cô , không cho cô chút mặt mũi gì .

- mẹ nó chỉ phải , không những thế lại vừa đánh đá chua ngoa , quý dạ xoa cũng gọi bằng cụ -

đã bị mọi người châm chọc mà thằng Túcòn nhảy vào nói liên thiên toàn chuyện tởi của nó , nó có bao nhiêu điểm tốt đó sao không nêu ra , đúng là cố ý làm mất mặt nó à .

- cô lau đũa mà lau mỗi đũa mình thôi mà còn giám nói –

- Tình yêu đúng là đại ngu dân –

Nó quả thực giờ rất muốn dứt dệp để ném tên khốn biến thái vô liêm xỉ đó vào bồn cầu xả nước

Nghe hai chữ tình yêu phát ra từ miệng người con trai trước mặt , trong lòng hắn thấy khó chịu cực kỳ tên này đúng là chẳng biết xấu hổ hay sao ?

Rengreng. ...

Điện thoại của hắn bỗng nhiên đổ chuông , ngay cả đến ăn bữa cơm mà cũng bị làm phiền .

- alô –

- coi như tặng ca , tiền lương tháng này nhân gấp đôi thế là ổn rồi chứ ? –

Dương đang hưng phấn chửi mắng hắn cho hả dạ nhưng nghe đến tăng gấp đôi lương tháng này thì tí sặc nước bọt , thằng bạn hắn hôm nay hào phóng nha .

Khoé môi hắn giật giật , đúng là bạn tốt ha .

Điện thoại hắn còn chưa kịp cất vào thì đã một lần nữa reo lên .

- alo -

Hắn đúng là chẳng muốn nhiều lời với hai cái thằng này , chả biết nghĩ đến tương lai cho anh em gì cả .

- tiền lương nhân đôi , ok –

Nghĩa khí ghê , hắn đúng là mất mủ mới chơi được với hai cái thằng bạn vì tiền bán rẻ tình nghĩa anh em mà .

- Nếu chê thì mang qua phòng thị trường đi , thằng Dương sẽ không chê đâu , cúp máy –

Thiên Minh sợ hắn cúp máy liền nhanh nhẹn cướp lấy cơ hội , giờ mà cậu làm cao nữa thì có mà húp cháo , đó là nhân đôi đấy , là nhân đôi đấy .

Hai thằng bạn này đúng là khiến hắn tức chết đi được , lần sau muốn tìm bạn thì chắc hắn phải làm một cuộc sơ tuyển như tuyển nhân viên mất thôi .

Hắn xử lý được hai thằng bạn khốn thì lại vướng vào yên khốn lúc nào cũng dính lấy nó , hắn chỉ muốn cho Đấng một cước tống ra ngoài cửa .

- Tình yêu ăn món này đi , rất tốt cho người nói nhiều , món này giúp cho cơ bắp được phát triển ...-

Mặc nó phải nói là nhân nhó , nó giờ cần tán dệp , phải tán dệp thì mới đủ làm xước được cái mặt dày vô độ của Đấng .

- mấy món này rất béo ,không hợp với em đâu –

Hắn nhanh tay gấp hết thức ăn Đấng vừa gấp cho nó sang bát mình ăn ngon lành khiến ai kia tức ói máu .

- cảm ơn anh yêu nha –

Nó nở nụ cười tinh nghịch vênh mặt lên thách thức Đấng , tuy hắn biết đó chỉ là một lời kích bác và lời nói đùa nhưng trong lòng hắn lại vui lạ thường .

Dù gì thái độ của nó cũng dần thay đổi với hắn là tốt rồi , hắn ước một ngày sẽ được nó thì thậm bên tai ba chữ : “em yêu anh” là quá hạnh phúc rồi . «
Chương sauChương tiếp »

Bạn đang đọc truyện trên website Webtruyen.com

Nếu bạn thấy thích hãy nhấn like: Bình luận

Đừng nhập

Lời bình giới hạn từ 15 đến 500 ký tự. Số ký tự: 0

Họ tên Email +=

Chương 49: lời tỏ tình ...hụt

Chap 49 : lời tỏ tình ...hụt

- này , đã một tháng rồi đúng không ? –

Hắn thấy nó có vẻ hơi sững sờ ngạc nhiên , chẳng lẽ nó không tính thời gian sao , nó không thèm để ý đến thời gian sao.

Nó vô tư như thế , hồn nhiên chỉ đợi hết ba tháng , còn hắn thì sao từng ngày , cứ từng ngày ngồi nom nớp lo sợ sao nó trôi nhanh thế , sao không kéo thật dài một ngày đó ra để rồi 3 tháng đó sẽ là vĩnh viễn .

Ba tháng để trở thành vĩnh viễn , liệu hắn có thực hiện được không? Hay tất cả chỉ là xa vời.

- O, trôi chậm nhỉ , cứ tưởng gần được hai tháng rồi cơ –

Nhìn vẻ mặt tinh bơ của nó trong lòng hắn như đại dương mênh mông mặn chát ,” trôi chậm ư” nó muốn nhanh thoát khỏi hắn sao , tất cả những gì hắn cố gắng trong một tháng này là công cốc à .

-Này , hỏi được một câu mà ngồi mặt đần thế kia , hay tương tư thị nờ nào rồi –

Vừa phát biểu một câu mà hắn đã quay sang lườm nó một cái sắc lẹm , khuôn mặt hắn hiện rõ lên chữ “khinh” to tướng kia .

- đồ ngốc –

Trời đang mây quang gió mát mà tự nhiên nó lại bị dội cho gáo nước sôi nóng hổi , đồ ngốc sao ?

- hừ , em mà ngốc thì Trái Đất này nên đổi tên là Trái Ngốc đi , người giàu nhất thế giới cũng nên đổi tên là Đại Ngốc là vừa –

Một chàng cười không ngớt từ nó , tự biên tự diễn đúng là không thú vị lắm nhưng cũng không thể khác được khi bên cạnh lại là một cái tù lạnh chứ .

- Haizz , số trời đã định , kiếp này ta sẽ gặp hạn lớn –

Tâm trạng Nguyên thật là tồi tệ , ngã lưng xuống thảm cỏ , hai tay để dưới gáy , hắn vừa nhìn bầu trời xanh vừa mộng lung suy nghĩ .

Hắn giờ quả đúng là rất rối ren , trước đây có bao giờ hắn phải đau đầu suy nghĩ về một thứ khó nắm bắt thế này chứ .

Khái niệm muốn đánh bại nó chắc hắn đã thua ngay từ lần đầu ra quân rồi , giờ thì hắn biết thực sự đời này hắn chẳng bao giờ có thể thắng nó .

- gặp hạn à , ha ha thế chuẩn bị sẵn quan tài chưa ? di chúc di chiếu đã viết đầy đủ chưa đấy ? đã mua bảo hiểm nhân thọ chưa ? –

Một cảm giác ảm ảm mềm mềm chườn đến từ chóp mũi , một đôi tay trắng mướt mướt đang không ngừng chọc ghẹo chóp mũi đang đỏ lên vì thời tiết lạnh .

Đôi mắt hắn chùng to vì cảm giác mới lạ mà ngọt ngào , nhưng tất cả bị sụp đổ khi giọng nói ấy vang lên một cách mỉa mai trêu chọc , gì chứ , nó rất mong hắn chết à ?

- tránh ra , tay em bẩn lắm –

Hắn gạt cái tay mềm mại ấy ra khỏi khuôn mặt mình , khuôn mặt cau có một cách khó chịu rồi quay đi chỗ khác .

Riêng nó thì bị gạt ra một cách phũ phàng thì vô cùng tức giận , hắn gặp hạn thì nó chỉ gợi ý giúp hắn vài điều cần làm phòng trước mà , người ta thường có câu “ phòng bệnh hơn chữa bệnh à” .

Nó làm bầm vài tiếng trong miệng rồi bấu môi vênh mặt về phía hắn .

Rõ ràng là tay nó rất sạch , luôn được giữ kín trong túi áo rét chứ nó có nghịch đất cát gì đâu mà bẩn , rõ ràng là hắn vu khống nó mà , nó không thể để mình chịu thiệt như thế được .

- bẩn gì chứ , em mới ngoáy mũi có vài lần –

Nguy hiểm, hấn thừa biết là tay nó rất sạch, trên đường đi hấn luôn nắm tay nó, giữ chặt tay nó trong túi áo cho ấm, ngồi xuống bãi cỏ này nó cũng chẳng rút tay ra đến tận khi nó nghịch chớp mũi của hấn.

Chỉ vì nó làm hấn ngượng và tức nên hấn mới gạt tay nó ra thôi, không ngờ rằng đến chuyện này mà nó cũng giám đưa ra đối phó với hấn.

Hấn giờ chỉ biết thờ dài nảo ruột, đối với nó hấn vô phương cứu chữa.

Lặng nhìn những đám mây trôi lững lờ, nhẹ nhàng bay bổng còn trong lòng hấn hiện giờ thì nặng như núi thái sơn.

Hấn thích nó, điều này hấn đã phát hiện ra lâu rồi nhưng hấn chưa giám hỏi nó, nếu nó không yêu hấn thì sao?, nỡ nó thẳng thắn từ chối hấn thì sao?

Hấn bồn chồn lo lắng, đã chẳng xác định được tình yêu nó dành cho mình giờ đột nhiên lại xuất hiện thêm tình địch, đầu hấn phải tăng công suất hoạt động rồi.

Nhưng người ta thường nói, nếu không biểu lộ thì làm sao người ta hiểu được lòng mình, hấn có nên nói với nó rằng hấn yêu nó không?

Siết chặt tay lại, hấn phải thử mới biết, hấn không thể sống lấp lửng thế này.

Hấn vùng dậy làm nó giật mình sít thì té ngựa về phía sau.

- Tên điên, làm giật hết cả mình –

Hấn chẳng thèm để ý đến câu mắng mỏ của nó, gương mặt hấn đánh lại rồi quay ngoắt sang phía nó khiến nó giật thóp, không hiểu tên điên này bị trúng gió phương nào?

Nó đang trong cơn giật mình mà hấn lại còn nắm hai bên bả vai khiến nó bàng hoàng.

- Trúng ..trúng...gió thường thường thì méo mồm chứ có ai trợn mắt mà phát khùng như anh đâu –

- Bảo Anh, em phải nghe rõ những lời anh nói này, điều anh nói hoàn toàn là sự thật, hãy cho anh câu trả lời nhé, Bảo Anh –

Nó bị hấn siết chặt vai đến đau nhói, hấn chẳng biết sao lại bị trúng gió đến mức này, nó bị hấn dọa đến ngất người.

Bảo Anh nó đây trời không sợ, đất không sợ, chỉ sợ duy nhất là kẻ điên.

- Bảo Anh, thực ra anh đã-

- Ô, Bảo Bảo –

Đang trong giây phút căng thẳng thì đột nhiên có một sinh vật lạ nhảy vào đẩy hấn ra rồi ôm chầm lấy nó.

Liền một lúc nó bị mấy tấn băng rơi trúng đầu đau muốn chết, trên đời này chẳng còn tên giờ hơi nào như tên Đấng này.

- Biến –

Nó dơ thẳng chân đạp cho tên Đấng một cái, Nguyên cũng vô cùng ăn ý khi túm cổ áo Đấng quăng sang một bên.

- Bảo Bảo, hức ..hức ... sao tình yêu lại đối với Đấng như vậy? Đấng rất đáng thương, tình yêu Đấng trao cho Bảo Bảo tròn trịa như trái tim Đấng này, đồ chót chòn chọt luôn –

Nó bừa bãi một cách khinh bỉ, đúng là đồ mặt dày, đóng kịch không biết ngượng.

Đấng chầm chầm nước mắt ngược nhìn cái vẻ cười đều của nó.

- hức ..hức ..Bảo Bảo..khi chúng ta còn bé, tình yêu nhớ là chúng ta còn tắm chung, ngủ chung, ăn chung uống chung, cái gì của Bảo Bảo tình yêu đều biết rõ, tại sao tình yêu có ôm một cái mà Bảo bảo nỡ đá tình yêu ...huhu ..số tình yêu thật khổ -

Nhìn cái dáng vẻ kia thật là buồn nôn, nó phải nê về khoản mặt dày vô sỉ của Đấng.

Nguyên ngồi một bên mà nghiêng răng kèn kẹt, cũng không quên phóng đôi mắt chứa đầy lửa về hướng tên vô lại xen giữa phút giây tỏ tình của hấn.

- Đấng à, da mặt em thật mịn, nhìn này, không hề có chút râu nào lại còn trắng bóng loáng nữa chứ -

Đôi tay nó vuốt vuốt gương mặt đẹp của Đấng, cậu chàng được nó khen thì xướng rên cười tủm tỉm.

- Gương mặt đẹp này chỉ có thiên sứ mới có, đây là niềm tự hào của tình yêu đó –

Được khen một câu mà tâm hồn đấng sững bay vút lên ngọn tre còn hấn thì mặt đen như than.

- ừ , công nhận là đẹp , rất giống cái đi-t chậu –

Cậu đang từ ngọn tre đu đưa theo gió mát mà bỗng nhiên trời lại nổi bão khiến cậu té một cái đầu đổng , gì chứ , ví cái mặt đẹp này của cậu như đi-t chậu sao?

Đặng thì tức thỏ huyết còn hấn thì cười muốn rớt răng , cao tay , hấn biết nó cao tay mà .

- Bảo Bảo ghen ăn tức ở với gương mặt này chứ gì , tình yêu biết nó rất đẹp nên bảo bảo không chọc ngoáy được đâu –

- Àu , sao Đặng điên điên biến biến hay vậy ? mặt này của Đặng chắc phải dày cỡ cái thớt , đem ra chặt thái thì quả là thép ngàn năm –

Không hổ danh là cộc cái , chơi chữ rất tài , mình chứng chính là cái người đang cười như điên ở bên cạnh .

- HoàngHoàng My sao cậu lại đến đây ? –

Sau câu nói của nó Đặng nhanh như chớp quay về phía đằng sau theo hướng nó chỉ .

Nhanh như chớp nó quay qua nắm tay Nguyên chạy đi với nụ cười đắc thắng , tên gốc đỏ , thích Hoàng My mà còn lảm chuyện , mỗi lần nhắc đến Hoàng My là bao chí thông minh không cánh mà bay .

Nó phải chạy để cắt đuôi tên khốn đó , rõ ràng thích Hoàng My đến phát điên mà còn giả bồm bảm nó khiến nó khó chịu tức đến thỏ huyết .

Nguyên nhìn nó , nhìn nụ cười tươi , hấn cũng mỉm cười siết chặt tay hấn hơn , đời này hấn đã xác định rõ , hấn chỉ có một người con gái trong đời mà thôi .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hợp đồng mới

Chap 50 : Hợp đồng mới

Trước một cơn bão lớn trời bao giờ cũng thật quang , trời trong gió mát .

Một tháng yên ổn , không cản đường , không ngại chân , chẳng có chuyện gì xảy ra với nó từ cái ngày Thủy Trang kiếm chuyện với nó cả .

Nhưng yên ổn đó đã kết thúc , nó vừa nhận được cuộc điện thoại của bà chị Kim Oanh .

- Mày biết chuyện tình yêu của mày lan tràn như virus từ bang của chị sang tất cả những bang có liên quan đến mày , ngay cả bang của mẹ Chi già cũng biết –

Một thông tin đối với nó như động đất , cái chuyện đáng xấu hổ như thế này tại sao lại lan nhanh như vậy , dốt cuộc là ai đã truyền tin này ra ngoài , ngay cả đến chị cả cũng biết vậy thì thế giới này còn ai chưa biết đây (truyện yêu đương mà đáng xấu hổ sao Bảo ca) .

Nó chưa xót nổi một nụ cười méo xệch .

- Mày đúng là trúng mảnh nhá , của được thằng đó không khác gì vớ được núi kim cương hào hạng , chị ghen với mày nha –

Nghe cái giọng phản kích này là nó đoán trăm phần trăm bà này có âm mưu , lớp 12 rồi mà không chịu học hành suốt ngày ngồi đánh xôm đánh bài cả đêm ..

- nếu chị thích em nhường , ở trong hang mới biết hang có cộp , em hối hận vì để con ranh Mai Dung lừa –

Nó thì nghiêng răng kèn kẹt còn người bên kia thì không ngừng cười phở lớ .

- Con Dung chị phải phục nó sát đất , năng lực truyền tin của nó không hổ là MP –

- là nó sao ?-

Nó cảm thấy đầu mình như có ai đó nắm tóc mà giật , con bạn này dám bán đứng bạn bè sao ? dám đặt bẫy nó rồi tung tin đồn sao ? Nó tưởng tượng

đến cảnh mình bị người của Cửu Thiên Bang kéo bên nọ đằng bên kia , hỏi han đủ vấn đề xoay quanh việc làm sao nó bị tên kia úp dọ .

Nó giờ rất muốn hét thật to : “ là tao úp dọ nó”

- con bạn này cần phải dạy bảo vì tội dám xỏ em –

- chị gọi cho mày là đang có việc gấp đây , chị không phải gọi để báo tên đầu xỏ tin đồn này mà là vì truyện sắp tới của mày –

Giọng của Kim Oanh thay đổi hoàn toàn , một chất giọng vang cao chứa đầy uy quyền , Kim Oanh đã nghiêm túc trở lại .

- em sao ? sao lại liên quan em , từ trước đến nay bang em không lập , không làm ăn dính dáng đến cái xã hội nhỏ đó , em là rất an phận thủ thường vô tư mà sống nha –

Đúng là kỳ lạ , bảo nó liên quan đến cái xã hội đen đó thì làm gì có , liên hệ duy nhất giữa nó và thế giới đó chính là ở 9 thủ lĩnh của Cửu Thiên Bang , nó ngoài quen biết và thân thiết với 9 bà la sát đó ra thì đâu có dính dáng gì .

- không như em nghĩ đâu , vụ việc lần này là do bọn chị phát hiện ra người đang điều tra em , cô ta hình như muốn hạ em thì phải –

- Hạ em sao ? em thì có gì mà hạ chứ , cô ta ngu vừa chứ –

- Đừng chủ quan như thế , lần này không giống những vụ lần trước đâu , con người này thực sự nguy hiểm –

Nghe giọng nói nghiêm nghị của bà chị mà khiến nó cũng lo lắng , rốt cuộc là ai chứ ?

- cô ta là ai ?-

Nó nghe thấy tiếng thở dài bên đầu giấy , cô ta là ai mà Kim Oanh cũng không điều tra được sao .

- chị chỉ nhắc em cẩn thận ,có gì thì alô cho mấy chị ngay , mày là em của bọn chị , chị sẽ không trơ mắt lên nhìn mày bị hại đâu –

- cảm ơn chị -

Chín bà chị với chín tính cách , chín con người với chín suy nghĩ , điểm chung của chín người này đó chính là đều thương đứa em gái nhỏ này , nó nghịch làm mọi người vui , nó cười làm mọi người cười , nó khóc làm mọi người buồn .

Nó như có một sức hút kì lạ khiến chín bà la sát này mới gặp mà như quen biết lâu , mới nói chuyện mà như đã hiểu thấu nhau nhiều năm .

Một cô gái bí ẩn đang điều tra nó , rốt cuộc cô gái ấy là ai ? vì sao lại điều tra nó , từ giờ có lẽ nó sẽ có rất nhiều điều thú vị đây .

Mỉm cười một cái tinh quái , nó cất điện thoại rồi lại tiếp tục vi vu trong cái hành lang để đến lớp mình học .

Từ ngày sang trường này học nó chẳng dám sang lớp 10a1 để chơi với Dung và thằng Tú , chắc vì lý do này nên Dung mới có thời gian đi phao tin thế này .

Giờ nó muốn sang đó tìm Dung cũng chẳng dám , ngộ nhờ ai tình mắt mà phát hiện nó với Anh Tú giống hệt nhau thì không ổn , bất ngờ vẫn nên dành cho phía sau .

Điện thoại nó báo một tin nhắn .

(có trò vui rồi , con ranh Trang đang hô người để xử mày vụ chém nó , cứ yên tâm vui đùa , đã có chị mày) .

Nó nhanh chóng trả lời tin nhắn , cuối cùng Thủy Trang cũng phát hiện ra ba mẹ nó không phải xã hội đen à .

(ok chị , miễn đừng chơi em như mấy vụ trước)

Sự việc đổ ầm trong một ngày do một con người sắp đặt , bí ẩn đứng sau một con người , một cái tên .

Nó vừa suy nghĩ vừa đi được vài bước thì quả đúng như tin nhắn của Kim Oanh , cô nàng Thủy Trang đã đứng trước mặt nó .

- Chào cậu , cô nàng bám đuôi –

Nhìn nụ cười điệu cợt cùng tiếng cười đệm theo của một lũ ngốc khiến nó khó chịu , bọn điếm này muốn chết mà cũng không biết đường chọn giờ .

- định gây sự ngay trước hành lang này sao –

- hừ , tôi biết làm sao cậu có được anh Nguyên rồi , cậu đúng là một người giả dối , một con mặt bọm mỗi chài đàn ông , gia đình thế lực sao ? ép hôn sao ? sớm chia tay sao ? cậu là một con bọm vì tiền tài của anh ấy thôi –

Chát ...

Một cái bạt tai giáng xuống gương mặt của Trang còn im hằm năm đầu ngón tay trên má .

- một con điên đang cần cần , cút về mà xem lại mình –

Vừa bị nó tát mà vừa bị chửi Trang cùng mấy đứa bạn tức hộc máu chỉ muốn lao vào cho nó một trận .

- Trang , mày sao phải nhiều lời với con này , đập chết m-ẹ nó đi -

Mấy người phía Trang nhao nhao bỏ vào nó , còn đẩy đẩy vai Trang .

- Nó tát mày , mày phải trả gấp đôi chứ Trang , đánh nó đi –

Nhờ sự ủng hộ của mấy con bạn cùng mấy thằng con trai , Trang bậm môi xông vào nó .

Vừa xông vào Trang định túm tóc nó rồi đánh nhưng rất nhanh nó lùi lại và ngửa đầu ra sau , nó không có kinh nghiệm đánh nhau với nhiều người , nhưng đánh tay đôi thì còn mơ bắt nạt được nó .

Ngay cả đến Nguyên còn trật vật khi đánh nhau với nó nữa mà .

Vừa ngửa người ra đằng sau , nó tiện chân đạp cho Trang một cái vào bụng , cái này là để trả thù dám túm tóc nó .

Cú đạp mạnh vào bụng của nó khiến Trang lùi về đằng sau , con đau càng làm Trang điên lên xông vào nó bất chấp hậu quả .

Nó chép miệng lắc đầu , mới đầu vốn nghĩ người đứng sau điều tra nó là cô ta nhưng giờ thì chắc chắn không phải rồi .

Tay trái nó túm lấy cổ tay phải của Trang gìm chặt , chân trái của Trang dơ lên định đạp nó , nó rất nhanh ý liền dùng chân phải của mình đá lên cản lại .

Với chỉ một cái xoay chân , nó đã khoá được chân trái của Trang , động tác của nó nhanh chuẩn xác .

Khoá được chân của Trang , nó coi đây như một cột trụ mà tạo đà nhảy lên cho một gôi vào đúng giữa lưng khiến cô này Á lên một tiếng đau đớn .

Nó tiện tay ném Trang về phía lũ ô hợp kia .

Rất nhiều người vây quanh xem vụ ẩu đả li lý hấp dẫn này .

Thấy bạn bị đánh , mấy đứa kia càng lồng lộn lên , nào thì sấn ống tay ống chân rồi đẩy mấy thằng con trai lên .

- con dog này , hôm nay bọn tao phải dạy cho mày biết điều –

Mấy con điên cùng mấy thằng hâm đó đồng loạt xông vào khiến nó xù xì , tại sao đang đánh tay đôi mà bọn này lại chuyển sang đánh hội đồng mà không thèm hỏi ý kiến của nó gì cả là thế nào .

Mấy cô nàng xông vào như mấy con thiêu thân , hết túm chỗ nọ lại nhéo chỗ kia với số lượng lớn ,bọn này không thèm nói lý lẽ gì cả .

Chúng vừa điên cuồng vừa hung hăng khiến nó tránh chỗ này , đâm chỗ kia , nhéo chỗ này đá chỗ nọ đến toát cả mồ hôi , bọn này đánh nhau , bài bản trả có toàn cầu vėjo linh tinh khiến nó bức mình cứ mặt mà chơi . cho mặt chúng nó biến dạng sau này không giám ra đường nữa .

Đang cố gắng chống trả , lúc nó đạp được một đứa bay xa hơn một mét thì lại phát hiện ra con người đang đứng một bên vổ tay kia .

Tâm trạng của nó lại nổi điên , bà này giỏi , em mình bị đánh mà đứng một bên vổ tay .

- bà la sát , mặt bà lác mà đứng không nhìn thấy con em dễ thương này bị người ta bắt nạt sao ? –

Nghe nó nói mà Kim Oanh càng cười .

- yên tâm , vẫn còn hơi mắng chị mày là mày vẫn còn hơi đánh nhau rồi , yên tâm chị cho người đi báo với bồ cung của mày rồi , chắc tí nữa cậu ta sẽ chạy đến thôi –

Vừa chọc điên nó xong Kim Oanh liền ra lệnh cho lũ đàn em .

- chúng mày , bao vây mấy đứa đang đánh Bảo ca chúng mày lại , không để đứa nào chốn cũng không để cho đứa này bég mắng đến hiện trường ,tí nữa hội trưởng hội học sinh sẽ đến giải quyết –

Nó nghe bà la sát nói mà thổ huyết , hiện trường gì chứ , bà mong có hiện trường án mạng xảy ra hả .

Lũ người của Trang thấy mình bị bao vây lại thì ngạc nhiên rồi hoảng hốt , tất cả đều ngừng động tác không đánh nó nữa .

- Chị Oanh , sao đột nhiên chị lại đến đây , chị từ chối giúp em là vì chị quen con nhỏ này -

Một cô nàng với một vết xung đồ trên má do bị nó đâm lên tiếng .

- hừ , mày không biết nó là em tao à , tao là chị mà nỡ đánh em sao ? –

Cô nàng đó bậm môi tức giận trừng nó .

- em cũng là em chị mà –

Kim Oanh nở một nụ cười nửa miệng , khoanh tay chậm rãi tiến gần đến cô nàng .

- em sao ? không phải mày chỉ nhận tao làm chị vì tao có quyền lực sao ? mày vì địa vị của tao mà làm quen , vì muốn mượn cái ô là tao để lên mặt với người khác sao ?-

Bị Kim Oanh tát thẳng vào mặt mấy lời khiến cô nàng vừa thẹn lại càng tức giận hơn .

- Cô ta thì cũng khác gì chứ , cũng là cái loại gái mời chài cho bọn đàn ông nó chơi , cô ta cũng chỉ vì quyền lực của chị thôi –

Chát

Nó còn chưa kịp ra tay thì Kim Oanh đã giáng cho cô nàng một cái bạt tai đau điếng .

-Nể tình chị em tao đã tha không thêm đánh mày , nhưng mày lại dám xỉ nhục em tao , mày nghĩ nó giống mày sao ? nó suốt ngày mưu mô hại người như mày sao ? mày không đủ tư cách để chửi nó -

Câu nói vừa rồi khiến Kim Oanh tức giận thật sự , Bảo Anh cái người mà lần đầu tiên cô gặp đã để lại ấn tượng mạnh , lần đầu tiên gặp Bảo Anh ở quán bar , Kim Oanh đang trong tình trạng say rượu ngồi khóc rũ rượi một góc trên đồng rác bừa bộn , Bảo Anh chẳng nề hà gì mà ngồi xuống an ủi vỗ về cô , ngăn cản ý nghĩ ngu ngốc tự tử của cô .

Mới đầu cô cũng nghĩ Bảo Anh là vì muốn làm thân mà giả nhân giả nghĩa , nhưng nhiều lần tiếp xúc , nhiều lần thử thách cô đã nhận ra Bảo Anh là thực lòng , nó chẳng hề quan tâm đến bang đảng nào , cũng chẳng cần biết cô là ai , trong đầu Bảo Anh chỉ có ý nghĩ cô là chị , là chị của nó mà thôi .

Bảo Anh nghịch ngợm , tính cách lại trẻ con , thỉnh thoảng lại tỏ ra như bà cụ già nhiều suy tư , với Bảo Anh chẳng bao giờ cô có thể giận nó được lâu , vì tình chị em đã khắc sâu trong cô lâu rồi .

Điều đó khiến cô không muốn bắt cứ người nào xỉ vả vào tình cảm chị em đó , hai người chẳng phải chị em ruột nhưng tâm lòng thì hơn cả ruột thịt rồi.

- Linh Trang , Thủy Trang cùng một lũ điên các người , đã có tao thì đừng hòng con nào bắt nạt được em tao –

Kim Oanh tiến về phía nó cười cười hỏi thăm , khác hẳn vẻ mặt giữ tồn lúc nãy .

- thế nào , vui không ? –

Nó gãi đầu cho dối tung lên rồi lườm Oanh một cái

- vui lắm , chết nửa cái mạng rồi –

Kim Oanh bật cười ha hả , chết nửa cái mạng thì vẫn còn nửa cái , xài tốt .

- tình yêu đến rồi , để chị xem người yêu cung giải quyết thế nào –

Mọi người nghe vậy đồng loạt nhìn con người đang hấp hỷ chạy đến , mặt mày đầm đìa mồ hôi , quần áo thì xộc xệch .

- Bảo Anh , em làm sao không ? –

Vừa đến hán đã lao thẳng về chỗ nó mà hỏi han xem xét , vừa nhận được tin trong phòng họp hán vội vã chạy đến đây , cái trường này to khiến hán chạy chật vật .

- anh vừa chui chuồng lợn ra hả mà giờ này mới đến –

Hán biết hán có lỗi nên không dám làm gì ánh mắt sắc lẹm của nó , dù gì vụ việc này cũng vì hán mà ra , lần này là nó chịu ảm ức rồi .

Mọi việc càng náo nhiệt hơn khi có thêm hai con người chạy đến nữa .

- Con kia , mày có sao không ? tao nghe nói có đánh nhau cứ tưởng mấy con điên ăn lo rừng mớ chứ không nghĩ chúng nó đánh mày nên không chạy xem , mày mà Tú đi họp về vội gọi điện báo tao –

Ngay bên cạnh Dung là Anh Tú , cậu càng cúi xuống thờ hồng học , chạy như điên không thờ mới lạ .

- anh Nguyên chạy hăng quá , đuổi mãi không kịp –

Nhìn hai con người , một là bạn thân một là em trai mà nó chán nản , trông hai người còn tàn tạ hơn nó bị đánh đập .

Kim Oanh thấy Nguyên thì không nói gì êm thấm mà rút gọn để lại mớ hỗn loạn cho Nguyên giải quyết .

- Tú , cậu ghi hết tên mấy người chán sống này vào , từ nay họ sẽ dọn vệ sinh trong trường đến khi nào không còn học ở đây nữa –

Một hình phạt có thể làm cho nó hài lòng , ngày nào họ còn học ở đây thì đều phải dọn toilet , tưới cây , lau dọn phòng họp , phòng hội học sinh ...rất nhiều công việc đang chờ bọn họ .

Đám đánh nó thì phải lĩnh hậu quả thôi , nó đâu phải người dễ bắt nạt .

- Bảo Anh , em cũng tham gia đánh nhau nên em cũng bị phạt , an là người công tư phân minh , hình phạt lần này rất quan trọng nên em phải giữ bí mật không được cho ai biết –

Nguyên nở một nụ cười đều giả về phía khuôn mặt xám ngoét của nó .

- cái...cái gì ? là người ta gây sự em chỉ tự vệ chính đáng thôi , đừng có vô lý như thế chứ -

Nguyên không nói gì mà trực tiếp ôm nó vào lòng khiến mọi người há hốc , nó do bất ngờ phản ứng đầu tiên là dùng tay đẩy hấn ra .

Nó còn chưa đẩy được thì bên tai đã nghe tiếng thì thầm

- phạt em phải làm người yêu anh thêm một tháng –

Nguyên buông nó ra trong ánh mắt ghen tị của mọi người .

mặt nó từ trắng chuyển sang hồng rồi chuyển sang đỏ loẹt hừng hừng lửa giận .

Cái quái gì mà công tư phân minh , đây không phải mượn chuyện công trả thù riêng à , làm bạn gái hấn thêm một tháng thì khác bảo nó chịu âm ức thêm một tháng nữa chứ , trời ơi nó không muốn chịu áp bức của hấn nữa đâu .

- Đồ khốn , anh đi chết đi , đi mà nhảy lầu ý , lúc nào cũng muốn bắt nạt tôi , muốn ăn đấm hả -

- Đây , nếu em đấm anh là đi vệ sinh cùng với họ nhé , anh công tư phân minh lắm , người yêu anh cũng không bao che đâu –

Nó lại tiếp tục lườm hấn , được nó sẽ cố gắng làm cho hấn tức chết , hấn mà đến nhà nó chắc chắn nó sẽ thả con Boo cho nó xé xác hấn luôn .

- Anh Nguyên , nhiệm vụ này quan trọng quá , em thực sự không có khả năng làm được , hay anh mời người khác nhé –

Lần đầu tiên gọi hấn như thế , hấn thích nghe nó ngọt ngào như vậy chứ không phải mở miệng ra là chửi hấn hay đã xoáy hấn .

- Ngoài em ra thì làm gì có ai đảm nhiệm nổi , Tú thực thi hình phạt nhé –

- dạ -

Hừ , cái gì mà chỉ có em đảm nhận nổi , nó đâu có giỏi như thế , nó đang định đấu khẩu tiếp thì hấn lại nắm tay nó rồi kéo đi với nụ cười trên môi .

- này vụ này chưa xong đâu , anh định kéo em đi đâu –

Nguyên ra hiệu cho nó im lặng rồi nói nhỏ bên tai nó

- đi làm lại họp đồng –

Nó có thể cảm nhận qua đang bay đầy đầu nó , tên khốn này thừa nước đục thả câu đây mà .

- cậu vẫn theo dõi chị ấy từ xa thế này sao ? cậu nhìn chị ấy hay nhìn anh ấy –

- không phải chuyện của cậu -

Hoàng My không thèm liếc Đấng một cái mà trực tiếp bỏ đi .

Bàn tay Đăng nắm lấy cổ tay của My , nhẹ nhàng nói:

- Về Mỹ với mình đi , đừng ở đây nữa -

Hoàng My gạt tay của Đăng ra không hề nhìn Đăng , giọng nói càng lạnh lùng hơn .

- Cậu về Mỹ đi mặc kệ mình , chuyện của mình không cần cậu lo –

- cậu rốt cuộc làm sao vậy ? cậu là vì anh Vũ hay là vì người ấy –

Đăng hét lên thật lớn , cậu vì Hoàng My mà về đây , vì cô ấy mà vất vả , vì cô ấy mà đau khổ , cậu nhận được là sự lạnh lùng sao .

- Mình là vì anh Vũ –

- Cậu nói dối , cậu là vì người ấy , cậu không quên được , không từ bỏ được đúng không ? cậu dối người gạt mình –

Hoàng My vẫn quay lưng lại với Đăng , từ trước đến nay vẫn vậy , Đăng luôn là cái bóng theo sau My .

- mình không có gì để nói với cậu , mong rằng cậu đừng cản đường mình –

- không thể một lần mở lòng với mình sao ? nhờ anh ấy quên cậu không còn yêu cậu nữa thì sao ? lúc đấy mình có thể chứ -

Hoàng My không trả lời , toàn thân cô run nhẹ , từng bước đi nhẹ nhàng thanh thoát để lại Đăng đằng sau chỉ dương mắt nhìn.

Bóng Hoàng My đã xa nhưng cậu vẫn ở đó nhìn về phía xa chẳng còn bóng người .

Tình yêu chẳng bao giờ có thể chọn vẹn sao ? tình yêu cứ phải trông gai như thế này sao ? tình yêu luôn phải có một người đau khổ sao ?

Người con gái cậu muốn bảo vệ lại luôn đẩy cậu ra phía xa không cho lại gần , luôn tạo một bức tường băng ngăn cản lối mòn duy nhất của cậu . Cậu phải làm sao để lấy được trái tim băng đó ? hay là cậu không đủ ánh nắng để toả sáng cho băng tan chảy .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Bức màn che trái tim

Chap 51 : bức màn che trái tim

Nếu một ngày anh nhận ra rằng : “ người luôn quan tâm chăm sóc ta một cách thâm lặng và nhẹ nhàng đã ra đi và để cho ta một cái hố và một lỗ hổng , anh sẽ phải làm gì để vượt qua”.

Đó cũng chính là câu hỏi mà tối nay nó đặt ra cho hấn , một câu hỏi thật khó hiểu .

- vậy thì đổ đất lấp hố và dùng lá và lỗ hổng , sự việc phức tạp là do chính con người cứ suy tưởng ra nhiều hướng , làm cho nó phức tạp hơn , hãy để đầu óc thoải mái , thần kinh không căng thẳng nhất định sẽ tìm ra cách đơn giản hơn –

Nghe hấn nói mà lòng nó như được mở rộng , quả là hấn nói có lý , sự việc vốn rất đơn giản nhưng lại do chính tay chúng ta làm nói dối bù lên .

- Thanks nha –

Nó cười hi hi rồi đưa tay trái tiến gần hấn .

- Aaa.. , em cảm ơn thế hả , đã nói cho con ch-ó ở nhà rồi mà không chịu , nó ở đây cứ làm phiền anh , liếm...liếm đúng là một con ch-ó vô duyên , em cho nó cút xa anh ra nếu không thì đừng thắc mắc vì sao ngày mai có món cây tơ bầy món –

- này anh quá thể nha , con ch-ó nó quý nên mới liếm để lấy lòng anh , vậy mà anh nỡ thịt nó sao ? đây là món quà sinh nhật bà tặng em , anh biết nó đất thế nào không mà giẫm thịt –

Hấn vừa bị con ch-ó chọc tức giờ lại bị người yêu mắng khiến hấn uất ức không chịu nổi .

- anh quá đáng , em mới là người quá đáng , đây là chúng ta đi hẹn hò tại sao lại lôi ra một con ch-ó –

- thì dất ch-ó đi dạo , nó bảo vệ an toàn cho mình hơn mà –

Hắn cứ cần nhằn mãi về chuyện con ch-ó với nó , mấy khi mà nó dắt ch-ó đi dạo chứ .

- người anh còn giám thị nữa là con chó –

- anh nói gì cơ , sao cứ nhí nhí trong mồm thế -

Hắn mang về mặt bực tức quay ra quát nó khiến nó chẳng hiểu mô tê gì .

- đi đi , vác con ch-ó tránh xa anh ra –

Nhìn thái độ của hắn mà nó muốn đấm , gì chứ khinh con ch-ó của nó à ? nó lại cho ch-ó cắn chết bây giờ .

- thái độ gì thế , không muốn đi thì ta về -

Nó đang chuẩn bị dắt ch-ó quay đầu thì tay bị hắn nắm lại .

Nó nhìn hắn rồi nhìn xuống tay mình .

- bỏ ra để em về -

Hắn thật bó tay với nó , yêu mà phải khổ thế này thì hắn thế không yêu , mới chân ướt chân ráo yêu lần đầu mà hắn lại vớ được bà cô này , ứ không chịu nổi .

Giờ hắn đã thụt chân xuống vũng bùn lầy này rồi , chẳng thể thoát nổi nữa , hắn chỉ biết chờ dài cho số phận mình .

- Thôi , mặc kệ con chó vậy , cho nó liếm , đừng giận nữa , ra đằng kia anh mua kem cho mà ăn –

He he , nó biết ngay mà , hắn làm sao đòi thắng được nó , người luôn luôn giải hoà trước là hắn mà .

Nó cùng Boo ngồi xuống cạnh một cái cây , con Boo được chủ mình gãi gãi cổ thì thoải mái mà hưởng thụ , thỉnh thoảng lại sủa lên vài tiếng .

Hắn trên tay cầm hai que kem ốc quế đi về chỗ nó mặt vô cùng hớn hờ .

- nè , em ăn sôcôla hay vani –

Hắn chia hai que kem ra trước mặt để nó chọn , dù gì người yêu cũng là nhất mà .

Nó vui vẻ cười cười cầm luôn hai que khiến hắn ngỡ ngác .

- Ồ , một que của anh mà –

Đứng trước khuôn mặt ngỡ ngác của hắn thì nó mở to mắt hiển nhiên trả lời .

- Thì em một que , con Boo của em một que mà –

Hắn nghe vậy mặt liền tối sầm lại , hiện giờ trong đầu hắn chỉ vang vọng một câu nó “ mình không bằng ch-ó , con ch-ó nó còn hơn mình” .

- ch-ó thì làm gì biết ăn kem chứ -

- ch-ó của em được em huấn luyện không những kem ăn được mà đá còn ăn được . Boo nhể -

Nó vui vẻ quay ra lự con ch-ó , dí que kem vào mõm và hiển nhiên con ch-ó ăn rất ngon .

Riêng hắn thì thực thấy sao bay đầy đầu , đúng là cả chủ lẫn ch-ó đều quái dị .

Hắn thù con ch-ó đến tận xương tủy , buổi tối hẹn hò của hắn đã đi tong do một con ch-ó .

Sự thật cho hắn thấy quá thực : “ hắn không bằng một con ch-ó” @^@

- Không đi chơi nữa về -

Đang vui vẻ đột nhiên nó thấy hắn nổi khùng đòi đi về , nó bừu môi một cái chữi thẳm :

“ đúng là đồ điên , thay đổi thái độ như chong chóng”

Về thì về , nó muốn về từ vừa nãy rồi , kêu hắn đi bar chơi mà cứ đòi đi công viên , đúng là đồ trẻ con .

Trên suốt đường về nhà nó hần chẳng nói câu gì, nó chững chẳng thèm để ý đến hần chỉ toàn tâm toàn ý chăm sóc con Boo của mình .

- Em nhớ phải hay ăn chóng lớn để bảo vệ chị nhé , chị là trông cậy vào em lắm đấy –

Con ch-ó bên cạnh như cũng hiểu được ý của chủ nhân liền sủa vài tiếng lấy lòng làm nó cười không ngớt .

Hần thì mặt càng ngày càng đen , thực sự một cảm giác nhỏ mới hần mà nó cũng không có sao ?

Rẽ ngõ này nữa là đến nhà nó , hần cho xe chạy từ từ rồi mới vào cửa , ánh đèn ô tô soi sáng trung cái cổng sắt màu đen .

Con ch-ó nhận ngay ra nhà mình liền sủa inh ỏi , nó cũng nhanh chóng đưa con ch-ó xuống .

Xoa xoa cổ con ch-ó rồi nó quay sang hần tạm biệt

- by...e.....-

Nó còn chưa kịp nói hết câu bye bye thì hần đã phóng xe đi để lại cho nó gương mặt cứng đờ , rốt cuộc hôm nay hần làm sao ?

- đồ điên –

Tức khí nó mắng hần rồi nhanh chóng mở cổng vào nhà , mọi người trong nhà vẫn đang xem tivi .

- con chào ba mẹ Linh Vương –

Thấy nó ba mẹ nó có vẻ ngạc nhiên rồi quay ra nhìn nhau

- sao hôm nay về sớm thế , hay hai đứa cãi nhau nên bỏ về -

- con có cãi anh ấy được câu nào đâu mẹ , chả biết sao kêu về rồi cái mặt cứ thế đen xì như bãi phân trâu ý –

Hai phụ huynh thì lạ thừa gì tính cách con gái nữa chứ , hần ta chưa tức chết là còn may đó , hai người nhìn nhau chỉ biết thờ dài .

- ơ mà thằng Tú đâu rồi ạ -

Nó quanh không thấy thằng em đâu nên nó thắc mắc

- nó trên sân thượng ý , chắc có gì cần suy nghĩ –

Sân thượng sao ? lòng mày nó nhú lại , thằng nhỏ này lâu lắm rồi chưa lên đấy .

- ba mẹ con lên sân thượng đây –

- ừ - hai ông bà chỉ ậm ừ rồi lại chú tâm vào tivi .

- đang ngắm sao xem bao giờ mình chết hả -

Nó đi đâu thì chắc chắn chỗ ấy sẽ không được yên , điển hình là thêm một khuôn mặt đen nữa trong tối hôm nay .

- hà hà , chị đùa thôi , chú cứ ngắm thoải mái , bao giờ chết thì làm đám tang thôi –

- bà muốn thử cảm giác bay từ trên này xuống không ? làm tang đôi chứ không phải một -

Nhìn mặt thâm xì kia là nó biết rồi ,cậu chàng hôm nay chắc là rất phiền não đây , hiếm khi mà cậu nhóc lại tràn đầy tâm sự chứ .

- hề hề , thôi chị mày vẫn còn yêu ba mẹ lắm chưa muốn xa ,hi hi thế chú lên đây là vì lòng có tâm sự phải không ? –

Vừa hỏi nó vừa dò dò đến gần sát gương mặt của Tú hơn .

Đôi mắt nó tròn tròn vì ngạc nhiên , gì đây là nước mắt sao ? hay là nó hoa mắt nhĩ .

Tú tránh ánh mắt của nó , nhìn đi chỗ khác , bóng đèn ban công mờ mờ ảo ảo khiến nó thấy cậu nhóc quả thật đẹp .

- Mai Dung em định tính thế nào ? – Nó là rất nghiêm túc , những việc này càng ngày càng rắc rối , nếu không tỉnh táo mà gỡ chắc chắn nó sẽ trở lên rồi tung như hần đã nói .

- em rất chân trọng tình cảm đó nhưng mong chị giúp em ...-

Nó thấy nó thật có lỗi , Tú không hề trách nó đã khiến nó mừng rồi , nếu giúp được nhất định nó sẽ giúp .

- em đã quyết định , không hối hận chứ -

Lỗi là ở nó , nó cũng là người cũng có tình cảm , làm sao nó có thể đứng nhìn em mình chịu đau khổ chứ

- chỉ vì một câu nói , chị sẵn sàng từ bỏ nghệ thuật từ bỏ cái ước mơ của mình , chị có hối hận không ? -

Từ trước đến nay , cái quyết định mang tên “ từ bỏ ” này chưa một lần nó nghĩ đến hai từ “ hối hận ”.

- không ? sẽ không bao giờ hối hận –

-em cũng vậy ? không bao giờ hối hận –

Hai ánh mắt cương quyết nhìn nhau , đúng là chị em một nhà , ở chung một bụng , cả hai đều muốn cho đối phương biết họ có chung một suy nghĩ một con đường .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Một kế hoạch đã bắt đầutừ lâu .

Chap 52 : Một kế hoạch đã bắt đầutừ lâu .

Một buổi trưa ấm áp với nắng mặt trời , vào mùa đông mà có mặt trời thì hẳn không còn gì xung sướng hơn .

Tuy trời lạnh nhưng nếu chen lẫn nhau trong căn tin trường thì toát mồ hôi quả là rất bình thường .

Và ở một góc khuất nhất trong căn tin này lại đang có một con Báo và một con Cọp đang ngồi mới nhau .

Người lên tiếng đầu tiên là con cọp và nó đang cười một cách vô cùng nhếch nhếch .

- hô , muốn ăn được bữa trưa của một thằng điên quả là khó nha , vậy nên hôm nay chắc chắn ta sẽ phải vét sạch cái căn tin này thôi –

Nó nở một nụ cười tà ác , mười đầu ngón tay gõ gõ xuống mặt bàn .

- Tình yêu chỉ mời Báo Báo ngồi xuống chỗ này thôi chứ có mời Báo Báo ăn đâu -

Thằng quỷ , hoá ra nó bị chơi xỏ , hừ , thế thôi nó đi chỗ khác , làm quái gì được nó ,

- vậy thì thôi , tôi ngồi chỗ khác , ngồi chỗ người ta mời cũng ngại lắm -

Nó đẩy ghế đứng dậy đang định rời khỏi thì bỗng bị Đấng kéo lại .

- Rách việc quá , bữa nay tình yêu mời được chưa ?-

Nhìn mặt cậu nhóc kia , muốn kiếm người tâm sự chứ gì ? muốn nhờ người ta còn ra vẻ làm cao .

- hi , vậy thì đứng dậy đi mua đồ đi còn gì nữa -

Mặt nó vênh phai biết , mấy khi mà bắt nạt được cái tên khôn lỏi này chứ .

Đấng hăm hực lờm nó một cái mới chịu đi , vừa mất tiền lại còn làm osin cho nó chứ , đời này cậu chỉ muốn làm osin cho một người thôi .

- ha ha –

Nó cứ ngồi một chỗ cười lắc nhè , tiếng cười càng lúc càng to , quả thực là nó không nhịn nổi .

Tiếng cười của nó thực có công suất lớn , bằng chứng chính là cả căn tin cùng quay ra nhìn nó .

Bị nhìn đến thùng da mặt , tiếng cười của nó trở nên méo xệch , xấu hổ quá , xấu hổ quá .

- Ngồi mới Bảo Bảo tình yêu thấy thực xấu hổ -

Nhìn cái mặt đáng ghét của Đăng mà nó muốn đấm , nó cũng xấu hổ chết đi được chứ .

- hốc đi , ở đây mà cần nhân –

Nó với tay lấy cái bánh mì cùng bát nước sốt , có thực mới vực được đạo , các cụ nói cầm có sai .

- Bảo Bảo , nói thật cho tình yêu biết đi , rốt cuộc là cô ấy đang làm gì ? đang suy tính gì ? –

Động tác ăn của nó ngay lập tức dừng lại , hoá ra cậu nhóc muốn hỏi chuyện này .

- này , em thấy mình quá đáng không ? sao lại giám nhắc cô ấy trước mặt tình yêu của mình hà -

Nhìn khuôn mặt đen xì kia , hẳn là rất tức giận rồi .

- Bảo Bảo - Cậu nhóc nghiêng răng nghiêng lợi này , nó mà chọc nữa chắc cậu nhóc nhảy xồm lên mà bóp cổ nó mất .

- haizz , cậu biết thừa tính nó rồi , suy nghĩ của nó chẳng ai biết cũng chẳng ai đoán nổi –

- nhưng lần này cô ấy đến là vì chị mà -

Những điều xoay quanh cô gái tên Hoàng My đều khiến cậu khó hiểu , rốt cuộc là cô ấy tính toán điều gì chứ .

- chị biết nhưng chị có thể làm gì được chứ , em nghĩ một người như chị có thể độ chí với một người đã mang tên thiên tài sao ? , ngay cả em , em cũng có chiếm được tình cảm của cô ấy không ? 5 năm trước cô ấy không dùng dao đâm chị là cô ấy nhân từ rồi –

Nó cắn chặt môi trên của mình , phải , đáng nhẽ ra nó phải biến mất khỏi thế gian này 5 năm trước , cái năm mà chính tay nó đưa dao cho Hoàng My , quỳ xuống trước mặt My khóc lóc xin tha thứ , xin nhận được sự trừng phạt .

Hoàng My chỉ nhìn nó , một cái nhìn phức tạp , nó chưa bao giờ hiểu được cô nhóc muốn gì ? Hoàng My đã ném con dao về phía nó rồi nói một câu .

- từ bỏ đi , bỏ cái thứ đã hại anh tôi đi , và đó sẽ là sự trả thù bắt đầu , nhất định tôi sẽ quay lại , sẽ tặng cho chị một món quà , món quà mang tên anh tôi –

My bỏ đi , chỉ để nó lại đó với hai hàng nước mắt .

- chị giúp em đi , chỉ có chị mới giúp được em , em rất yêu cô ấy , cô ấy ở đây chỉ tràn đầy đau khổ -

- chị xin lỗi nhưng chị không thể , 5 năm trước chị đã cướp đi tất cả tình cảm của cô ấy , 5 năm sau chị mong cô ấy được hạnh phúc –

Trước nụ cười nửa miệng của Đăng , nó nhìn ra sự hoang mang lo sợ trong đôi mắt ấy .

- chị nói dối , chị là vì người ấy đúng không ? và cũng chính vì bản thân chị -

Đăng nói hoàn toàn đúng , cũng vì người ấy và cũng vì bản thân nó , nó mong nhận được sự tha thứ .

Nó chỉ biết cúi đầu , nó thực sự bất lực không thể nào giúp được Đăng .

Đăng cười nó , cười cái vẻ có lỗi của nó

- chị thật ích kỷ -

Chỉ để lại cho nó một câu rồi Đăng bỏ đi , “ích kỷ” nó lắc đầu .

Nó không hề ích kỷ , nó chỉ đang đưa sự việc về đúng quỹ đạo của nó mà thôi .

Nó chạy thật nhanh ra khỏi căn tin , nó cần chỗ nào thật yên tĩnh , cần một nơi có thể dãi bày hết sự hối hận , uất ức và cả đau đớn của nó .

Chạy thật nhanh , nó chạy đến một cái cây to , mẹ nó đã từng nói , cái cây này chính là cây định mệnh , nó đã gắn liền với cuộc đời mẹ , gắn liền với tình yêu của ba .

Gục đầu vào gốc cây nó bật khóc , cả người nó run lên bần bật , trái tim nó như bị bóp nghẹt , cuộc sống thật khó khăn , nó thật có nhiều màu .

Hắn cùng Dương và Thiên Minh nói chuyện vui vẻ , hắn định buổi trưa dẫn nó ra khỏi trường rồi đến một nhà hàng nào đó ăn trưa nhưng nó lại nói bận .

Hắn cũng rất tò mò nó bận việc gì nhưng nó chỉ nói là việc của con gái , cô nhóc này càng ngày càng khó dạy .

- Tuấn Nguyên , tớ ăn trưa về thấy cô bạn gái cậu vừa khóc vừa chạy về phía sau trường đấy , hai người lại cãi nhau à –

Vừa nghe cậu bạn đó nói cả ba người cùng ngẩn ngơ nhìn nhau , nó khóc sao ? đây có phải chuyện lạ không nhỉ .

- này , tận mắt cậu nhìn thấy à , hay cậu nhìn nhầm ai giống giống thôi , chứ con nhỏ đó mà khóc thì cũng lạ -

Dương bật cười , cậu đang nghe một chuyện thật khó tin , khóc sao ? năm mơ à .

- mình tận mắt nhìn , không nhầm được đâu –

- chẳng lẽ đã đến lúc rồi sao ? –

Cả Nguyên và Dương cùng nhìn Minh với ánh mắt khó hiểu .

- Nguyên đi đi , lúc này là cơ hội của mày , đi an ủi nó đi –

Hắn tuy thắc mắc nhưng hắn phải biết nó có bị làm sao không ? rốt cuộc ai đã làm gì mà khiến nó phải khóc .

- Dương , mày đi đâu đấy –

Thiên Minh thấy Dương định chạy đi thì liền kéo lại .

- Xem xét gì , đừng có làm kì đà cản mũi bọn họ -

- tao đi xem cô ta bị đánh bầm dập thế nào ? tiện thể hỏi xem ai mà anh hùng thế -

Thiên Minh liếc xéo thằng bạn , nó là đang mong em gái hắn bị người ta đánh bầm dập bán chết sao ?

- mày yên tâm , nó không bị xước xát chỗ nào đâu –

Dương thấy thằng bạn mình hôm nay bị điên , sao nó biết được cô ta không bị làm sao chứ , thằng này mà không điên thì cô ta cũng bị điên .

- mày dựa vào đâu mà chắc chắn vậy –

- một cô gái thông minh thì không bao giờ dùng đến vũ lực , muốn người khác đau đớn thì đánh vào chỗ yếu nhất đó là tinh thần –

Dương có thể cảm thấy được độ nguy hiểm , cô gái này chắc chắn là một người rất nguy hiểm .

Hắn chạy thật nhanh đến chỗ nó , toàn thân không còn cảm nhận được hơi lạnh của không khí mà chỉ cảm thấy sự tức nghẹn của con tim , ai dám làm nó khóc hắn sẽ không bỏ qua đâu .

Bước chân hắn dừng lại trước một cái cây to , một cô nhóc đang khóc thật to dưới gốc , nhìn lúc này cô nhóc thật nhỏ bé và yếu ớt , điều gì đã khiến nó khóc , nhất định là một đả kích rất lớn .

Hắn đưa bàn tay ra , hắn thấy tay mình thật run , hắn cũng chẳng biết làm gì lúc này , chỉ làm theo mách bảo của con tim .

Đặt tay lên vai nó vô nhẹ , hắn thấy nó quay lại , thấy hai hàng nước mắt dài cùng ánh mắt long lanh đỏ hoe đầy nước mắt , thấy vẻ mặt nhăn nhó khổ sở .

- anh –

Nó gọi hắn một tiếng rồi nhào vào lòng hắn ôm chặt .

Nó dựa vào vai hắn khóc thật to , hắn chỉ biết ôm nó vào lòng mà vô về , truyền cho nó hơi ấm của chính mình , ai cũng vậy họ luôn có có một tâm hồn thất yếu mềm , họ đã cố giấu đi , giấu thật sâu để người khác không thấy .

Có thể khóc cũng là có thể dài toả , hãy khóc , khóc thật to để trôi đi ký ức , khóc thật to để trôi đi nỗi buồn , hãy khóc để chào đón một nụ cười thật tươi của hạnh phúc .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Anh yêu em ..trong vị máu và nước mắt

Chap 53 : Anh yêu em ..trong vị máu và nước mắt

Nó ôm hân thật chặt khóc thật to cho đến khi gần cạn nước mắt , ở trong lòng hân , nó thấy thật ấm áp , cảm giác này thật tuyệt .

Nó chưa bao giờ thử nghĩ , nếu nó được ở trong vòng tay hân thì sẽ thế nào ? nhưng giờ thì nó đã suy nghĩ và đã chính mình tìm ra câu trả lời .

Hân cho nó ấm áp , cho nó thấy sự che chở và cảm giác bên hân thật an toàn .

Hơi ấm của hân , mùi hương của hân cho nó thấy sự nhẹ nhàng , nó tự hỏi chính mình :

Đã bao giờ nó nhìn nhận hân thật kỹ chưa ? hân bên nó quan tâm nó còn nó thì luôn khiến hân tức giận .

Trong đầu nó bắt đầu hiện lên tất cả những hình ảnh về hân .

Lần đầu tiên gặp mặt , kế hoạch của nó đã thất bại hoàn toàn , nó đã rất muốn khẩu súng đó nhưng đến giờ vẫn chưa hề lấy được .

Lần thứ hai gặp hân , nó tỏ ra dịu dàng ngoan hiền

Tất cả cứ lần lượt hiện lên trong trí óc .

Lần sinh nhật thứ 16 , nó mãi miết đuổi theo dáng Hoàng My mà chẳng thèm để ý khi gặp rồi thì nó biết nói gì ? biết bày tỏ ra sao ? hay vẫn lại là một hồi im lặng chẳng nói lên lời .

Lần đó nó đã điên , đã chạy theo chiếc ô tô như một con ngựa , cũng nhờ có hân , không có hân cản , không có hân băng vết thương có lẽ nó chẳng tương tượng ra mình sẽ ra sao nữa .

Ba lần bảy lượt đều đụng độ hân một cách vô ý hay cố ý , nhưng nó đã nhận ra , hân đã bước vào cuộc đời mình .

Hân cảm thấy nó ôm mình thật chặt như không muốn rời , hân chỉ mỉm cười , được ôm nó là khoảnh khắc hân mơ ước từ lâu , hân muốn nó chấp nhận hân từ từ , muốn nó tập làm quen với cuộc sống có hân .

Một lúc lâu sau nó buông hân ra , hân nhẹ nhàng lau những vệt nước còn trên khuôn mặt của nó , nhìn nó khóc hân thật sự đau lòng .

- muốn khóc nữa không ? anh cho mượn vai tiếp –

Nó lườm hân một cái , môi bữu dài , hân nghĩ nó mít ướt lắm à , đây chỉ là .. là , nó ức lắm lắm nên mới khóc thôi .

- xì , vai đều mà cũng đòi –

- ừ thì đều , thế mà cũng có người mượn gần 4 tiếng đồng hồ cơ -

- cái gì ? – Nó gần như hét âm lên , hình như hân ăn gian giờ hay sau ý , làm gì đến bốn tiếng đồng hồ cơ chứ , nó không tin đâu .

Nó lao đến giằng cái tay hân để xem đồng hồ , quả thật là gần bốn tiếng .

Nhìn khuôn mặt méo mó khó coi của nó hân chỉ cười .

- chiều rồi về thôi , tội cúp học hôm nay của em anh sẽ ghi nhé , phạt nặng đấy –

Tên khốn , dám thừa nước đục thả câu bắt nạt nó đây mà .

- anh cũng chón còn gì , thế là hoà mà –

- anh chón thì được nhưng em chón thì phạt –

Đầu nó bắt đầu bốc hỏa , làm gì có truyện vô lý như thế chứ

- ở đâu ra cái luật đó , vua phạm pháp xử tội như thứ dân –

Nghe nó nói mà hân cười càng to hơn , hân chưa thấy vua phạm tội khi quân mà bị chém đầu cả .

- thôi chiều rồi về thôi, yên tâm hình phạt của em nhẹ lắm—

Tên khốn này đúng là không biết thương hoa tiếc ngọc, lúc nào cũng chỉ ngồi đĩnh mò xem nó phạm lỗi nào mà bắt để phạt, thế mà vừa nãy nó còn có cảm giác được hấn bảo vệ đấy.

- về thì về, nhưng anh công em đi—

Tai hấn có phải nghe nhầm không? nó muốn hấn công à.

Nghe xong đề nghị đó mặt hấn sáng hẳn lên, nụ cười trên môi càng trở lên sáng lạng.

- nào lên đi—

Nó nở một nụ cười rồi nhảy phốc lên lưng hấn khiến hấn la oai oái.

Cô nhóc này có cần mạnh như vậy không?

Hấn công nó đi trên con đường vắng, từng bước chân nhẹ nhàng chậm rãi như đi trên mặt nước.

Cô nhóc trên lưng ôm cổ hấn, còn cái chân thì không ngừng đung đưa ở đằng trước một cách vui vẻ.

Đã lâu rồi nó chưa được ai công, chưa được ôm cổ ai đó một cách ấm áp

“Vũ à, mình đã tìm thấy rồi nhé, như cậu đã nói, một người quan tâm lo lắng khi mình ốm đau bệnh tật, một người cho mình một bờ vai và một cái ôm ấm áp khi buồn, một người cho mình cảm giác nhớ và lo lắng khi không thấy”

Nó đã tìm được rồi, đã tìm được Vũ thứ hai, tìm được một người có thể dựa.

Hai người cứ đi trên con đường trải dài thế, im lặng để dành cho suy nghĩ, để cảm nhận hơi thở của đối phương và cảm nhận sự ấm áp nhỏ nhoi trong bầu trời lạnh giá.

- cậu hẹn tôi đến đây làm gì?—

Đặng ngồi xuống ghế nhìn người con trai trước mặt, gương mặt này thật quá nghiêm túc.

- cậu uống gì?—

- không cần, tôi sẽ đi ngay—

- được tôi vào thẳng vấn đề, trưa nay hai người đã nói chuyện gì mà khiến Bảo Anh phải khóc—

Vừa nghe xong câu hỏi Đặng đã nở một nụ cười

- rất yêu rồi đúng không? mới đầu tôi đã nghĩ là giả nhưng không ngờ anh lại chui rọ sớm vậy—

Hấn rất khó chịu với cách ăn nói này, cậu nhóc này đang liên thiên cái quái gì vậy.

- Yêu hay không là việc của chúng tôi, tôi mong cậu lần sau đừng làm phiền Bảo anh nữa, đừng để cô ấy phải khóc, nếu không tôi sẽ không tha cho cậu—

Trước lời cảnh cáo đó Đặng vẫn chỉ cười, đùa sao? còn lâu Đặng mới sợ.

- chuyện chẳng liên quan gì đến tôi, khóc cũng là một cách giải tỏa thôi, hơn 9h rồi, tôi có việc đi trước—

Nó xong Đặng đẩy ghế đứng lên đi thẳng ra ngoài để lại một mình hấn trong mớ suy nghĩ.

Hấn tính tiền rồi cũng ra về trong tình trạng thái suy tư

Vừa ra đến cửa hấn đã trông thấy một cậu nhóc chạy đến níu chân hấn.

- sao vậy nhóc—

Hấn nhíu mày khó hiểu, cậu nhóc này sao lại tìm cậu.

- anh à , có một chị rất xinh nhờ em đưa chiếc vòng này và một tờ giấy cho anh –

Hắn vừa nhận lấy đồ thì cậu nhóc đã nhanh chóng chạy đi như sợ bị túm lại .

Đây chẳng phải chiếc vòng cổ với chiếc của hắn là một đôi sao ? linh tính của hắn cho thấy chắc chắn là nó có chuyện .

“anh hãy đến ba địa chỉ dưới đây đi lấy ba cái thẻ rồi đến bưu điện gần nhất dùng thẻ để ghép lấy địa chỉ ,chậm phút nào thì tính mạng cô ta nguy hiểm phút đó”

Không phải bắt cóc tổng tiền , vậy thì mục đích của người này là gì ? lại còn để lại địa chỉ cho hắn nữa chứ , thật là kì lạ .

Nó tỉnh dậy sau một hồi mê man vì thuốc mê , với định theo dõi hắn thì chính mình lại tạo cho người ta cơ hội bắt cóc mình , rốt cuộc ai là người đã bắt cóc nó chứ .

Nó cảm thấy thật khó chịu khi chân tay đều bị chói , miệng lại bị bịt băng dính , cả người lại bị vút một xó trong căn phòng ẩm mốc này .

Bọn này nếu muốn bắt cóc tổng tiền thì cũng nên cho nó ở trong một ngôi nhà sạch sẽ hơn chứ , ở đây bản thể này thì ma còn chả nhận ra nó nữa là người nhà .

Nó quan sát trong phòng chẳng hề thấy một bóng người nào , bọn này không chịu canh chừng nó à , nhờ nó tìm đường tẩu thoát thì sao ?

Nó nhìn lại mình từ trên xuống dưới rồi cười một cách méo xệch : chối thế này thì bố nó cũng chẳng thoát được .

- Tên khốn , mau đến đây cứu em , nếu không tại anh thì em đâu bị bắt , anh mà không đến em thẻ sẽ bắt anh công em đến chết”

Sau một hồi chạy đi lấy ba tấm thẻ , hắn đã tìm ghép được địa chỉ trong tay , với lời ghi chú : “ không được báo cảnh sát , chỉ được đi một mình”

Hắn chẳng suy nghĩ nhiều liền đến ngay cái địa chỉ đó .

Một ngôi nhà dựng lên một cách tạm bợ và ẩm ướt sau một cơn mưa .

Hắn nhanh chân tiến tới và đẩy cửa đi vào .

Quanh phòng , hắn có thể nhìn thấy có 5 đến 6 người thanh niên và một cô gái đeo mặt nạ .

- Bảo Anh đâu ? –

- không cần vội , tôi sẽ dẫn anh đi –

Cô gái ra hiệu cho bọn đàn em ở lại , một mình tiến đến phía cánh cửa đằng sau .

- vào đi , cô ta đang ở trong đó –

Hắn chẳng kịp có thời gian suy nghĩ liền lao vào ngay , hắn đã nhìn thấy nó .

Nó nằm trên nền đất lạnh dơ bẩn , toàn thân đều bị chối đến cứng ngắc .

Hắn vội vã lao đến ôm nó vào lòng .

- Bảo Anh em có sao không ? –

Nhìn thấy hắn đến , nó vô cùng ngạc nhiên , người đầu tiên đến cứu nó là hắn , là hắn , hắn đến cứu nó .

Nó bất ngờ vô cùng , Vũ đã nói : “ người yêu cậu là người sẽ đến đầu tiên khi cậu cần”

Hắn nhanh tay tháo băng dán miệng của nó , rồi đang định tháo dây chối cho nó nhưng cô gái đeo mặt nạ đã cản lại .

- nếu anh dám cởi chối , cô ta sẽ chết –

Động tác cởi chối của hắn ngừng lại ngay lập tức , cô ta là đang có ý gì đây .

- mục đích của cô là gì ? –

- mục đích của tôi chính là anh –

Cả nó và hấn cùng tròn tròn mắt nhìn nhau ,rồi lại nhìn chăm chăm vào cô gái ấy .

Cô gái không nói gì , chỉ chăm chăm lấy ra một cái lọ nhỏ , bên trong chứa một dung dịch đen kịt .

- Đây là thuốc giải của độc cô ta đang uống , khoảng chừng 20 phút nữa thôi , nếu không được uống thuốc giải cô ta sẽ chết –

- điều kiện cô muốn tôi đổi lấy thuốc giải là gì ? –

Chỉ cần cứu được mạng của nó , bất cứ điều kiện gì của cô ta hấn đều có thể đáp ứng .

Cô ta bước lại gần hấn , dơ lọ thuốc giải đến trước mặt hấn như thách thức .

- lọ thuốc giải này còn thiếu mất một vị . một vị quan trọng nhất , mà khi thiếu vị đó lọ thuốc này hoàn toàn vô dụng –

Hấn rất sốt ruột muốn cứu nó mà cô gái này thì lại vô cùng ung dung khiến hấn nổi cáu .

- nói điều kiện của cô đi , tôi sẽ đáp ứng –

- điều kiện rất đơn giản ,tôi chính là cần mạng anh –

Nó vừa nghe thấy cô ta đòi mạng hấn liền hét lên như một phản xạ

- không được –

Cô gái cười to rồi mở nắp thuốc giải từ từ nghiêng lọ thuốc giải xuống .

- đừng , tôi đồng ý -

- không anh ! kệ em , em không sợ chết , đừng làm như thế , chỉ cần em hiểu anh quan tâm , anh lo lắng , sẵn sàng chết vì em là được rồi , đừng làm như thế , nếu anh không nghe lời em , em sẽ hận anh cả đời , nếu anh mà chết em sẽ đào mộ anh lên mà đem xương cho con Boo ăn , sẽ sói tung nhà anh lên , đến công ty anh xé hết hợp đồng của anh ...-

Trước con phản nộ của nó hấn chỉ cười , hai bàn tay hấn ôm vào hai má của nó , đôi mắt hấn nhìn nó thật kỹ .

- Bảo Anh , anh có thể cho em tất cả , ngay cả cái mạng này , vì rất đơn giản ANH YÊU EM –

Toàn thân nó giương như cứng đờ , miệng cũng không thể nào tiếp tục chửi mắng , ba chữ anh yêu em này làm nó ngạc nhiên đến không nói lên lời , hấn yêu nó sao ? có thể yêu nó sao ?

Hấn nhanh tay lúc nó đang choáng váng vì lời tỏ tình này dùng băng dính , dính miệng nó lại , hấn không muốn nó cắn hấn , dù gì sớm muộn cũng bị nó chọc cho tức chết vậy thì hãy vì mạng sống của nó mà chết còn hơn .

- uống đi –

Cô gái đeo mặt nạ vứt cho hấn một cái lọ khác màu đỏ tươi .

Hấn chẳng chần chừ gì liền mở nắp uống liền , lọ thuốc này khi uống hấn cảm thấy vị rất quen và có chút ngai ngái thì phải .

- Đây là một chiếc bình nửa lít , anh phải lấy độc trị độc , lấy đúng chất độc trong máu mà hoà với thuốc giải này , thuốc chỉ đủ cho một người vậy nên hãy suy nghĩ xem cứu ai đi –

Cô ta quăng cho hấn một con dao rồi bỏ đi , mục đích đã đạt được thì còn ở đây làm gì .

Hấn dùng con dao rạch một đường ở chính tay mình rồi cho máu nhỏ xuống , bàn tay hấn truyền đến một cơn nhói buốt , hấn cắn chặt môi chẳng dám nhìn nó .

Hấn biết nó sẽ cắn hấn lại , nhưng hấn không muốn dừng , nó giờ đã là tất cả của hấn rồi .

Hấn thấy đầu hấn càng ngày càng choáng váng , máu hấn đã chạy rất nhiều , hấn sắp không chống cự được rồi , cố gắng một chút nữa thôi , chỉ cần đủ máu để hoà được với thuốc giải thì nó sẽ sống , hấn phải cố gắng , phải cứu được nó .

Hấn chẳng còn đủ hơi sức để bước đến gần nó , chỉ còn cách lê mà thôi .

Nhìn khuôn mặt tràn đầy nước mắt khiến tim hấn càng đau nhói , hấn cố gắng dùng bàn tay còn lại để lau đi những giọt nước mắt nóng hổi .

- đừng khóc , thuốc giải sắp có rồi , em phải uống thuốc giải , em uống máu anh chính là anh đã trở thành một phần của em , mãi mãi chúng ta không thể rời xa nhau , em chính là một nửa của anh -.

Hơi thở của hắn ngày càng yếu ớt và đứt quãng . hắn biết , hắn sắp không cự nổi rồi .

Hắn mở chiếc băng dính ra đưa ly thuốc lên miệng nó nhưng nó liên tục lắc đầu không chịu uống .

- em không uống, nhất định không uống máu của anh –

- không phải em uống máu anh mà là uống tình yêu của anh dành cho em , vì anh , hãy uống đi –

Nước mắt của nó tiếp tục chảy , miệng không ngừng nói không , cảm giác vì mình mà người ta phải chết nó đã thử qua một lần , mùi vị này nó chưa bao giờ quên vậy nên đừng bắt nó nếm chài thêm một lần nữa.

- là em ép anh –

Vừa dứt lời hắn đã uống một ngụm cái thứ tanh ngòm rồi từ từ đưa xuống miệng nó , từng dòng nước màu đỏ thẫm chảy từ miệng hắn sang miệng nó , nó không muốn tiếp nhận , hắn cũng bắt nó phải nuốt .

Nó nuốt đó chính là máu và nước mắt , máu của hắn hoà lẫn với nước mắt của nó .

Hắn đã giúp nó uống hết chỗ thuốc giải đó , hắn không trụ nổi rồi , hắn mệt quá .

Cả người hắn dựa vào nó mà thở hổn hển , đôi mắt của hắn nhắm nghiền .

- đừng , đừng ngủ mà ...-

Hắn chậm chạp dùng tay mình để cời chói cho nó , hắn không thể mở mắt nữa rồi , hắn không nhìn thấy gì nữa , hắn chỉ có thể cảm nhận , cảm nhận hơi ấm của nó và thứ nước mắt nóng hổi .

Dây trói vừa được cời , nó liền vung ra rồi ôm hắn vào lòng mà không ngừng gọi tên hắn .

- điện thoại , gọi cấp cứu.. phải gọi cấp cứu -

Đôi tay nó run run tìm điện thoại và ấn số .

- Nguyên , đừng ngủ , nhìn em này , đừng ngủ , em vẫn ở đây mà , không có trong mơ đâu vậy nên mở mắt ra nhìn em đi , đừng ngủ -

Nó cuống cuống lấy chiếc khăn quàng mà cuốn vết cắt của hắn lại , vết cắt sâu quá , nhiều máu chảy quá .

Nó nghe thấy tiếng gì đó , tiếng gì vọng lại càng ngày càng gần .

Tiếng đó .. là tiếng xe cứu thương , hắn được cứu rồi , nó vừa gọi cách đây 2 phút mà xe cứu thương đã đến rồi sao ?

Chỉ cần có xe cứu thương là hắn sẽ có cơ hội được sống mọi việc khác hãy để tính sau , nó giờ chỉ có hắn trong mắt , nó không muốn hắn chết càng không muốn hắn vì nó mà chết .

Người của đội cứu thương đưa hắn lên cáng rồi khiêng đi , nó chỉ biết khóc lóc mà chạy theo , liệu hắn có vượt qua được không ?

Vừa được chuyển lên xe cứu thương hắn đã được truyền ngay máu và sử lý vết cắt ngay lập tức .

Nó đang khóc mà cũng phải tròn mắt ra nhìn , chẳng lẽ họ toàn là người siêu nhiên làm gì cung rất nhanh gọn .

Họ đến cũng rất nhanh , tìm ra hắn thuộc nhóm máu gì cũng rất nhanh không những thế lại còn biết vết cắt ở đâu mà nhanh chóng xử lý .

- mấy ..mấy người không sợ truyền nhầm loại máu à –

Nó hoảng hốt đến nỗi nói cũng chẳng lên lời .

Một người thanh niên trẻ tuổi rất nhiệt tình mà giải thích cho nó .

- không phải cô gọi xe cứu thương nói rõ địa chỉ , nhóm máu của anh chàng này hay sao ? –

Khuôn mặt nó khi thực cứng đờ , người này chắc chắn đầu phải nó , rốt cuộc là ai đã gọi xe cứu thương ?

Nó nhìn ra phía cửa kính đằng sau , một chiếc xe cứu thương khăn cấp đang đi ngược chiều với chiếc xe này .

Thắc mắc trong đầu của nó : “ cô gái đó là ai ?”

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Bệnh viện

Chap 54 : Bệnh viện

Một bầu trời đêm không trăng cũng chẳng có sao , thế giới xung quanh là cả một mảng tối đen bao trùm .

Thấp thoáng đâu xa là những ánh điện yếu ớt như đang cố gắng chống lại với cái u tối bao la .

Một ánh sáng nhỏ với một thế giới đen mù , cái bé nhỏ đầu với cái lớn mạnh , đó không làm cho người ta thấy sự thất vọng hay niềm sợ hãi mà đó là niềm tin , một niềm tin nhỏ không ngừng toả sáng trong lòng nó .

Ánh đèn cấp cứu vẫn đang rực màu đỏ tươi , nó cũng giống như thứ nước tanh nồng mà hấn ép nó uống .

Màu đỏ tươi như đưa ánh mắt của nó vào thế giới của máu , của sự chết chóc , đôi bàn tay nó chỉ biết cách run rẩy đến bất lực .

Từng giây từng phút nó chỉ trông mong màu kia hãy biến mất , hãy tránh thật xa tầm mắt của nó .

Đầu óc của nó giờ thật trống rỗng , chưa bao giờ nó thấy hoảng sợ tột cùng thế này , nó sợ gì chứ ? là sợ mất hấn sao ?

Nó chẳng thể động não để suy nghĩ hay tiếp nhận thêm điều gì , tràn đầy suy nghĩ nó chỉ là mong muốn hấn chẳng hề làm sao , chất độc đó chỉ là một loại bình thường thôi , chỉ là một hành động để dọa tinh thần nó thôi đúng không ?

Đèn ... là đèn xanh .

Cánh cửa phòng cấp cứu bật mở , một vị bác sĩ khá trẻ bước ra .

- chú , anh ấy thế nào rồi –

Vị bác sĩ nhìn đôi bàn tay không ngừng run rẩy của nó mà mỉm cười

- cháu yên tâm , cậu ấy không sao , chỉ là do mất máu quá nhiều mà ngất đi thôi , chỉ cần truyền máu và bồi bổ là không có việc gì nữa –

Nghe bác sĩ nói mà mặt nó ngơ ra một lúc rồi ngây ngốc hỏi lại bác sĩ

- anh ấy không bị trúng độc ă -

Nghe thấy nó hỏi vậy bác sĩ lại được một hồi ngạc nhiên .

- Trúng độc gì chứ , máu cậu ấy hoàn toàn bình thường –

Nghe bác sĩ nói xong mà nó càng run rẩy hơn , vậy là ... nó đã uống chính là máu hấn sao , máu hấn không hề chứa độc tố nào là để lấy độc trị độc , vậy còn lọ thuốc hấn uống và cái thứ thuốc giải nó uống thì sao ? .

- bác , cháu muốn kiểm tra xem cháu có bị trúng độc gì không ? –

- được vậy thì cháu đi theo chú –

Nó bước ra khỏi phòng xét nghiệm với một khuôn mặt đăm chiêu , kết quả xét nghiệm cho thấy nó hoàn toàn không bị trúng độc gì cả , chắc chắn đây chỉ là một trò đùa cợt .

Người đầu tiên mà nó nghi ngờ chính là Hoàng My , nhưng My chỉ cần nhắm vào nó thôi , tại sao lại phải hại hấn đến mất mạng chứ ? Nếu là My hại thì ai đã gọi xe cứu thương và nói cả địa chỉ lẫn nhóm máu chứ ? sao lại biết là hấn mất máu ?

Tất cả truyện này thật kỳ bí , nó như một ẩn số bất nó phải giải đáp vậy .

Nó bước nhanh về phòng của hấn , thẻ tín dụng của nó , nó đã dùng hết để đóng viện phí rồi , giờ muốn mua chút đồ thì chỉ còn cách lục ví hấn thôi .

Nó nhìn qua hấn , hấn nào đã tỉnh đâu , thôi cứ dùng tạm dù gì cũng là cho hấn mà .

Nó cảm ví hấn và mở ra . ôi thôi sao nhiều tiền dữ vậy ?

Ông trời thật bất công nha , nó thì nghèo kiệt xác mà cái tên này thì giàu nứt đổ đổ vách ra .

Nó rời phòng rồi nhờ một cô y tá coi dùm hấn hộ nó , cô y tá được nó nhờ thì vui phải biết tha hồ mà ngắm trai đẹp .

Hấn cảm thấy đầu mình hơi choáng váng , cố gắng mở mắt ra để nhìn nhận cảnh vật xung quanh .

Giờ thì hấn có thể biết mình vẫn còn sống và đang ở bệnh viện .

Nhìn cô nhóc ngủ ngon lành trên ghế mà hấn mỉm cười , tướng ngủ của nó không đến nỗi xấu lắm nha .

Một lúc sau thì hấn thấy nó cựa quậy rồi từ từ mở mắt , nhìn cách dậy của nó kia , trẻ con quá .

Miệng nó còn đang ngáp dờ thì nhìn thấy cái khuôn mặt hấn , khuôn mặt nó cứng đơ như thế .

Ặc , nó xấu hổ chết đi được mà hấn vẫn ở đấy cười được à .

- tỉnh rồi à , đi du lịch địa phủ được một vòng đã cua được em nào chưa ? –

Hix , nó mới nói được một câu mà mặt hấn đã đen xì thế kia rồi kia , nó quan tâm mà hỏi thăm thì hấn có cần nhìn nó với ánh mắt “ thăm thiết” thế không chứ .

- haizz , không biết anh đã làm gì người ta mà cô gái đó lại muốn giết anh nhi -

- anh không biết –

Hấn nhàn nhã trả lời rồi với chai nước trên bàn mà từ từ uống .

- hay anh thay lòng đổi dạ , để lại cho cô ấy một vết thương lớn nên cô ấy trả thù -

- em đừng nên suy diễn –

- hay anh làm người ta có thai nhưng không chịu trách nhiệm nên sinh ra thù hận –

- BẢO ANH –

Nó cũng chẳng thêm để ý đến ngữ khí của hấn , vẫn vô tư mà tìm nguyên nhân tai nạn .

- hay anh làm người ta bị nhiễm HIV nên người ta đến khừ anh rồi cũng tự sát –

- Vũ Hoàng Bảo Anh –

Nó thấy ngữ khí của hấn mà bữ môi , chắc nó nói đúng nên “ thẹn quá hoá giận” chứ gì .

- em biết tên em đẹp rồi , anh không cần xướng nó lên một cách hùng hồn thế đâu –

Hấn nghiêng răng kèn kẹt , hấn vừa từ quỹ môn quan về mà nó lại còn muốn làm hấn tức chết sao ?

- ôi , đã gần trưa rồi sao ? để em đi mua đồ ăn , một tý nữa chắc Tú với Dung cũng đến –

Hấn chẳng thèm trả lời nó mà chỉ nhắm mắt lại , nó nheo mắt một cái cũng bỏ ra ngoài luôn .

Haizz , cái cô nhóc này , hôm qua hấn vừa tỏ tình xong thế mà nó chẳng thèm bận tâm sao ? đừng nói là nó quên rồi nhé ! .

- cóc , cóc-

- Mời vào –

.Cạch

Cánh cửa phòng được Tú mở ra , tối qua vừa được nó nhắn tin nên hôm nay rảnh hai tiết cuối cả hai người cùng đến đây thăm hấn .

- Anh thế nào rồi ? có nặng lắm không ? có để lại di chứng gì không ? thấy chị bảo anh bị thương làm em lo quá -

Bạn Tú nhà ta cứ như một người vợ hiền đang quan tâm đến chồng mình vậy .

- anh không sao , chỉ nghỉ ngơi một chút là có thể xuất viện rồi , vết thương nhẹ không cần bận tâm đâu –

Hắn mỉm cười với Tú , nhìn thấy mặt cậu là hắn lại j tưởng tượng đến mặt của cô nhóc Bảo Anh .

- chúc anh chóng bình phục –

Dung cầm một bó hoa và một giỏ hoa quả đặt trên bàn rồi lại ngó nghiêng xung quanh .

- mà Bảo Anh đâu rồi anh –

- cô ấy đi mua đồ ăn rồi , chắc cũng sắp về -

Nghe thấy hắn nói vậy Tú cùng Dung chọn tròn mắt

- đi mua đồ ăn –

Hắn thấy vẻ ngạc nhiên và hoảng hốt của ha người thì lấy làm lạ , việc nó đi mua đồ ăn thì đâu có việc gì đâu .

- sao vậy ? –

- à không ...không -

Cả hai người cùng cười cười rồi lấp liếm cho qua chuyện , đúng lúc đó nó cũng vừa về .

- hai người đến sớm vậy? –

- hôm nay lớp rỗng một tiết , về là em đến luôn đây –

Nó gật đầu tỏ vẻ hiểu rồi sách hai túi đồ ăn vào .

- tao mua rất nhiều đồ ăn này , cả hai người cùng ăn đi –

Vừa nghe nó nói vậy thì cả hai cùng phi thân thật nhanh để ngó nghiêng hai túi đồ , oa....thật nhiều đồ bổ dưỡng nha .

- tất cả cái này là do tự tay chị mua à -

- ừ , tao không mua thì nhặt thùng rác về à –

Nghe đến đây hắn thực sự buồn nôn , đừng nói là nó nhặt đồ thùng rác về tắm rửa cho hắn nha .

- thế tiền cũng là do cậu trả -

- ơ hay hai người này , tiền không do tôi tự tay trả thì tôi chặt tay anh ấy xuống trả hả -

Dung cùng Tú quay ra nhìn nhau rồi lại quay ra nhìn hắn , đây đúng là chuyện lạ nha .

- từ lúc nào chị lại quan tâm anh ấy đặc biệt thế , tự bỏ tiền mua đồ cho anh ấy sao ? –

Câu hỏi vừa dứt cậu đã lĩnh ngay một cái cốc đau điếng , Dung cũng rất nhanh đến xem xét chỗ đau của cậu rồi rí rít hỏi

- cậu có sao không ? có bị sưng hay nỡm vào không ? - Bảo Anh sao cậu ác thế ? –

Nó bừ môi vênh mặt , đây chính là minh chứng điển hình cho việc trọng sắc khinh bạn nha .

- ừ thì đồ là tôi mua , tiền là tự tay tôi trả nhưng tiền trả thì lại là của anh ấy –

Biết ngay , cả hai cùng biết ngay mà , nó mà chịu bỏ tiền ra mua đồ thì người ấy được nó quan tâm thực sự đó .

- thôi mời hai người tách ra để ăn cơm , cậu cứ xoa chỗ đó nó lại càng sưng đấy Dung ạ -

- mình không sao đâu Dung -

Tú cười dịu dàng rồi cũng qua phụ nó mở đồ .

- Bảo Anh à , tay anh rất đau , rất buốt –

- ừ , em biết , thì sao ? –

Nó vừa trả lời vừa đưa chiếc còng gà lên miệng rồi ngoạm một miếng thật to .

Cả Tú và Dung cùng quay ra nhìn hấn .

- hay để em bón cho anh nhé –

Tú nhanh tay cầm một cái đùi gà rồi đưa lên miệng hấn .

Cứ tưởng rằng hấn sẽ vui mừng cơ nhưng ai dè hấn lại lườm cậu một cái .

- Bảo Anh à , anh cũng là vì em mà -

- ừ em biết , thì sao ? –

Cái câu trả lời kiểu vô trách nhiệm này của nó lại vang lên lần nữa khiến hấn sít tức chết vì thổ huyết .

- tay anh đau , em bón cho anh được không ? –

Thực sự là nó làm hấn tức chết mà , nếu không nói thẳng ra e rằng đến tết của một năm nào đó nó vẫn chưa nhận ra , chắc lúc đó hấn chết lâu rồi .

Nó nghe thấy vậy liền quay ra nhìn hấn nhưng miệng vẫn không ngừng nhai tóp tép .

- anh này , người ta không phải có câu tự túc là hạnh phúc sao ? tự mình phải biết vươn lên trong khó khăn để kiếm được cái ăn chứ , cũng như con Boo nhà em phải cố gắng vượt qua vô vàn tên kẻ trộm để có cái ăn hàng ngày , anh đây đường đường được người ta mang đồ ăn tận nơi rồi , cũng nên cố gắng một chút –

Nói xong một hơi dài rồi nó lại tiếp tục ăn đùi gà của mình .

Nó thì vẫn cố thể vô tư như thế nhưng còn hai người khác kia thì không thể , cả hai cùng tròn tròn mắt nhìn nó rồi lại nen nén liếc nhìn hấn , nó dám ví hấn với con Boo quả là rất to gan .

Khỏi đã bốc ngùn ngụt khắp đầu hấn , nó lại lôi con Boo nhà nó ra sao? quả thực hấn rất muốn đem con Boo nhà nó ra thịt mà đem đi nhắm rượu .

Hấn nhìn nó lườm lườm rồi lấy tay không bị thương mà giăng đùi gà của nó ăn một cách hết sức tự nhiên .

Nó bị cướp mất đùi gà thì ngẩn người ra rồi ...từ từ lấy cái đùi gà khác ăn .

Nó thềm vào cái đùi gà ăn dở nhà .

Tú cùng Dung chỉ biết ngồi cười mà lắc đầu với hai người này.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn

Chap 55 : Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn .

- dậy , dậy đi , anh có thấy mình buồn cười quá không ? –

Nó nhăn mày nhăn mặt gần một tiếng đồng hồ với hấn mà bản thân hấn chẳng chịu xi nhê gì .

- chẳng gì buồn cười cả , người buồn cười nhất chính là em đó –

Nó liếc xéo hấn một cái , cái tên chết tiệt này không biết sao lại cứng đầu như vậy ?.

- cuối cùng là anh muốn rời khỏi đó không? Hay muốn cả đời này bị dính chặt ở đó –

- cả đời này ở đây cũng được –

Nó thì phải nói là tức xì ra được khói còn hấn thì vẫn nhàn nhả , đôi mắt hấn khép hờ , tư thế ngủ vô cùng ung dung .

- Nguyễn Tuấn Nguyên, anh nhất quyết không muốn xuất viện –

- không thích –

Grừ .. nó muốn điên rồi đây, không biết cái bệnh viện này có cái gì hay ho mà hấn muốn ở không chịu về, ngày một ngày hai nó còn chịu được chứ gần một tuần đến nơi thì thực sự nó mất kiên nhẫn rồi.

- Nếu anh muốn thì ở đây một mình đi, em về đây, mặc kệ cái xác chết của anh –

Nó hung hăng bỏ ra cửa thì bỗng nhiên linh có một cánh tay kéo nó lại.

- Định chôn à, gây họa xong rồi chôn, người yêu có nghĩa vụ chăm sóc người yêu mình khi họ đau ốm, em mà vi phạm hợp đồng thì sẽ bị phạt tiền đó –

Nó thật sự là rất muốn đâm tên điên này, hấn ăn lo rừng mỡ nên mới thích ở cái xó này chứ riêng nó thì chán đến tận đình đầu rồi.

Trước sự uy hiếp đó giờ nó chỉ còn nước thở dài, hấn đúng là một nhà kinh doanh tài giỏi, rất biết tính toán.

- bỏ tay ra, em đi mua đồ ăn một lát rồi về -

Nó giằng tay hấn ra rồi ra khỏi phòng, nó còn không quên đóng cửa cái rầm làm hấn cười thầm.

hấn có thể nghe rõ tiếng nghiền răng kèn kẹt trong câu nói của nó, hấn đại gì chứ, ở đây được nó chăm sóc từng ly từng tí thì tội gì mà xuất viện, tên nào muốn xuất viện thì tên đó đích thực tên điên. (anh mời điên đó Nguyễn à, mất mặt em quá, biết thế cho anh chết luôn ở chạp trước đi)

Hấn đang ung dung ngồi cười thầm thì bất thành linh có hai cái mặt đần đần đang nhìn chăm chăm vào hấn.

- hai cái thằng điên này, vào phòng mà không biết gõ cửa hả -

Thiên Minh cùng Thanh Dương ngó người rồi nhìn nhau thật lâu, cả hai đang nhìn nhau thẩn thiết rồi lại quay ra nhìn hấn rồi cả hai cùng ôm bụng mà cười.

- Dương Dương, đỡ tao mới, cười chết đi được, có thằng bị điên mà không hề phát hiện mình điên chứ -

-Tao, tao cũng chết mất thôi, vừa nãy nó vừa cười còn vừa cắn móng tay nữa chứ -

Nhìn hai con đười ươi trước mặt mà hấn tức phát ói, bạn bè đến thăm hấn bệnh hay muốn đến chọc hấn tức chết đây, có riêng nó chọc hấn đã là quá đủ với hấn rồi.

- hai cái thằng đười ươi cười sét đánh không chết này, có tin tao phi cho chúng mày mỗi đứa phát dép không? hay thích đi dọn nhà vệ sinh vài năm, giờ tao cũng đang rảnh đây, tự nhiên muốn gọi điện thoại quá –

Quả nhiên lời cảnh cáo của hấn vô cùng hiệu nghiệm, bằng chứng ở đây chính là hai tên đười ươi đã bay ngay vào lòng hấn mà ríu rít hỏi han.

- anh Nguyên vừa đẹp trai vừa dễ mến, hai đứa em đến đây trước là thăm anh xem sắp chết chưa? sau là khuyên anh nên xuất viện chuyển dời đến nhà xác –

Thiên Minh vừa đâm vai cho hấn vừa hồn nhiên như con điên mà cứ liên thiên làm anh Nguyên lờm lờm liên xiên như thằng điên.

Vừa nhận được cái chửi của thằng bạn cùng cái đập đầu điên của thằng Dương, Thiên Minh chỉ biết cười cười xinh lỗi vì đây là thói quen sinh hoạt, ngày ngày cứ đầu khẩu với nó lên suất khẩu hơi độc mồn độc miệng.

- áy áy, nhầm nhầm, mình là đến thăm bạn và mong bạn sớm xuất viện để quản lý rất nhiều công việc ở trường và ở công ty –

Dương bóp chân cho hấn rồi cười một cái ngọt lịm để lấy lòng.

- Nguyên này, dạo này vắng mày ở công ty tao rất tích cực hăng hái xung phong làm việc nên ... hay làmày ..thăng lương cho tao đi –

Hai thằng bạn này thật là tốt, sâu này nếu bạn độc giả nào mà muốn kiếm bạn thân thì nhớ lấy mẫu của hai người này mà làm chuẩn nhé.

Anh em thì đang nằm bệnh viện sức khỏe vẫn chưa hồi phục hoàn toàn mà bọn này dám đến làm loạn.

Tưởng hấn ở đây cũng được ngồi mát ăn bát vàng à.

Hấn còn lâu mới được nhàn như thế á, hấn đầy việc đau đầu này:

thứ nhất là nó suốt ngày lải nhải đòi hấn suất viện khiến hấn thật nhức đầu, thứ hai là suất ngày phải suy nghĩ không biết làm thế nào để nó có thể ngoan

ngoan nghe lời hần .

Thứ ba là phải xử lý một đồng công việc ở công ty cùng với xử lý cái con người không bao giờ chịu từ bỏ ý định phá hoại hợp đồng để cắt hoa cả .

Hần là rất mệt nha .

Đã thế giờ còn phải đối phó với hai con nhọt to xác này nữa .

- tăng lương à , hai người nói cũng có lý , vậy thì hai người về viết một biên bản đi –

Vừa nghe được câu trả lời của hần cả hai người cùng xướng như điên , còn đang định ôm nhau mà nhảy cẫng lên .

-thật á , vậy hai thằng tao về viết bản dự thảo tăng lương rồi sẽ mang đến cho mày duyệt , thank người anh em nhiều –

Nụ cười nở trên môi dương không ngớt , Dương cùng Thiên Minh nhìn nhau nháy mắt liên tục , thành công quá thành công .

- không ? ý là các cậu về viết bản kiểm điểm rồi nộp cho tôi –

Mặt cười của hai người đang tươi như hoa thì giờ đã động cứng lại , một âm thanh vang vọng cả bệnh viện .

- WHAT.....-

- không hiểu tiếng người à , về viết bản kiểm điểm , nếu không thích thì mai trực tiếp giảm một nửa số lương –

Trả lời câu hỏi của mấy thằng bạn xong hần từ từ quay mặt vào trong không hề có ý định tiếp chuyện hai thằng bạn quái gở của mình nữa .

- ờ , phòng có máy lạnh mà hai người toát mồ hôi nhiều thế này , vừa đi thi chạy về à , em nghe nói hôm nay có hội thi chạy đua của mấy em thiếu nhi đây –

Nó nói một cách vô tư thể mà nhận lại thì lại là hai cười lườm nguýt.

- Hai đứa mày là đồ quái thai nhất trên đời –

Hai ông này chỉ để lại cho nó cùng hần một câu như thế rồi phóng đi mất trong tình hình nó đang chẳng hiểu gì .

- hai ông ấy sao vậy ? –

Nó nhìn thấy hần quay lưng về phía mình thì liền hỏi , anh em đến thăm đáng nhẽ ra phải vui mừng hơn hờ chứ . Sao mặt hần lại ừ ừ thế kia .

- cũng nó vừa đi cướp ngân hàng nhưng không thành ? –

- haizz , đúng là ngốc mà , đã cất công đi cướp thì cũng phải được chứ , một lũ ngu không biết tính toán –

Giờ thì hần sock với nó thật rồi , nếu ai mà rủ nó đi cướp ngân hàng chắc nó cũng theo luôn .

- kẻ cũng lạ , người ta thì ghét ở viện mà tại sao anh cứ như chân mọc rễ xuống chân giường lại nhất quyết không rời đi –

- anh khuyên nên next ngay chuyện này , không thực hiện đúng nghĩa vụ pàht tiền –

Được , nể hần đang bị bệnh , mà bệnh là vì cứu nó nên nỗ nhịn , chờ đấy nó có thù tấy sẽ báo .

- thù này sau không trả , tôi nhất quyết đổi tên –

Một ngày thực sự đẹp nhưng tâm trạng của nó thì tệ vô cùng , được rồi hần thích ở trong này thì cứ để cho hần ở , chắc chắn hần sẽ không chịu được lâu đâu , nhất định nó sẽ có cơ hội trả thù mà .

Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn .

Bạn đang đọc truyện *Có Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Bắt đầu của một cơn bão

Chap 56 : Bắt đầu của một cơn bão .

Trong một căn phòng tràn ngập hương hoa thơm ngát , ngoài trời với ánh ban mai nhẹ nhẹ nhảy nhót trên nan can cửa sổ , mọi thứ trong căn phòng dường như sáng bừng .

Hắn nhìn nó thật lâu và sâu ,mấy hôm nay nó chăm sóc hắn khiến hắn vui đến sít quên cả sống , tuy hắn đã khỏi hoàn toàn nhưng vẫn muốn ở đây để được nó chăm sóc , hắn thấy giờ hắn thật hạnh phúc .

- Bảo Anh , yêu-

.....hắt xì

Lời của hắn còn chưa kịp nói hết thì đã bị nó cản lại bằng một cái hắt xì hơi cực kỳ vô duyên .

- Vũ Hoàng Bảo Anh , em cố ý chọc anh –

Cả họ và tên của nó lúc nào cũng được hắn xướng lên một cách đặc biệt nhất .

- có ..hắt xìcần gọi cả họhắt xìtên người ta thế không? hắt xì ...có gì thì cứ nóihắt xì-

Nó xụt xà xụt rồi lấy tay rat rat mũi , thời tiết lạnh thế này rất dễ bị cảm cúm .

- em là cố tình –

- cố ...tình ..hắt xì ...với ..hắt xì ...có tình cái gì ? tự nhiên ...hắt xì ...ăn nói vớ vẩn –

Hắn thấy khuôn mặt cùng cái mũi đỏ hỏn của nó thì nhú mầy , chẳng lẽ nó bệnh thật .

- bệnh thật hả -

Hắn hỏi một câu mà nó muốn đập hắn vài cái , hắn nhìn nó mà phải biết chứ , sao lại còn quay sang hỏi nó nữa .

- bệnh ...bệnh gì ...hắt xìlà cúm thôi –

Nghe thấy vậy thì mặt hắn lại đỏ lên vì tức giận , ồm mà không thềm nói với hắn (t ã : Nguyên vô duyên)

Bàn tay ấm của hắn áp vào hai má đang đoe lên của nó , hơi ấm từ tay truyền lên hai má khiến mai má của nó cũng đỏ theo .

-không ...hắt xì ...sao , tại sáng nay ra ...hắt xì ...ngoài trời gió quá –

Hắn nghe nhiều điệp khúc “ hắt xì” của nó thì cũng thấy khó chịu

- đi khám thôi –

Hắn xuống giường lôi một mạch nó ra ngoài

Cả hành lang bệnh viện đều nhìn hai con người , một chàng trai mặc quần áo bệnh nhân đang nắm tay kéo một cô gái đi về hướng phòng cấp cứu .

- bỏ ra ..hắt xìđiên mà vô đây làm ..hắt xì ... phiền người khác –

mặc kệ mấy câu nói vớ vẩn của nó , hắn vẫn tiếp tục kéo nó đi thật nhanh , để lâu nó lại nặng thêm thì chết , hắn không muốn mất nó đâu .

- Đã bảo ...hắt xì ...không sao mà -

Sau khi để bác sĩ khám và viết đơn thuốc thì hắn mới yên tâm .

- nằm viện –

- Cái gì ? ..hắt xì ...vẫn muốn nằm viện –

Nó muốn đi tự tử quá , tên chết bầm chuyên ăn no rừng mỡ cứ thích ở cái bệnh viện này , giờ thì bệnh viện này chính là kẻ thù số 1 của nó mất thôi .

- không , ý anh nói là em sẽ nằm viện –

-Cái gì ? –

Tiếng nó lúc này còn to hơn cái trước ,.

Nó nghĩ hấumchắc chắn tâm thần nặng rồi nên mới thích cái bệnh viện này , hấn lo y ác sĩ thiếu việc làm hay sao mà muốn nó lại nằm ở đây nữa .

- từ giờ anh sẽ chăm sóc em –

Câu này làm nó choáng nha , hấn galăng với nó từ lúc nào đấy (từ bé rồi chị ơi) ^-^

- chăm sóc -

Mặt nó đàn ra thấy lạ , hấn chắc ở lâu trong bệnh viện nên ảm IC là cái chắc .

Và sự thật là hấn ảm IC thật , và còn một sự thật nữa là bệnh cúm của nó không những giảm mà lại còn trầm trọng hơn .

- đã nói đóng cửa sổ không được mở rồi cơ mà , cứ bảo sao bệnh nặng hơn –

Hấn vừa đi mua đồ ăn trưa về thì đã phải đi đóng cửa sổ cho nó .

Hấn thì bận bịu đóng cửa sổ còn nó thì lại lười biếng cọ quậy rồi quay ra nhìn hấn .

- có đồ ăn rồi à –

- aaaa, lại cháo á –

Nó phải phát điên với món cháo này , ngày đầu ăn cháo , ngày thứ hai ăn cháo , ngày thứ 3 ăn cháo , và giờ là ngày thứ 5 ăn cháo , chẳng lẽ đòi nó gắn liền với cháo , và cái bệnh viện này chữa bệnh nhờ cháo .

- Không ăn –

Nó nổi cáu rồi quăng bát cháo ra xa hậm hực nằm xuống chồm chăn kín đầu .

Hấn thấy nó giận dỗi lên chạy đến kéo cái chăn của nó .

- ồm thì phải ăn cháo , cở họng em vẫn còn sưng to đấy , ảm linh tinh thì còn lâu mới khỏi –

- không ăn cháo là không ăn cháo ,từ giờ cả đời tôi sẽ ghét cháo –

- Vũ Hoàng Bảo Anh – Hấn vẫn điệu bộ nghiêng răng k'ên kệt khi xưng tên nó lên

- con đó chết rồi –

Bó tay toàn tập rồi , hấn rút cuộc phải làm sao đây .

- đợi khi khỏi , em sẽ không phải ăn nữa –

- cở chỉ hơi rát nhưng em vẫn ăn nói liếng thoắng được đây , quá ồm chẳng có chút vấn đề gì mà phải ăn cháo cả -

- đừng bướng nữa , cháo này ngon lắm –

Hấn thở dài rồi thay đổi xang chiến thuật nhẹ nhàng ,

-câu này 5 ngày hôm nay , hôm nào anh cũng nói –

Ặc , sao hấn không nhớ nhể ????

- hai chúng ta cùng ăn nhé -

Hấn đưa thìa cháo lên bón cho nó nhưng nó cũng chẳng thèm , bừa môi quay đi chỗ khác , hấn làm như nó là người sắp chết ý .

- Nguyên ,Anh biến ngay đi cho tôi nhờ có được không , nhìn thấy mặt anh tôi chán ngán lắm rồi –

Nó hậm hực chửi mắng rồi lại chồm chăn một lần nữa , chẳng thèm để ý đến hấn luôn .

Nhịn , hấn nhất quyết phải nhịn , chỉ vì nó ồm , nó đang ồm nên hấn sẽ nhịn , đợi đến khi nó khỏi hấn nhất định sẽ tính sổ .

Hắn khuôn mặt lạnh như tiền bỏ bát xuống rồi lặng lẽ ra ngoài .

Nghe được tiếng đóng cửa của hắn nó mới thò đầu ra rồi nở một nụ cười chiến thắng .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Buông ra ! đúng hay sai

Chap 57 : Buông ra ! đúng hay sai

Bước chân nặng nề của hắn dẫm lên những chiếc lá khô trên con đường vắng vào cái giờ quá trưa này .

Hắn giận nó , muốn đánh nó , muốn mắng nó , nhưng ..hắn vẫn thương nó , vẫn không nỡ mắng hay trừng phạt nó khi nó đang bệnh thế này , dù gì nó bệnh cũng bởi vì phải chăm sóc hắn .

Một cảm giác tội lỗi cùng ăn năm xâm lấn toàn bộ chí óc của hắn

Dừng lại trước canteen bệnh viện , hắn tiến đến quầy bán hàng .

- cô lấy cho cháu mấy hộp đùi gà mới –

Hắn chỉ vào mấy hộp đùi gà rán , nó đang bệnh , nhưng nó muốn ăn thì hắn cũng phải chiều thôi.

Tuy hắn chẳng vui vẻ khi phải mang thứ này lên cho nó nhưng nhìn nó chịu đói thì hắn chẳng cam lòng , nhường nó một chút cũng chẳng sao , sau này hắn sẽ từ từ dạy lại .

Vừa mở cửa phòng ra đập ngay vào mắt hắn là cái dáng vẻ đang ngồi xoa xoa bụng đói của nó .

-này ăn đi –

Nó mở to mắt ra nhìn cái túi hắn vừa đưa mà tự hỏi “ không phải vừa giận bỏ đi sao?”

Nó với tay cầm lấy túi đồ rồi mở ra , oa toàn đùi gà rán ngon tuyệt .

- mua cho em hả -

Ánh mắt của nó sáng rực lên khi nhìn thấy thứ mình thích , nó còn tưởng hắn bỏ mặc nó luôn chứ .

- cảm ơn nha –

Nó cười khi khi rồi mở hộp ra ăn , hắn thì chẳng thèm nói gì một mạch ngồi xuống bàn ghế bên cạnh .

Nó cắn một miếng vào chiếc đùi gà , một vị giòn thơm lừng hoà quện cùng vị ngọt nóng đang nằm trong miệng nó .

Sao giờ nó thấy hắn đáng yêu nhỉ , chẳng ghét hắn tí nào luôn .

Hắn chẳng thèm nói năng gì , cũng chẳng thèm đánh mắt nhìn nó lấy một cái làm nó thấy tung tức muốn xông đến đập hắn một trận cho bỏ ngửa mặt .

Hắn lẳng lặng mở hộp cháo rồi từ từ xúc từng thìa đưa lên miệng .

Về mặt hiện lên lạnh băng chứ chẳng thể hiện nó ngon hay không ngon cả .

Nó chui ra khỏi chăn rồi nhảy xuống giường lấy chiếc áo phao to ở cuối giường tiến thẳng về phía hắn .

Hắn đang nhàn nhã xử lý số cháo của nó thì bỗng có chiếc áo khác lên vai .

Cánh tay đưa thìa lên của hắn liền dừng lại , bất ngờ .. hắn vô cùng bất ngờ về hành động của nó , đây chứng tỏ là nó quan tâm hắn sao ?

Mùi hương thơm toả ra từ chiếc áo phao của nó, chiếc áo thật mềm và ấm áp .

- lạnh thì về lấy áo hoặc đi mua chứ sao lại ngồi ăn cháo mà tay thì nắm chặt vậy –

Nghe những lời nó nói mà hấn thực sự bất ngờ , nó ăn mà vẫn để ý đến hấn sao , hấn chẳng muốn rời nó nửa bước , không vì nó đói thì hấn cũng chẳng thèm đi mua đồ ăn đâu .

Nó giật nảy mình lên khi hấn đột ngột nắm chặt tay nó , tim nó đập thình thịch xen lẫn với cảm giác thẹn thùng .

- Bảo Anh ., đừng vòng vo mà tránh anh nữa ,lời anh muốn nói anh đã nói hết rồi , việc cần làm anh cũng làm hết , cho anh biết đi , em có yêu anh không ? –

Nó đã thực sự bối rối rồi , sao hấn lại hỏi nó , nó thật sự cũng không biết mà , yêu thì nó chưa bao giờ nghĩ tới nhưng thích thì hình như có một chút .

- em ...em không biết –

Hấn siết chặt tay nó rồi kéo nó lại gần mình hơn , nó thì cúi gầm mặt xuống , nhưng khổ nỗi càng cúi lại càng nhìn hấn rõ hơn .

- Bảo Anh suy nghĩ đi , em quan tâm đến anh , để ý hành động của anh , thấy anh bị lạnh thì liền giúp anh , em yêu anh rồi đúng không ? –

Nó không giám mở miệng nói một lời chỉ biết nhìn hấn với ánh mắt long lanh ngấn nước mà lác đác liên tục .

Thấy phản ứng của nó thế này hấn chỉ thờ dãi thườn thượt , con đường của hấn còn rất gian nan rồi .

- đồ ngốc -

Hấn kéo nó vào lòng mà ôm thật chặt , sao nó lại ngốc thế nhỉ , được người như hấn tỏ tình mà chẳng hề si nhê , nếu là người khác thì đã đồng ý tới tấp rồi .

Cánh cửa phòng được đóng lại một cách nhẹ nhàng nhất .

Một nụ cười nửa miệng được nhếch lên cùng với đôi mắt sắc lạnh .

- chàm đã nhúng phải đun nóng lên thôi –

Cô gái mặc chiếc váy xanh biếc quay lưng bước đi ngày càng xa cánh cửa .

Nó đã xuất viện được hai ngày rồi nhưng đầu óc của nó thì chẳng khác chi cái lúc ở bệnh viện , cứ tưởng rằng rời khỏi cái bệnh viện quái quỷ đấy thì nó sẽ quên tất cả mà lại sống một cách chẳng phải nghĩ ngợi .

Nhưng sự thật thì hoàn toàn ngược lại , nó xuất viện thì đầu óc nó lại nghĩ tới chuyện đó nhiều hơn , rốt cuộc nó thích hấn thật sao ?

...tít...tít...

Đọc được tin nhắn mà tim nó lại đập mạnh hơn , nó đã bắt đầu rồi sao ? Suy nghĩ của thiên tài liệu có ai đoán được ?

5h 45 phút ...quán Mím

Nó bước đến thì đã thấy Hoàng My ngồi đó với hai ly mixco mà hai đứa yêu thích hồi nhỏ .

- ngồi đi –

Hoàng My tay vẫn cầm chiếc thìa mà chọc xuống ly mixco lên tiếng mà không nhìn đến nó .

Nó cũng hiểu chuyện mà kéo ghế ngồi , nó biết ly mixco thứ hai này là dành cho nó .

- Mixco , còn nhớ ý nghĩa của nó không ?-

Nó nhớ chứ làm sao quên được , Mixco gắn liền với tuổi thơ của chúng nó , gắn liền với quá khứ và là một vết cắt trong cuộc đời .

- Mixco , màu của tình bạn và sự ngọt ngào của tình yêu –

Khoé môi của Hoàng My nhếch lên một chút rồi My ngẩng đầu lên nhìn nó .

Một đôi mắt sáng lấp lánh với ánh nhìn như xoáy sâu vào tâm hồn người khác , đôi mắt cùng cái đầu kia khiến người ta có cảm giác sợ hãi cùng hoang mang .

Một người mạnh mẽ như thế nào thì họ luôn luôn có một điểm yếu .

Hoàng My cầm chiếc ly lên rồi đưa ra xa bàn và ...

Choang

Tiếng ly vỡ như xé tan cái bầu không khí này , tim nó như nhảy rộn lên mà lo sợ .

-tình bạn , tình yêu và hận thù , tôi sẽ quên tất cả , nó sẽ như ly Mixco này , vỡ vụn –

-hãy trả nợ cho tôi , trả cho tôi cuộc sống -

Đã lâu rồi , chưa bao giờ nó nghe được cái giọng ngọt ngào pha một chút xót thương , đã lâu nó nhận chỉ là sự lạnh lùng của một cô bé kém tuổi nó nhưng thực sự thông minh thì hơn nó rất nhiều .

- Nhường đi , nhường anh ấy cho tôi , tôi sẽ quên tất cả , tôi chỉ cần anh ấy thôi –

Nó có thể cảm nhận được nhịp tim mình nhưng ngừng đập và hình như nó cảm thấy tim mình bị bóp nghẹn .

Hắn thuộc về người khác , nó chưa bao giờ nghĩ , cuộc sống bỗng mất đi hắn nó cũng chẳng giám nghĩ .

- cậu đâu có yêu anh ấy , cậu nhường cho tôi đi –

- mình không tin , cậu không yêu anh ấy –

Giọng nó nói dường như là muốn hét lên , nó chẳng thể kìm chế được cảm xúc của mình .

- tôi muốn anh ấy , thể thôi , tôi muốn lấy nó đi khỏi cậu , dù gì cậu cũng có yêu anh ta đâu –

Mặt nó cúi gầm xuống , hai bàn tay không ngừng xoa vào nhau mà nói không lên lời .

- chỉ cần đồng ý , cậu lại có cuộc sống tự do của mình , lại là cô bé Bảo Anh nghịch ngợm sống cuộc đời vô tư -

- tôi sẽ quên tất cả , sẽ không trả thù cậu nữa , cuộc sống cậu lại yên bình , vì anh Vũ mà nhường anh ấy cho tôi đi , tôi đã yêu anh ấy ngay từ cái nhìn đầu tiên rồi –

Miệng nó lắp bắp thực sự nói không lên lời , cảm xúc của nó , rốt cuộc nó có yêu hắn không ? hay chỉ là cảm giác thích như đối với mọi người .

- tôi chỉ cần ba tháng sẽ làm anh ấy yêu tôi , sau ba tháng nhất định anh sẽ yêu tôi thấm thiết , anh ấy sẽ quên cậu , cậu có thể đem hạnh phúc cho anh ấy hơn tôi sao –

Nó với hắn chỉ là người yêu hợp đồng , đúng rồi , nó có quyền gì chứ , mà có chắc hắn có thể yêu nó suốt đời không ? bản thân nó có yêu hắn không ? nó chẳng thể xác định rõ , đúng là nó ngốc thật .

- cậu nhất định phá nát trái tim đó sao ? lỗi là ở mình cơ mà –

- cậu chỉ trả lời , có hay không ? –

Nó cắn chặt răng , hơi thở cũng trở lên dồn dập , nó hít một cái thật sâu rồi lấy hết can đảm trả lời .

- mình-

- đồng ý với cậu -

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Kết thúc

Chap 58 : Kết thúc

Bước chân nặng trĩu trên con đường tĩnh lặng, đường về nhà của nó hôm nay thật dài và xa, sao lòng nó thấy trống rỗng thế, sao tim nó lại đau đến thế, nó chấp nhận điều đó là sai sao?

Nhưng chỉ cần My được hạnh phúc là nó sẽ hạnh phúc mà, Nó chấp nhận điều đó là giúp My hay đang đưa hạnh phúc của My đi xa.

- chị sao vậy, nhìn sắc mặt như vừa lộn cổ xuống WC thế -

Anh Tú nhú mồm nhìn bà chị của mình, cậu thấy bà này dạo gần đây rất chăm.

- Tú à, chị rất ngoan, chị rất hiền, chị loạn chí rồi đúng không? Tú à chị thật sự rất buồn, chị sai rồi, chị không nghĩ nó lại đến mức này, chị chỉ nghĩ cô ấy sẽ giận mỗi chị thôi, sẽ không quan tâm đến chị thôi, nhưng sao giờ lại vậy, chị xin lỗi, chị xin lỗi -

Tú kéo bà chị ngồi xuống ghế sofa rồi nhú mồm, bà này rốt cuộc làm sao chứ.

- chị đang nói nhăng nói quấy gì? chị say à -

- chị không uống giọt rượu nào, nhưng chị thấy mình rất có lỗi, chị xin lỗi rất xin lỗi -

Tú chẳng biết nói gì mới bà chị, chỉ biết ôm chị mình vào lòng, cả hai là chị em, cùng chảy chung dòng máu, cùng ở chung một nhà, và cùng ở với nhau từ khi trong bụng mẹ.

Có những gì đau khổ, hãy để cho cậu chịu đựng chung với chị của mình, chia đôi nỗi đau và cắn đôi nỗi buồn.

- không phải lỗi của chị, đó là do ông trời, không phải lỗi của chị -

- Bảo Anh -

Vừa nhìn thấy nó hần đã nhanh nhẹn chạy đến khoác vai nó, sáng sớm nó đã hẹn hần làm hần vui quá tí thì tông đầu vào cửa.

Hần sáng dậy nào thì nước hoa, nào thì keo bột, kem dưỡng da, nhà hần có cái gì thì lôi ra hết để sai rồi.

Nó chỉ cười rồi nhẹ nhàng gạt tay hần xuống, hình như nó chưa bao giờ nhẹ nhàng với hần như vậy, cảm giác này bỗng nhiên làm hần thấy sợ.

- muốn hẹn hò à -

Hần dí sát khuôn mặt của mình vào khuôn mặt của nó, hần thấy nó hôm nay thật lạ.

- giúp em một việc được không? -

Hần vô tư cười rồi gật đầu đồng ý, 100 điều cũng được huống chi là một điều, chẳng lẽ hôm nay nó muốn tỏ tình với hần.

- giúp em trả nợ nhé -

Hần mở to mắt ra nhìn nó, có mỗi việc này mà nó cũng phải căng thẳng như thế này sao? Tiền đối với hần đâu có quan trọng bằng nó.

- Em yên tâm, khoản nợ của em anh nhất định thay em trả, em nợ người ta bao nhiêu tiền /-

Nó nhìn gương mặt tươi cười của hần mà chẳng giám mở miệng, hần đang vui như thế nếu nó nói ra hần sẽ phản ứng thế nào nhỉ? Hần sẽ vui hay buồn? Có thất vọng về nó không?

- Giúp em trả nợ tình -

Nụ cười của hần giờ thì đông cứng thật sự, hần đâu phải thằng ngoan mà không hiểu được cái câu này, nợ tình sao? hần giúp nó trả như thế nào?

- Sáng sớm mà đã bắt anh được, thôi chúng ta đi ăn đi -

Hần nắm tay nó kéo đi, nhưng bàn tay nó sao mà lạnh thế này, sao nó lại để tay mình lạnh thế này chứ.

Hần cảm nhận được người nó đang run rẩy, nó làm tin hần thật sự đau buốt trong mùa đông lạnh giá.

Hần kéo nó vào lòng mình, hần muốn ôm nó thật chặt, che cho nó sự buốt giá, giúp nó xua tan đi sự sợ hãi và cảm giác run rẩy.

- giúp em, làm ơn giúp em chỉ lần này thôi, giúp em, em sẽ nhớ ơn anh suốt đời, giúp em đi, con đường em chọn càng ngày càng vướng mắc, càng ngày càng lún sâu vào đau khổ, làm ơn, giúp em đi -

Hắn siết chặt vòng tay, khẽ hít hương thơm trên mái tóc của nó, hắn nhẹ nhàng mà dỗ rành.

- không sao, anh sẽ luôn ở bên em giúp em soi đường, giúp em lựa chọn chuẩn xác nhất –

Nó liên tục lắc đầu rồi đẩy hắn ra

- giúp em yêu cô ấy, chăm sóc cô ấy, chỉ cần 3 tháng, 3 tháng thôi, anh giúp em đi –

Hắn dường như chết sững, nó đang nói gì vậy, nó muốn từ bỏ hắn, nhường hắn cho đứa khác, nó nghĩ hắn là đồ chơi của nó, hắn không có cảm xúc của riêng mình sao? Nó đang coi hắn là cái gì chứ, tình cảm hắn chao cho nó là thật lòng. Hắn thật tâm toàn ý yêu nó vậy mà nó lại đối với hắn như vậy?

Sao nó có thể nói với hắn những điều đó chứ, nó là đang muốn nói nó không yêu hắn? không cần hắn sao?

Nó thấy sợ, sợ cái cách mà hắn đang cười, hắn cười thật lớn thật to, tại sao hắn cười mà nó lại thấy đau, tại sao hắn cười mà nước mắt hắn lại rơi.

Hắn thật sự làm nó sợ

- Em không yêu tôi thì nói thẳng chẳng cần em phải vòng vo vậy đâu –

Hắn ném khăn quàng cổ của mình xuống đất rồi quay lưng bước đi bỏ lại một mình nó.

- Nguyên –

Bước chân hắn dừng lại vì câu gọi của nó, hắn đứng lặng, hắn từ từ quay lại, hắn cũng nuối tiếc, cũng muốn nhìn nó một lần nữa.

- Giúp em, xin anh giúp em –

Đôi mắt hắn như bất động không chớp, hắn đang nhìn gì thế này, một cô bé tự cao tự đại đâu rồi? một cô bé luôn trêu chọc người khác khiến người ta không nói được lại đâu rồi?

Người con gái trước mặt hắn rốt cuộc là ai, hắn thật sự thấy xa lạ quá, cô bé Bảo Anh mà cũng có thể quỳ trước kẻ khác, biết khóc lóc van xin sao?

Hắn có thể cảm thấy trái tim mình đang vỡ vụn, hắn thấy cõi lòng mình như tan nát.

- Giúp em, làm ơn giúp em –

- Được, ...anh đồng ý và em sẽ phải hối tiếc vì điều này –

Hắn đã nhận lời thì nó phải cảm thấy vui và xung xướng chứ, nhưng tại sao tim nó lại đau, lòng nó lại tê tái, sao nó lại có cảm giác mất mát chứ?

Nó đã thật đắm vào tim hắn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Dải băng của hộp quà

Trời cho em thông minh

Trời cho em xinh đẹp

Trời cho em giàu có

Trời cho em nhiều thứ

Nhưng lại lấy mất của em thứ quan trọng nhấtlà anh

*

* *

Tiếng nhạc du dương tạo cho người nghe một cảm giác êm ái như đang đi vào trong cõi tiên , xa xa với tiếng nước rí rách làm tăng lên sự sinh động của bản nhạc nhẹ .

Mọi vật đều có cái chính và cái phụ , cái nền và có cả cái trang điểm làm nổi bật lên cái chính .

Và cô thấy cuộc đời cô cũng vậy .

Hắn nhìn thật sâu và thật kỹ người con gái trước mặt , hắn đã nhìn thấy cô gái này vào hôm sinh nhật nó , cô gái kì bí với chiếc váy tím .

Hắn được nhìn tận mắt thì quả thực cô vô cùng xinh đẹp , đáng người nhỏ nhắn nhưng ánh mắt kia khiến hắn thấy bất an , điều mà khó thấy nhất trong tâm hồn hắn .

Cô gái này có sức mạnh gì mà có thể khiến hắn xuất hiện được cảm giác này .

Một cô gái với lý lịch chẳng có gì bí ẩn nhưng tính cách cô lại là một đường hầm kỳ quái khiến bất cứ ai muốn khám phá đều lạc đường .

- không phải muốn hỏi sao ? nếu không biết mở lời thế nào thì tôi về -

Hoàng My nở một nụ cười nửa miệng lạnh buốt như mọi khi rồi đứng dậy chuẩn bị ra về , cô không hề vội , từng cử động của cô rất nhẹ nhàng chậm rãi .

- khoan đã , cô đã biết tôi mời cô đến đây vì việc gì thì nên giải thích cho tôi hiểu chứ không phải là bỏ đi –

Hoàng My quay lại nhún vai , nụ cười đắc thắng vẫn luôn nằm trên môi cô

- tôi chẳng có nhiệm vụ gì mà phải giải thích cho anh , người thắc mắc là anh chứ không phải tôi , tôi không muốn phí thời gian cho một điều chẳng hề có ý nghĩa gì cả -

- Cô có thể trả lời không ? tại sao cô làm vậy chứ , tình cảm của cô ấy với tôi đang rất tốt mà , sao cô lại muốn chen ngang phá hoại chứ , cô có thù với tôi hay là với cô ấy –

- cái vụ bắt cóc cũng chính do cô chủ mưu đúng không ? cô có phải con người không mà suốt ngày cứ thích đi hại người vậy chứ -

Hắn thật sự rất nổi giận , hắn đã kìm nén , đã cố không phát cáu thêm với nó , nó bỏ hắn , nó không cần hắn , hắn chấp nhận , hắn thà ra đi còn hơn là ở lại níu giữ nó mà nó lại chẳng thêm quan tâm hắn , lại khinh bỉ hắn thì sao ? hắn thà là ra đi để mình tự gánh vác đau khổ còn hơn ,.

Nhưng chính tại cô gái này , chính tại cô ta mà hai người phải chia rẽ , thực sự hắn không thể đoán được chủ đích của cô ta .

- tôi thích thì làm , anh quản được sao ? –

Nhìn cái vẻ mặt thách thức của My mà máu hắn thực sự lên não , cô ta là ai mà dám lên mặt mới hắn như vậy chứ .

- cô sẽ chẳng bao giờ được như ý muốn của mình đâu –

- thật sao ? – Hoàng My bật cười khanh khách trước câu đe dọa chẳng có sát thương này , cô đã muốn thì chưa bao giờ có chữ “không được”

- cô tưởng cô nắm tất cả thế giới này trong tay à , cô chẳng là gì đâu ,đừng có mơ mà điều khiển được tôi –

Hắn chưa bao giờ mất bình tĩnh đến vậy , hắn thấy bản thân mình giờ thật ngổ và ấu trĩ , sao hắn lại như vậy chứ , vì nó mà hắn lâm vào tình trạng này sao ?

- tôi chẳng phải người nắm cả thế giới nhưng ...anhsẽ là thế giới riêng mà tôi tóm –

Tiếng gậy cao gót nện trên sàn , từng tiếng gõ đều đặn vang lên , mọi chuyện đã sắp kết thúc , cô sắp tiến tới được hạnh phúc của mình .

*

* *

Nó cố tỏ ra mình thật bình thường nhất , thật mạnh mẽ nhất để người khác không nhìn nó bằng ánh mắt quái dị hay bằng những lời quan tâm ứa máu , nó sợ hãi , nó đang chạy trốn , chạy trốn chính bản thân mình .

Nhưng nó đâu biết , nó càng tỏ ra bình thường thì người khác lại càng nhìn rõ ra sự bất thường cùng vẻ gượng gạo bối rối của nó .

Họ là những người yêu thương và quan tâm nó chẳng lẽ ngay cả cái điều nhỏ nhất này cũng không nhận ra sao ?

Họ không nói, không khuyên can hay động viên, vì họ biết, nó cần khoảng lặng của riêng mình, cần sự tĩnh lặng cho tâm hồn đang sóng gập dữ dội.

Một con người có thể chịu nổi bao lâu khi người yêu mình đứng cạnh đứa khác, ôm đứa khác và thậm chí đứng trước mặt mình mà nói những lời yêu thương ngọt ngào.

Nó thích hẳn, điều này nó đã nhận định rõ, nhưng còn yêu? nó có yêu hẳn không?

Nó chỉ biết chỉ cảm nhận tim mình rất đau, lồng ngực mình như bị bóp nghẹn, đôi mắt của mình như muốn tuôn trào.

Một Bảo Anh thông minh hoạt bát, một bảo anh nghịch ngợm vui tươi, một Bảo Anh hoà đồng đáng yêu.

Nhưng giờ đây còn lại một Bảo Anh trầm tư tĩnh lặng, một bảo anh đang cố gắng nở một nụ cười gượng gạo, một Bảo Anh khiến người ta đau lòng.

- Bà có thôi đi ngay không? đừng có trưng cái bộ mặt đó ra, cô ta đi rồi thì thôi, quá tốt rồi còn gì chứ, cô ta cứ đi đi, chị càng đỡ khỏi áy láy –

Bảo Anh chẳng thể nở nổi một nụ cười nữa, nước mắt nó đang úa ra ướt đầm gò má.

- Chị xin lỗi, tất cả là tại chị, từ chị mà ra -

Chát ..

Tú thẳng tay đánh xuống gương mặt của chị mình một cái tát chẳng nhẹ mà cũng chẳng mạnh.

Nhưng cái tát đó lại quá đủ cho nó, nó mỉm cười trong nước mắt, Tú đánh nó là phải, nó muốn Tú đánh nó chứ không muốn Tú im lặng.

- lỗi gì chứ, chị có gì mà phải xin lỗi,.....nhưng đừng nói rằng chị rất yêu anh ta rồi đấy -

Câu hỏi này động chạm đến chỗ mềm yếu nhất của nó, đôi mắt nó chỉ biết tròn xoe mà đứng nhìn, ngay cả bản thân nó cũng không biết, cũng chẳng nhận ra nó yêu hẳn đến nhường nào.

- chị... thật sự yêu anh ta sao? –

Nó có thể nhìn thấy sự thất thần trong đôi mắt ấy, trong cái gương mặt ấy của em trai.

- chị yêu anh ta, anh ta cũng yêu chị, vậy cô ấy là muốn phá hai người thật sao? cô ấy đã đi quá giới hạn rồi phải không? –

- Tú, chị xin lỗi, lỗi là của chị -

- hết rồi, hết thật rồi, chị yêu anh ta, tại sao chị lại để cho cô ấy cướp như vậy chứ -

Nó nghẹn ứ không thể nói nên lời, mỗi khi Tú giận thực sự thì nó rất sợ, Tú luôn nhường nhịn nó, luôn chăm chút cho nó, nhưng một khi đã giận thì...

- Tú, em đi đâu thế, đừng đi mà, chị xin lỗi, chị.....-

Lời nói của nó nghẹn ứ, nó biết nói gì ngoài câu xin lỗi chứ, nó sai hoàn toàn, sai khi nhận định về My như vậy, giờ thì tất cả đã tan vỡ.

Chắc hẳn Hoàng My phải vui lắm khi phá vỡ hạnh phúc của nó, khi dòn nó và em trai nó vào đường cụt của tình yêu.

Nó thấy đau đớn khi nhìn cái mặt lạnh lùng đó, nó thấy buồn giá khi nhận được nụ cười mỉa mai của cô ấy.

Vũ ơi! mình đã thực sự nhận được món quà mang tên cậu, mình thấy nó thật cay đắng.

Nó đau khổ, nó thất vọng, nó tưởng chừng tất cả đã kết thúc

Nhưng không, món quà ấy nó chưa hề được biết, nó chỉ có thể thấy được dải băng buộc món quà đó.

Một kế hoạch đang đợi nó đi vào, một kế hoạch đã được định sẵn từ lâu..và nó đang đi đến hồi kết.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Dù cát có xoáy anh cũng sẽ vượt qua

Trong một hộp đêm với tiếng nhạc âm ỉ, ở một góc nào đó đang có một cậu nhóc làm bạn với rượu.

Đã rất lâu, cậu chưa hề biết đi chơi bar là gì? chưa hề nhớ đến uống rượu có cảm giác gì?

Nhưng hôm nay tâm trạng cậu thì thực sự rất tệ, sức chịu đựng của cậu đã vượt giới hạn, cậu thấy chán ghét bản thân mình, cậu thấy bản thân mình sao mà vô dụng quá.

Lại đưa một ly rượu lên uống cạn, cậu cười một cái thật chua xót.

Từ xa, Dung nhìn Tú mà thấy lòng mình rất đau, cô vừa nghe Bảo Anh gọi liền nhanh chân vội vã mà đến đây.

Cô không muốn Tú như vậy? Một cậu bạn ngoan ngoãn, chăm chỉ học hành sao tự nhiên lại biến thành như vậy chứ? sao cậu lại vì chuyện của chị gái mình mà bỗng trở thành con người như vậy?

Cậu đau lòng cô cũng rất đau lòng cơ mà.

Từ bao giờ cậu lại trở lên yếu đuối như vậy? cô không muốn, không muốn nhìn cậu như thế này một chút nào, cô đau lắm.

- Đừng uống nữa –

Cô lao đến giằng lấy chai rượu của cậu, đủ quá rồi, ba chai rượu lăn lông lốc trên sàn là đủ rồi.

- Kệ mình, để yên cho mình uống, cậu về đi –

Tú vừa nấc vừa với đến để lấy lại chai rượu

- Cậu phát bệnh hả, cô ấy chỉ buồn nhất thời thôi, cô ấy chỉ rung rinh nhẹ chứ chưa yêu sâu đậm đâu, sẽ nhất nhanh quên mà –

- cậu thì hiểu gì chứ -

Cô hoàn toàn bất lực, chưa bao giờ cô thấy cậu như vậy, cậu có phải đang biểu diễn thái quá không? người cần uống rượu và đau khổ lúc này phải là Bảo Anh chứ đâu phải cậu.

-đừng uống nữa, sao cậu không động não mà suy nghĩ cách để kéo hẳn lại về bên Bảo Anh, sao cậu ngồi đây làm một chuyện vô bổ thế này –

Nghe Dung nói mà cậu cười một cái thật nhạt nhẽo

- Cách sao? cậu nghĩ một khi anh ta ở trong tay Hoàng My mà có thể cướp anh ta lại sao? nếu Hoàng My không buông, chẳng ai có thể cướp được –

Nhắc đến tên Hoàng My khiến Dung nghiêng răng kèn kẹt, Dung ghét cô ta, Dung nguyên rủa cô ta, cô ta đúng là mặt dày trơ trẽn mà.

- Cậu có đề cao cô ta quá không? –

Anh Tú cười cười lắc đầu, đề cao sao?, cậu đâu có làm thế.

- Khinh thường trí tuệ của cô ấy là một sai lầm đấy –

- Tớ không tin cô ta giỏi như vậy, tớ nhất định giúp Bảo Anh đòi lại anh ta –

Cô thật sự muốn phát điên với Hoàng My này, cô ta có gì giỏi giang mà ai cũng khen này khen nọ chứ, cô không tin cô ta có thể điều khiển cả thế giới này.

- Hẳn mà về với Bảo Anh, nhất định cô ta sẽ cô đơn mà tức ói máu –

Tú nghe được câu này của Dung thì chợt quay ra nhìn Dung với ánh mắt phức tạp.

Cô đơn sao? giúp hai người họ đến với nhau? đó có phải là một ý kiến không nhỉ?

- Được, tớ sẽ giúp chị dành về anh Nguyên, chúng ta về -

Tú hăng hái cầm tay Dung mà kéo ra ngoài, dù có đầu không lại nhưng cậu cũng phải thử, cậu không thể dễ dàng bỏ cuộc như thế được.

- rốt cuộc mục đích của cô là gì -

Hắn chưa bao giờ cảm thấy ức chế đến vậy, hắn phải nắm tay cô ta đi đi lại lại trong trường rồi lại lượn lờ qua mặt nó, hắn cảm thấy mình như một con dối vậy.

- đi điều hành thôi -

Hắn hừ mạnh rồi nở một nụ cười kinh thường.

- cô nghĩ mình là ai mà lại muốn đi điều hành, tâm thần không ổn định à -

- mặc tôi -

Hoàng My rút tay mình ra khỏi cánh tay hắn rồi từ từ tiến đến chiếc ghế đá ngồi xuống nhìn trời nhìn đất.

Hắn nghi hoặc tiến đến gần cô hơn

- Cô chẳng lẽ có thể đoán được tương lai sao? -

Hoàng My liếc hắn một cái rồi cười nhạt

- anh nghĩ vậy sao? -

- sao cô lúc nào cũng tỏ ra bí hiểm như vậy? có phải đầu óc cô không bình thường đúng không? -

- bao giờ anh ném hết nỗi cô đơn thì lúc đó hãy hỏi lại tôi câu này -

Hắn ngồi xuống bên cạnh Hoàng My, hắn nhìn cô ấy thật sâu và thật kỹ, lúc nào hắn cũng thấy cô thật kiêu ngạo, hắn còn thấy cô có gì đó già trước tuổi, cô suy nghĩ sâu sắc hơn, lời nói cũng chứa bao hàm ý sâu xa mà ở cái độ tuổi này quả thực không ai có thể đạt nổi.

Hắn phải công nhận, hắn chưa đủ thông minh để đối phó với cô, thời gian hắn ở bên cô, hắn đã nhận ra được rất nhiều điều.

Cô lạnh lùng, nhưng cô vẫn quan tâm người khác theo cách riêng của mình

.

Cô là một người sống nội tâm và rất mẫn cảm.

- Cô rất cô đơn sao? chẳng lẽ ba mẹ không thể bù đắp nỗi cô đơn trong cô sao? -

Nghe hắn hỏi vậy, Hoàng My chỉ cười, hắn điều tra nó là điều chắc chắn rồi, nhưng hắn tưởng hắn có thể điều tra hết được sao? Hắn tưởng đầu óc của nó chỉ để làm cảnh sao?

- Anh mà cũng tin vào bản báo cáo điều tra giả đó sao? đừng bao giờ điều tra tôi và cố gắng hiểu được ý nghĩ của tôi -

Hắn ngạc nhiên đến nỗi xít ngã ghế kho nghe cô nói vậy, bản điều tra đó là giả sao? không thể nào, hắn đã dò rất kỹ rồi mà, cô có cha có mẹ, gia đình là chủ của một công ty cũng thuộc hạng trung ở Mỹ, kết quả học tập của cô cũng đạt loại khá trở lên.

Cô có một cuộc sống như thế thì điều gì lại khiến cô cảm thấy cô đơn như vậy? Hay cô ta bị tâm thần thật.

- Cô ganh tị với Bảo Anh nên muốn phá đám cô ấy sao? bí mật giữa cô và cô ấy là như thế nào? cô chỉ học chung trường với cô ấy thì sao lại có mối quan hệ sâu sắc vậy? Cô ấy sao lại sợ cô đến vậy? -

- biết quá nhiều cũng không tốt đâu, tôi chỉ ước gì mình chẳng biết gì cả và cũng chẳng cần quan tâm đến linh hồn của ai cả -

Bóng dáng người con gái bước đi trong làn gió lạnh, từng bước chân chậm rãi bước trên nền đá lạnh lẽo, đôi vai gầy run lên như buốt giá, bóng dáng đó thật cô đơn và nhỏ bé, liệu đó có phải cô gái luôn sống bằng vỏ bọc không?

Những việc cô gái đó làm thật là kỳ quái khiến hắn cứ xoay tròn trong các mối quan hệ, hắn nhớ nó, thật sự rất nhớ.

Chap 60 : Dù cát có xoáy anh cũng sẽ vượt qua

Trong một hộp đêm với tiếng nhạc âm ỉ, ở một góc nào đó đang có một cậu nhóc làm bạn với rượu.

Đã rất lâu, cậu chưa hề biết đi chơi bar là gì? chưa hề nhớ đến uống rượu có cảm giác gì?

Nhưng hôm nay tâm trạng cậu thì thực sự rất tệ, sức chịu đựng của cậu đã vượt giới hạn, cậu thấy chán ghét bản thân mình, cậu thấy bản thân mình sao mà vô dụng quá.

Lại đưa một ly rượu lên uống cạn , cậu cười một cái thật chua xót .

Từ xa , Dung nhìn Tú mà thấy lòng mình rất đau , cô vừa nghe Bảo Anh gọi liền nhanh chân vội vã mà đến đây .

Cô không muốn Tú như vậy ? Một cậu bạn ngoan ngoãn , chăm chỉ học hành sao tự nhiên lại biến thành như vậy chứ ? sao cậu lại vì chuyện của chị gái mình mà bỗng trở thành con người như vậy ?

Cậu đau lòng cô cũng rất đau lòng cơ mà .

Từ bao giờ cậu lại trở lên yếu đuối như vậy ? cô không muốn , không muốn nhìn cậu như thế này một chút nào , cô đau lắm .

- Đừng uống nữa –

Cô lao đến giằng lấy chai rượu của cậu , đủ quá rồi , ba chai rượu lăn lông lốc trên sàn là đủ rồi .

- Kệ mình , để yên cho mình uống , cậu về đi –

Tú vừa nấc vừa vội đến để lấy lại chai rượu

- Cậu phát bệnh hả , cô ấy chỉ buồn nhất thời thôi , cô ấy chỉ rung rinh nhẹ chứ chưa yêu sâu đậm đâu ,sẽ nhất nhanh quên mà –

- cậu thì hiểu gì chứ -

Cô hoàn toàn bất lực , chưa bao giờ cô thấy cậu như vậy , cậu có phải đang biểu diễn thái quá không ? người cần uống rượu và đau khổ lúc này phải là Bảo Anh chứ đâu phải cậu .

-đừng uống nữa , sao cậu không động não mà suy nghĩ cách để kéo hắn lại về bên Bảo Anh , sao cậu ngồi đây làm một chuyện vô bổ thế này –

Nghe Dung nói mà cậu cười một cái thật nhạt nhẽo

- Cách sao ? cậu nghĩ một khi anh ta ở trong tay Hoàng My mà có thể cướp anh ta lại sao ? nếu Hoàng My không buông , chẳng ai có thể cướp được –

Nhắc đến tên Hoàng My khiến Dung nghiêng răng kèn kẹt , Dung ghét cô ta , Dung nguyên rủa cô ta , cô ta đúng là mặt dày trơ trẽn mà .

- Cậu có đề cao cô ta quá không ? –

Anh Tú cười cười lắc đầu , đề cao sao? , cậu đâu có làm thế .

- Khinh thường trí tuệ của cô ấy là một sai lầm đấy –

- Tớ không tin cô ta giỏi như vậy , tớ nhất định giúp Bảo Anh đòi lại anh ta –

Cô thật sự muốn phát điên với Hoàng My này , cô ta có gì giỏi giang mà ai cũng khen này khen nọ chứ , cô không tin cô ta có thể điều khiển cả thế giới này .

- Hắn mà về với Bảo Anh , nhất định cô ta sẽ cô đơn mà tức ói máu –

Tú nghe được câu này của Dung thì chợt quay ra nhìn Dung với ánh mắt phức tạp .

Cô đơn sao ? giúp hai người họ đến với nhau ? đó có phải là một ý kiến không nhỉ ?

- Được , tớ sẽ giúp chị dành về anh Nguyên , chúng ta về -

Tú hăng hái cầm tay Dung mà kéo ra ngoài , dù có đầu không lại nhưng cậu cũng phải thử , cậu không thể dễ dàng bỏ cuộc như thế được .

- rốt cuộc mục đích của cô là gì -

Hắn chưa bao giờ cảm thấy ức chế đến vậy , hắn phải nắm tay cô ta đi đi lại lại trong trường rồi lại lượn lờ qua mặt nó , hắn cảm thấy mình như một con dơi vậy .

-đi điều hành thôi –

Hắn hừ mạnh rồi nở một nụ cười kinh thường .

- cô nghĩ mình là ai mà lại muốn đi điều hành , tâm thần không ổn định à -

- mặc tôi –

Hoàng My rút tay mình ra khỏi cánh tay hắn rồi từ từ tiến đến chiếc ghế đá ngồi xuống nhìn trời nhìn đất .

Hắn nghi hoặc tiến đến gần cô hơn

- Cô chẳng lẽ có thể đoán được tương lai sao ? –

Hoàng My liếc hắn một cái rồi cười nhạt

- anh nghĩ vậy sao ?-

- sao cô lúc nào cũng tỏ ra bí hiểm như vậy ? có phải đầu óc cô không bình thường đúng không ?-

- bao giờ anh ném hết nỗi cô đơn thì lúc đó hãy hỏi lại tôi câu này –

Hắn ngồi xuống bên cạnh Hoàng My , hắn nhìn cô ấy thật sâu và thật kỹ , lúc nào hắn cũng thấy cô thật kiêu ngạo , hắn còn thấy cô có gì đó già trước tuổi , cô suy nghĩ sâu sắc hơn , lời nói cũng chứa bao hàm ý sâu xa mà ở cái độ tuổi này quả thực không ai có thể đạt nổi .

Hắn phải công nhận , hắn chưa đủ thông minh để đối phó với cô , thời gian hắn ở bên cô , hắn đã nhận ra được rất nhiều điều .

Cô lạnh lùng , nhưng cô vẫn quan tâm người khác theo cách riêng của mình

.

Cô là một người sống nội tâm và rất mẫn cảm .

- Cô rất cô đơn sao ? chẳng lẽ ba mẹ không thể bù đắp nỗi cô đơn trong cô sao ? –

Nghe hắn hỏi vậy , Hoàng My chỉ cười , hắn điều tra nó là điều chắc chắn rồi , nhưng hắn tưởng hắn có thể điều tra hết được sao ? Hắn tưởng đầu óc của nó chỉ dễ làm cảnh sao ?

- Anh mà cũng tin vào bản báo cáo điều tra giả đó sao ? đừng bao giờ điều tra tôi và cố gắng hiểu được ý nghĩ của tôi –

Hắn ngạc nhiên đến nỗi xít ngã ghế kho nghe cô nói vậy , bản điều tra đó là giả sao ? không thể nào , hắn đã dò rất kỹ rồi mà , cô có cha có mẹ , gia đình là chủ của một công ty cũng thuộc hạng trung ở Mỹ , kết quả học tập của cô cũng đạt loại khá trở lên .

Cô có một cuộc sống như thế thì điều gì lại khiến cô cảm thấy cô đơn như vậy ? Hay cô ta bị tâm thần thật .

- Cô ganh tị với Bảo Anh nên muốn phá đám cô ấy sao ? bí mật giữa cô và cô ấy là như thế nào ? cô chỉ học chung trường với cô ấy thì sao lại có mối quan hệ sâu sắc vậy ? Cô ấy sao lại sợ cô đến vậy ? –

- biết quá nhiều cũng không tốt đâu , tôi chỉ ước gì mình chẳng biết gì cả và cũng chẳng cần quan tâm đến linh hồn của ai cả -

Bóng dáng người con gái bước đi trong làn gió lạnh , từng bước chân chậm rãi bước trên nền đá lạnh lẽo , đôi vai gầy run lên như buốt giá , bóng dáng đó thật cô đơn và nhỏ bé , liệu đó có hải cô gái luôn sống bằng vỏ bọc không ?

Những việc cô gái đó làm thật là kỳ quái khiến hắn cứ xoay trong các mối quan hệ , hắn nhớ nó , thật sự rất nhớ .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Quá khứ của Hoàng My

Tiếng ồn ào vội vã , tiếng khóc thút thít khiến người khác đau lòng , âm thanh thật ồn ào và hỗn tạp .

Hai chàng trai nhìn nhau bằng ánh mắt chứa đầy khí thế .

- Quyết định ra đi à , sao cậu lại dễ dàng bỏ cuộc vậy ? –

Đứng trước câu hỏi của Nguyên , Đăng chỉ biết cười gượng

- Cô ấy đã tìm và nói hết với tôi , trong bao nhiêu năm qua, đây là lần đầu tiên tôi thấy cô ấy cười tươi đến vậy ,thấy được ánh mắt hạnh phúc trong đôi mắt ấy , tôi nhận ra mãi mãi tôi chẳng bao giờ có thể đem lại hạnh phúc cho cô ấy .cô ấy không cần tôi –

Nhìn ánh mắt buồn bã của Đăng , hẳn có thể nhận ra được Đăng yêu Hoàng My đến nhường nào , tại sao có một người yêu My đến vậy mà My lại từ chối để chọn cái cuộc tình đầu trông gai vất vả ?

-tại sao cô ấy lại cô đơn đến vậy ? –

Hắn thật thắc mắc bi ẩn về cô .

- Cô ấy chưa bao giờ kể về gia đình mình , cô ấy luôn tỏ ra lạnh lùng , mạnh mẽ nhưng thực chất con người của cô ấy chính là cô đơn , cuộc đời cô ấy tràn ngập nỗi cô đơn –

- tràn ngập cô đơn –

Đăng gật đầu quả quyết , cậu thực sự không biết về quá khứ của cô , tất cả chỉ được nghe qua lời kể của Bảo Anh .

- đừng bao giờ nhìn nhận cô ấy bằng sự lạnh lùng và kiêu ngạo , một đứa bé bốn tuổi phải mồ côi , hai anh em một tám một bốn sống thế nào trong cái xã hội khắc nghiệt này , với số tiền ít ỏi ba mẹ dành dụm cùng vài đồng tiền bảo hiểm bị người ta ăn chặn –

Hắn ngạc nhiên cùng thương cảm, hoá ra cô gái lạnh lùng kiêu ngạo đó lại là trẻ mồ côi ngay từ khi còn bé thơ

- có lẽ hai anh em đã được một nhà giàu nhận nuôi trong cô nhi viện –

Hắn nghĩ chắc chắn là như vậy , tuy cô phủ nhận bản điều tra thân thế của cô nhưng hẳn nghĩ bản điều tra nhất định là cuộc đời sau năm bốn tuổi của cô khi nghe Đăng kể về cô .

Hắn tưởng rằng mình nói đúng nhưng khi nhận được cái lắc đầu từ Đăng thì hẳn càng ngạc nhiên hơn nữa .

- Hai anh em đã trốn khi người ta đến đón về cô nhi viện , họ cô gắng trốn đi để hai anh em có thể sống cùng nhau lương tựa nhau mà sống –

- hai đứa trẻ con như thế có thể sống sót đến giờ sao ? lương tựa họ hàng ?-

Đầu óc hắn chứa đầy sự ngạc nhiên , hẳn cứ đi hết từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác .

- Họ hàng , họ tranh nhau nhận nuôi cả hai anh em , người ngoài tưởng chừng như họ tốt bụng nhưng thật chất chỉ là để nuôi dưỡng người làm và bóc lột trí óc của cô bé bốn tuổi –

- trốn , hai người chỉ biết trốn để thoát khỏi những con sói , anh thương em khi hàng ngày phải ngồi trước máy tính cùng với hàng nghìn con số , nếu một ngày không tìm được cách kiếm cho họ tiền , họ sẽ bỏ đói , con đứa em thì thương anh vất vả , cô đau lòng khi anh làm đủ mọi việc nặng nhọc mà đứa trẻ tám tuổi đáng nhẽ không phải đụng đến , cuộc sống như vậy vui về chẳng –

- một đứa bé bốn tuổi cùng anh trai tám tuổi của mình sống lương tựa vào nhau , người ta đã nhìn thấy hai đứa bé dắt tay nhau vào sân cỏ phiêu trong vòng một tuần –

Hắn chỉ thiếu mỗi điều ngắt đi khi nghe đến quá khứ oanh tạc của cô , hẳn chưa bao giờ có thể tưởng tượng nổi ai lại có quá khứ như vậy .

-đừng nói với tôi cô ấy chơi cờ phiêu từ năm bốn tuổi –

Hắn hoàn toàn thất vọng khi nhìn thấy cái gật đầu này , sao vừa nãy cậu lắc đầu mà giờ lại gật đầu chứ .

- cô ấy đã dùng tên của một người tốt bụng để chơi cờ phiêu , chuyện này nào ai có thể tin –

- thôi , sắp đến giờ bay rồi -

- nhưng cậu chưa kể hết cho tôi biết về cô ấy mà –

Đăng nhìn hắn rồi lại nhìn đồng hồ

- anh tự tìm hiểu đi , hỏi Bảo Anh đấy , giờ tôi phải đi rồi –

- tôi...thôi đi bảo trọng –

Đăng mỉm cười rồi căn cứ môi dưới , vẽ mặt cậu như đang chờ một điều gì đó .

- tại sao cậu đi mà chỉ nói với mỗi tôi , tôi đang là tình địch của cậu ấy –

- chỉ là kiếm một người an ủi thôi , cậu hãy cố gắng nắm chặt hạnh phúc của mình nhé , hãy yêu cô ấy suốt đời –

Đăng nói xong liền quay đi thật nhanh như không muốn bị níu lại , một người ra đi , một trái tim đã vỡ vụn .

- Nhưng tôi đâu có yêu Hoàng My –

Hắn nói thật lớn để Đăng có thể nghe thấy .

Đứng bên trong cửa kính Đăng mỉm cười và lắc đầu , đôi môi cậu nói mập mờ một câu thật nhỏ

“ Cuộc sống là một chuỗi bí mật ”

- Cuộc sống là một chuỗi bí mật –

Hắn cứ lầm bầm đi lầm bầm lại một câu nói khó hiểu của Đăng , cậu ta nói vậy là có ý gì .

Đăng về Mỹ là để chôn tránh cái sự thật đau lòng mà cậu biết , chỉ sớm thôi nó sẽ xảy ra , cậu không phải là một người rộng lượng mà có thể nhìn người mình yêu ở bên một người khác và chúc phúc họ , cậu chỉ có thể chọn bỏ cuộc , kìm chặt trái tim như đang vỡ vụn .

Hai năm cậu yêu một người trong đơn phương vô vọng , hai năm cứ mãi miết để thay đổi một người .

Cậu sao chứ , nhà giàu có , đẹp trai có thông minh cũng có nhưng tại sao cô lại không chọn cậu chứ , sao cô cứ cố giữ một tình yêu đang ngày ngày cào xé tim cô chứ .

Niềm hạnh phúc trong nước mắt cô đã nhen nguyền rồi sao ?

Cậu buông tay rồi , cậu chọn rời xa cô ấy , cậu biết chắc chắn cô sẽ chẳng bao giờ đổi ý .

Cái gì cô ấy đã muốn thì không bao giờ là không đạt được .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Cô nàng Dung hành động

Dung cảm nhận thấy đầu óc mình tràn đầy sự căm ghét , cô không thể chịu nổi khi nhìn con bạn thân của mình như thế , nhìn người mình yêu cũng đau khổ theo .

Bảo Anh bình thường tự tin như vậy , nhưng ngay đến cả việc đi cướp người mình yêu lại cũng không dám ? Anh Tú thì bắt đầu bỏ bê việc học .

Dung ghét Hoàng My , ghét cái cách kinh khinh mà cô ta nhìn người khác , ghét cái thái độ lạnh lùng kêu ngoạ suốt ngày ra vẻ . Cô ghét Hoàng My vì dám biến hai người cô yêu ra nông nổi này , nếu cô không cho cô ta một trận thì đúng là nuốt không trôi con giận này .

Từ xa Dung đã thấy bóng dáng nhỏ nhắn của Hoàng My , đôi mắt vẫn sắc nhọn , gương mặt vẫn lạnh như một tảng băng , Dung thật sự muốn đáng cho Hoàng My rụng cái vẻ mặt kiêu căng đó .

Hoàng My tiến đến trước mặt Dung nhưng chỉ im lặng mà không lên tiếng , My biết Dung gọi My gấp riêng ra sân sau là có ý gì , nhưng cô vẫn đi .

Chát

- Tao ghét cái ánh mắt khinh thường mọi thứ của mày -

Một cái tát mạnh từ Dung đánh xuống đôi má trắng của My , đôi lông mày My khẽ nhăn lại rồi trở lại bình thường , Hoàng My vẫn nhìn thẳng vào Dung .

Chát

Cái tát thứ hai được đánh xuống bên má còn lại

- Tao ghét cái khuôn mặt kiêu căng không biết trên dưới của mày –

Chát

- Tao ghét cái tính nết chơ chèn chuyên cướp đồ của người khác –

Chát

- Tao ghét cái dáng điệu khinh khỉnh cùng những suy nghĩ dơ bẩn của mày –

Chát

- Tao ghét cái cách mày đối xử với bạn bè tao –

Hàng chục cái tát được đánh xuống đôi má đã đỏ ửng của My ,Hoàng My nghiêng chặt răng chịu đau mà không hề phản lại .

Dung tát đến nỗi Hoàng My run chân mà ngã xuống , My vẫn chẳng hề sợ hãi mà đứng dậy y như cũ .

- Nhìn cái mặt gan lì của mày khiến ta thật chướng mắt , mày hãy tránh thật xa anh Nguyên , trả Nguyên lại cho Bảo Anh và biến về Mỹ đi –

Đôi tay Hoàng My nắm vào thật chặt ,đôi má cô tê đến nỗi mất cả cảm giác.

- Cô chẳng có quyền gì cả -

- Con ranh này –

Lửa giận hun hục cháy đỏ rực trong lòng Dung , cô ta đã bị tát đến mức này mà vẫn còn chưa biết sợ ,cô ta muốn chết ở đây sao ?

Dung nhảy xổ vào tóc Hoàng My mà đánh , từng cú đánh mạnh đánh xuống thân người nhỏ bé của My , My chỉ cắn răng chịu đau không hề đánh lại hay chửi mắng , không một giọt nước mắt chảy ra .

Hoàng My cảm thấy người mình rất đau , rất buốt , chân tay cô rã rời .

Dung dừng lại , nhìn cái con người cổ chấp đó , nhìn những vết chày xước bầm dập mà chính cô để lại , đau đến thế mà cô ta không nói một câu , không rơi một giọt nước mắt , là cô ta lì hay là quá băng đá .

Bầu trời cứ tối dần , qua những miếng vải rách trên áo cùng những vết bầm dập , My cảm nhận được cái đông lạnh giá , những cơn gió buốt thấu xương cùng cái bụng trống rỗng .

Nhưng nỗi đau thể xác này làm sao đau bằng nỗi đau tinh thần trong 14 năm qua , 14 năm trên đời có nỗi đau nào cô chưa từng trải , vết thương ngoài da này chỉ là con mồi trong hàng vạn ổ mồi trên trái đất .

Hoàng My nhắm đầu mắt lại để chính mình bình tâm , để những nỗi đau đi vào quên lãng và biết mất trong hàng vạn nỗi đau . Cô để mặc Dung đó , để mặc sự tức giận và sự căm phẫn của Dung .

Dung thật sự không tin nổi , cô mà cũng phải bó tay với con người cô chất này sao ? Từ trước đến nay cô chưa bao giờ gặp một tình trạng như vậy , một cô gái không chịu khuất phục .

Cô ta kiên cường hay là quá cao ngạo.

Một con người bí ẩn và khó hiểu nhất trên đời .

Mồ hôi của Dung ướt đầm , đánh người cũng đau phải sướng , và nhất là gặp phải đối thủ lì lợm này . Cô cũng chán nản mà bỏ đi nhưng cố để lại cho Hoàng My một câu đe dọa

- Cô sẽ phải hối hận , nhất định Bảo Anh sẽ cướp lại Nguyên,hãy chờ đấy –

- Tôi sẽ chờ -

Cuộc sống là những vở kịch , một con người có rất nhiều vai diễn , cuộc đời của My là một vở kịch lớn , số phận của cô là bi kịch hay là một vở hài kịch , điều đó cũng phụ thuộc vào chính cô , vừa là diễn viên vừa là một tác giả viết kịch .

Cố gắng gượng dậy với thân xác đau nhức , có nợ thì tất nhiên phải trả , cô thích sống phẳng trong mọi mặt .

- Sẽ rất nhanh thôi , món quà sẽ đến tay của Bảo Anh –

Mọi chuyện rồi sẽ kết thúc , gánh nặng trong lòng rồi sẽ tan biến, hạnh phúc rồi sẽ đến, cô sẽ được ở bên người mình yêu để xây dựng cuộc sống , trò chơi này đã lấy đi của cô nhiều thứ rồi , cái giá cô phải trả là đã quá đủ , kết thúc thôi .

Chap 51: Cô nàng Dung hành động

Dung cảm nhận thấy đầu óc mình tràn đầy sự căm ghét, cô không thể chịu nổi khi nhìn con bạn thân của mình như thế, nhìn người mình yêu cũng đau khổ theo.

Bảo Anh bình thường tự tin như vậy, nhưng ngay đến cả việc đi cướp người mình yêu lại cũng không dám? Anh Tú thì bắt đầu bỏ bê việc học.

Dung ghét Hoàng My, ghét cái cách khinh khỉnh mà cô ta nhìn người khác, ghét cái thái độ lạnh lùng kêu ngoa suốt ngày ra vẻ. Cô ghét Hoàng My vì dám biến hai người cô yêu ra nông nổi này, nếu cô không cho cô ta một trận thì đúng là nuốt không trôi con giận này.

Từ xa Dung đã thấy bóng dáng nhỏ nhắn của Hoàng My, đôi mắt vẫn sắc nhọn, gương mặt vẫn lạnh như một tảng băng, Dung thật sự muốn đánh cho Hoàng My rụng cái vẻ mặt kiêu căng đó.

Hoàng My tiến đến trước mặt Dung nhưng chỉ im lặng mà không lên tiếng, My biết Dung gọi My gặp riêng ra sân sau là có ý gì, nhưng cô vẫn đi.

Chát

- Tao ghét cái ánh mắt khinh thường mọi thứ của mày -

Một cái tát mạnh từ Dung đánh xuống đôi má trắng của My, đôi lông mày My khẽ nhăn lại rồi trở lại bình thường, Hoàng My vẫn nhìn thẳng vào Dung.

Chát

Cái tát thứ hai được đánh xuống bên má còn lại

- Tao ghét cái khuôn mặt kiêu căng không biết trên dưới của mày -

Chát

- Tao ghét cái tính nết chơ chèn chuyên cướp đồ của người khác -

Chát

- Tao ghét cái dáng điệu khinh khỉnh cùng những suy nghĩ dơ bẩn của mày -

Chát

- Tao ghét cái cách mày đối xử với bạn bè tao -

Hàng chục cái tát được đánh xuống đôi má đã đỏ ửng của My, Hoàng My nghiêng chặt răng chịu đau mà không hề phản lại.

Dung tát đến nỗi Hoàng My run chân mà ngã xuống, My vẫn chẳng hề sợ hãi mà đứng dậy y như cũ.

- Nhìn cái mặt gan lì của mày khiến ta thật chướng mắt, mày hãy tránh thật xa anh Nguyên, trả Nguyên lại cho Bảo Anh và biến về Mỹ đi -

Đôi tay Hoàng My nắm vào thật chặt, đôi má cô tê đến nỗi mất cả cảm giác.

- Cô chẳng có quyền gì cả -

- Con ranh này -

Lửa giận hun hục cháy đỏ rực trong lòng Dung, cô ta đã bị tát đến mức này mà vẫn còn chưa biết sợ, cô ta muốn chết ở đây sao?

Dung nhảy xổ vào túm tóc Hoàng My mà đánh, từng cú đánh mạnh đánh xuống thân người nhỏ bé của My, My chỉ cắn răng chịu đau không hề đánh lại hay chửi mắng, không một giọt nước mắt chảy ra.

Hoàng My cảm thấy người mình rất đau, rất buốt, chân tay cô rã rời.

Dung dừng lại, nhìn cái con người cổ chấp đó, nhìn những vết chày xước bầm dập mà chính cô để lại, đau đến thế mà cô ta không nói một câu, không rơi một giọt nước mắt, là cô ta lì hay là quá băng đá.

Bầu trời cứ tối dần, qua những miếng vải rách trên áo cùng những vết bầm dập, My cảm nhận được cái đông lạnh giá, những cơn gió buốt thấu xương cùng cái bụng trống rỗng.

Nhưng nỗi đau thể xác này làm sao đau bằng nỗi đau tinh thần trong 14 năm qua, 14 năm trên đời có nỗi đau nào cô chưa từng trải, vết thương ngoài da này chỉ là con mồi trong hàng vạn ổ mồi trên trái đất.

Hoàng My nhắm đầu mắt lại để chính mình bình tâm, để những nỗi đau đi vào quên lãng và biết mất trong hàng vạn nỗi đau. Cô để mặc Dung đó, để mặc sự tức giận và sự căm phẫn của Dung.

Dung thật sự không tin nổi, cô mà cũng phải bó tay với cpn người cô chất này sao ? Từ trước đến nay cô chưa bao giờ gặp một tình trạng như vậy, một cô gái không chịu khuất phục.

Cô ta kiên cường hay là quá cao ngạo.

Một con người bí ẩn và khó hiểu nhất trên đời.

Mồ hôi của Dung ướt đầm, đánh người cũng đâu phải sưong, và nhất là gặp phải đối thủ li lợm này. Cô cũng chán nản mà bỏ đi nhưng cố để lại cho Hoàng My một câu đe dọa

- Cô sẽ phải hối hận, nhất định Bảo Anh sẽ cướp lại Nguyên, hãy chờ đây –

- Tôi sẽ chờ -

Cuộc sống là những vở kịch, một con người có rất nhiều vai diễn, cuộc đời của My là một vở kịch lớn, số phận của cô là bi kịch hay là một vở hài kịch, điều đó cũng phụ thuộc vào chính cô, vừa là diễn viên vừa là một tác giả viết kịch.

Cố gắng gượng dậy với thân xác đau nhức, có nợ thì tất nhiên phải trả, cô thích sảng phẳng trong mọi mặt.

- Sẽ rất nhanh thôi, món quà sẽ đến tay của Bảo Anh –

Mọi chuyện rồi sẽ kết thúc, gánh nặng trong lòng rồi sẽ tan biến, hạnh phúc rồi sẽ đến, cô sẽ được ở bên người mình yêu để xây dựng cuộc sống, trò chơi này đã lấy đi của cô nhiều thứ rồi, cái giá cô phải trả là đã quá đủ, kết thúc thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Kết thúc

Trong phòng tràn đầy đồ đạc lổm ngổm của Bảo Anh, Anh Tú cùng với Dung đang bàn chiến lược cướp lại Nguyên trong tay cô này Hoàng My và cố nhồi nhét tất cả tư tưởng vào cái đầu của bảo Anh,

Họ đều biết Nguyên yêu Bảo Anh thế nào ? Yêu nhiều thì sẽ hận nhiều, bị chính người mình yêu vứt bỏ chắc chắn hẳn sẽ hận Bảo Anh lắm.

Tít . . tít . . tít

Cùng lúc cả ba điện thoại đều vang lên tiếng chuông điện thoại, cả ba cùng quay ra nhìn nhau với ánh mắt khó hiểu.

Cùng cầm điện thoại lên và mở tin nhắn

Cả ba con người với ba đôi mắt tròn tròn không thể tin nổi, kế hoạch của bọn họ chưa thực hiện được mà đã bị phá sản rồi sao ?

Không thể nào !!!!!!!

Ba con người cùng nhau chạy thẳng xuống nhà mà lấy xe phi đi, trên đường cái rộng thênh thang vào cái 12 giờ trưa này có một chiếc xe SH và một chiếc xe đua công thức lớn lao vút với tốc độ xé gió, tâm trạng ai cũng ngập tràn lo lắng, rốt cuộc chuyện là như thế nào ?

Nó đập tung cánh cửa lớn của ngôi nhà hoang, đi sau là Dung và Tú.

Đập vào mắt cả ba người là rất nhiều tên mặc đồ đen ói cơ bắp nổi cuộn cuộn. Ngay ở cuối phòng nó đã thấy hấn cheo lên với người be bét toàn máu, đứng ngay bên cạnh chẳng ai xa lạ mà chính là Hoàng My với con dao đâm máu trên tay.

- Tôi không ngờ cô lại trở thành con người như vậy, cô thay đổi quá nhiều rồi –

Tú nắm chặt tay thành hai nắm đấm, cậu ghét con người Hoàng My hiện tại, hận người Hoàng My gây cho người khác bao nhiêu đau khổ.

- Người sai là mình sao cậu lại làm thế mới anh ấy chứ -

Nó nói mà như hét lên, nó chẳng thể kìm nổi cảm xúc khi nhìn thấy hấn ra nông nổi này, người phải chịu là nó chứ.

Hoàng My nở một nụ cười lạnh, mái tóc xoã đã che đi đôi má sưng tím.

- Cô thấy hạnh phúc chứ, anh ta chỉ còn lại chút hơi thở thôi thóp quã là giống anh tôi lúc gần chết, anh ta không yêu tôi, cô cũng không yêu anh ta, anh

ta đúng là bất hạnh mà –

- Đồ độc ác , cô đúng là không phải con người – Dung hằm hằm ới đôi mắt rực lửa , nếu sớm biết thế này thì hôm trước cô đánh chết cô ta cho rồi .

- Tôi không thích nói nhiều , lên đi –

Hoàng My ra hiệu cho mấy người mặc đồ đen tiến đến ba người còn cô thì cầm dao tiến về phía Nguyên với nụ cười đắc thắng .

- Yêu mà không được yêu , sự sống với cái chết , nỗi đau và niềm hạnh phúc , chết là hết , chết là quên cách yêu , không còn nỗi đau nữa , không còn cuộc sống lẫn lộn về tình thân nữa , anh không được người mình yêu đáp lại vậy thì tôi sẽ giúp anh quên cô ta ,ha ha ha...ha ..-

Nụ cười lớn của Hoàng My khiến ba người hoảng hốt trong đồng hỗn tạp .

- Haizz.. , thật điên cô ấy thay đổi rồi –

Tú đâm một cú thật mạnh vào tên trước mặt và văng một cú đá cho tên bên trái rồi lao thẳng về phía Hoàng My .

- Vĩnh biệt –

Hoàng My nhìn hấn với ánh mắt cười , với nụ cười tươi , vung dao sáng loáng lên thật cao và đâm xuống .

Choang ..

Con dao bị Tú tung một cú đá mà rơi xuống đất , Hoàng My cũng bật ra đằng sau .

Dung nhanh như cắt lao đến cướp con dao và dí vào cổ Hoàng My và giờ thì đến lượt Dung cười tươi

- Mày chết chắc rồi con ranh ạ -

- Chúng mày đừng có lại gần không tao giết cô ta , đến lúc đó thì không ai trả tiền công cho chúng mày đâu , tao báo cảnh sát trước khi đến đây rồi , chúng mày không đi lúc cảnh sát ập vào thì tao không chịu trách nhiệm đâu đấy –

Tất cả bọn mặc đồ đen đầu run run mà chạy thật nhanh , nếu vì vài đồng lẻ mà bị cảnh sát tóm thì hỏng .

Nó thì trong mắt giờ chỉ còn hấn , còn cái người bị treo với người đầy vết máu , gỡ hấn xuống một cách luống cuống , nó chỉ biết ôm hấn vào lòng mà gọi

- Nguyên , tỉnh lại đi Nguyên , tỉnh lại đi , đừng bỏ em , nhìn em đi , anh còn thở phải không ? anh còn sống đúng không ? , nói chuyện với em đi Nguyên –

Nỗi sợ hãi thực sự xâm chiếm nó , ngay cả khi Vũ ngã từ trên đỉnh núi xuống nó cũng chưa cảm thấy sợ hãi đến vậy , nó chưa thể tưởng tượng nỗi nếu hấn chết nó phải sống thế nào ? chẳng lẽ còn đau khổ hơn cả khi Vũ chết .

- hoho , Bảo Anh , Bảo Anh –

Thấy phản ứng của hấn nó mừng rỡ đến rơi cả nước mắt , cuối cùng hấn cũng tỉnh , hấn cũng nhận thấy nó .

- Nguyên cố lên ,Tú gọi cấp cứu rồi , cấp cứu đến nhanh thôi , cố lên ,đừng bỏ em ,em rất sợ -

-Bảo Anh, anh biết anh không chịu được nữa rồi -

Hấn nói với hơi ngắt quãng , giọng nói yếu ớt chẳng còn sức sống .

- không ..không ..anh không chết đâu –

- Bảo Anh nghe anh nói , em bỏ anh cho cô ta , em có thấy tiếc không ? em đã khi nào thích hay yêu anh chưa ? thực sự anh rất yêu em –

- Em.- Nó còn chưa kịp nó hấn đã gạt đi và cười .

- Anh biết em không yêu anh , bỏ đi , anh chúc em hạnh phúc , hãy nhớ anh mãi luôn bên em dù cả khi anh ở thế giới bên kia –

Hấn từ từ nhắm mắt lại , hơi thở của hấn yếu dần

- Nguyên đừng , nghe em nói này , em rất thích anh –

- Anh không muốn nghe những lời thương hại –

- Không –

Nó lắc đầu liên tục , hai hàng nước mắt của nó chảy dài , không phải như hấn nghĩ , nó là thích hấn thật , yêu hấn thật cơ mà .

- Em thích anh lâu rồi ,cảm nhận sâu nhất chính là khi anh không tiếc tính mạng mà cứu em , em thích anh thật sự rất thích –

- Nguyên à , EM YÊU ANH , ư...um–

Cả ba người cùng sock trước hành động ngô cùng bất ngờ , đôi mắt nó tròn to nhìn chăm chăm vào mắt hấn .

- Nhắm mắt lại –

Theo một phản xạ tự nhiên nó nhắm tịt mắt lại mặc kệ việc môi hấn cùng môi nó đang dây dưa , không những thế hai khán giả xem phim tình cảm miễn phí ở ngoài cũng há mồm tròn mắt mà nhìn .

Tất cả cùng có một câu hỏi : “ Cái quái gì đang diễn ra thế này”

Kết thúc nụ hôn ngọt ngào nhất hành tinh này chính là hấn được nhận ngay một cái đá đau điếng .

- Không phải anh sắp chết sao ? –

Giọng nó có vẻ lớn hơn bình thường , hấn là đang lừa nó sao ?

- Anh có nói là anh sắp chết sao ? –

Hấn cười cười chống tay đứng dậy và không quên phui quần áo , cuối cùng hấn đã biết tình cảm thật sự của nó , hấn yêu nó và giờ nó cũng đã yêu hấn rồi , hấn còn gì hạnh phúc hơn chứ .

- Hoàng My cảm ơn cô đã tác hợp cho hai chúng tôi –

- Khỏi , anh chỉ là một con tốt trong ván cờ của tôi thôi –

Hấn gãi đầu nhăn mặt , nhưng ánh mắt hấn khi nhìn thấy nó thì liền cười thật tươi .

- Tuy cô nói tôi hơi tự ái một chút nhưng không sao , tôi thừa nhận cô là một thiên tài có thể thao túng thế giới –

- Cảm ơn , không dám –

Hoàng My vẫn bị một con dao dí vào cổ mà gương mặt không hề biến sắc , sống chết đối với cô là chuyện quá bình thường .

- Cuối cùng là hai người đã đặt bẫy chúng tôi –

Dung thật sự không kìm nổi khi chính mình bị đem ra thí nghiệm , cô ghét người khác đem mình ra xoay như chong chóng .

- Không phải Bảo Anh rất thích bẫy người sao ? Tôi chỉ là lấy độc trị độc , dao giả không chết người đâu –

Hoàng My cầm lấy dao và đưa con dao ra khỏi cổ của mình , cô từ từ tiến đến phía Bảo Anh .

- Mình thật sự xin lỗi , mình đã lừa dối cậu suốt 5 năm qua , khi mình nghe thấy tin anh mình cấp cứu , lúc đó tim mình tưởng chừng như ngừng đập , mình rất sợ anh mình sẽ để mình ở lại mà ra đi , mình sợ anh đi với bố mẹ , 8 tuổi anh đã mất mẹ chẳng lẽ mình 8 tuổi anh lại để mình mất anh sao ? –

- My, mình xin lỗi – Nó cúi gầm mặt xuống , tất cả đều là do nó gây ra .

- Thực ra không phải cậu giết anh ấy mà là chính mình , chính tay mình đã giết khi anh ấy ngoi ngóp thờ -

Lại một tin động trời nữa được bật mí khiến người nghe như tiếng sét giữa bầu trời nắng gắt .

- Sau khi xảy ra tai nạn đó , anh ấy đã tỉnh nhưng không thể chấp nhận tình trạng của chính mình hiện giờ nên anh đã ..tự tử -

Đôi mắt Hoàng My bắt đầu long lanh những giọt nước , nỗi đau 5 năm qua cô phải gánh , phải vượt qua giờ như tái diễn một lần nữa trước mắt , nó của sâu vào trái tim chẳng chịt vết sẹo của cô , nó như năm mười được sát vào những vết thương đang chảy máu .

- Anh ấy tự tử không được như ý nguyện , bác sĩ nói anh ấy có thể sống là điều không tưởng , tình trạng đau đớn này chỉ kéo dài được nhiều nhất là hai tuần , chính mình , chính mình đã rút ống thở của anh ấy , tiễn anh ấy sang thế giới có triệu vì sao –

- Mình đã hứa nhất định yêu thương , chăm sóc và bảo vệ tình yêu của cậu , mình đã tự hứa sẽ không để một Hoàng Vũ thứ hai phải yêu đơn phương trong thâm lăng -

- Mình đã cố gắng thu xếp mọi thứ để về nước khi nhận được tin cậu cố tiếp cận một anh chàng , kế hoạch mình đã phải đợi nhiều năm cũng đã đến lúc mở màn , mình sắp đặt từng bước , ngay trong bữa tiệc sinh nhật đó khi cậu và anh ta ra ngoài , mình đoán chắc cậu nhìn thấy mình cậu sẽ bị kích động

và điều tự nhiên trong tính cách bốc đồng của cậu là điên cuồng đuổi theo , mới đầu mình bảo tài xế đi rất chậm để dụ cậu –

- Mình bắt đầu theo dõi mọi hành tung của cậu để đưa ra kế hoạch chi tiết và chính xác , và điều mình vui nhất chính là hai người lại nảy nở tình cảm , mình chỉ là đưa cung bậc cảm xúc của hai người lên tầng cao mới –

- Cả vụ bắt cóc uống thuốc độc cũng là mình tạo ra để Nguyên có thể thổ lộ rõ với cậu , một đứa ngốc như cậu thì đến bao giờ có thể nhận ra được tình cảm chân thành chứ -

- Ngày hôm qua Hoàng My đã đến tìm anh , cô ấy kể cho anh về kế hoạch , cô nói muốn giúp anh hiểu được tình cảm của em , giúp hai chúng ta về bên nhau và quên mọi thứ cô ấy đã gây ra -

Hắn mới đầu khi nghe cũng không thể tin nổi , làm gì có chuyện bà hoàng hậu độc ác bỗng nhiên lại có thể biến thành bạch tuyết , nhưng đôi mắt cương nghị đẩy khiến hắn tin tưởng và quyết định thử một lần và giờ nó còn thu được kết quả ngoài mong đợi .

Những bất ngờ nối tiếp bất ngờ , những bí ẩn đã được giải đáp và tình yêu đã trở lại . Hai kẻ ngốc cùng đưa cái tôi lên cao mà không thêm thói lộ , hai kẻ ngốc cứ suốt ngày u ơ mà không nhận thấy tình cảm đang cắm rễ sâu vào trái tim mình .

- Mẹ em nói , cái loại nghịch ngợm nhiệm đặc thối du côn thì chỉ có thằng đầu đường xó chợ mới đam đầu yêu mày thôi , chẳng lẽ anh cũng là loại người đấy , không tiếc cái mặt mà đi lừa người khác –

Hắn biết là nó sẽ giận dữ nhưng để đổi được tình cảm của nó hắn nguyện hi sinh tất cả .

- Em có thói du côn thì anh sẽ dờ thói côn đồ , anh chỉ cần biết đời này anh yêu nhất chính là Vũ Hoàng Bảo Anh thôi –

Tú mỉm cười nhìn bà chị của mình quay tròn trong hạnh phúc , kết cục này khiến cậu thật bất ngờ nhưng nó lại là quả bom lớn làm nổ hết toàn bộ gánh nặng trong lòng cậu .

- Dung , em phải nói với chị em thật lòng xin lỗi , nhưng em thật sự ...rất yêu anh Tú –

Dung thực sự sững sờ trước câu nói bất ngờ này , kết thúc như thế này cô chưa bao giờ nghĩ tới .

- em xin lỗi nhưng ngay từ khi còn nhỏ , lần đầu tiên tiếp xúc em đã thích anh ấy rồi –

Người ngạc nhiên không chỉ có Dung mà còn cả Tú , cậu không ngờ cô ấy cũng yêu cậu , vẫn còn yêu cậu .

- Anh Tú , với một con bé 14 tuổi như em nói từ yêu thật là quá xa vời nhưng thực sự lúc em bỏ đi Mỹ người em không nhớ xa nhất là anh , không rời xa anh em không thể thực hiện được kế hoạch của mình , em chỉ muốn nói , em rất yêu anh dù anh còn thích em hay không ?-

- 5 năm , anh đã đợi cậu này 5 năm trời , cô bé thông minh 8 tuổi bỗng nhiên bỏ đi khiến anh hụt hẫng , anh đã cố gắng học thật chăm để có thể vượt qua em , thông minh hơn em , nhưng giờ thì anh biết điều đó là không bao giờ , tuy vậy nhưng mà anh có bờ vai chắc có thể cho em tựa cả đời –

Cuối cùng thì cậu cũng đã đợi được , cậu đã đau khổ thế nào khi Hoàng My chọn Nguyên , suốt ngày cặp kè bên Nguyên , cậu cứ nghĩ cô đã thay đổi đã thích Nguyên và cho cậu vào quên lãng .

Giờ đây mọi việc đã kết thúc , một kết thúc thật sự êm đẹp .

- Ngày hôm đó cô để cho tôi đánh chính là nguyên do này sao ? cô đã biết chắc thế này sao ? –

Khinh thường trí óc Hoàng My , Tú đã nói đó là một sai lầm lớn và giờ cô đã được ném trái sai lầm đó khi dám coi thường trí thông minh .

Cô đã thua , thua thật rồi , cô với anh Tú chưa có bắt đầu và tất nhiên cũng chẳng có kết thúc , cô thích Tú là điều cô không phủ nhận , nhưng Tú đã tìm thấy người mình yêu và yêu mình, vậy cô còn lý do gì mà phá đám chứ .

Cô cũng có lòng tự tôn của mình , cô sẽ tìm người khác , tình cảm của cô vừa chớm nở đã lại tàn nhưng nhất định cô sẽ tìm ra bông hoa thực sự thuộc về mình và nó nhất định sẽ nở rộ trong tim cô .

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Có Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Ngoại truyện 1

Sau cơn mưa trời lại sáng, bão đã tan và những tia nắng ấm áp lại chế ngự bầu trời. Cuộc sống là những chuyến phưu lưu mạo hiểm, tương lai cũng khó ai đoán trước được. Tình yêu có người hạnh phúc nhưng tất nhiên sẽ có người khác đau khổ, đó là quy luật của cuộc sống này, chẳng gì là chọn vẹn.

Nguyên đã trở lại với Bảo Anh, sau 5 năm xa cách và yêu trong thâm lặng cuối cùng Tú cùng với Hoàng My đã trở lại với nhau.

Chỉ thật tiếc cho Dung yêu trong đơn phương, cả Tú và Hoàng My thấy thật có lỗi.

- Cậu hẹn mình để nói chuyện gì chứ, chẳng lẽ mong mình dắt tay ăn mừng tái hợp của hai người –

Tú nhìn khuôn mặt cười mĩa mai mà chua xót của Dung cậu cũng thấy thật ân hận, đúng là cậu có lỗi, chính cậu đã không nói ra mối quan hệ mật thiết này với Hoàng My.

- Dung à, mình không nói hai chúng mình đã thích nhau từ nhỏ cũng là vì mình thấy có lỗi với Hoàng My, làm sau mình có thể vui cười trước mặt cô ấy khi mang chính khuôn mặt của người đẩy anh trai cô ấy đến cái chết –

Dung ghét khuôn mặt tỏ vẻ thành khẩn hối lỗi này của Tú, thà Tú cứ bỏ mặc cô như thế cô còn có lý do để hận nhưng giờ thì cô biết phải làm sao đây?

- Hai người rốt cuộc đã yêu nhau như thế nào? cô ta làm thế nào mà chiếm trọn được tình cảm của cậu –

Tú nhìn những tia nắng bên ngoài khung cửa sổ, cậu mơ màng về người con gái cậu đã quyết trao chọn đời.

- Cô ấy là một cô bé đáng thương, lên 4 tuổi đã mồ côi cả cha lẫn mẹ, điều duy nhất cô ấy có chính là người anh trai là Hoàng Vũ, năm ấy mình 6 tuổi mình phát hiện ra ngay sau ngôi biệt thự độc lập ba mẹ vừa xây của nhà mình có một ngôi nhà bằng tre rất đẹp và trong ngôi nhà đấy mình và Bảo Anh đã quen hai người bạn mới –

- Hai anh em họ thực sự rất đẹp, không những thế riêng cô em lại có một trí thông minh tuyệt đỉnh ngay cả người lớn cũng phải nể phục, hai anh em họ cứ sống nương tựa nhau qua ngày nhờ một số công việc như dịch sách, đưa báo và sửa cuối cùng chính là chơi cờ phiêu, Hoàng My rất thông minh, cô ấy không tham mà đi từng bước rất chậm, ăn từng miếng nhỏ sẽ không bị người ta để ý –

- Năm đó, ngay khi nhìn cái dáng vẻ say xưa ngồi trên ghế đá, khuôn mặt phúng phính đang căng thẳng như người lớn đã thu hút mình, nói cậu không tin nhưng giây phút đó mình đã nghiện cô ấy rồi –

- Bốn đứa mình làm thân, hàng ngày đều chơi với nhau rất vui vẻ, Bảo Anh thì thân với anh Vũ còn mình lại thân với Hoàng My, anh Vũ rất hiền, luôn nhường nhịn cái tính chộc phá đòi hỏi của Bảo Anh, còn Hoàng My rất biết ý tứ, ở bên cô ấy lúc nào mình cũng cười –

- Nhưng ông trời đổ kị người tài, đến năm Hoàng My 8 tuổi Hoàng Vũ lại xảy ra chuyện và nguyên nhân lại từ chính người chị sinh đôi của mình, khi nhận được tin dữ của anh trai, cô ấy đứng ngẩn ra một lúc rồi bật cười chính điều đó đã khiến mình phát run, mình đã tự hỏi liệu đây có đúng là cô bé 8 tuổi không? –

- Mồ côi cha mẹ và giờ mất cả chính anh trai mình, một cô bé 8 tuổi sẽ cảm thấy thế nào? Gia đình mình ngờ ý nhận nuôi hai anh em từ 4 năm trước nhưng họ từ chối và 4 năm sau cô ấy lại một lần nữa từ chối, cô ấy nói “Trái đất tròn và trái tim tuần hoàn” câu nói đó đến giờ mình đã thấm –

- Cô ấy bỏ đi Mỹ, ai có thể tưởng tượng cô bé 8 tuổi không những sống sót mà còn mở công ty lớn và làm chủ hàng trăm quỹ từ thiện, làm sao có thể tưởng tượng cô bé 8 tuổi một mình vượt qua được nỗi đau, từ ngày Hoàng My đi mình đã rất buồn và tự trách bản thân, 5 năm xa cách chính là phép thử tình cảm của mình, cô ấy đã quay lại, đã một lần nữa nắm chặt tay mình, từ giờ mình đã có thể bảo vệ cô ấy, xóa đi hết nỗi cô đơn trong suốt hành trình tuổi thơ, mình mong cậu có thể bỏ qua cho cả hai đứa mình –

Dung đã thua triệt để, cô thì có gì so sánh được Hoàng My nhỉ? cô đã thua một cách thảm bại rồi, cô không ngờ trên đời cũng có con người như vậy? Dung cảm thấy thương xót cho Hoàng My, cô ấy được trời phú cho sự thông minh nhưng đã lấy đi tất cả người thân bên cạnh cô ấy, đó là cái giá quá đắt rồi.

- Mình chấp nhận, hãy chăm sóc Hoàng My nhé -

Dung đứng dậy thật nhanh rồi bước đi những bước hối hả, cô thua nhưng cô cũng phải giữ lòng tự trọng của mình chứ, nhất định cô sẽ tìm được nửa kia của mình mà, cô không nên yếu đuối như vậy, Dung thầm nhủ với mình “Cố lên, mày mạnh mẽ mà”.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ngoại truyện 2

Một năm sau

Dưới ánh nắng ấm áp và không khí vui nhộn của công viên , có một nam một nữ đang ngồi nói chuyện.

Ở ngoài đằng xa cũng đang có một đôi ân ân núp núp cố gần quan sát thật kỹ hai người đang ngồi trên ghế đá .

- Hoàng My , đừng chen vào giữa hai người họ nữa , chúng ta đi chơi chỗ khác thôi –

Tú chung ra bộ mặt nũng nịu mà làm nũng Hoàng My , cái cô này thích chen vào chuyện người khác .

- Em không có chen , em đang nghĩ cách giúp hai người đó làm nóng tình cảm hơn –

Ánh mắt quả quyết của Hoàng My thực sự khiến Tú chán nản , cậu biết Hoàng My thông minh nhưng cậu không muốn cô lại dành nhiều thời gian của mình cho người khác trong khi cậu còn đang phải tranh thủ thời gian thế này .

Hoàng My đã mất quá nhiều sức trong công việc và các quỹ từ thiện rồi , giờ lại còn đeo thêm danh hiệu “ bà mối” nữa , cậu không muốn người cậu yêu càng ngày càng gầy , giờ đây cô đã quá nhỏ bé rồi .

- My à , tình cảm của họ vẫn đang rất tốt mà , em cứ để cho nó tự nhiên đi , đâu phải lúc nào tình cảm theo kế hoạch cũng vững bền đâu , đaquai phải ai cũng điên như bà Bảo Anh, đi thôi , đi chơi với anh đi đừng đứng ở đây phá đám nữa –

- Không giúp em thì tránh ra , em tự có thể làm –

Tú thật sự tức giận , tại sao cậu lại có người yêu quá thông minh như vậy ? thà người yêu cậu ngốc ngốc một tí cậu còn có thể bắt nạt nhưng giờ đây thì cậu mới chính là người bị bắt nạt .

- Đi theo anh –

Tú quyết tâm không thể để vợ tương lai của mình lo chuyện bao đồng nữa , cậu nhắc bổng Hoàng My lên và ôm vào lòng , khuôn mặt cậu cười tươi hơn hồ bước từng bước chắc chắn mà rời khỏi đó với Hoàng My trên tay .

- Bỏ em xuống , chuyện chưa xong mà , em phải giúp Dung , phải giúp tên Dương trắng hoa ấy –

- Anh là người cần em giúp đầu tiên này –

Hoàng My trừng mắt nhìn Tú rồi véo nhẹ lên vai Tú một cái .

Cậu không thấy đau nhưng lòng thì nở hoa rầm rộ ,cảm giác yêu và được yêu khác hẳn với cảm giác cô đơn chờ đợi trong 6 năm trước .

Hai năm sau nữa

- Anh , em đỗ đại học rồi , em đỗ đại học thật rồi , nhìn này , giấy trúng tuyển đại học nhé , em sắp thành sinh viên rồi , ha anh nhớ giữ lời hứa của mình nha –

Nó mừng rỡ khi nhận được giấy báo trúng tuyển của trường đại học Ngoại Ngữ Đại Học Quốc Gia Hà Nội , sau khi nhận được giấy báo nó liền phi ngay đến công ty hẳn báo tin mừng , nhưng thử nhìn xem , hẳn cứ cặm cụi vào đồng giấy tờ mà bỏ nó chứ .

- Nguyễn Tuấn Nguyên –

- Dạ -

Nguyên giật bản mình khi nghe thấy tên mình được sướng lên , hẳn theo phải xạ tự nhiên mà dạ . Riêng nó thì cười rất tươi khi nghe thấy tiếng trả lời của hẳn , đầu phải ai gọi hẳn cũng dạ đầu .

- EM ĐỖ ĐẠI HỌC RỒI – Nó nói to rõ ràng từng chữ để hẳn có thể tiếp thu hết .

- Ừ , anh biết rồi –

Một câu trả lời ngoài sự mong đợi của nó , nó nghĩ hẳn sẽ mừng rỡ mà chúc mừng nó nhưng câu trả lời chỉ có “ừ , anh biết rồi”.

- Câu này ý là sao ? anh muốn ăn đòn không hả -

Nhìn thái độ tức giận của nó hẳn lại thấy vui vui , nó coi trọng hẳn nên mới tức giận khi hẳn không quan tâm . Nhìn thái độ đáng yêu này sao hẳn yêu thế

chứ .

- Bảo Anh, lại gần đây anh bảo –

Nó nhăn mày nghi ngờ , hấn vừa thờ ơ với nó nhưng sao giờ đã đổi ngay thành cái giọng ngọt hơn cả đường , hấn có ý gì đây ? Nó mân mê lại gần nhưng vẫn không quên phòng vệ , phòng bệnh hơn chữa bệnh mà .

Hấn phải bật cười với cái dáng điệu của nó , hấn là người yêu nó chứ có phải con cạp đầu . Hấn nhanh như chớp túm lấy tay nó rồi kéo thật mạnh về phá mình , mục tiêu của hấn chính là thom vào má của nó coi như là khen thưởng .

Kế hoạch của hấn thành công nhưng hấn lại thấy đau nhức phần bụng của mình , thom má nó một cái mà phải trả giá ngang bằng thế này sao ?

- Em định giết chồng à –

- Hừ , nếu muốn giết anh thì em phải lấy được cái giấy đăng ký kết hôn đã , lúc đó tiền anh mới chính thức chui vào túi của em –

Hấn thực là hết chỗ nói , đến hấn nó cũng đem ra tính toán .

- Em giờ đã biết kinh doanh rồi , thôi chúng ta đi ăn cơm chúc mừng em đỗ đại học –

Hạnh phúc chỉ đơn giản là được ở bên nhau , cùng nhau sống vui vẻ , hấn nhìn nó vui hấn cũng vui . Hấn sẽ mãi mãi là người che chở bảo vệ nó , từng bước đi của nó sẽ luôn có hấn ở bên .

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Ngoại truyện 3

Tiếng ồn ào vội vã khiến cho không khí trở lên ngột ngạt .

Ở ngay đằng xa đã thấy thấp thoáng bóng dáng của hai anh chàng một lớn một nhỏ đang đứng cãi nhau .

- Cái đồ đã già còn dê , năm nay đã 32 tuổi còn gì nữa , thế mà bà chị 25 tuổi của tôi cũng không tha –

Cậu chàng mặc quần bò áo sơ mi nhìn người đàn ông mặc bộ vest đen với ánh nhìn khinh bỉ .

- Thôi cái giọng đó đi Đăng , chị cậu là một nhà ngoại giao tốt và tôi cũng là một ông vua tốt , tôi sẽ chăm sóc chị cậu cẩn thận –

Zin vừa nói còn vừa xoa đầu Đăng khiến mặt Đăng đen như cục than .

- Ông là cậu của hai cái con người vô lương tâm thì đối xử tốt được mới ai , nên nhớ đừng có tỏ vẻ mà xoa đầu tôi , năm nay tôi tròn 18 rồi đấy –

- Đừng có thù dai thế chứ , hai đứa nó một người đáng yêu, một người ngoan ngoãn mà –

Zin nhìn người con gái đứng bên cạnh với ánh mắt tràn đầy yêu thương , cuối cùng cậu cũng tìm được người con gái thuộc về cậu .

- Trái đất thật tròn và mình lại đâm đầu vào ngõ cụt –

Cậu dường như muốn điên lên khi biết người yêu chị mình là Cậu của cặp song sinh đáng nguyện rửa kia .

- Thôi nào Ben , em sẽ kiếm được người con gái yêu mình và hi sinh cho mình thật nhiều mà , một người vợ thông minh quá cũng không tốt đâu –

- Thế chắc chị sẽ là một người vợ không tốt -

Thực sự cô bó tay với thằng em bất trị , lời lẽ của Đăng nói ra như truyền cho người nghe chất độc chết người . Cậu nhóc này mở miệng là nói ghét cặp song sinh nhà Linh Vương và cô bé đã quăng trái tim cậu vào thùng rác , miệng thì nói không thèm quan tâm nhưng lại tìm đủ mọi lý do để cùng về Việt Nam .

Zin cùng cô vợ Lisa xinh đẹp của mình đi thẳng ra cửa bỏ lại Đăng một mình mà tức ói máu .

- Ông bà này , đời đã chứ , tài khoản của em vừa bị mama đóng rồi , còn chút tiền lẻ phải để lót ví chứ ,đợi em ...-

Chiếc ô tô đen bóng từ từ đỗ trước biệt thự nhà Linh Vương, ba còn người mang ba tâm trạng khác nhau cùng hướng về ngôi biệt thự sang trọng.

- Hừ, nhìn biệt thự mà như nhà hoang ý –

Zin cùng Lisa nhìn cậu em với ánh mắt chán nản, thằng nhóc này là chúa thù dai mà. Hai người mỉm cười nhìn nhau rồi cùng bước vào nhà.

- Ấy da, cậu vừa đi cướp hoa hậu thế giới về đúng không? xinh y như cháu vậy –

Vừa vào đến cửa cậu đã gặp ngay được cô cháu gái đến thổ địa cũng chạy xa trăm mét, đứng là lâu không về, cậu được trào đón rất nồng nhiệt. Cậu đánh mắt sang cô bạn gái bên cạnh, nhìn hai má đỏ thê kia thì cậu thừa hiểu cô bạn gái không biết bay đi phương nào rồi.

- Em chào anh chị -

- Em chào anh chị -

Lisa rất nhanh nhẹn chào hỏi khi Zin mở đầu, dù gì cũng sắp trở thành người một nhà nên ai cũng thoải mái hơn.

- Chú năm nay là rất tiến bộ đấy, không chỉ dẫn xác về mà còn dẫn cả vợ xinh như này về nữa –

Vương Anh ngời ghê cười mà chêu chọc, còn không quên ngo sang nháy mắt với cô vợ có ánh mắt sắc như dao.

- Hôm nay cả nhà chào đón em rất đông đủ nha, Nguyên cậu đã đi đổ bê tông thần kinh rồi đúng không? còn cô nhóc trời đánh này nữa, càng lớn càng xinh chắc là xiên được mũi của thằng Tú bảo thủ này rồi đúng không? Bọn nhóc đúng là không thể xem thường –

- Xin phép, cháu lên phòng khách ở tầng ba nghỉ ngơi trước –

Đặng chẳng thèm để ý đến sắc mặt của ai mà cứ lao thẳng lên trên tầng với tốc độ chóng mặt, ngay cả câu gọi với lại của Bảo Anh cũng không kịp nói.

- Chết rồi, cháu chưa kịp bảo với thằng Đăng, em gái la sát của chị Oanh đang ở phòng đó –

Bảo Anh nhìn mọi người trong ánh mắt thân thương và chẳng ngoài dự đoán, tiếng hét với công suất lớn được truyền từ trên tầng ba xuống ngay cả con kiến cũng lẩn ra xù.

- TÊN CHẾT TIỆT NÀO DÁM VÀO PHÒNG BÀ, BIẾN NGAY KHÔNG BÀ PHANG CẢ TỔ, BÊ CẢ GÓC, LÔI CẢ RỄ NHÀ MÀY RA BÂY GIỜ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.